

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 8

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ג' באב תשפ"ד (7.8.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 9:55

שעות סיום הוועדה : 15:30

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, בוקר טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי ג' בחודש אב תשפ"ד, 7.8.2024. נוכחים, אלדד רבינוביץ', יהודה פרוידגר, חיים כהן, אדיר שוורץ, ישראל קלרמן, ואנוכי אליעזר ראוכברגר יושב ראש הוועדה, איתנו הדרג המקצועי אמי, מיכל, אילנית, טליה, מי עוד שמה? גבריאלי, אני רואה פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הדס.

אליעזר ראוכברגר:

הדס באה, הדס, מה קרה?

עו"ד הדס יצחקי:

ל – 197 בנו.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

נטע גם שם, נטע גם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתביעת הפיצויים במקום,

אליעזר ראוכברגר:

ל – 197 הגעת.

עו"ד הדס יצחקי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

ישראל קלרמן:

גם נטע פה.

אליעזר ראוכברגר:

עד שניקח (לא ברור).

נטע:

אני נטע.

אליעזר ראוכברגר:

נטע, כן, טוב מי, אנחנו מתחילים בפיצויים או עם ההפקעה? מה? אילנית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עדיף נראה לי פיצויים,

אליעזר ראוכברגר:

פיצויים, אוקי, אז מה שאילנית אומרת.

טליה שוקרון:

מה שאילנית,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאילנית אומרת,

טליה שוקרון:

היא רוצה להשאיר אותנו פה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עושים,

טליה שוקרון:

אתה יודע.

אליעזר ראוכברגר:

היא אוהבת אותך.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

טליה שוקרוו:

חברה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

מי מציג את ה - ? שלום, ערן.

ערן מוטרו:

מה נשמע?

אליעזר ראוכברגר:

בוקר טוב.

יהודה פרוידיגר:

בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מזמן לא ראיתי אותך. מי, מי מציג את התביעת פיצויים?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מציג מציגה?

נטע:

אנחנו נציג בקצרה,

תביעת פיצויים תוכנית 31496

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. תוכנית 31496.

נטע:

חברת, קריית קמיניץ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

נטע:

זה תוכנית 314369, התביעה על 21,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית,

נטע:

21,735,000,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, איזה מספר תוכנית?

נטע:

314369,

אליעזר ראוכברגר:

לי כתוב 31496, אבל בסדר.

נטע:

רגע, רגע, בוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שכתוב אצלי, מה שאת אומרת, כנראה יותר מדויק ממה שאצלי.

נטע:

בוא נדייק את זה, 314369,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אמרתי שכנראה מה שאצלך, יותר מדויק מאשר אצלי. קדימה.

נטע:

הם בעצם תובעים על מגרשים מסוימים, ירידת ערך, התוכנית הזאת בעצם לטענתם הפכה חלק מהמגרשים שהם טוענים הפיכתם לדרך. עכשיו הטענה העיקרית שלנו, יש חוות דעת כמובן משפטית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ראינו.

נטע:

הטענה העיקרית שלנו שהם לא הוכיחו את הבעלות שלהם בחלקות האלה 4, 5, ו-6, שהם תובעים לגביהם. ואם צריך אני אראה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, תראי לנו.

חיים כהן:

יש פה משהו (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

חיים כהן:

(לא ברור). בית חנינה.

אליעזר ראוכברגר:

זה נווה יעקב.

חיים כהן:

חשבתי שאנחנו בבית חנינה עכשיו.

יהודה פרוידגר:

לא, זה של ההפקעה,

עמנואל זלטס:

זה של אמי, הבא.

אלדד רבינוביץ:

לא, זה מספר 2 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

כן, כן, זה משהו אחר, זה אמי.

אלדד רבינוביץ:

זה מספר 2 בסדר היום.

נטע:

יש לכם את החוות דעת?

אלדד רבינוביץ:

הם לא הוכיחו בעלות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

במחשב,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, חברים, שיגיע הזה, דברו על זה, עכשיו אנחנו מדברים על את זה,

נטע:

אז אנחנו מדברים על 3 החלקות הקטנות האלה פה, הצהובות שמסומנות לגביהן הם תבעו, הן לא הוכיחו, זה לא רשום בשום מקום. ההסכמים עם רמ"י לא מציינים את החלקות האלה בשום מקום, ובעצם הם לא הראו שיש להם קשר לחברות האלה. ההסכמים מדברים רק על חלקות 65 עד 69, זה גם מה, הרישום הוא בכלל על שם רמ"י וקק"ל.

אלדד רבינוביץ:

כן, קשב רב.

יהודה פרוידגר:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם,

יהודה פרוידגר:

רישום זכות בנכס על איזה חלקות הוא? שהם כן המציאו?

נטע:

65, עד 69.

אליעזר ראוכברגר:

את בעצם טוענת שאין להם זכות טיעון, כי הם בכלל לא קשורים לחלקות האלה?

נטע:

נכון, אנחנו טוענים בכלל לסילוק על הסף מלכתחילה, כי הם לא עומדים בתנאי שהוכחת הזכויות במקרקעין, ולכן אנחנו טוענים, אנחנו כמובן שומרים על הזכויות שלנו, לטעון לגבי,

חיים כהן:

אפשר שאלה?

נטע:

כן,

חיים כהן:

מה התנאי שצריך כדי לעמוד בזכות המקרקעין?

נטע:

קודם כל רישום, להראות נסח, רישום נסח טאבו,

חיים כהן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

להראות בעלות.

נטע:

להראות בעלות.

חיים כהן:

איך?

נטע:

זה רשום, רשום בנסח טאבו.

חיים כהן:

רשום בטאבו?

נטע:

כן,

חיים כהן:

בלי זה, אין דבר אחר בשום צורה?

נטע:

לא, יש מקרים שאפשר להראות איזה שהוא הסכם, אם יש הסכם קונקרטי, או הסכם חכירה, או איזה שהוא הסכם קונקרטי שעדיין לא השתכלל רישום, אבל,

דובר לא מזוהה:

זה רק (לא ברור).

נטע:

זה רק במקרים מסוימים, וגם את זה אין, בלי קשר, גם את זה,

יהודה פרוידגר:

תשלום מס רכוש מהווה אישור?

עו"ד הדס יצחקי:

לא, לא ל – 197.

אלדד רבינוביץ:

שאלה,

נטע:

זה הגשת בקשה להיתר.

אליעזר ראוכברגר:

גם את זה פתרנו כבר, יהודה. בקרוב.

נטע:

זה תקנה 36.

אליעזר ראוכברגר:

מה את אומרת? סליחה.

נטע:

מה זה סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

מה אמרת? תקנה מה?

אלדד רבינוביץ:

לא הבנתי, 36,

אליעזר ראוכברגר:

תקנה 36.

עו"ד אילנית מיכאלי:

על המס רכוש,

נטע:

זה סעיף 197, אלה התנאים בסעיף 197, ואני חשוב לי לציין,

אליעזר ראוכברגר:

לפי מה שאת אומרת, אם את המילה תקנה 36, זאת אומרת שאפילו הערת אזהרה לא נחשב?

נטע:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

הערת אזהרה למה אמרתי, כי למי שיש הערת אזהרה, אנחנו לפי תקנה 36 לא שולחים לו, לא מידעים אותו לפי תקנה 36.

נטע:

זה צורך הקשה (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

שבמצעים,

אליעזר ראוכברגר:

כבר דיברנו על זה, השבוע ביום ראשון בוועדה שהייתה לנו.

עו"ד הדס יצחקי:

יש פסיקה שאומרת, שבעל הערת אזהרה לא זכאי לקבל הודעה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נכון, נכון, שאלתי אם זה אותו דבר, שאת אומרת שגם זה לא מספיק בשביל להראות בעלות או סוג של בעלות.

נטע:

כן,

עו"ד הדס יצחקי:

בשביל 197 בשביל לקבל פיצויים,

אליעזר ראוכברגר:

צריך עוד הרבה יותר, את אומרת,

עו"ד הדס יצחקי:

הרף של בעלות שאתה צריך להוכיח, הוא הרבה יותר גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה יותר מזה.

עו"ד הדס יצחקי:

כדי להתנגד, או רק כדי לבקש בקשה להיתר.

יהודה פרוידגר:

יש לכם,

אליעזר ראובברגר:

הבנתי,

יהודה פרוידגר:

לחילופין טענות על הגוף התביעה? נגיד (לא ברור).

נטע:

אז אנחנו שומרים על זכותנו לעלות טענות לגוף התביעה כרגע לא, בגלל שאנחנו טוענים שבכלל לא הוכיחו את הבעלות שלהם,

יהודה פרוידגר:

כרגע, (לא ברור) לכם לדחות את התביעה, בגלל שלא הוכחה בעלות.

נטע:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

עו"ד הדס יצחקי:

תוך שמירה על כל הטענות, לרבות,

אליעזר ראובברגר:

בואו,

עו"ד הדס יצחקי:

(לא ברור) ולגובה,

יהודה פרוידגר:

כתבתם חוות דעת ארוכה בשביל לכתוב משפט אחד, שלא הוכחה בעלות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, אבל אתם מבקשים דחייה על הסף?

אליעזר ראוכברגר:

חוות הדעת לגבי הבעלות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

או גם להתייחס לגוף הדברים.

עו"ד הדס יצחקי:

הם לא הוציאו חוות דעת שמאית, (לא ברור) שזה דחייה על הסף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז רק דחייה על הסף.

נטע:

דחייה על הסף.

עו"ד הדס יצחקי:

תוך שמירה על כל הטענות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז הבקשה היא שהוועדה, הבקשה של הוועדה תדחה על הסף בהעדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הבנתי. אוקי, חברים, יש למישהו עוד שאלות? אין, מי בעד לקבל את ההמלצה? כולם פה אחד, תודה רבה. מאושר.

נטע:

המשך יום פורה.

יהודה פרוידגר:

טליה,

אליעזר ראוכברגר:

המלצת הדרג המקצועי אושרה פה אחד,

טליה שוקרוו:

קיבלת את התשריט שלי?

אליעזר ראוכברגר:

טליה.

נטע:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תורך בבקשה,

נטע:

בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בוקר אור. הדס, תודה. נטע, תודה.

ערן מוטרו:

אנחנו צריכים להשתלט על המחשב.

נטע:

אנחנו לא מצליחים,

ערן מוטרו:

הוא לא עובד משום מה,

אליעזר ראוכברגר:

מה לא עובד לך?

ערן מוטרו:

המחשב.

טליה שוקרוו:

אבל אני הבאתי גם את התשריט למזלי,

אליעזר ראובברגר:

יש לנו את בית צפפה.

טליה שוקרון:

בית צפפה זה של שירה, אתה רוצה?

אליעזר ראובברגר:

אז תתחילי עם מה שיש לך,

הפקעה 23/1352

טליה שוקרון:

אוקי. בוקר טוב לכולם. אני מתחילה עם מספר תיק, הפקעה 23/1352, הפקעה לפי תוכנית בניין עיר מספר 101-0587618, נתבקשנו ע"י חברת מוריה להפקיע חלק מכביש 437, מקטע מחסום בחיזמה לצפונה לכיוון כיכר אדם, בעצם זה פרויקט של מוריה כביש, בגלל הנושא של הפקקים, וגם שיהיה נת"צ ואנחנו מפקיעים ע"פ התוכנית החדשה שאושרה לפני כשנה בערך.

יהודה פרוידגר:

איזה מחסום?

ערן מוטר:

בין מחסום חיזמה, לכיוון אדם,

טליה שוקרון:

לכיוון כיכר אדם,

יהודה פרוידגר:

זה בשטח השיפוט של ירושלים?

טליה שוקרון:

יופי, אז אנחנו מפקיעים רק,

יהודה פרוידגר:

אחרי הכיכר,

ערן מוטרן:

הוא מסתיים, הוא בדיוק שמה באמצע, גם יש איזה משולש כזה שנכנסתם על הכביש, אבל אנחנו עובדים בדיוק צמוד אליו.

טליה שוקרון:

שנייה אני אסיים, אנחנו מפקיעים רק מה שנמצא בתוך גבול שיפוט ירושלים, מה שבתום איו"ש, חברת מוריה איתם במגע, יש שטחים שהופקעו ע"י משרד הביטחון שבמגע איתם אנחנו מפקיעים ולוקחים את השטחים האלה, רוב השטחים אינם מוסדרים.

יהודה פרוידגר:

מה יש שמה היום? את המוסכים, ואת כל העסק הזה?

טליה שוקרון:

לא, אין כלום.

יהודה פרוידגר:

זה מיד אחרי הסיבוב?

טליה שוקרון:

אספלט, כן, הנה בבקשה פשוט.

יהודה פרוידגר:

איפה הכיכר? תראי רגע,

ערן מוטרן:

איך שיוצאים מהמחסום שמאלה,

טליה שוקרון:

הנה תסתכל,

ערן מוטרן:

יש שמה כביש מאוד צר זה עיקול שצמוד לגדר, אז שמה מרחיבים קצת.

יהודה פרוידגר:

יש שמה מוסכים בצד שמאל,

טליה שוקרון:

אין שם בינוי.

ערן מוטרו:

שמה המוסכים טיפה יותר רחוקים,

טליה שוקרון:

הנה תסתכל, פה זה כיכר.

אלדד רבינוביץ:

זה הרחבה של הכביש?

טליה שוקרון:

כן, בדיוק, מה שצבוע.

יהודה פרוידגר:

לא, חשוב מאוד שירחיבו את הכביש, אבל יש שמה מוסכים,

טליה שוקרון:

כן,

ערן מוטרו:

אנחנו מכירים, יש פה,

טליה שוקרון:

יש פה את מנהל הפרויקט,

יהודה פרוידגר:

באיזה צד? אתם מפקיעים צד ימין או צד שמאל?

דובר לא מזוהה:

מפקיעים בצד שמאל, הצד המערבי.

יהודה פרוידגר:

איפה שיוצאים לכיוון בנימין,

דובר לא מזוהה:

כן,

יהודה פרוידגר:

בצד שמאל?

ערן מוטרו:

שמאל, כן.

יהודה פרוידגר:

התוכניות (לא ברור).

ערן מוטרו:

אתה יכול לראות גם פה, המוסכים הם בהמשך,

טליה שוקרון:

זה לא עולה.

ערן מוטרו:

אפשר, חבל שלא עולה,

יהודה פרוידגר:

בסדר.

ערן מוטרו:

אבל אולי אתם רואים את יותר טוב,

טליה שוקרון:

השטח הדרוש להפקעה זה 43,968 מטר מרובע, 1220 מטר כל התוואי של הכביש שאנחנו מפקיעים.

אלדד רבינוביץ:

וזה לא מוסדר, אתם אומרים?

טליה שוקרון:

לא מוסדר, יש בעלות פרטית, אבל אין פינויים, אין מבנים, יש רק גדר, שטח, בסדר.

אלדד רבינוביץ:

סתם (לא ברור).

טליה שוקרון:

גוש, גוש מוסדר, אבל זה,

אלדד רבינוביץ:

מוסדר או לא מוסדר?

טליה שוקרון:

אנחנו לא מפנים. יש גוש רשום, בחלקה 30587, שלוקחים ממנו שטח מאוד מאוד קטן,

אלדד רבינוביץ:

30 מה?

ערן מוטרו:

30587,

טליה שוקרון:

30,

אלדד רבינוביץ:

איזה חלקה? ראשונה?

טליה שוקרון:

מה אמרתי לך, רגע,

ערן מוטרו:

100.

טליה שוקרון:

רגע, אני מדברת על ה – 53, ערן,

ערן מוטרו:

כן,

טליה שוקרון:

30587, חלקה 53,

ערן מוטרו:

3 או 100 או זה, כן,

טליה שוקרון:

לא, עכשיו זה לא מוסדרים, רק זה השטח היחיד הפרטי.

ערן מוטרו:

נכון, גם זה רשום.

טליה שוקרון:

כן, אבל זה, כן, אבל זה לא.

אלדד רבינוביץ:

זה חלקה פיקטיבית.

טליה שוקרון:

כן, היא פיקטיבי היא לא,

ערן מוטרו:

נכון,

אלדד רבינוביץ:

חלק מס רכוש היא (לא ברור),

טליה שוקרון:

אין רישום.

אלדד רבינוביץ:

טוב.

ערן מוטרו:

נקווה שלמוריה יש כסף לעשות איזה הסדר שם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

אלדד רבינוביץ:

לא, זה לא,

טליה שוקרון:

אם יש שאלות נוספות,

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד שאלות? אין, אוקי, מאושר, הלאה.

טליה שוקרון:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. שירה, בבקשה.

ערן מוטרו:

אין תשריט, נעשה,

שירה:

אין תשריט,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שירה:

אין תשריט פה, אז,

אליעזר ראוכברגר:

תגידי על מה מדובר, על איזה הפקעה את מדברת,

הפקעה 23/1356

שירה:

אוקי, זה הפקעה 23/1356 בשכונת בית צפפה, אנחנו מפקיעים מכול תוכניות 56763801, שתי תוכניות, זה סלילה דרך גישה בהתאם להתחייבות של מהנדס העיר, אורך הדרך היא,

אליעזר ראוכברגר:

זה כביש, נכון?

שירה:

כן,

ערן מוטרו:

זה כביש, גם התחייבות טפסי 2 של תושי"ה, שאנחנו, סוללים עבור יזמים ל - , שבונים.

דובר לא מזוהה:

שבונים איפה?

יהודה פרוידגר:

בית צפפה.

שירה:

בית צפפה.

דובר לא מזוהה:

בגלל שאין שם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה הכביש המרכזי של בית צפפה?

ערן מוטרו:

לא, לא, כביש קטן לבית שלהם, הם שילמו היטלי סלילה, לעירייה,

אלדד רבינוביץ:

הם הוציאו היתר?

ערן מוטרו:

הם הוציאו,

שירה:

כן, הם קיבלו היתר,

ערן מוטרו:

היתר,

יהודה פרוידגור:

שילמו אגרת היטל סלילה, ועכשיו סוללים להם.

אלדד רבינוביץ:

הבנתי, זה בהתאם,

אליעזר ראוכברגר:

זה כביש כמו כל כביש, מה?

אלדד רבינוביץ:

וזה מתחבר לכביש מופקע?

שירה:

כן, אנחנו הפקענו,

ערן מוטרו:

כן,

אלדד רבינוביץ:

החלק עליון,

ערן מוטרו:

זה היה.

שירה:

עכשיו אנחנו ממשיכים את החלק התחתון, כדי להכשיר,

אלדד רבינוביץ:

לקבל את ההפקעה, אין,

שירה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה אורכו של הכביש?

שירה:

אתה יכול לראות,

אליעזר ראוכברגר:

זה כביש רגיל, אלדד. מה אורכו של הכביש?

אלדד רבינוביץ:

לא, היה לנו כבר הפקעות שהתחברו לכולם.

שירה:

האורך של הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון,

שירה:

עכשיו של ההפקעה, זה 80 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

80 מטר.

ערן מוטרו:

אבל זה מתחבר לכביש,

שירה:

וזה מתחבר לכביש,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי,

שירה:

(לא ברור) היה קיים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שירה:

עכשיו אנחנו מחברים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, יש למישהו עוד שאלות?

שירה:

יש פה היתר,

אלדד רבינוביץ:

הופקע האדום,

שירה:

האדום הופקע, והוא קיבל היתר.

אליעזר ראוכברגר:

יש למישהו שאלות? אין, מאושר, תודה.

טליה שוקרון:

תודה רבה לכם, יום טוב.

ערן מוטרו:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

גבריאלי,

מר גבריאלי אבזבקיב:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תורד.

מר גבריאלי אבזבקיב:

שלום לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך גם תצ"ר.

טליה שוקרון:

אתה יכול לשבת.

תצ"ר גבעת הורדים טשרניחובסקי 48

מר גבריאלי אבזבקיב:

תשריט איחוד שתי חלקות בגבעת הורדים, ברחוב טשרניחובסקי, 48, שתי החלקות בייעוד מגורים 1, בבעלות של דיירי בניין, בנוי על שתי החלקות, יש הסכמה של 25 מ – 26 בעלי זכויות בקרקע, והם ממליצים לאשר את האיחוד החלקות, כי הם עושים תמ"א/38, הריסה ובנייה מחדש, אז לצורך זה, הם צריכים לאחד את שתי החלקות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מר גבריאלי אבזבקיב:

יש בקשה של במחלקת תכנון לבקש מבעלי קרקע, לרשום,

אמנון ארבל:

זיקת הנאה,

מר גבריאל אבזבקיב:

בטאבו זיקת הנאה למעבר להולכי רגל. אבל זה כנראה במסגרת התיק רישוי,

אליעזר ראוכברגר:

זה בהיתר.

מר גבריאל אבזבקיב:

זה בהיתר, אבל אם אפשר בהחלטת וועדה, לרשום,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה רשום,

מר גבריאל אבזבקיב:

לרשום,

אמנון ארבל:

תמ"א/38,

מר גבריאל אבזבקיב:

שהם יהיו מודעים ש - , לעשות זיקת הנאה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבסיס להחלטה פה, זה ההמלצה של התכנון, והמלצה מותנית, אז צריך לציין את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר. מקובל.

אמנון ארבל:

אאפשר להגיד יש שם בפועל מעבר הרבה מאוד שנים כל מי שמכיר, פעם זה היה כביש וסגרו אותו לפני לא מעט שנים, זה קרקע פרטית, אבל זה עדיין משמש למעבר הולכי רגל, במסגרת תמ"א/38 שהוגשה לבניין, למעשה (לא ברור) על זה, אמרנו בוא נגדיל את המעבר הזה, כי הוא אפשר לשמור עליו מבחינת, מבחינת הבינוי, ולכן חשוב לשמור על זה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי, חברים, יש למישהו שאלות? אין, מאושר, תודה, גבריאלי.

מר גבריאלי אבזבקיב:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, יש פה פרוטוקול מוועדת משנה מתאריך 24.7, י"ח בתמוז. זה, אני לא יודע, זה לא עברתי. לא יודע, לא הביאו לי את זה, קודם כל נאשר את זה, אם יש למישהו הערות.

אמנון ארבל:

לפני כמה ימים.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, יש למישהו הערות? שאלות על זה? אין, מאושר. תודה. אמי בבקשה אנחנו בתוכנית 2 בסדר היום.

תוכנית 879379

אמנון ארבל:

כן, תוכנית 2 בסדר היום, תוכנית 879379, זה תוכנית הבקשה היא בעצם להקמת שכונת המגורים והקמת בית קברות בבית חנינה למעשה, שכונת אלאשקריא, זה מדובר פה יש פה איזה מצגת קצרה. אנחנו ניסינו בעירייה לקדם פה למעשה תוכנית לבית עלמין, העירייה מנסה לקדם שתי תוכניות לבתי עלמין לאוכלוסייה ערבית בירושלים בכלל, אחד כאן ושנייה בצור – באהר, צור – באהר אנחנו מקדמים תוכנית לבד, פה הייתה החלטה, ניסינו לקדם תוכנית לא מעט שנים, בסוף הייתה החלטה, יחד עם הוועדה מחוזית לקדם את התוכנית במשותף, עם בעלי הקרקע, והם למעשה מגישי התוכנית. התוכנית למעשה לוקחת שטח שנמצא כאן ומחלף, על כביש 443 מי שמכיר, כן,

אלדד רבינוביץ:

מחלף ציון.

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

מחלף בן ציון.

אמנון ארבל:

מחלף בן ציון. התוכנית למעשה נמצאת בשטח הזה כאן, מה שמסומן פה בשחור, המצב המאושר כמובן הוא שטח ציבורי פתוח ע"פ תוכנית, אבל בתוכנית המתאר ירושלים, אתם רואים הפוליון הכתום הזה למעשה, חלק גדול ממנו כבר אושרה תוכנית 9713, ומה שנשאר זה הקו השחור הזה שאתם רואים כאן, זה החלק הכתום הזה, שהוא חלק מהפוליון, התוכנית למעשה,

אלדד רבינוביץ:

9713 מה היא אישרה?

אמנון ארבל:

מגורים, מגורים, מתחם מגורים חדש, מבחינה הפרשה לצורכי ציבור, האמת היא בעיקר הכשרה של עבירות בנייה, הסדרת מצב קיים. אבל מה שנשאר מהפוליון, אתם רואים בכתום זה החלק הזה כאן, התוכנית למעשה מציעה בשיתוף עם בעלי הקרקע זה התעכב הרבה מאוד זמן, עד שהגענו למצב שהוועדה המחוזית בדקה את נושא הבעלויות, ויש להם 56% הסכמות מבחינת הבעלים בקרקע. 56%,

יוחנן וייצמן:

הבית הקברות נמצא בתמ"א? תגיד לי,

אמנון ארבל:

לא, לא, הבית הקברות זה אנחנו איתרנו אחרי הרבה שנים של עבודה, אמרתי שתי בתי קברות שאנחנו מנסים עכשיו לקדם, גם בצור – באהר, וגם פה. זה בהסכמה עם בעלי הקרקע, למעשה התוכנית מבחינת הקו הכחול שלו מציעה 60% מתוך המאה אחוז, רק 40% 39% למגורים, וכל השאר זה שטחים ציבוריים,

יהודה פרוידגר:

זה הכביש?

אמנון ארבל:

כן, כאן זה הכביש. מתוך הקו הכחול למעשה ההפקעות לצורכי ציבור, זאת אומרת גם בית הקברות יכול להיות מופקע, אבל סביר להניח שלא יופקע, וינוהל ע"י הוואקף, אבל שטח, היקפת ההפרשות לצורכי ציבור מכוח (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בעלים, או בעלים פרטיים?

אמנון ארבל:

בעלים פרטיים.

יוחנן וייצמן:

מה האינטרס שלהם לעשות שם בית קברות ולא (לא ברור)?

אמנון ארבל:

כי זה היה, זה הייתה הבקשה שלנו כתנאי לקידום התוכנית, שאם אין בית קברות אנחנו לא נותנים פה תוכנית למעשה.

יוחנן וייצמן:

מה זה תוכנית גדולה? יש להם עוד קרקעות?

אמנון ארבל:

הנה, אתה רואה, כן, הקו הכחול כולל, זה בית העלמין, וכל זה השטחים של הקמת שכונה, עם כבישים ירוקים וכולה.

יוחנן וייצמן:

והם קיבלו פה זכויות כמו שצריך, זאת אומרת לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

אבל רק על 40% מהשטח,

אלדד רבינוביץ:

זה הרבה כסף שווה.

יהודה פרוידגר:

הם למדו (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה צורך, אין בית קברות,

אלדד רבינוביץ:

אם יש צורך פרוגרמאטי, יש פרוגרממה ל - ?

אמנון ארבל:

יש צורך, יש צורך, אמרתי, אז זה היוזמה של עיריית ירושלים, לקדם את הבית עלמין, לפני לדעתו כבר 10 שנים, ולא הצלחנו לקדם את זה לבד, וגם בגלל אי – הסכמה של בעלים, וגם בגלל ש - , סיבות אחרות, אבל בסוף הייתה החלטה לצרף את זה, שהם יקדמו את זה, בעלי הקרקע יקדמו את זה בהסכמה, עם ההפרשה לבית הקברות, לא הפרשה, עם (לא ברור) לבית הקברות והמתחם מגורים, שנותן את ההפרשות שלו בתי ספר, שטחים ירוקים, כבישים וכולה, אמרתי סך הכול מהקו הכחול רק 40% מיועד למגורים, וכל השאר מיועד לצורכי ציבור.

אלדד רבינוביץ:

מגורים, זה אזור שכבר אושר בהם מה שאמרת 9713?

אמנון ארבל:

כן, אתה רואה פה, זה למעשה תוכנית 9713, זה התוכנית המאושרת כבר, שמסתכלים עליו בפוליון של תוכנית המתאר, אז אתה רוצה, וגם כאן, זה 9713 זה כבר תוכנית מאושרת, מה שנשאר מהפוליון הכתום זה זה,

אלדד רבינוביץ:

רק בית הקברות.

אמנון ארבל:

והקו הכחול זה פה, זה השחור הזה, שכולל את ה - , חלק, החלק הקטן פה, וחלק קטן פה.

אלדד רבינוביץ:

זאת אומרת התוכנית עכשיו בעצם לא מוסיפה יחידות דיור, היא רק מוסיפה לבית הקברות.

אמנון ארבל:

היא מוסיפה יחידות דיור,

יהודה פרוידגר:

מוסיפה.

אלדד רבינוביץ:

כי אמרת שזה תוכנית מאושרת,

אמנון ארבל:

לא, אמרתי 9713, זה תוכנית מאושרת,

אלדד רבינוביץ:

כן, אוקי,

אמנון ארבל:

אני אומר שני דברים נפרדים מבחינת הצביעה, תוכנית המתאר ירושלים סימנה את הכתום הזה כפולגון אזור מגורים עירוני מוצע, שזה מצריך להגיש תוכנית, על כל השטח הזה כבר הוגשה תוכנית 9713, ואושרה, מה שנשאר מהפולגון זה החלק הזה.

אלדד רבינוביץ:

הבנתי, וכאן זה השינוי,

אמנון ארבל:

הקו הכחול כרגע, זה הקו השחור הזה,

אלדד רבינוביץ:

כן,

אמנון ארבל:

שכולל גם את זה, וקצת כאן,

אלדד רבינוביץ:

הבנתי.

אמנון ארבל:

זה כולל גם מגורים חדשים וגם את הבית עלמין, והפרשה לצורכי ציבור,

יהודה פרוידגר:

איזה גובה המגורים?

צביקה אסולין:

רצינו לעזור להם,

אליעזר ראוכברגר:

8 קומות,

אמנון ארבל:

בנייה יחסית כנראה,

אליעזר ראוכברגר:

8 קומות,

אמנון ארבל:

בנייה יחסית לא משמעותית.

יהודה פרוידגר:

בקיצור כל כיוון שייכנסו לירושלים, יראו בית קברות.

אמנון ארבל:

שיהיה אחידות, אתה אומר.

אלדד רבינוביץ:

אבל למה הם מבקשים את ההצטרפות שלנו? למה לא, למה הם לא מביאים 75% כמו (לא ברור).

אמנון ארבל:

הם לא מצליחים להגיע ל – 75%,

אלדד רבינוביץ:

ואנחנו נפתור להם את הבעיה הזאת?

אמנון ארבל:

כי אנחנו חושבים שהבית עלמין מספיק חשוב, בשביל שתוכל להצטרף לקדם אותו. אמרתי ניסינו לקדם אותו לבד הרבה מאוד שנים ולא הצלחנו, ואם זה בהסכמה עם רוב בעלי הקרקע וחיכינו שיהיה פה כמעט 50%, והיום יש 56%, נבדק ע"י המחוזית, מבחינתנו הרוב רוצים.

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) את האנשים, יש כאן, יש כאן אחוז משמעותי שלא מעוניין בזה, למה אנחנו בעצם עוקפים כאן את ה - , את הסטנדרט הקבוע הרגיל?

אמנון ארבל:

כי אמרתי, אנחנו חושבים שיש חשיבות גדולה בהרחבת בית עלמין בצפון העיר, כמו במזרח, המזרח יש לנו תוכניות בנפרד, הצורך הזה הוא מספיק חשוב, שהעירייה תגיד - אוקי, אני פה מוכנה לקדם תוכנית, הרי בסוף גם אם תקודם תוכנית, בעלי הקרקע זה לא יקום הרי, נכון? בסופו של דבר. צריך בסוף הסכמה של כולם. לכן אנחנו כן חושבים שנכון, מטרה חשובה וראויה, שהוועדה המקומית תגיד - כן, בגלל שיש פה רוב עדיין 56% זה עדיין רוב.

יהודה פרוידגר:

מי קובר שמה?

אמנון ארבל:

אמרתי אני מניח,

אליעזר ראוכברגר:

מי שמת.

אמנון ארבל:

אני מניח שיצחק הנאו הוא לא יתפעל את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מי החבריה קדישא? אני שאלתי את ה - ,

יהודה פרוידגר:

אתה יכול לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

בית הקברות, אף אחד לא יקבור שמה.

אליעזר ראוכברגר:

לפני שבועיים שאלתי את אותה שאלה את אמי.

יהודה פרוידגר:

אולי כל אחד קובר בחצר, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי את אמי את אותה שאלתי, מי החברה קדישא שלהם.

עמנואל זלטס:

קבורת שדה, קבורת שדה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר אולי הוואקף, אני יודע מה,

אמנון ארבל:

יש שתי סיבות כנראה, זה לא נכון, אחד יש צורך בקבורה בסופו של דבר, ושתיים זה מכניס כסף, זה לא משהו בחינם, זה לא,

אלדד רבינוביץ:

עכשיו אני צריך לוותר על הסטנדרט הרגיל שלי. אם יש לי סטנדרט של 70,

אמנון ארבל:

מה זה סטנדרט?

אלדד רבינוביץ:

יש לי סטנדרט שאני דורש רוב מוחלט של בעלות, של 75%,

יהודה פרוידגר:

פה אתה לא יכול לעשות את זה,

אמנון ארבל:

אנחנו מביאים שהרבה בקשות, אנחנו מגישים, הרבה בקשות לוועדה, צורך חשוב, (לא ברור). בית קברות בצפון העיר שלא קיים, כבר 70 שנה לדעתנו זה צורך מספיק חשוב שהוועדה המקומית תגיד - כן, זה צורך חשוב.

אלדד רבינוביץ:

בסוף יהיה בן אדם שהשטחים שלו, זה מה שהוא יוכל לעשות.

אמנון ארבל:

תכנוני לא כלכלי, אין היום שטח שמיועד לבית קברות שאנחנו לא נגיד למישהו, אתה יכול (לא ברור). ולכן ההסדרה הסטטוטורית כן חשובה,

אדיר שוורץ:

אז אני כן רואה הבדל בין תוכנית פינוי בינוי, שזה בית של אנשים, שמוציאים ממנו אנשים, והמצב (לא ברור) עליו, בית משותף, וכל המערכות יחסים שיש להם לבין מצב כזה, שרואה השטח כפי שאני רואה פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה ריק.

אדיר שוורץ:

זה הכול ריק.

אליעזר ראוכברגר:

הוא ריק, אבל יש לו בעלויות.

אלדד רבינוביץ:

אז זה מחולק לחלקות.

אליעזר ראוכברגר:

יש לו בעלויות.

אלדד רבינוביץ:

יש לו לוח זכויות, יש לו לוח זכויות זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, אז אני אומר לך, אני אומר לך אמי, אלדד, אני אומר לך אמי,

אדיר שוורץ:

ועדיין (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בכל מקרה, אומר לך אמי, בכל מקרה, אם לא יגיעו להסכמות.

אדיר שוורץ:

אנחנו מצטרפים.

אליעזר ראוכברגר:

לא יהיה שם כלום. אבל בשביל להתקדם, בוא נצטרף, ואחר כך יהיה הסכמות, יהיה משהו לא יהיה הסכמות, בינתיים אנחנו סתם נעמוד בעוד נחכה שיהיה הסכמות? חבל על הזמן. צריך לדאוג לבית קברות ואני מסכים איתו, כמו שאצלנו,

אמנון ארבל:

5 שנים שנגיע למצב שיש 56%.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו לא צריכים להיות השוט של האנשים, בסוף, זה אינטרס שלהם, זה צורך שלהם, אדמה שלהם.

אמנון ארבל:

אתה מסתכל על זה, סליחה שאני רואה לך, אתה לא שוט של שום דבר,

יהודה פרוידגר:

זה צורך עירוני.

אמנון ארבל:

אתה אומר אני כעירייה יש לי צורך עירוני, שהצלחתי למצוא איתור לבית קברות בשטח הזה, באזור הזה.

אלדד רבינוביץ:

אבל אני יכול לתכנן את זה רק אם (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

השאלה אם נוכל לקדם את ה - , כאילו לתחם אותו ולהגיד זה בית קברות ממחר כבר, מידי וואן.

אמנון ארבל:

אחרי שתאושר התוכנית כמובן.

יהודה פרוידגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם צריך להוציא היתר, צריך היתרים לקברים,

יהודה פרוידגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור, זה צריך להיות בשלביות.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אמנון ארבל:

אבל אחרי שתאושר התוכנית, כדי להגיע לאישור.

אליעזר ראוכברגר:

פה אתה בהצטרפות, אתה עוד לא בהפקדה בכלל. אז בוא נראה דרך אגב, מה שאתה אומר, בוא נראה אם יגישו התנגדויות, ע"י בעלי חלקות,

אמנון ארבל:

יגידו - לא רוצים ויסבירו, נכון?

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נראה.

אלדד רבינוביץ:

יש שמה הרבה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אלדד רבינוביץ:

בוא, זה אדם שמכניס את הראש שלו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אלדד רבינוביץ:

לא לחתום איזה משהו אחד, ולהתנגד זה לריב עם היזם.

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שאתה אומר, גם אדיר אמר משהו נקודה מאוד נכונה, וגם תשמע, בסוף יש צורך ציבורי, יש שמה בית קברות, גם פרוגרמה ציבורית שנדמה לי, גנות, מעונות יום יש שמה המון עד כמה שאני ראיתי.

אמנון ארבל:

כן, יש פה שטחים לצורכי ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה, לא, לא איזה שתי גנים, אני מתכוון יש הרבה, הרבה זה, אתה יכול לבנות מה שיש שם, עד כמה שאני ראיתי,

יהודה פרוידגר:

אתה אומר יש שכנים שקטים.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שכנים שקטים, כן. עד כמה שאני ראיתי יש פה רשימה מאוד מכובדת,

יהודה פרוידגר:

בהתחלה יש,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה 5 כיתות, 5 כיתות מעון יום, 6 כיתות גני ילדים, בית ספר יסודי, מרפאה, מרכז תרבות, בוא,

אמנון ארבל:

כל הפרוגרמה שאפשר.

אלדד רבינוביץ:

זה אני מאוד מברך.

אליעזר ראוכברגר:

מרכז תרבות, בוא זה וואחד רשימה.

אלדד רבינוביץ:

זה אני מאוד מברך, אני רק שואל למה אנחנו צריכים לעקוף את הסטנדרט הרגיל, לעקוף את הבעלויות, אחד. ושתיים, אני מבין שהיום המדיניות בירושלים לא יפרוץ את המרקם, היא לצופף ולא לעבות, וכאן יש תוספת של 600 יחידות דיור, אני לא ראיתי פרוגרמה שמראה שבית חנינה צריכה את זה, כי יש שם היום הבבה קומות שאפשר לעלות,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לך, אני מציע,

אדיר שוורץ:

לא לכיוון,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לך לעשות בדיקה, אם המדיניות הזאתי רק בדיבורים, הוא גם במעשים.

אדיר שוורץ:

אתה מצופף לכיוון כביש,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לך לבדוק את זה,

אלדד רבינוביץ:

אתה בא איתנו?

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לך לבדוק את זה, טוב.

אלדד רבינוביץ:

רכס לבן?

דובר לא מזוהה:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לך, רכס לבן יש, זה בדיוק הפוך מהמדיניות.

אלדד רבינוביץ:

לא עשינו את רכס לבן.

אליעזר ראוכברגר:

בטח שיש, יש תוכנית מאושרת לרכס לבן.

אלדד רבינוביץ:

בונים שם?

יהודה פרוידגר:

אבל לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא בונים, אבל יש תוכנית מאושרת,

יהודה פרוידגר:

כמו שהיה בהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לך לבדוק, האם המדיניות הזאתי בדיבור, או במעשה.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו כל הזמן מגביהים, אנחנו כמעט ולא פותחים שטחים.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לך לבדוק את זה, אני מציע לך לבדוק את זה,

אדיר שוורץ:

לא, אבל אתה גם לא, אתה מתקרב בסוף, כמו שאני רואה את התצ"א אתה מתקרב לכביש,

אלדד רבינוביץ:

זה מגיע שאלה ביטחוניות של הכבישים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הכביש הוא, הכביש הוא הבית הקברות.

אלדד רבינוביץ:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הקרבה לכביש זה בית קברות. נכון? אמי.

אלדד רבינוביץ:

גם למגורים.

אליעזר ראוכברגר:

הבית הקברות הוא היותר קרוב לכביש.

יהודה פרוידגר:

יותר קרוב לכביש.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אלדד רבינוביץ:

וגם בית קברות זה מקום שבו,

אליעזר ראוכברגר:

מגורים יותר למעלה.

אדיר שוורץ:

בכביש אתה נוסע לכיוון,

יהודה פרוידגר:

ליזר,

אדיר שוורץ:

גבעה צרפתית, אתה נוסע דרך השכונה, בית חנינה (לא ברור).

אלדד רבינוביץ :

לא טוב.

אמנון ארבל :

זה דרך.

אדיר שוורץ :

אני מציע להתקדם.

אליעזר ראוכברגר :

זה לא דרך, כן, גם אני מציע ככה, טוב, חברים, אני,

אלדד רבינוביץ :

אתה בונה גם מגורים וגם,

אדיר שוורץ :

גם וגם.

אליעזר ראוכברגר :

טוב, חברים מי בעד לאשר את ה - ,

אמנון ארבל :

אתה רואה שכאן, בית הקברות זה כאילו הכביש בית הקברות פה חלק שהוא קרוב בעצם לכביש,

אליעזר ראוכברגר :

כן, כן, זה אנחנו דנו פעם, אנחנו כבר דנו פעם בשטח הזה, אני לא זוכר מתי ובאיזה הקשר, אבל כבר היה לנו את זה. לפני כמה שנים.

אמנון ארבל :

לדעתי רצינו לייצר כביש שמה שנוסע,

אליעזר ראוכברגר :

יכול להיות, אני לא זוכר אבל זה היה כבר היה, זאת אומרת זה כבר היה בוועדה שמה בית קברות,

אמנון ארבל :

לא משנה, זה הצהרתי.

אליעזר ראובברגר:

טוב, חברים, מי בעד? אני מציע לקבל את המלצת מהנדס העיר כפי שהיא, מי בעד? לא, לא, אני (לא ברור). חיים, אדיר, ישראל, כן, בטח, וייצמן ואני, ופרוידגר. מי נגד? אלדד, אוקי, מאושר תודה.

תוכנית 126510

אמנון ארבל:

תוכנית 3 בסדר היום, תוכנית 126510 זה גם בקשה להצטרפות בשלב, זה לא הצטרפות, זה הגשת התוכנית. יש פה מתחם,

אליעזר ראובברגר:

חברים, חברים, הלאה.

אמנון ארבל:

ח' ט', זה מתחם,

יוחנן וייצמן:

היה לנו את זה,

אמנון ארבל:

מתחם הקנגרו, יש לי פה מצגת קצרה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה למעשה שטח חום, יש שני שטחים חומים גדולים בקטמונים ח' ט', אחד כבר היה בדיון בוועדה לפני כמה חודשים, זה המתחם הזה שכאן, שבראש הגבעה נקרא לזה, זה למעשה המתחם שיושב על ציר רכבת קלה, ועל,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בדב יוסף כעת?

אמנון ארבל:

זה גן אלמליח, כן. זה היום המצב הקיים היום, יש פה גם שיכון שמיועד להריסה, ולהרחיב את השטח חוס למעשה בתוכנית המאושרת כבר, שנמצאת לקראת היתרים, השטח הזה בעצם יצטרף לחוס, זה תוכנית שכוללת את כל המגרש החוס הזה, יש פה כמו שאתם רואים היום, שימושים יחסית מאוד, הרבה מאוד שימושים במתחם. התוכנית למעשה באה ולוקחת את כל המתחם, ומעבה אותו בצורה משמעותית, כמו שאנחנו עושים בהרבה מאוד שטחים חומים,

יוחנן וייצמן:

נראה לנו את הטבלה שוב תחזור שנייה לטבלה.

אמנון ארבל:

זאתי?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זכויות בנייה זה לא אומר כלום.

יוחנן וייצמן:

לא, יש פה מגורים, זה מה שעניין אותי.

אמנון ארבל:

לא, לא, אין פה מגורים, יש פה, רק, אני רק אני אגיע לזה פה עוד שנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

יש פה אחת הבקשות היא לאפשר מעבר לשימושים של הביתי ספר, זה לעשות, כן דיור בר השגה בשני מגדלים, סליחה.

יוחנן וייצמן:

זה שלנו, עירוני.

אמנון ארבל:

כן, זה שטח חום.

יוחנן וייצמן:

שטח חום, דיור בר השגה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

אמנון ארבל:

זה עיבוי משמעותי על ציר רכבת קלה ניצול של המגרש, גם בעצם דירות להשכרה.

יהודה פרוידגר:

איפה זה בית ספר וילך?

אמנון ארבל:

תראה,

יהודה פרוידגר:

זה יסודי,

אמנון ארבל:

בסוף זה תב"ע,

יהודה פרוידגר:

לא, כתוב פה יסודי, תיכון.

אמנון ארבל:

פה אמור להיות בית ספר יסודי ופה בית ספר תיכון, זה שני המגדלים יותר גבוהים על הציר של הרכבת. התוכנית מציעה פה הרבה מאוד שימושים והרבה מאוד זכויות בנייה, הלוואי שכולם ייבנו, אבל המטרה היא לעבות.

יהודה פרוידגר:

והקטע של המינהל הקהילתי יישאר? יש שמה שלוחה, קנגרו,

אמנון ארבל:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

מה איתה?

אמנון ארבל:

כן, בוודאי.

יהודה פרוידגר:

איפה זה יהיה?

אמנון ארבל:

כן, זה כולל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חבל שאנחנו,

אדיר שורץ:

הזכויות מאפשרות כמה? כמה יחידות?

אמנון ארבל:

מבחינת מגורים?

אדיר שורץ:

כן,

אמנון ארבל:

רגע.

יהודה פרוידגר:

איפה הקנגורו?

דוברת לא מזוהה:

זה לפי נספח,

אמנון ארבל:

זה נספח מנחה, זה לא, אל תשכח.

יהודה פרוידגר:

זה לא כתוב פה, אולם ספורט, גני ילדים, תרבות, מעון יום,

אמנון ארבל:

לא, כי הוא מנחה, אנחנו רוצים לשמור על גמישות.

יהודה פרוידגר:

לא רואה שכתוב (לא ברור) בכל הפוטנציאל, מה שהיה שיישאר בפוטנציאל,

אדיר שוורץ:

יש לך תצ"א של החלקה במצב הקיים?

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

הנה הקנגורו, ראית? יכול להיות שפוטנציאל כתוב, אם לא כתוב. המרכז מאוד פעיל, מה?

אמנון ארבל:

12615, זה המצב הקיים היום.

אדיר שוורץ:

מה הגבול חלקה?

אמנון ארבל:

כל השטח חום הזה, וגם זה, וגם זה, אמרתי זה שיכון שמיועד להריסה ע"פ תוכנית מאושרת, כל השטח החום הזה למעשה, שטח מאוד גדול.

יהודה פרוידגר:

ושמה בקצה זה הקנגורו בצד שמאל למטה.

אמנון ארבל:

כן, התוכנית יוצאת מנקודת הנחה שהורסים את הכול ובונים מחדש.

אדיר שוורץ:

מה בונים, זה לא על המגרש כדורגל.

אמנון ארבל:

המגרש כדורגל מיועד להריסה, כבר, יש שם שני מגדלים, תראה זה החומים האלה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו לא שאני,

אמנון ארבל:

כרגע אופציה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

חלילה לא שאני נגד, אבל למה צריך שם מעונות סטודנטים?

אמנון ארבל:

אחד הדברים, שאנחנו מנסים לעשות במגרשים חומים גדולים, וגם לייצר שטחים שהם סוג של, שימושים שמעבר, נקרא לזה הרגילים של, חינוך, דת,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מסכים,

אמנון ארבל:

וגם דיור מוגן,

יוחנן וייצמן:

אבל ב – 188 נותן דיור להשכרה,

אמנון ארבל:

188,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

דיוור להשכרה, מעונות סטודנטים.

אליעזר ראוכברגר:

בתוך (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא, דיוור להשכרה שלקחו כן,

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

בבעלות עירייה, בניהול של העירייה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) קהילתית אחד מהדברים היחידים הטובים שהוא עשה.

אמנון ארבל:

מגרש חום של העירייה, זה מגרש חום של העירייה.

יהודה פרוידגר:

זה דברים שמותר לבנות על זה,

אמנון ארבל:

מנסים למקסם גם את ה - , חלק מההכנסות שאולי יאפשרו את ההריסה ובנייה מחדש של הפרויקט,

אדיר שורץ:

יש מוסדות לאורך (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

תכניס באיזה מקום גם.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא משנה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אנחנו בשלב הצטרפות בכלל. לקדם את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

אני אסביר למה, אני אסביר מה,

אליעזר ראובברגר:

כל זה הפקדה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אסביר מה מציק, שוב, זה רשלנות שלי, שלא הכנתי את עצמי לתוכנית הזאתי,

אליעזר ראובברגר:

זה לא דיון,

יוחנן וייצמן:

הפוך, אם זה לא אני, אני אומר מה, איפה הבעיה שלנו, שוב אני, אנחנו מחליטים להצטרף כמגישה,

אמנון ארבל:

לא להצטרף, להגיש, להגיש.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מחליטים להגיש, כן,

אמנון ארבל:

זה רק הצטרפות.

יוחנן וייצמן:

כשאני רוצה, כשאני מחליט להגיש, כשאני רוצה,

יהודה פרוידגר:

מה? זה הכול,

יוחנן וייצמן:

דקה, כשאני מגיש,

אמנון ארבל:

הוועדה, אמרתי.

יוחנן וייצמן:

אז הרב יהודה, אני אסביר מה, איפה הבעיה שלי, כשאני המגיש, אני רוצה להגיד מה אני רוצה להגיש, אני לא רוצה להגיד אני המגיש, בעוד 3 חודשים יבואו פה מהנדס העיר ומחלקת תכנון עיר, יציגו פה תוכנית שלמה, שאני בכלל לא מתלהב עליה.

יהודה פרוידגר:

בגלל זה אני רוצה שיגישו קהילה גם.

אמנון ארבל:

מה תורמת להם?

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אתה התחלת להראות דברים, הם דברים טובים. מה החלוקה, מה הולכים לעשות, מה הגמישויות, מה, אפילו מה השלביות לצורך העניין אני אומר, אם אני כורך של הדיור להשכרה ביחד עם בניית הבית ספר, זאת אומרת אני באמת רוצה להבין,

אמנון ארבל:

זה יהיה גול עצמי, למה בכלל לכוך את זה?

יוחנן וייצמן:

למה? זה לא גול עצמי. ככה אני יודע שייבנו לי את הבית ספר, שמישהו בונה לי את הבית ספר.

אמנון ארבל:

לא,

יהודה פרוידגר: לא, היא (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתה רואה, צריך להגיד לא, הפוך אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

שאם לא יצליחו השיווק, לצורך העניין שלא ימנע את הקמת בתי ספר, שיהיה תקציב.

יוחנן וייצמן:

זה יצליח השיווק, זה המקום הכי זול יותר.

אמנון ארבל:

לא, בסדר,

יהודה פרוידגר:

יוחנן,

אמנון ארבל:

אם אתה אומר שאני מתנה את הבנייה של המגורים לצורך העניין, נקרא לזה מגורים,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) משרד החינוך,

אמנון ארבל:

הקמת בתי ספר, אם אתה אומר הפוך, אני מתנה את המגורים, כדי שיהיה בית ספר, סבבה אתה (לא ברור) אחד לשני, אני אומר אבל אם זה לא יצליח, הוא לא יקום, הוא לא יהיה זוכה, אבל כן נוכל להקים את הבתי ספר מכוח תקציב, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

עדיין נקים, אני רוצה שהמגורים יבואו,

אמנון ארבל:

זה אפשר לקבוע כתנאי.

יוחנן וייצמן:

אז לכן אני אומר, הדברים האלה פה צריכים, אנחנו באמת היינו צריכים לשבת, ולעשות איזה מין, הכנה טובה, בסדר.

אמנון ארבל:

בוא נעשה את זה עד הדיו, הפקדה יש הרבה זמן, אם יש דגשים שאת רוצה להגיד עכשיו, תגיד עכשיו, אין בעיה.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא הספקתי לחשוב, אני מודה שלא הספקתי לחשוב.

אמנון ארבל:

תחשוב עד דיון להפקדה שיהיה עוד כמה חודשים מן הסתם, ועד אז,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) להפקדה?

אמנון ארבל:

מה?

יהודה פרוידגר:

של המבנה קהילתי?

אמנון ארבל:

כן, אין שימוש היום, אנחנו הופכים פה את כל השימושים לצורך העניין.

יהודה פרוידגר:

לא כתוב שם, בכל מה שכתבנו, לא כתוב מילה אחת קהילה,

אמנון ארבל:

בסוף, בסוף,

יהודה פרוידגר:

כתוב - תרבות,

אמנון ארבל:

אנחנו בסוף,

יהודה פרוידגר:

כתוב זה,

אמנון ארבל:

אנחנו בסוף רושמים שימושים, משפחות של שימושים. אין שום בעיה שיהיה גם שימושים,

יהודה פרוידגר:

אבל קהילה לא נכנסת לאף, הקהיל העצמה, היא משפחה.

אמנון ארבל:

נכון, אני אומר אפשר להוסיף שימוש של קהילה,

יהודה פרוידגר:

זה מה שאני מבקש, אם אפשר להוסיף שימוש קהילה.

אמנון ארבל:

אין שום בעיה,

יוחנן וייצמן:

שיבואו לפחות 150 איש ליום. מינימום 50% מתוך ה – 2000 מקובל עלי, יללה.

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה,

תוכנית 1151901

אמנון ארבל:

תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1151901, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, יש פה פרויקט פינוי בינוי, רחוב שדה יצחק 5 גוננים, התוכנית בעצם מציעה פה, להרוס מתחם, להקים בניין של 30 קומות מעל קומת מסד, והמכפיל שמוצע פה 3.7, שהוא יחסית סביר לשכונה, יש פה תוספת של סך הכול 108 יחידות דיור, יש לנו פה מצגת קצרה.

אליעזר ראובברגר:

על?

אמנון ארבל:

148 כפול 108, כמה זה? זה 40 יחידות דיור. קיים 40 יחידות דיור,

אליעזר ראובברגר:

תוספת קטנה.

אמנון ארבל:

כמו שאמרנו, התרגלנו,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אבל זה המתחם לצורך העניין, יש פה היום בניין,

אליעזר ראובברגר:

יחסית, הכול יחסי.

אמנון ארבל:

יחסי, כן, זה המיקום בקטמון ח' יש לנו הרבה מאוד פרויקטים בקטמון ח' ט', לצורך העניין זה כל הפרויקטים שיש מסביב לצורך העניין, זה קטע הזה, זה התוכנית שלנו, כמו שאתם רואים מסביב, פה יש תוכנית, פה יש תוכנית, פה יש תוכנית, פה יש תוכנית, ופה זה דיברנו עכשיו על שטח חום הגדול, זה בעצם המקום האחרון בקטע הזה שנשאר ללא תכנון.

אליעזר ראובברגר:

וכל התכנון מסביב, מה?

אמנון ארבל:

מאושרות, כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא יודע, מה הם נותנים? לראות רגע,

אמנון ארבל:

30 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

גם 40,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רציתי לראות אם זה,

אמנון ארבל:

כן, כן, זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שקיבלו שמה,

אמנון ארבל:

כן, זה הקנה מידה, זה המצב המאושר שיש פה למעשה שני בניינים יש פה גם בית כנסת שנמצא על שצ"פ כאן, לא יודע מכוח מה, אבל קיים פה שצ"פ בית כנסת. התוכנית למעשה מגדילה בצורה, זה מה שמציעה, מגדל אחד בקומות מסד, הבניין הציבורי פה, ייעודי הקרקע, התוכנית מרחיבה את הכביש לפי הצרכים, והרחבת הצומת, מציעה פה שטח חוס גדול, שייתן מענה גם לבית כנסת שבפנינו, וגם שימושים נוספים, שם שצ"פ שמתחבר לשצ"פ ממזרח בתוכנית אחרת, כולל מעבר מצפון לדרום, כמו שאמרתי מגדל אחד, סך הכול תוכנית תואמה איתנו, מקובלת, ראויה,

יהודה פרוידגר:

איזה הפרשות יש פה?

אמנון ארבל:

יש שטח חוס, שזה המבנה ציבור שמוצע פה, ומעבר לזה, יש גם שטחים בנויים,

יהודה פרוידגר:

זה הפרשה מובנית?

אמנון ארבל:

לא, החוס הוא לא בונה, אבל מעבר לזה, יש שטחים מבונים אני אגיד לך כמה, רגע. אנחנו ביקשנו בשטח החוס, שיהיה בעצם בבינו יותר משמעותי ממה שמציע, 5 קומות 240%, כמו שמקובל בהרבה תוכניות של שימושים ציבוריים, ובמגרש עצמו ביקשנו הפרשות,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש פה בהפרשה? הבית כנסת הוא לא הפרשה, הוא במקום, הוא בפינוי בינוי.

יהודה פרוידגר:

השאלה אם הוא יבנה את הבית כנסת.

יוחנן וייצמן:

אם הוא הורס, שיבנה,

אליעזר ראוכברגר:

מה פתאום, היזם צריך לבנות,

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי כתוב פה, תסתכל בסעיף 4, סעיף 4,

יוחנן וייצמן:

זה הסיפור שלנו עם הגרעין,

אליעזר ראוכברגר:

4/א, 4/ב, 4/ג, תסתכל. כן,

אמנון ארבל:

בסעיף 4 זה לא הבית כנסת, זה חד-משמעי.

יהודה פרוידגר:

כן,

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

יש גם את סעיף 9.

אמנון ארבל:

איפה שהמבונה במגרש, 450.

עמנואל זלטס:

זה לא הפרשה, זה קיים.

אמנון ארבל:

לא, זה קיים בשצ"פ, בסדר. בהיקף הרבה יותר גדול,

עמנואל זלטס:

אז במקום.

אמנון ארבל:

זה הפרשה מבונה,

עמנואל זלטס:

במקום,

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

כמה קיים היום? כמה כתבנו היום?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בכל אופן, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני כן רוצה לחדד את מה שאמר יהודה,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה ברור שהבית כנסת ייבנה ע"י היזם.

עמנואל זלטס:

יש, יש,

אליעזר ראוכברגר:

גם הזמני,

אמנון ארבל:

יש פה הפרשה מבונה.

אליעזר ראוכברגר:

וגם,

יוחנן וייצמן:

זה אפילו לא הפרשה, זה הרבה פעמים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הפרשה מבונה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הפרשה מבונה, הוא במקום, הוא כמו שאתה הורס דירה, אתה נותן דירה, אתה הורס בית כנסת, אתה נותן בית כנסת.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אדיר שוורץ:

ומה,

אמנון ארבל:

שיבוא, (לא ברור) 100 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע כמה יש היום.

אמנון ארבל:

אני יכול להגיד לך,

אדיר שוורץ:

כתוב באופן מאוד ברור.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא כתוב שזה ע"י היזם.

יהודה פרוידגר:

לא כתוב שהיזם,

אמנון ארבל:

למה? זה בתוך הבניין אבל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, מה פתאום,

אמנון ארבל:

סעיף 9,

אדיר שוורץ:

לא ניתן להרוס, מי יהרוס?

אמנון ארבל:

סעיף 9 זה הפרשה מבונה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לבית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

סעיף 10 זה כל השימושים במגרש החום.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אוקי,

אמנון ארבל:

כמה קיים היום? אפשר,

עמנואל זלטס:

הוא נותן רק הפרשה מבונה אחת, בית כנסת?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש פה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה מעון יום,

אמנון ארבל:

לא, אבל זה במגרש החוס, הוא לא בונה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

לא בונה,

אמנון ארבל:

הוא מוסיף פה רק 100 יחידות דיור,

יהודה פרוידגר:

הוא לא בונה, זה מה שאני שואל, מה הוא כן בונה?

אמנון ארבל:

זה הבית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת,

יהודה פרוידגר:

חוץ מזה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא נראה מה יש היום, אם הבית כנסת היום 450 אות, אבל אם הבית כנסת היום 100 והוא
נותן 450, אז זה הפרשה עוד 350 מטר,

יהודה פרוידגר:

מספיק (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

לא מעט.

יהודה פרוידגר:

במקום 100?

אליעזר ראוכברגר:

לא, במקום 100 מטר, אם יש היום 100 מטר, הוא מוסיף עוד 350.

אמנון ארבל:

זה 8 מטר בערך יש לו,

אליעזר ראוכברגר:

יגיע ל – 100, היום יש 100,

אמנון ארבל:

זה 450.

אליעזר ראוכברגר:

נותן 450, זאת אומרת יש פה הפרשה נוספת של עוד 350 מטר.

יוחנן וייצמן:

לי יש הצעה אחרת, בקשר לתכנון,

יהודה פרוידגר:

שני גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלדד רבינוביץ:

אחד 450?

אליעזר ראוכברגר:

450.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שהבית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

זה אמור ללכת למי שיש לו היום את הבית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה רק שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

קהילה,

אדיר שוורץ:

אבל למה בית כנסת כאן צריך פי 4?

אליעזר ראוכברגר:

כי אתה מוסיף,

יוחנן וייצמן:

באים עוד אנשים לגור.

אליעזר ראוכברגר:

באים עוד אנשים מסביב. מה?

עמנואל זלטס:

יש להם כבר היום 250,

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר, בזמן אמת.

אדיר שוורץ:

אני מסכים עם,

עמנואל זלטס:

כן,

יהודה פרוידגר:

למה שלא יעשה שתיים?

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר יש לי שאלה אליך,

יהודה פרוידגר:

שתיים יותר קטנים אולי,

עמנואל זלטס:

250, גם יפה.

יהודה פרוידגר:

שתיים של 250.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) והוא עשה מיש מש שתבינו, אני אומר שתמיד אפשר לעמוד בה, יש לי הוראה מהרבנים בזמנו, שבית כנסת לא יהיה בתוך בניין, לא יהיה במקום הזול, מה שיוצא לנו כעת בתוכנית הזאתי, זה זה מה שקורה, יש בית כנסת נורמאלי, אנחנו אומרים,

עמנואל זלטס:

זה שצ"פ,

יוחנן וייצמן:

בשצ"פ או בחום?

אמנון ארבל:

בשצ"פ.

יוחנן וייצמן:

בשצ"פ, אבל בית כנסת בהקצאה עירונית, יש בית כנסת נורמאלי, אנחנו אומרים לא, הבית כנסת ייכנס לתוך הבניין,

אדיר שוורץ:

אתה מכיר את הבית כנסת שם הוא לא?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אני לא מכיר,

אדיר שוורץ:

לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל יש בסוף בית כנסת שהוא במבנה,

יהודה פרוידגר:

הוא עצמאי.

יוחנן וייצמן:

שהוא עצמאי, אז אומרת העירייה לא, תשמעו חבובים, את הבית כנסת, נכניס לתוך הבניין, את כל הבניינים האחרים, מעון יום, גן ילדים, הם יהיו במגרש החום הנולד החדש.

אדיר שוורץ:

אני לא מבין ממה נפשך.

יוחנן וייצמן:

אני אומר בוא נשים את הגני ילדים בבניין חדש, ולבית כנסת ניתן למבנה.

אדיר שוורץ:

אבל אתה לא רוצה שגן ילדים יהיה בתוך המבנה,

עמנואל זלטס:

אבל איפה הוא יבנה את זה?

אמנון ארבל:

זה הבית כנסת שאתה מתגאה בו, תסתכל, כן? זה, זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא, אני לא מתגאה ואדיר אמר,

אדיר שוורץ:

כמו שאמרתי,

אמנון ארבל:

זה הבית כנסת.

אדיר שוורץ:

אתה לא רוצה, בוועדה היתרים השבוע כמעט בכינו פה על גן ילדים שנמצא בתוך, אתה רוצה להנפיק אותו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, גן ילדים, אנשים, לא, לא,

אדיר שוורץ:

זה בניין חדש בלאו הכי,

יוחנן וייצמן:

בכל הבניינים, אנשים בעיר,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה,

יוחנן וייצמן:

אני איתך,

אדיר שוורץ:

חברת בנייה טובה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל אני לא בטוח שזה עם הקצאה, אני לא בטוח שזה יהיה כתוב פה בית כנסת פעיל, לא כתוב מה הסטאטוס שלו. יכול להיות שזה כמו הרבה שיש בשצ"פים,

יהודה פרוידגר:

מהמעברות, בזמן שהיה מעברה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

נשאר מהקורונה הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

נפל מהשמיים.

יהודה פרוידגר:

מהמעברות זה יצא.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמי, אני רק רוצה שיכניס,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

להכניס פה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר, היושב ראש אומר שכן, אז בסדר.

אמנון ארבל:

בהמלצה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, כתוב פה שיש, שיש צורך להליך הידברות, משתמש בבעלות העירייה,

אדיר שוורץ:

לא מתוך זלזול בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

4, לא, חלילה, חלילה, 4/ב.

אמנון ארבל:

4,

יוחנן וייצמן:

במבנים חדשים,

אליעזר ראוכברגר:

כמו ב – 4, לא משנה, שזה הכול יהיה בתיאום,

יוחנן וייצמן:

בחדשה?

אליעזר ראוכברגר:

בהסכמה או בעבודה משותפת, עם הגג המשותף, זה הכול, תכניס את זה באיזה שהיא צורה.

יהודה פרוידגר:

אבל רגע, לייזר,

אדיר שוורץ:

איפה שיש גמישות.

אליעזר ראוכברגר:

זה יכול להיות,

אדיר שוורץ:

בתי כנסת, אני גם מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

זה יכול להיות, בסדר.

אדיר שוורץ:

אפילו לא בהגדלת המטרז', אתה יכול אחד שתיים,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים של 200, שתיים של 225, בלי להגדיל.

אמנון ארבל:

בלי להגדיל.

אליעזר ראוכברגר:

כן, 225, לא נורא, אם היום יש לו היום 88, אז הוא מקבל 225 זה מכובד מאוד מאוד,

יהודה פרוידגר:

עוד אחד.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אני לא (לא ברור). יהיה כל מיני קהילות,

אדיר שוורץ:

על הקהילה.

יהודה פרוידגר:

יתאכלסו כל מיני סוגי קהילות.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל מה שאתה אומר, נכון, אבל זכות ראשונית יש לקיים,

אדיר שוורץ:

אם אני לא טועה זה בית כנסת של העדה האתיופית.

רותם פסו:

היושב ראש, ואמי, אני רוצה להתייחס לחברתי,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה, שנייה, אני רק רוצה לראות שאתה מתקן את מה שחברנו מבקשים, זה סעיף 9.

אמנון ארבל:

שני בתי כנסת (לא ברור), במקום בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כניסות נפרדות.

עמנואל זלטס:

רגע, אגב וגם קו בניין נפרד (לא ברור).

אדיר שוורץ:

מן הסתם יש שמה,

עמנואל זלטס:

שיפריד, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

שניתן יהיה להפריד, כן, זה בתיאום עם אגף מבני דת.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב גם יכול להיות מתוך החדר מדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא, א', נכון, יכול להיות מחדר מדרגות, אבל לא משנה, אני אומר ברגע שיש,

עמנואל זלטס:

לפצל.

אליעזר ראוכברגר:

ברגע שאתה אומר שזה יתואם עם האגף, האגף (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

יש לו (לא ברור).

אדיר שוורץ:

הגירסא דינקותא,

רותם פסו:

האמת שהפנו אלינו,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) למכתב הזה.

עמנואל זלטס:

זה מהדריין, זה מהדריין,

רותם פסו:

אם הוא מצליח לפנות אלינו, אז.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

החברתי רוצה לדבר,

עמנואל זלטס:

זה יותר תכנוני מאשר,

אליעזר ראוכברגר:

האגף מבנה דת, תסמוך על הנאו הוא יקי גדול.

יהודה פרוידגר:

כן, הנאו.

אדיר שוורץ:

זה חשוב החברתי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה בוודאי.

רותם פסו:

בצד החברתי אני רק אגיד שאנחנו לא קיבלנו את כל הדו"ח החברתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא קיבלתם?

רותם פסו:

לא קיבלנו עדכון לדוח החברתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה תוכנית קטנה,

רותם פסו:

עדיין כל תוכנית פינוי בינוי בירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני אומר אני מתפלא שעל דבר כזה, עוד לא קיבלתם.

רותם פסו:

שלא קיבלנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רותם פסו:

אני מתפלא כמוד,

אדיר שוורץ:

זה חשוב, בטח בשכונה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים, אני לא אמרתי זה חשוב, רק אני אומר, לפעמים אתה יודע עבודה גדולה מקיפה,

רותם פסו:

(לא ברור) יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה לא מספיקים. פה כולה, מה?

רותם פסו:

יש מתחמים של הרבה יחידות דיור, זה לא מתחם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, משהו קטן בקטנה, את זה לא הספיקו?

רותם פסו:

וגם אין לנו פה,

אליעזר ראוכברגר:

תחושה של זלזול ב - ,

יוחנן וייצמן:

מה אין לנו?

יהודה פרוידגר:

אין מיפוי קשישים.

רותם פסו:

אין לנו תוכנית לליווי ומיפוי של קשישים, אז אנחנו מבקשים, (לא ברור) את ההפקדה, באמת בהשלמה של החומרים החברתיים, וקבלת חוות דעת חיובית מאיתנו.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד.

יהודה פרוידגר:

הקשישים, שפות, יש שמה אולי אמהרית.

אליעזר ראוכברגר:

זה חלק מהחברתי, זה ביחד.

רותם פסו:

גם צרכים מיוחדים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רותם פסו:

גם בעלי מוגבלויות, בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

תנאי להפקדה,

יוחנן וייצמן:

תנאי להפקדה, ואני רוצה לחדד את מה שאתה אמרת, לעשות את זה בהתניות שלנו,

צביקה אסולין:

אמי,

יוחנן וייצמן:

אם לא, אנחנו לא בתוכנית. העירייה צריכה לחתום עליו בסוף.

אדיר שוורץ:

אתה הצטרפת כבר.

יוחנן וייצמן:

לא, אומר אמי שבשלב ההפקדה חייבים,

יהודה פרוידגר:

כן,

צביקה אסולין:

מה?

יהודה פרוידגר:

תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

דיברנו כן,

יוחנן וייצמן:

אמי אומר, אמי אמר באחד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר הוא אמר שהוא ירשום את זה, נו.

אדיר שוורץ:

רשום.

יוחנן וייצמן:

אדיר, אמי אמר באחד מהדיונים הקודמים, שיש איזה שלב, בשלב ההפקדה, (לא ברור) אנחנו צריכים חתימה שלו.

אמנון ארבל:

בהפקדה פיזית צריך,

יוחנן וייצמן:

בהפקדה הפיזית צריך את הקשקוש, הוא צריך להוציא את זה מהכיס. אז אני אומר אתה לא מוציא את הם יודעים מהכיס, אם,

אמנון ארבל:

זה לא מושלם.

יוחנן וייצמן:

זה לא מושלם.

צביקה אסולין:

מבחינתי (לא ברור).

אמנון ארבל:

גם אם הוועדה מחוזית לא מקבלת את זה?

יוחנן וייצמן:

גם אם היא לא מקבלת, את זה,

אליעזר ראובברגר:

כן, אנחנו יש לנו את העמדה שלנו. האחריות החברתית היא לא על הוועדה מחוזית, היא עלינו.

יוחנן וייצמן:

לצערנו.

אליעזר ראובברגר:

יש אחר כך בעיה, הם נופלים עלינו, לא נופלים עליהם. על אף אחד מאלה שיושבים שמה.

צביקה אסולין:

אתה יודע איך זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צביקה אסולין:

עד שזה,

אליעזר ראוכברגר:

בהחלט.

יוחנן וייצמן:

תהיה נורא בוטה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אחריות שלנו הנושא הזה.

אדיר שוורץ:

הכי בוטה שאפשר לעשות.

יוחנן וייצמן:

תנסח זה בצורה הכי קשוחה.

אדיר שוורץ:

הוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, מקבל את זה לגמרי.

יהודה פרוידגר:

בטוח יוחנן,

עמנואל זלטס:

לא, השאלה, אבל היא תתקבל ולא יחליטו על זה,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מורה לאדון אמי ארבל לשמור את העט חזר בכיס שלו,

אמנון ארבל:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

מקסימום אולי הוא ייקח ממך את העט לכתוב לא לעט של וייצמן שיושב אצלו בכיס.

יוחנן וייצמן:

וגם לא טביעת אצבע.

רותם פסו:

אמי, את כל הדו"ח החברתי, לא רק קשישים,

אדיר שוורץ:

(לא ברור).

יהודה פרוידגר:

היה לנו בעיה, איזה אישה שהייתה חותמת ככה, יום אחד היא באה,

רותם פסו:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

החליפה הצביעה.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 5 בסדר היום,

יהודה פרוידגר:

היא אומרת התחתנתי החלפתי שם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

תוכנית 1278902

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1278902, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה בעצם תוכנית שלא מוסיפה זכויות בנייה אלא רק מוסיפה השלמת קומה בבניין בבית צפפה, שכבר קיים בפועל היום ובנוי, התלבטנו קצת אני חייב להגיד כי בעצם חריגה מהמדיניות מבחינת הגובה, אבל היות וזכויות בנייה מאושרות במסגרת היתר בנייה שמוצע פה, לא נוצלו זכויות הבנייה, חתך של הבניין שבחזית האחורית יושב יותר, הפרשי טופוגרפיה יותר גבוהים, אישרנו את ההשלמה של הקומה,

אלדד רבינוביץ:

כמה, כמה הפרש בגובה?

אמנון ארבל:

זה קומה שביעית, זה קומה, היום מאושר לו 6 קומות, בעצם הוא היום מבקש קומה שביעית חלקית, ואמרתי זה לא תוספת זכויות בנייה, אלא ניצול זכויות בנייה מאושרות בתוכנית (לא ברור) הוועדה מחוזית, לא ראינו בזה בעיה בסופו של דבר, המלצנו להפקיד.

אלדד רבינוביץ:

מה ששלחתי לך במייל לגבי ה - של הבעלות.

אמנון ארבל:

האמת שפספסתי אבל הוא, הוא עבר לעניין הבעלות, זה לא נוהל מוכתאר בבית צפפה,

אלדד רבינוביץ:

יש טאבו ללא תצ"ר, טאבו ללא זיהוי קרקעי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) תצ"ר, אבל הוא בונה, הוא כבר בניין עכשיו בבנייה,

אלדד רבינוביץ:

כרגע הגיע תב"ע,

אמנון ארבל:

כן, אבל תקשיב, בדיקת בשלב היתר בנייה היא הרבה יותר מחמירה מאשר בשלב התב"ע, ואם הוא כבר את השלב הזה שקיבל היתר בנייה, (לא ברור) הבניין כבר בנוי, היועץ המשפטי מן הסתם,

אלדד רבינוביץ:

זה היה בזמן שלא הקפידו על הדברים האלה,

אמנון ארבל:

עכשיו, לפני שנתיים, זה לא היה,

אלדד רבינוביץ:

התחילו להקפיד לפני שנתיים בערך,

אמנון ארבל:

אבל תסביר למה, הוא קיבל היתר בנייה הוא בנה 6 קומות, עכשיו על החצי קומה, אתה אומר הוא לא יכול לבנות? זה לא נשמע הגיוני.

אלדד רבינוביץ:

אם, אם כל מה שיש לך זה מה שיש בארכיב האופטי, זה מה שבן אדם מביא, שנייה נסח על (לא ברור), נסח שעל השם שלו אולי רשום שמה, אין לו שום זיהוי קרקעי, אני רק שאלתי אם יש תצ"ר, אם יש תצ"ר מה שאמור להיות, אז אין בעיה,

אמנון ארבל:

אני עונה לך בשני דברים, קודם כל תצ"ר לא קובע בשום צורה בעלות. בסדר? תצ"ר,

אלדד רבינוביץ:

נסח טאבו קובע בעלות חד-משמעית.

אמנון ארבל:

תצ"ר, תצ"ר, שנייה, תצ"ר לא קובע בעלות.

אלדד רבינוביץ:

זה רישום,

אמנון ארבל:

שנייה, תצ"ר לא קובע בעלות, כי הוא רישום של החלקות לצורך העניין, ואם הוא קיבל פה היתר בנייה, למה לא? תסביר לי.

אלדד רבינוביץ:

כשיש לך,

אמנון ארבל:

תצ"ר אתה עושה כשאתה (לא ברור) של חלקה לצורך העניין,

אלדד רבינוביץ:

את הזכויות שיש לי,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, שאלה, אני מחדד את השאלה, תצ"ר אתה עושה, יש פה גם היום תוכניות שקיבלנו טענות, למה אנחנו ביקשנו תצ"ר, כשאתה משנה גבולות של חלקה, בגלל הפקעת דרך, בגלל איחוד וחלוקה, אתה עושה תצ"ר.

אלדד רבינוביץ:

שנייה, אני אסביר, יש פנקס זכויות, ופנקס (לא ברור), פנקס זכויות באזור מוסדר, שבו בעצם רשום גוש חלקה, אותם זכויות זה רישום של הבעלות שהוא שלי, שהוא אישי, זה ללא, ללא (לא ברור), שיטה ישנה, בעיקר, בעיקר טורקית. כאשר יש זיהוי, יש שמי אז בדרך כלל היה מצורף תצ"ר בתוך תיק הטאבו, שעל בסיס התצ"ר הזה אחר כך, מפ"י שחילקו לגוש וחלקות זה סוג משהו שהוא דומה להסדר, שהוא פחות מהסדר. כשאתה מקבל, אתה מקבל נסח שהוא ישן, שהוא בעצם, על בסיס נסח עותומאני ואין עליו זיהוי קרקעי, אין לך שום יכולת לדעת איפה הבן אדם הזה, הבעלות שלו נמצאת, יש אלפי כאלו בירושלים, בעלות שהיא גמורה ללא שום זיהוי קרקעי, עכשיו תצ"ר ההיסטורי, זה לא תצ"ר חדש שאתה עכשיו מחליט שגם להם מגיע לתת להם, זה תצ"ר היסטורי,

אמנון ארבל:

אוקי, אז אני שואל אותך רגע בחזרה, הבניין, היזמים פה בנו בניין הוציאו היתרי בנייה עברו את כל התהליך, אבל בניין קיים, קיים 6 קומות,

אלדד רבינוביץ:

כן, אמרת לי,

אמנון ארבל:

שנייה, מה הטענה שלך, שהחצי קומה לא שייכת לבן אדם הזה?

אלדד רבינוביץ:

שכל ה – 6 הוא לא שלו.

אמנון ארבל:

אבל מה זה יעזור עכשיו?

אלדד רבינוביץ:

אנחנו,

אמנון ארבל:

עכשיו נדחה את התוכנית, סבבה. מה זה יעזור לך?

אלדד רבינוביץ:

אני לא אומר לדחות, אני רק מבקש לראות את התצ"ר שלו.

אדיר שוורץ:

אבל גם פה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אבל יש מחלקה משפטית בדקה את נושא הבעלויות,

אלדד רבינוביץ:

אבל לא בדקו, כי זה תצ"ר לא נבדק.

אמנון ארבל:

לא, התוכנית כאן, לא ההיתר בנייה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חצי קומה,

אדיר שוורץ:

למה? זה תב"ע,

אלדד רבינוביץ:

אין בעיה,

אמנון ארבל:

גם עכשיו בתב"ע הוא ניגש למחלקה המשפטית ועמד בתנאי סף, זה אומר שהוא, המחלקה המשפטית נחה דעתה ממה שהוא הגיש לה.

אלדד רבינוביץ:

אז אני רוצה,

אמנון ארבל:

אני לא בודק את המחלקה המשפטית.

אלדד רבינוביץ:

לצערי אני ראיתי כבר בהיתרים, זאת אומרת נעשה שינוי, גם בוועדה המחוזית בכל הבדיקה הזאתי גם, כמו שראיתי בהיתרים, הדברים האלה לא חדים, יש דרישות של חוק, החוק דורש אמנם כמו שאתה אומר בתב"ע פחות מהיתרים, אני גם לא מבקש ממנו משהו מאוד מאוד גדול,

אמנון ארבל:

לא, שנייה,

אלדד רבינוביץ:

אני מבקש להשלים אותו, זה הכול.

אמנון ארבל:

סליחה שאני אומר, אתה טיפה נתקע בפרוצדורה, בסדר? החשש לצורך העניין שמישהו יגנוב, אני עונה לך למה, החשש לגנוב קרקע (לא ברור) את כולם וזה, לא רלוונטי למקרה הזה. הבן אדם בא לעיריית ירושלים, קיבל היתר בנייה בנה את הבניין, החצי קומה הזאתי לא תשנה את העובדה אם הוא בעלים או לא בעלים, בסדר? אם הוא גנוב לצורך העניין לטענתך, אם הוא גנוב 6 קומות או 6.5, נכון?

אלדד רבינוביץ:

לא,

אמנון ארבל:

עכשיו אני מבחינתי, אני אומר שוב, שהמחלקה המשפטית בודקת תנאי סף, הוא עמד בתנאי סף, אני לא בודק אותם. לדעתי זה מקובל.

אלדד רבינוביץ:

גם וועדה מחוזית, אם זה היה וועדה מחוזית לא הייתי מתעסק עם זה.

אמנון ארבל:

היועץ המשפטי של הוועדה המקומית, לא פחות מהיועץ משפטי של הוועדה מחוזית.

אלדד רבינוביץ:

אני אגיד למה אני נתקע פה,

אדיר שוורץ:

יש לי שאלה לפני, פרוצדוראלית, ואז תענה לי שנייה,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

בתנאים פה בהמלצה כתוב - יש לצרף תוכנית נספח איחוד וחלוקה מחייב, חתומה ע"י כל הבעלים, במידה והתוכנית עמדה בתנאי סף, בעלים, בעלים, בעלים,

אלדד רבינוביץ:

מה זה הדבר האלה שהוא מבקש,

אדיר שוורץ:

אבל הבעלים,

אלדד רבינוביץ:

כל זה אנשים שרשומים בנסח, אבל אתה לא יודע שהנסח הוא בכלל כאן.

אדיר שוורץ:

תנאי למתן היתר בנייה יהיה רישום בנסח.

אלדד רבינוביץ:

האדריכל לא יודע,

אמנון ארבל:

אתם לא קוראים מהתיק הזה לדעת, אדיר.

אדיר שוורץ:

זה תיק 5,

אמנון ארבל:

כן, איזה סעיף?

אדיר שוורץ:

המלצה שלו מופיעה לי במערכת. אצלי לא מופיע מספרים, בסוף.

אלדד רבינוביץ:

תראה את הנוסח.

אלדד רבינוביץ:

בסדר, אבל,

אדיר שוורץ:

אם זה לא מרגיע אותך.

אלדד רבינוביץ:

כן, אבל כל זה מתייחס, אתה מתייחס כאן, אתה מתייחס כאן לענף ללא עץ, אתה מבין, אתה מתייחס לנסח הטאבו שרשום על שם של בן אדם, אבל אתה לא יודע אם השם הזה מתייחס לחלקה הזאתי.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא יבוצע.

אדיר שוורץ:

בנסח טאבו מופיע השם? אתה לימדת אותי שהנסח טאבו זה לא,

אלדד רבינוביץ:

כן, נכון נסח טאבו הסברתי, יש נסח בדיוק,

אדיר שוורץ:

ופה מה?

אלדד רבינוביץ:

יש אלפי נסחים בירושלים, ללא זיהוי קרקעי.

אדיר שוורץ:

ופה מה?

אלדד רבינוביץ:

רק ביקשתי לראות אם יש זיהוי או אין זיהוי, זה הדבר היחיד, זה אין מחלוקת על הנסח, שימור לי מחלוקת על, יש לי שאלה לא מצורף בארכיב האופטי, הזיהוי המקרקעי,

אדיר שוורץ:

בארכיב (לא ברור)?

אלדד רבינוביץ:

זיהוי,

אלדד רבינוביץ:

זה מסובך לבדוק אם יש לו זיהוי קרקעי?

אמנון ארבל:

לא, לא מסובך, אני רק אומר שאני חושב שזה לא רלוונטי במקרה הזה, אלדד.

אלדד רבינוביץ:

שנייה, רציתי לענות, אני חושב שאם אנחנו כל פעם נתייחס רק למקרה שלפנינו, אנחנו לא נגיע, אנחנו לא נגיע לפתרון נכון בירושלים, בסוף (לא ברור).

אדיר שוורץ:

זה נכון להרבה דברים בוועדות תכנון.

אלדד רבינוביץ:

לנו בסוף יש אחריות שהתהליך יהיה נכון, ואם מביאים לנו נסח ללא זיהוי קרקעי, אנחנו צריכים לוודא שיש לו זיהוי קרקעי. שזה נכון שכאן זה אולי זה לא התיק הכי הכי לא (לא ברור), אבל אם אנחנו (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה לא שאלה של נוחות, אני הולך איתך, נניח שאתה צודק בכל מה שאתה אומר, זה שעכשיו לא ניתן לו, את החצי קומה הזאת, זה לא משנה שום דבר בטענות שלך.

אלדד רבינוביץ:

זה משנה, כי אני אומר שמבחינת החוק,

אמנון ארבל:

למה זה משנה?

אלדד רבינוביץ:

כי אני אומר שמבחינת החוק, אנחנו לא יכולים לאשר,

אמנון ארבל:

מבחינת עיריית ירושלים שזה אתה, נתנה לו היתר בנייה,

אלדד רבינוביץ:

נכון, אבל מבחינת החוק, עיריית ירושלים פעלה הרבה מאוד שנים לא לפי החוק, מה אני אעשה?

אמנון ארבל:

אבל אתה לא יכול לטעון היום שהיתר בנייה עיריית ירושלים, הוא לא חוקי.

אלדד רבינוביץ:

לכן אני לא מתייחס לעבר, אני מתייחס להווה,

אמנון ארבל:

אז אני חושב שזה לא רלוונטי,

אלדד רבינוביץ:

אני היום יש וועדה, אני לא יכול לתת אותו בלי, בלי (לא ברור) חוקית.

אמנון ארבל:

אני לא מתווכח, אליעזר, החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא רואה בזה בכלל,

אלדד רבינוביץ:

מה הבעיה לבקש תצ"ר?

אליעזר ראוכברגר:

קומה שהיא כבר, היא כבר שלושת רבעי בנויה,

אלדד רבינוביץ:

אבל מה הבעיה לבקש זיהוי קרקעי? מה מסובך בזה?

אליעזר ראוכברגר:

כתוב לך תצ"ר, תנאי למתן היתר, מה אתה רוצה? זה כתוב את זה, תנאים בהליך הרישוי, תנאי למתן היתר בנייה יהיה רישום התצ"ר, זה בהמלצת מהנדס העיר.

אלדד רבינוביץ:

אני לא מבין, למה אנחנו צריכים לעשות חצי עבודה. אם הבן אדם מביא נסח שיביא את הזיהוי קרקעי של הנסח.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הבניין מאוכלס כבר,

אלדד רבינוביץ:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר שהוא לא מביא, אתה רוצה לפנות את האנשים? אתה רוצה לזרוק אותם? להרוס את הבניין?

אלדד רבינוביץ:

אני עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין מאוכלס, לא רק בנין, מאוכלס.

אלדד רבינוביץ:

אני לא מתעסק בעבר.

אליעזר ראוכברגר:

אני ראיתי אתמול את התמונה של זה,

אלדד רבינוביץ:

אבל אני לא מתעסק בעבר, לא מתעסק של פינויים.

אליעזר ראוכברגר:

בסך הכול מדובר שם על תוספת קומה שהשלב כבר בנוי, הקירות רק התקרה לא זה, הוצא לו צו הפסקת עבודה עד שהוא יקדם תב"ע והיתר.

אלדד רבינוביץ:

הוא קפץ ועשה, ואנחנו לא נעבוד לפי, לא יודע, למה אנחנו צריכים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים מי בעד לקבל את המלצת,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

זה הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אני מכיר אותו, כן,

אדיר שוורץ:

משהו באמצע בנייה,

אמנון ארבל:

הנה זה, אתה רואה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא באמצע כזה, הוא באמצע.

אמנון ארבל:

אתה רואה את הקירות פה,

אליעזר ראוכברגר:

באמצע, זה הנה יש לך אחד ימין, אחד שמאל, ויש לך באמצע.

אמנון ארבל:

הקירות,

אלדד רבינוביץ:

הוא התחיל לדהור עם הסוסים, (לא ברור) רוצים עגלה אחריו.

אליעזר ראוכברגר:

צו הריסה לזה.

אדיר שוורץ:

אלדד, תזכור הסנטימנט הזה בהמשך הדיונים.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתמול זה היה בצווי הריסה.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הלחיץ אותו להתקדם.

אלדד רבינוביץ:

אין בעיה, אני די עקבי בזה.

אליעזר ראוכברגר:

אתמול זה היה בצווי הריסה.

אדיר שוורץ:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים מי בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר, אדיר, ישראל, אתה אלדד, יוחנן, אליעזר.
אלדד, מה איתך? צביקה.

אריאל גולן:

טלפון נו.

אליעזר ראוכברגר:

מה איתך? בעד. אלדד,

אלדד רבינוביץ:

אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

נגד, יהודה, נגד. אוקי, 5 - בעד, 2 - נגד מאושר. קדימה.

תוכנית 1082809

אמנון ארבל:

טוב, תיק 6,

אליעזר ראוכברגר:

יורד מסדר היום, כן, יורד מסדר היום,

אמנון ארבל:

לבדיקה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה לא רק לבדיקה זה גם סיכמתי גם עם המחוזית, חשיבות של זה, זה תיק מאוד מאוד מורכב,
זה פינוי בינוי דרך אגב,

אמנון ארבל:

מרכז מסחרי,

אליעזר ראוכברגר:

במרכז המסחרי, עם מגורים ביחד, וזה פעם ראשונה שייתנו דבר כזה, נכון? אמי.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בהיקף כזה גדול,

אדיר שוורץ:

איפה זה בצביה ויצחק?

אליעזר ראוכברגר:

מאחורי האפ – טאון,

אמנון ארבל:

המרכז הישן של גילה.

יוחנן וייצמן:

הסוחרים חתמו?

אדיר שוורץ:

המרכז המסחרי של גן הילדים,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, המרכז, זה היה צריך להיות המרכז,

אדיר שוורץ:

כן, של משרד הפנים,

אריאל גולן:

מה יש שמה? תלמוד תורה או משהו.

אליעזר ראוכברגר:

היה פעם את הרישיונות של המשרד תחבורה.

אדיר שוורץ:

היה גם אפ – טאון,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מנוצל, הוא לא,

יוחנן וייצמן:

אמי סתם,

אמנון ארבל:

הם עמדו בתנאי סף.

אדיר שוורץ:

שנייה, זה למה אנחנו מורידים? סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל המורכבות של התוכנית, אני רוצה לשבת על זה,

אדיר שוורץ:

אוקי,

אריאל גולן:

יש שמה גם מוסד אני חושב שמה נכנס, לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה זמני, זה שטויות.

אמנון ארבל:

הרבה שימושים,

אליעזר ראוכברגר:

עד שזה יהיה, הוא כבר יעבור משם 20,

יוחנן וייצמן:

זה תעודת עוני הסיפור שיש שם מוסד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, טוב, הלאה.

תוכנית 1291202

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1291202, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב הנרי מורגנטאו 14, 411 ברמות, תוכנית שמבקשת תוספות בנייה, אנחנו המלצנו להפקיד, קיבלנו פניות.

עמנואל זלטס:

כן, סעיף 3 לגבי המחסנים אתה רוצה (לא ברור).

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

זה מחסנים, סעיף 3,

אמנון ארבל:

נכון, יש פה גישה למחסנים, שהם חיצוניים, אנחנו בדרך כלל לא מאפשרים גישה חיצונית,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

לצורך העניין למחסנים זה מצד אחד. מצד שני אנחנו לא מאפשרים מחסנים מעל הקרקע,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

הם טענו, הם טענו במכתב יש בעיה של זכויות בנייה, שזה לא נכון,

עמנואל זלטס:

לא, לא, אחד, שתי דברים, דבר ראשון, יש מחסנים באותה מתכונת בדיוק, עמודה ליד.

אמנון ארבל:

ניסינו פעם אחת, (לא ברור) אין סיבה,

עמנואל זלטס:

בהיתר, יש היתר,

אמנון ארבל:

גם לפעמים עושים טעויות, בוא אני אגיד לך,

עמנואל זלטס:

לא, בהיתרים לא,

אמנון ארבל:

כן, כן, אין סיבה שמחסנים מעל פני הקרקע,

עמנואל זלטס:

אבל,

אמנון ארבל:

הטענה שהיא אומרת שהיא לא רוצה לשנות את זה, זה סעיף ב',

עמנואל זלטס:

גם,

אמנון ארבל:

לא ניתן הנושא של הרחבת יחידות דיור, כי זה חורג ב – 40 מטר, זה לא נכון, אפשר בסמכות מקומית היום לאשר את זה, לכן אפשר לתת יחידות דיור, אין שום בעיה, אולי הם ירוויחו,

עמנואל זלטס:

הם עושים מנותק מהבניין,

אמנון ארבל:

מחסנים מעל פני הקרקע עם חלונות ואורור לא עושים, אף אחד לא יעשה מחסנים,

עמנואל זלטס:

אבל היה שמה,

צביקה אסולין:

זה עזרה, אני פה, מה שצריך,

עמנואל זלטס:

הדיירים אומרים, למה הם קיבלו, ואנחנו לא?

אמנון ארבל:

אבל אני נותן לו הרחבה במקום זה, יותר טוב,

עמנואל זלטס:

הוא לא רוצה, הוא לא רוצה הרחבה.

אמנון ארבל:

מי אמר שהוא לא רוצה?

עמנואל זלטס:

הוא לא רוצה את זה, הוא לא רוצה, פשוט.

אמנון ארבל:

לא הבנתי, שאמרת מה?

צביקה אסולין:

צריך לעשות.

עמנואל זלטס:

לא, שלחתי לו את זה, בבקשה,

ישראל קלרמן:

אבל הוא מסכים,

עמנואל זלטס:

אני מסכים, אני שלחתי לו את זה פשוט,

אליעזר ראובברגר:

אבל הוא לא מסכים.

עמנואל זלטס:

כי הוא חושב שגם אם פעם אחת.

אמנון ארבל:

שמענו, הם מציעים מחסנים מעל פני הקרקע עם חלונות, עם גישה חיצונית,

עמנואל זלטס:

שנתנו לאחרים גם.

אמנון ארבל:

שנתנו לאחרים,

ישראל קלרמן:

שהיה גם בבנין ליד,

אמנון ארבל:

כן, למה לאשר מחסנים,

עמנואל זלטס:

לא בניין, לא בניין,

אמנון ארבל:

למה לאשר מחסנים, למה לאשר מחסנים רק (לא ברור).

ישראל קלרמן:

למה אישרנו שמה?

אמנון ארבל:

זה כניסה נפרדת.

ישראל קלרמן:

זאת תמ"א, מה אכפת לי? זה (לא ברור) בנייה, לא, אז אני אומר,

אמנון ארבל:

אני אומר תיקחו את זה כהרחבות דיור, לא כמחסנים,

עמנואל זלטס:

הם לא רוצים,

ישראל קלרמן:

אז הוא מאשר את זה,

עמנואל זלטס:

אבל הם לא רוצים כהרחבה,

ישראל קלרמן:

לא, זה מפה, היא מסבירה למה לא, כי זה יצא מפה.

אמנון ארבל:

אני אומר אני לא יכול,

ישראל קלרמן:

זה יצא ממקומית למחוזית, לא,

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

ישראל קלרמן:

לא, אז למה?

אמנון ארבל:

כי היא לא מבינה את החוק, מה למה. נו,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז אין בעיה, אמרנו אז הוא מקבל את זה,

אמנון ארבל:

אני מבין שכל מכתב שאתם מקבלים הוא קדוש,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אמי, אני מקבל את מה שאתה אומר, אם זה נאשר נאשר, מה הבעיה? שמה?

אמנון ארבל:

אתה מסכים שזה יהיה (לא ברור). יפה.

ישראל קלרמן:

איזה סעיף לא נכון?

אמנון ארבל:

שהיא טוענת שאי-אפשר להרחיב יותר מ – 40 מטר בסמכות מקומית, זה לא נכון,

ישראל קלרמן:

בוודאי שלא נכון.

צביקה אסולין:

אני אומר,

עמנואל זלטס:

שנייה רגע, יש לי שאלה אחרת, המחסנים, המחסנים שהם מבקשים היום,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

זה לאותם דיירים שיש מעל את זה,

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור),

עמנואל זלטס:

הנה זה המשמעות.

אמנון ארבל:

זה מחסנים אחרים מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:

לא, לא, אני אגיד לך מה,

אמנון ארבל:

עמנואל, יש גבול למה, לא צריך לאשר בוועדה הזאתי מחסנים מעל פני הקרקע כניסה נפרדת וחלונות. לא מתווכח, רוצים לאשר, תאשרו.

עמנואל זלטס:

לא, אבל אני שאלתי עקרוני עכשיו,

אמנון ארבל:

עקרוני אין סיבה לאשר,

ישראל קלרמן:

לא, לא, עמנואל, אבל אני לא יכול מה שאתה אומר, למה אתה חושב לאשר לדירה הזאת?

עמנואל זלטס:

זה לא מה ששאלתי.

ישראל קלרמן:

אני הבנתי מה שאתה אמרת, כן,

אמנון ארבל:

זה לא מעניין,

ישראל קלרמן:

אתה אומר שהמחסנים האלה, זה לא שייך להרחבות דיור, זה אותה דירה, זה מה שאתה אומר,

עמנואל זלטס:

נכון, ומה אתה אומר על זה?

ישראל קלרמן:

זה לא נכון, על סמך מה אתה אומר את זה?

אמנון ארבל:

שיעשו מחסנים בתת-הקרקע במקום אחר.

עמנואל זלטס:

כי הוא מה שהוא אומר,

ישראל קלרמן:

מישהו אחר, למה? אז שיעשו הרחבה, ולא מחסן.

עמנואל זלטס:

יש פה דייר נגיד שגר בקומה רביעית שבתב"ע הגיעה להסכמה אם השכנים,

אמנון ארבל:

מחסן במקום אחר.

עמנואל זלטס:

שהוא יקבל מחסן למטה, היום אמי אומר, תקשיב, אני רוצה את זה,

ישראל קלרמן:

ואין למטה, ואין למטה? מחסנים אי-אפשר לקבל פה?

עמנואל זלטס:

לא יודע,

אמנון ארבל:

אפשר לקבל, שום בעיה, יש לך פה 4 תוכניות שכולם, קומה שלמים למחסנים מתחת לבניין אנחנו מאשרים,

ישראל קלרמן:

מחסן שמה,

אמנון ארבל:

אי-אפשר, הכול אפשר, נו מה?

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך,

אמנון ארבל:

לא לשאול,

ישראל קלרמן:

לפי מה שאתה אומר, אתה אומר שהבן אדם הזה גר בקומה רביעית, הרחבה אליו,

עמנואל זלטס:

אולי הדייר הזה, אתה בדקת עם הדייר הזה, שיש צמוד לדירה שלו, בכלל חלק מהתב"ע מקבל, הוא רוצה משהו, בדקת את זה?

ישראל קלרמן:

לא,

עמנואל זלטס:

אבל אולי הוא לא רוצה בכלל?

ישראל קלרמן:

מה (לא ברור) לא רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

זה היה שונה,

ישראל קלרמן:

אבל הבניין,

עמנואל זלטס:

הדייר הזה יכול להיות שהוא לא רוצה כלום, והגיע להסכמה עם השכן שההוא למעלה יקבל את המחסן, במקומו, כך שהוא אמר לו בעצם - לא, כל מה שעשית בבניין, תיתן לההוא למעלה.

ישראל קלרמן:

כל מה שעשית בבניין,

עמנואל זלטס:

בהסכמה של החלוקה,

ישראל קלרמן:

למה ללכת לכיוון הזה?

עמנואל זלטס:

לא, אם אמי, לכן רציתי לראות את זה, אם אמי יגיד שהמחסנים הם בפועל,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול לדעת,

אמנון ארבל:

לא נכנס לך בכל,

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול לדעת, הוא לא נכנס, הוא לא יודע את זה.

עמנואל זלטס:

את המספר?

ישראל קלרמן:

היא לא אומרת את זה,

אמנון ארבל:

לא, זה לא משנה,

עמנואל זלטס:

זה בסדר, כן,

ישראל קלרמן:

היא לא יודעת את זה, בוא, אני אומר לך עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

זה בהמשך היה, בהמשך.

ישראל קלרמן:

היא אמרה שהיא נותנת מחסן בקומה רביעית, מעל הקרקע, מה אתה אומר לי (לא ברור) מחסן? אם אין לו שום אפשרות לקבל מחסן, אני איתך,

אליעזר ראוכברגר:

כו,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אומר שיש לו אפשרות לקבל מחסן.

עמנואל זלטס:

אולי צריך לכתוב שמה, בנספח לא צריך.

אמנון ארבל:

אבל אם לא יציגו?

עמנואל זלטס:

אז צריך להביא,

אמנון ארבל:

שיקבלו מחסן בקומה.

ישראל קלרמן:

כל דירה תקבל מחסן, מה הבעיה? אתה מקבל (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא, אני מניח כשעושים תב"ע בטענה של (לא ברור). אני אומר אבל, כשעושים מחסנים בתב"ע הם לא יעשו עכשיו 4 קומות מחסנים, תת-קרקעית וחופרים בבניין, הבניין קיים, נכון?

אמנון ארבל:

הנה יש לך, תראה כמה חללים יש לך פה, איפה שמחסנים כמה שאתם רוצים.

עמנואל זלטס:

איפה?

אמנון ארבל:

הנה חלל פה, וחלל פה, וחלל פה.

ישראל קלרמן:

המחסן ההוא,

אמנון ארבל:

פה מחסן, עושים מחסנים,

עמנואל זלטס:

אז בוא נכניס אותם לתוכנית,

ישראל קלרמן:

מצוין.

עמנואל זלטס:

בוא נחליט שפה יהיה מחסנים,

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

זה בסדר.

אמנון ארבל:

יש לך (לא ברור),

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תוכנית, כן,

אמנון ארבל:

מדרגות לשטח הזה, עם חלונות שזה לא ישמש ליחידת דיור, נו מה?

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר, אין לי בעיה, אם יש מקום אחר מחסנים, (לא ברור).

אמנון ארבל:

ימצא מקום אחר מחסנים,

עמנואל זלטס:

אז לכתוב הרחבה ולכתוב ש - , כל השאר יהיו מחסנים, זה בסדר.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

תביא את הטענה,

אמנון ארבל:

תמשיך עם הטענה,

ישראל קלרמן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? סליחה,

ישראל קלרמן:

סעיף 3 עכשיו?

עמנואל זלטס:

כן,

ישראל קלרמן:

עכשיו סעיף 7,

אדיר שוורץ:

אני יוצא ל – 3 דקות, ואמי עצוב.

ישראל קלרמן:

קיבלנו מה הוא אמר, אל סתם,

אליעזר ראוכברגר:

הוא קיבל את זה, הוא קיבל את זה,

עמנואל זלטס:

אדיר, כנראה אתה חדש פה. אני פורח כשאתה רואה אותי ככה, אתה כנראה לא מכיר אותנו.

אמנון ארבל:

למה?

אדיר שוורץ:

אמי, אני יוצא ל – 3 דקות ואתה נראה לי,

עמנואל זלטס:

אמרתי לו שאתה פורח כשאתה ככה,

אמנון ארבל:

לא יודע, (לא ברור) ב – 11,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בטוח כי אין לנו פה.

אמנון ארבל:

נכון, נכון, אני רק אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אין לנו עם זה שום בעיה, זה לא חייב להיות, אין לנו הרי מוזמנים אחרים, מתי שיבואו ייכנסו,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה באמצע תוכנית, יחכו עד שנסיים.

עמנואל זלטס:

אמי, תוציא את הזה, סעיף 7,

אמנון ארבל:

רגע, בוא נתקן שנייה רגע,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

איזה סעיף זה היה? 3. מה עוד?

עמנואל זלטס:

סעיף 7.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

תסביר בבקשה.

עמנואל זלטס:

סעיף 7, לא, אני רוצה לראות, מה הם הציגו ב - ,

יהודה פרוידגר:

למעלה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

לא מקובל לעשות הרחבה שמשאירה מרפסת כזאת, בין קירות, 3 קירות, יותר רחב, המרפסת הפנימית הזאת.

יהודה פרוידגר:

אסור לעשות (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

כי עושים פה, הגיוני שיהיה בינוי,

עמנואל זלטס:

לא, זה גם (לא ברור),

אריאל גולן:

זה תב"ע חדשה.

אמנון ארבל:

אין סיבה לאשר שטח כלוא,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, שליחה, שליחה, לורה, זה לא מקובל עלי.

לורה ורטון:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כשאת נכנסת ומתפרצת, מפריעה, אחר כך בהקלטה שומעים אותך.

לורה ורטון:

שליחה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בואי אנחנו באמצע תוכנית, בדיון, אחר כך זה מתערבב הדברים,

לורה ורטון:

שליחה, שאלו אותי שאלות, עניתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, את נכנסת, אז שואלים אותך.

לורה ורטון:

שליחה, שליחה,

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה את אילנית,

לורה ורטון:

יצאתי,

אליעזר ראוכברגר:

או תכתבי לה, או תיקחי אותה החוצה.

לורה ורטון:

שמעתי אותך, וזהו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, את לא צריכה להתנצל, אני רק אומר, אנחנו רוצים פה לדון זה הכול.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך מה הטענה שלהם פה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע מה הבעיה במרפסת הזאת?

אמנון ארבל:

אנחנו לא מאשרים מרפסות כאלה פנימיות, כי זה נסגר יום אחרי זה. הבנייה לדירה לצורך העניין צריכה להיות רגולארית,

אליעזר ראוכברגר:

אז יש פיקוח (לא ברור),

אמנון ארבל:

אז שיעשו מרפסת (לא ברור), למה לעשות מרפסת? למה לעשות, תסביר מה ההיגיון, מרפסת שכלואה משלושה כיוונים,

עמנואל זלטס:

אני אסביר לך אמי,

אמנון ארבל:

במקום מרפסת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כנראה יציאה מהחלון.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך יותר מזה, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה יציאה מהרחבה,

אמנון ארבל:

לא, זה חדרי שינה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יכול להיות, (לא ברור) חדשה עם מרפסת,

אמנון ארבל:

לא, לא, אין בעיה, אני אומר את החדר הזה נשים פה, עם כיוון אוויר, תעשה פה, עם שלושה כיווני אוויר פתוח, למה לעשות מרפסת כלואה לכיוון אחד? יש לו חלון אחד, מרפסת שתהיה פתוחה,

עמנואל זלטס:

אגב אתה רוצה לשנות פה?

אמנון ארבל:

שיהיה הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה יהיה חדר (לא ברור). לא, אבל יהיה חדר מתוך חדר.

אמנון ארבל:

לא, ההיפך צריכה להיות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יהיה חדר מתוך חדר.

אמנון ארבל:

זה החדר מדרגות שעולה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

מאותה דירה?

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אז יכול להיות. הנה כתוב,

ישראל קלרמן:

איפה הבנייה להרוס? איפה הוא?

אליעזר ראוכברגר:

הקודמת, ה – 30,

ישראל קלרמן:

זה הבנייה הקלה שהיא הורסת,

עמנואל זלטס:

זה קיים כבר, יואל,

ישראל קלרמן:

זה הבנייה קלה שהיא הורסת.

עמנואל זלטס:

זה קיים, תראה, תראה זה קיים. זה הריסה.

אמנון ארבל:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מסומן בצהוב.

עמנואל זלטס:

אגב כבר היום זה בהיתר מרפסת גג,

אמנון ארבל:

היו קודם,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מצליח להבין, אם זה (לא ברור) אמי, מה זה?

אמנון ארבל:

אתם מקדשים כל מילה שמישהו כותב פה.

אליעזר ראוכברגר:

חדר שינה,

אמנון ארבל:

נכון, אתה צודק, וזה לא (לא ברור) 30 על, אני חבר'ה,

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי מה זה חדר שינה של 1.30 מטר.

ישראל קלרמן:

לא, המקום הזה טעות, זה החדשה.

אמנון ארבל:

היא טעותה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

למעשה הוא לא נכון.

עמנואל זלטס:

כן, מפה.

אליעזר ראוכברגר:

עד המסדרון.

ישראל קלרמן:

כן, כן, זה טעות. זה טעות, זה לא נכון.

אמנון ארבל:

כן, אז הרחבה למטה היא לא נכונה.

ישראל קלרמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

נכון.

אמנון ארבל:

יש פה מסדרון,

אליעזר ראוכברגר:

גם לפי הדלת, אתה יכול לראות את זה,

אמנון ארבל:

שני חדרים, ומרפסת פתוחה. רק המרפסת,

יהודה פרוידגר:

אמי, מאיזה, מאיזה צד במרפסת? אמי, אמי,

עמנואל זלטס:

אני רוצה להבין אבל,

יהודה פרוידגר:

באיזה מקום של המרפסת, מרפסת סוכה,

אמנון ארבל:

תכנונית אין סיבה לעשות כזאת מובלעת, בטח לא אחד שכבר בנה חלק בעבירת בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אומר, שנייה, שנייה, אמי, אומר יהודה, אולי מרפסת סוכה?

ישראל קלרמן:

ואז החדר שינה יוצא אליו.

אליעזר ראוכברגר:

אולי בגלל, מה?

ישראל קלרמן:

כן, היא רוצה יציאה מחדר שינה אליו.

אליעזר ראוכברגר:

והכול גג?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, היא תצא, לא, אבל זה, זה יכול להיות, זה,

אמנון ארבל:

זה אותה יציאה,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

זה אותו מפלס,

ישראל קלרמן:

זה צמוד לחדר שינה,

אליעזר ראוכברגר:

החדר שינה הוא רוצה אולי יציאה, אתה יודע,

ישראל קלרמן:

חדר השינה של ה - ,

אמנון ארבל:

יש לך פה מסדרון, במקום להיכנס למרפסת מכאן, נכנסים למרפסת מכאן, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

אבל אמי,

ישראל קלרמן:

לא, מחדר שינה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה להיכנס מתוך החדר שינה.

עמנואל זלטס:

זה פחות נוח.

אליעזר ראוכברגר:

זה של פרקטיקה,

אמנון ארבל:

תנו לי טיפה קרדיט על תכנון, עזבו, עמנואל, לא צריך כל שטות,

עמנואל זלטס:

אגב מה קרה למטה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) אחרת.

עמנואל זלטס:

לא, לא, איך קיים הקונטור למטה? זה נראה, איך זה ייראה.

יהודה פרוידיגר:

זה רק גג?

עמנואל זלטס:

מה את רוצה? לך (לא ברור) שנייה.

יהודה פרוידיגר:

הנה מה יש פה, בקומה למטה? זה קומה סטנדרטית כאילו?

עמנואל זלטס:

איפה זה?

יהודה פרוידגר:

זה פה, זה זה, לא? זה זה,

אמנון ארבל:

שנייה, אני לא יודע, רגע,

עמנואל זלטס:

כן, זה דירה 11, זה היה דירה 11 שם.

אמנון ארבל:

רגע, כן, כן.

עמנואל זלטס:

אגב,

אמנון ארבל:

פה, החדר הוא, חדר אחד הוא מעל זה, וחדר שני הוא מעל זה,

עמנואל זלטס:

הוא רוצה לבנות, כי הוא מבקש לעצמו,

אמנון ארבל:

אני מקל עליו, יכול להיות החדר שלו לבד כאן.

עמנואל זלטס:

הפוך, אתה אומר, אתה מחמיר עליו, אני אגיד לך איך אתה מחמיר אליו?

אמנון ארבל:

הגג קיים,

עמנואל זלטס:

איך אתה מחמיר עליו?

אמנון ארבל:

זה גג קיים היום, זה גג קיים,

ישראל קלרמן:

מראים אותו שמה.

אמנון ארבל:

זה גג קיים.

עמנואל זלטס:

אני יודע,

ישראל קלרמן:

יש פה מרפסת,

עמנואל זלטס:

הוא רוצה לבנות לו שתי קומות, בדופלקס שלו הוא בונה את זה ואת זה ביחד, עכשיו אתה אומר -
לא, אל תעשה לי תבחנה חדר אחד שם, חדר אחד שם.

אמנון ארבל:

אז איך אני מחמיר עליו?

עמנואל זלטס:

תסתכל, הוא רוצה לבנות את זה,

אמנון ארבל:

נו.

אדיר שוורץ:

ואז החדרים, נכון?

אמנון ארבל:

אז הוא יבנה פה, ומעל זה חדר, מה? די, עמנואל, תפסיק. אתה מאוד יצירתי אבל לא,

עמנואל זלטס:

זה לא נכון,

אמנון ארבל:

כי בן אדם בונה את כל זה כרגע בהינף אחד, לא כל העמודה לא משכן אחר. הוא בונה לעצמו את כל הדירה, יבנה פה, יבנה פה, מה זה משנה?

עמנואל זלטס:

הוא בנוי בחיזוק, (לא ברור) למטה, מה?

אמנון ארבל:

זהו.

ישראל קלרמן:

הוא מרחיב אותו שמה?

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר שהוא רוצה לבנות פה שתי קומות, אחד מעל השני, בצורה אחידה,

אמנון ארבל:

טענה יפה, אבל לא נכונה, יכולה להיות,

עמנואל זלטס:

למה? זה כן נכון עובדתית.

אמנון ארבל:

זה לא נכון. לא נכון עובדתית.

עמנואל זלטס:

שהוא בונה חדר פה, וחדר פה, חדר פה וחדר פה?

אמנון ארבל:

מה זה משנה? מה זה משנה?

עמנואל זלטס:

בדרך כלל למטה אם הוא צריך לחזק משהו, הוא בונה פה, לא, אני לא יודע, אני מניח בן אדם בונה פה, זה כבר בונה את כל המסה פה,

אמנון ארבל:

אבל מה (לא ברור) לבן אדם?

עמנואל זלטס:

זהו, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

אמרתי לו,

ישראל קלרמן:

צריך בקרה הנדסית אבל,

עמנואל זלטס:

לא, גם הנושא הבא,

ישראל קלרמן:

עמנואל, צריך בקרה הנדסית?

אמנון ארבל:

יוכל להביא,

ישראל קלרמן:

עמנואל, צריך בקרה הנדסית?

עמנואל זלטס:

לא,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? צריך בקרה הנדסית?

עמנואל זלטס:

אמי אומר, שצריך לבדוק,

אמנון ארבל:

יש פה הרבה תוספות,

עמנואל זלטס:

מסתבר שכן.

עמנואל זלטס:

לא, בוודאי שעדיף שיהיה בעמודה אחת, ולא לחזק את כל האזור.

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

עמנואל זלטס:

בסדר, זה ברור.

ישראל קלרמן:

הלאה, 9 הוא מקבל, אין לו בעיה עם זה, מה הבעיה עם זה? לאשר שלביות ביצוע בעניין למטה למעלה, יש בעיה?

עמנואל זלטס:

למי?

ישראל קלרמן:

לאמי. הוא רוצה שיוציא את הזה, (לא ברור) לא?

אמנון ארבל:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

אני אציג? שלביות הביצוע,

ישראל קלרמן:

שלביות הביצוע,

עמנואל זלטס:

קודם כל תגיד למה לא, אחר כך אני אסביר,

ישראל קלרמן:

הוא לא אמר למה לא,

אמנון ארבל:

אתם יודעים את עמדותי לגבי שלביות ביצוע, זה לא משתנה, עדיף לכולם שיהיה בהינף אחד בעמודה, לא משתנה.

עמנואל זלטס:

מה? הוועדה אבל, שומר,

אמנון ארבל:

תגיד מה אתה מבקש.

עמנואל זלטס:

שהשלביות תהיה מצמיחה מלמטה למעלה, כמו שהם הגישו, לייצר גמישות שלא צריכים הקלות אחר כך, וכדומה.

ישראל קלרמן:

קיבלנו. מה?

עמנואל זלטס:

אם זה תלוי, אם זה מורכב.

ישראל קלרמן:

מבוקש אבל.

עמנואל זלטס:

גם זה.

אליעזר ראובברגר:

תמשיך הלאה.

אמנון ארבל:

הלאה.

ישראל קלרמן:

לא שמעת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

העבירות לדעתי, סעיף 13,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

צריך להוסיף פה, איפה שאומרים תמיד,

אמנון ארבל:

לא הקשבת, תנאי לתחילת עבודות יהיה, (לא ברור). זה קיבלנו.

עמנואל זלטס:

מזל.

אמנון ארבל:

שיהיה לו מזל טוב. יללה, סעיף 8 בסדר היום.

יהודה פרוידגר:

איפה זה כורזין?

תוכנית 1307818

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1307818, תוכנית בדיון סמכות וועדה מקומית דיון להפקדה, כורזין
23, שערי חסד, אתה רוצה לראות איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

מה זה איפה זה?

אמנון ארבל:

יהודה, אתה רוצה לראות איפה זה?

יהודה פרוידגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה בניין קטנצ'יק.

יהודה פרוידגר:

בסדר, נו, לא משמעותי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

כי אמרתי לו ש - ,

מיכל כהן:

תגיד פרסום זה לא רלוונטי,

יהודה פרוידגר:

נכון,

מיכל כהן:

זה נכון. אם אפשר לנסות לעשות.

אליעזר ראוכברגר:

בצוות של אמי? מה שמך?

נטלי גבריאלי:

נטלי.

אליעזר ראוכברגר:

נטלי, ומה שמך?

נטלי גבריאלי:

יוסי.

יוסי פרץ:

יוסי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

מה רפרנטים (לא ברור)?

נטלי גבריאלי:

רפרנט.

מיכל כהן:

טכנית אין לנו אפשרות לזה.

אליעזר ראוכברגר:

שלושתם עובדים במקום כמעט הכי, הם הכי מעניין בארץ.

מיכל כהן:

זה לא אפשרי. הכול בסדר.

אמנון ארבל:

לא, תגיד להם - לא, בסדר. שיבואו.

אליעזר ראוכברגר:

או שיבואו או שלא, הכול בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

במחוזית (לא ברור)? מה אנחנו ילדים קטנים?

חיים כהן:

מילא הם היו מבקשים מראש.

אליעזר ראוכברגר:

התחננו לבוא, שגעו אותי, לא רציתי את זה, כי אמרתי זה עוד לא בשל, הרי סיכמנו שיהיה עוד פגישה, אתה זוכר? אמי,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

רוצים שנצטרף.

אליעזר ראוכברגר:

לא, להצטרף, זה צריך, אני מסכים, אבל היה כמה פגישות וסוכם בפעם אחרונה שישבנו, שיהיה עוד פגישה. הם אומרים בואו בינתיים נצטרף, ואחר כך נמשיך הלאה,

אמנון ארבל:

הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אין שום בעיה, אמרתי בסדר, הם יבואו להציג לחברים.

ישראל קלרמן:

ועכשיו הם אומרים את זה?

אליעזר ראוכברגר:

זה תוכנית של כמעט 2000 יחידות דיור, זה לא משהו קטן,

יהודה פרוידגר:

מה עכשיו הם רוצים?

חיים כהן:

יותר מזה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

עכשיו שואלים אם לבוא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא אכפת לי את השעה.

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אולי אני אבקש שיבואו בהרכב מלא, שלא יבואו לי פה אחד שתיים.

אריאל גולן:

זה רמ"י מגיעים?

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון,

אריאל גולן:

עמנואל, רמ"י מגיעים?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

רמ"י מגיעים? רמ"י גם מגיעים, או שרק האדריכליים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא צריך את רמ"י.

יוחנן וייצמן:

רמ"י לא שם,

אליעזר ראוכברגר:

זה זכיינים שלהם. שילכו למחוזית, הוא יגיד תחזרו למקומית, עכשיו נראה אותם.

אמנון ארבל:

זה לא משנה, הוועדה מבקשת שתבוא להציג, וועדה הבאה,

אליעזר ראוכברגר:

זה חברות, זה, כמה חברות שלוש שותפים.

אמנון ארבל:

זה 11 בספטמבר. אין לי, אין לי פתרון אחר באמת.

אליעזר ראוכברגר:

יגיעו לוועדה הבאה זה לא בוער, זה לא, הסורים, הסורים לא על הגדרות, רוצים (לא ברור) נצטרף אליהם.

אמנון ארבל:

בסדר, אני הבנתי, אין לי כרגע, זה לא החלטה שלי, זה החלטה של הוועדה, הוועדה מעוניינת שתבוא להציג את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

אני מניח יהיה פה עד, לא יודע, שעה שתיים.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) מתי נסיים היום?

אליעזר ראוכברגר:

לא מגיעים?

יהודה פרוידגר:

הם לא מגיעים,

אמנון ארבל:

שבע זה לא עוזר לי, היה פה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יהיה בוועדה הבאה, אמי גמרנו, ממשיכים.

אמנון ארבל:

טוב, אני מתנצל, אני חייב לנתק, אני באמצע הוועדה, ביי.

אמנון ארבל:

הם טוענים שאמרו להם לא להגיע, אני לא יודע למה, אבל,

אריאל גולן:

מי אמר?

ישראל קלרמן:

אז לא יהיה?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

לא יהיה?

חיים כהן:

מי אמר לא להגיע?

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר להם לא להגיע?

אמנון ארבל:

כנראה בטעות, הם אומרים שגם יהיו, אמרתי לו שהם מוזמנים לוועדה, וזה הסיכום.

אליעזר ראוכברגר:

אמרו להם לא להגיע,

אמנון ארבל:

זה מה שהיא אומרת, אני לא יודע,

חיים כהן:

יואל אבן?

אליעזר ראוכברגר:

לא נראה לי.

אמנון ארבל:

טוב, בוא נמשיך, תיכף נעשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא מאמין, מה אכפת ליואל שיבואו, מה זה?

אמנון ארבל:

לא, אני לא חושב, אני אמרתי זה מה שהיא אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא נראה לי, לא נראה לי.

אמנון ארבל:

טוב, בואו נמשיך, תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1307818, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה, בכורזין 24, רציתם לראות איפה זה, אז אני אראה לכם איפה זה,

חיים כהן:

לא, לא, זה בסדר.

אמנון ארבל:

יש פה בניין קטן, הצעה להרוס את הבניין, להקים בו בניין של שתי קומות, קומה וגג רעפים, תואם איתנו לחלוטין, והמלצנו להפקיד.

תוכנית 1230390

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1230390,

יוחנן וייצמן:

כן, זה היה בוועדת שימור, זה צמוד להחלטת הוועדה?

אמנון ארבל:

רגע, תוכנית בסמכות מקומית דיון להפקדה, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

שאלתי אותך על כורזין, זה היה בוועדת שימור, האם נצמדתם להחלטת הוועדה?

אמנון ארבל:

כן, לדעתי היה תיאום עם השותף של הצוות, ואני שהכול תואם לחלוטין,

יוחנן וייצמן:

אני לא זוכר, אני לי כעת כוח להתחיל לקרוא.

אמנון ארבל:

זה לא תשובה טובה, אמרתי לכם.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה לא תשובה טובה.

יוחנן וייצמן:

אני עצלן,

אמנון ארבל:

אז תעשה את העבודה שלך, נו מה אתה? נו מה? זה משהו נורא פשוט, זה לא משהו מסובך, זה הורסים את הבניין בונים חדש,

יוחנן וייצמן:

אישרו לו שאת העוד מטר, ביקש עוד מטר עם מדלפות, ואני רואה שאישרת.

אמנון ארבל:

בסדר, כן הגבהת חלל גג רעפים במטר, כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נדמה לי שזה היה הסוגיה.

אמנון ארבל:

כן, משהו פשוט כן.

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1230390, דיון להפקדה, בסמכות הוועדה המקומית, מתחמי (לא ברור) 14, מוצע פה הרחבת יחידת דיור אחת, מבנה דו – משפחתי, המלצנו להפקיד,

יוחנן וייצמן:

קיבלת פנייה.

אמנון ארבל:

קיבלתי פנייה, לא, אני לא (לא ברור) בפניות שלכם, אם לא (לא ברור) עכשיו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אני לא מייצג אותם. מה?

יוחנן וייצמן:

חשבתי שזה העבודה שלך.

אמנון ארבל:

לא, העבודה שלי להתייחס אליהם, אבל, נו, מישו רוצה לדבר? להגיד משהו?

ישראל קלרמן:

כן. לא קיבלת פנייה, אתה אומר,

אמנון ארבל:

אני קיבלתי שני דברים, שהעלתה לגבי סעיף 8 בתור מרפסות, זה לא כזה קריטי וביטלתי, וגם לגבי הסעיף לתצ"ר.

צביקה אסולין:

רציתי לשאול אותך, אמי.

אמנון ארבל:

התצ"ר.

צביקה אסולין:

אמי.

אמנון ארבל:

כן,

צביקה אסולין:

אתה יודע איזה קדושה יש בזה שבן אדם יש לו מקווה בתוך הבית,

אמנון ארבל:

להראות לך את המקווה שיש לו בתוך הבית?

צביקה אסולין:

לא, המקווה שלך צריך מציל, אני מדבר על מקווה בלי מציל.

יוחנן וייצמן:

זה בעיה,

צביקה אסולין:

רעיונית, סתם, רוחבי, אני רוצה לדעת, סתם באמת אני רוצה לדעת,

יוחנן וייצמן:

הרב אסולין, זה נגד צוואת רבי (לא ברור).

צביקה אסולין:

לא, אתה עכשיו צוואות.

חיים כהן:

רק שתדע (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא,

צביקה אסולין:

שאלה,

יוחנן וייצמן:

כי הוא פחד שלא יהיה כשר.

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

מקווה נשים הוא לא הסכים.

חיים כהן:

פרטית?

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל הוא מפחד, איך אתה יודע אם זה,

יוחנן וייצמן:

אבל מקווה (לא ברור) הוא דיבר.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, כי אתה לא יודע מה, אתה יודע מי יטבול שמה, מה? אתה עושה מקווה, אתה לא יודע מי ילך לשמה.

חיים כהן:

זה דבר חשוב, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

כלומר זה פרצה, מחר הוא ימצא שאישה,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור).

צביקה אסולין:

אמי, תן הסבר לאומה.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, כשאתה עושה מקווה, אתה לא יודע מי ילך לטבול שמה, יכול להיות (לא ברור), מה? אם זה אנשים מבוגרים, בוא,

יוחנן וייצמן:

לא, אני בטוח עשיתי משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

שיש להם, מה?

אמנון ארבל:

אני אענה לך צביקה, בתור מומחה גדול למקוואות, א' להראות לך את המקווה, ב', כעיקרון, הרי זה לא באמת מקווה, זה שימוש בתוך הבית, אם בתוך בית רוצה לעשות מקווה, שיעשה מקווה, למה הוא צריך תוכנית? שלוש, אני אראה לך איך זה נראה, אבל זה לא נראה סביר והגיוני.

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

לכן השימוש,

צביקה אסולין:

רגע, שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

השימוש הוא בבית מגורים.

צביקה אסולין:

אם זה סביר והגיוני, אפשר?

אמנון ארבל:

לא, אני עונה שוב,

צביקה אסולין:

לא,

אמנון ארבל:

השימוש,

צביקה אסולין:

לפני כן אמרת,

יוחנן וייצמן:

תן לאמי, ותראה, נדבר עליו.

אמנון ארבל:

בתוך בית, אני מראה עוד שנייה, שימוש של מקווה בתוך בית, הוא משמש את הבניין המגורים. כמו שאני לא כותב עכשיו שאני עושה מטבח, או עושה סלון,

יוחנן וייצמן:

לא צריך ייעוד,

אמנון ארבל:

שיעשה מקווה, בתוך בית פרטי, זה לא ייעוד קרקע.

צביקה אסולין:

אין בעיה, אז למה התנגדתם?

אמנון ארבל:

כתוב.

צביקה אסולין:

תכנונית זה בעייתי?

אמנון ארבל:

אני אראה לך,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כן. תראה,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם התוכנית מאפשרת את בניית המקווה, או התוכנית אוסרת, זה השאלה.

אמנון ארבל:

זה המקווה,

נפתלי לוי:

בהיבט התכנוני,

אמנון ארבל:

שטח אטום לחלוטין,

יוחנן וייצמן:

בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

בתת-הקרקע, בלי אוורור, בלי חלונות, בלי שום דבר,

צביקה אסולין:

זה צריך להיות ככה,

אליעזר ראוכברגר:

לא תקבל אישור.

יוחנן וייצמן:

מאולץ, מאולץ.

ישראל קלרמן:

עכשיו יש מקווה ב - ,

יוחנן וייצמן:

אפשר מאולץ.

אמנון ארבל:

זה נראה לך הגיוני?

יוחנן וייצמן:

כן, אין מקווה עם חלונות.

צביקה אסולין:

אין מקווה עם חלונות,

ישראל קלרמן:

מקווה? אין חלונות. כל המקוואות ככה,

אריאל גולן:

אמי, לא רוצים שיציצו.

ישראל קלרמן:

ברמת הגולן יש מלא מקוואות.

אריאל גולן:

(לא ברור).

אדיר שוורץ:

אמי, מה ההבדל?

אמנון ארבל:

אין, לא אכפת לי להוריד את הזה,

אדיר שוורץ:

אמי, מה ההבדל? סתם לידע הכללי, מה ההבדל בין מקווה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

לכן אמרתי, מקווה כמו שאמרתי,

אדיר שוורץ:

אוקי,

אמנון ארבל:

כמו שאני לא כותב מטבח שירותים וסלון, אני גם לא כותב מקווה, אם זה בית פרטי, לשימוש הבית הפרטי, תעשה מקווה בבית הפרטי שלך, מה אכפת לי? זה לא ייעוד קרקע.

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד לך יש הבדל מסוים קטן,

אדיר שוורץ:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

באמבטיה אתה ממלא מים, איך אומרים? X זמן, ואתה מרוקן, שמה המים (לא ברור), מים עומדים, יש אוצר,

אמנון ארבל:

חלון,

אליעזר ראוכברגר:

אין תחלופה.

עמנואל זלטס:

לא יכולים להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

יש להם, ירוק, את כל הדברים, כל הבעיות של איכות סביבה, מה?

אלדד רבינוביץ:

טיפול נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי,

אדיר שוורץ:

אני מבין שיש הבדל, אני שואל מה ההבדל מבחינתו.

צביקה אסולין:

דבר.

אמנון ארבל:

אמרתי, לכן,

אליעזר ראוכברגר:

שאמבטיה אתה לא צריך,

אמנון ארבל:

לכן (לא ברור) לכתוב את זה מבחינתי, זה מה,

אליעזר ראוכברגר:

פונקציה מיוחדת או משהו כזה, למעט (לא ברור) רגילה, זה מקווה זה אחר.

אמנון ארבל:

אין בעיה, הורדתי את הסעיף,

לורה ורטון:

לא, אבל זה לשימוש פרטי של ה - ,

אמנון ארבל:

מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

של הדייר,

צביקה אסולין:

בן אדם לעצמו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא שאל מה זה משנה? אדם לעצמו לדייר, מה משנה שיש לו אמבטיה, זה מה שהוא שאל,

לורה ורטון:

אבל השאלה הוא מתחייב על זה, כאילו מקומות נגיד, הם הפכו את זה למשהו ציבורי,

צביקה אסולין:

לא, אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

היום אני מכניס אלי לאמבטיה מישהו שבא הביתה,

צביקה אסולין:

לורה, זה מתחת לסלון של הבן אדם,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר ואם אני מכניס מישהו אלי הביתה להתרחץ באמבטיה.

אמנון ארבל:

זה כבר בעיה שלך.

לורה ורטון:

לא, אני לא,

יוחנן וייצמן:

אם הוא עושה בריכה (לא ברור), אז זה כן בסדר?

לורה ורטון:

מסחרי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מסחרי, לא, לא הכוונה מסחרי, אני לא מדבר על מסחרי, אני מדבר נותן רשות לאח שלי, מה?

אדיר שוורץ:

אתה מבחינתך,

לורה ורטון:

השאלה, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי,

לורה ורטון:

השאלה היא אם אפשר לציין את זה לשימוש פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי, ברור.

יוחנן וייצמן:

אני בעד.

צביקה אסולין:

אני אגיד לך משהו לורה,

לורה ורטון:

אם כתוב שימוש פרטי, אז אפשר,

צביקה אסולין:

לורה, אני אסביר לך, זה מתחת לסלון של הבן אדם,

אדיר שוורץ:

א', אני בעד מה שלורה אמרה,

לורה ורטון:

אתה רוצה שאני אראה לך מקומות (לא ברור).

אדיר שוורץ:

אתה מבחינתך אומר, אתה אומר (לא ברור),

צביקה אסולין:

ציבורי,

לורה ורטון:

הוא עושה כסף על זה,

אריאל גולן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

לא למלא, כמה שעות, אתה ממלא אתה יוצא,

אדיר שוורץ:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בריקה בטח שצריך בוודאי, אתה יודע איזה הוראות יש בריקה, יש מסמך של מדיניות מהנדס העיר על בריקה.

אמנון ארבל:

הנחיות, כן, יש,

אליעזר ראוכברגר:

הנחיות מיוחדות על בריקה, בוודאי. מה? כן, יש נוהל בוודאי,

ישראל קלרמן:

פה לא צריך אישור אבל, פה לא צריך.

יוחנן וייצמן:

איכות סביבה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי,

ישראל קלרמן:

זה פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, לא, בריקה יש (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה זה

לורה ורטון:

אז אפשר?

אדיר שוורץ:

בלי תקרה.

יוחנן וייצמן:

זה נראה שקוף, אני רואה מה שקורה בתוכו.

אליעזר ראוכברגר:

זה בבנייה?

אמנון ארבל:

מה ששקוף זה לא תקרה?

יוחנן וייצמן:

אז תראה, פרגולה היום למשל,

אמנון ארבל:

לתת לו את זה כשטח, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד שכל הבניין הזה נראה כמו מחנה פליטים בערך,

אריאל גולן:

מסתירים אותו.

יוחנן וייצמן:

זה לא נראה גבעת המבתר, אני מסכים איתך,

אמנון ארבל:

אז למה צריך קודם כל עבירות בנייה, זה עבירות בנייה, זה עבירות בנייה, גם זה עבירות בנייה.

אריאל גולן:

אמי, אתה לא מבקש להוריד אותה, אתה מבקש להכשיר אותו כשטח עיקרי,

אמנון ארבל:

נכון,

אריאל גולן:

זה בתקנות הפטור אבל.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל אנחנו מאשרים פרגולות,

אריאל גולן:

זה פרגולה.

אמנון ארבל:

זה לא פרגולה, פרגולה צריכה להיות עם חורים, ופתחים.

יוחנן וייצמן:

לא, אפשר בזכוכית היום.

עמנואל זלטס:

מרפסת שקוף לזכוכית.

אריאל גולן:

זה בתקנות הפטור, זה לא צריך איזה היתר מיוחד, זה מרפסת,

יוחנן וייצמן:

פעם פרגולה,

אמנון ארבל:

הנה תראה,

יוחנן וייצמן:

40% חללים, היום גם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

10 קומות?

אמנון ארבל:

הם ירדו ל – 10 קומות.

אליעזר ראוכברגר:

מה פרגולה, זה יכול להיות, זה כיסוי שקוף, כמו, איך זה נקרא?

צביקה אסולין:

סנטף קוראים לו,

אריאל גולן:

סנטף.

אליעזר ראוכברגר:

זאת טענה, פלסטיק, פלסטיק שקוף כזה, נו.

אמנון ארבל:

טוב מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

אבל עד גודל מסוים.

אריאל גולן:

סעיף 1,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עד גודל מסוים בפרגולה, זה לא בניית מנ"ד.

אריאל גולן:

אני אומר אבל זה לא צריך שטח עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

לא שומע.

אריאל גולן:

זה לא צריך להיות אבל שטח עיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בוודאי שלא,

אריאל גולן:

אז זהו, זה סעיף 1, כתוב שזה יהיה שטח עיקרי.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, היה לנו את זה ביום ראשון, מי שהיה פה בוועדה בהיתר בהתנגדויות,

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

על עין כרם.

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עם הפרגולה. מי שהיה פה ביום ראשון.

אריאל גולן:

הוא לא צריך היתר. אמי, סעיף 1, צריך אבל,

עמנואל זלטס:

אני הייתי נזהר מלתקן את זה,

אמנון ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

כי אם זה כן צריך שטחים, צריך להשאיר את הגמישות לדעתי, אם בפועל זה כן מצריך שטחים יהיה לנו בעיה להביא שטחים בשביל זה.

אריאל גולן:

הוא לא צריך שטחים זה תקנות.

צביקה אסולין:

למה? למה לחשב את זה ככה?

אדיר שוורץ:

אמי, כתבת שימוש הפרטי?

עמנואל זלטס:

בשלב ההיתר יהיו שם,

אמנון ארבל:

מה? למקווה? לא, רק את הסעיף, רוצה לכתוב, זה מהווה מקווה לשימוש פרטי?

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב, אפשר לכתוב, אבל אין לזה צורך.

אליעזר ראובברגר:

אם הורדת את הסעיף, אז זה לא משנה,

עמנואל זלטס:

ברור.

אריאל גולן:

אמי, את סעיף 1 גם כן,

אדיר שוורץ:

מה לכתוב? הבית לשימוש,

אריאל גולן:

פרגולה עם קירות זכוכית, זה לא בשטח בנייה,

אמנון ארבל:

טוב.

אריאל גולן:

זה לא שטח בנייה, זה תקנות הפטור.

אמנון ארבל:

אבל זה מכוער.

אריאל גולן:

מכוער, זה לא קשור, זה פרגולה אם מותר לו, מה אני אעשה?

עמנואל זלטס:

אתה לא כתבת להוריד את זה אגב, אתה כתבת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מחשב את זה,

צביקה אסולין:

מחשב את זה, הוא כתב לחשב.

עמנואל זלטס:

זה לא כתוב.

אמנון ארבל:

למה לא?

עמנואל זלטס:

אתה יכול להשאיר את זה כמו שזה, לחשב שטחים.

אמנון ארבל:

לא, זה לא הכוונה נו,

עמנואל זלטס:

כתבת.

אמנון ארבל:

אתם רוצים להוריד את זה?

אריאל גולן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

שיתמודד עם זה בשלב הרישוי?

אמנון ארבל:

כן, מה עוד? עמנואל, קדימה, אתה לא, לא בקשב.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 3,

מיכל כהן:

9 עכשיו?

אמנון ארבל:

7?

אריאל גולן:

סעיף 10 עכשיו התצ"ר, אומרים זה דו,

צביקה אסולין:

הוא הוריד את זה, הוא הוריד את זה, אמי הוריד את זה,

אמנון ארבל:

מרפסות והתצ"ר קיבלתי,

צביקה אסולין:

כן,

אמנון ארבל:

הורדתי גם את 1,

עמנואל זלטס:

כן, כן, בסדר.

אמנון ארבל:

יללה תיק 10 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

אגב זה בית פרטי, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

לורה ורטון:

רגע, סליחה, אז יש לי תוספת לגבי שימוש פרטי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הורידו בכלל את הסעיף של המקווה,

עמנואל זלטס:

אם זה דו.

אמנון ארבל:

זה דו זה זה.

עמנואל זלטס:

אז אם ככה, ושניהם מבקשים?

אמנון ארבל:

לא, רק אחד.

עמנואל זלטס:

רק אחד מבקש?

אמנון ארבל:

כן. לא, לא, אחד.

תוכנית 1259159

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1259159, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דיון להפקדה, שרירא גאון 2, גבעת שאול, תוכנית להרחבות דיור, תוספת יחידת דיור, המלצנו להפקיד, עמנואל, תציג את המכתב שקיבלת.

עמנואל זלטס:

אני? זה יוחנן.

אמנון ארבל:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

יוחנן, גבעת שאול לא זוכר.

ישראל קלרמן:

כן, כן.

אמנון ארבל:

אני אראה לך מה קיבלת.

עמנואל זלטס:

ממש בכוח, אתה דורש זה,

אמנון ארבל:

לא, אני לוקח ברצינות את מה שהם שולחים לי, מה? למה אתם שולחים לי?

יוחנן וייצמן:

לא, אני שלחתי לך את זה בלי לבדוק. בוא, לא, לא, אמי, אמי, אני לא אומר את זה ב - ,

עמנואל זלטס:

רגע, אפשר להמשיך הלאה אז?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, דקה, אני אבדוק את זה כעת, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, שיהיה ברור, אני לא אמרתי את זה בחיך, ואני מבין למה אתה צחקת, לא, אני מקבל פנייה, אני מעביר אותה עיוור, זה הכול.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני לא,

אמנון ארבל:

חבל, אבל אוקי, ישראל.

ישראל קלרמן:

סעיף 3,

אמנון ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

לגבי המחסנים.

אליעזר ראובברגר:

מה? יש לך משהו?

ישראל קלרמן:

הוא הביא לו את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא פירק את זה,

ישראל קלרמן:

אז יש לך את זה פה.

יוחנן וייצמן:

מה? יש לך את זה פה.

אמנון ארבל:

אני מסודר.

עמנואל זלטס:

תראה מה זה יוחנן, אמי מדפיס לך את זה כדי שתגיד לו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא, לוועדה, נו מה?

עמנואל זלטס:

הוא מדפיס לך.

יוחנן וייצמן:

לא, אני שלחתי לעוזר שלי ביחד עם אמי שידפיס, והוא פשוט לא הדפיס.

אמנון ארבל:

אני אעזור לך,

יוחנן וייצמן:

אני יכול, אני יכול לראות פה במייל, שמופיע אפילו הזה שלי.

אמנון ארבל:

אני קיבלתי את הסעיף לגבי החנייה, וניסחתי את זה אחרת, כמו שהם טוענים, קיבלתי יש לקבל חוות דעתו של מיקום החנייה, קומות חנייה יהיו תת – קרקעי בלבד, מעבר לזה, לא קיבלתי שום דבר, של מה שהם כתבו, אתם יכולים להתייחס,

ישראל קלרמן:

בוא נתייחס.

אמנון ארבל:

יללה, ביחד.

ישראל קלרמן:

אז את שלוש קיבלת?

אמנון ארבל:

רק לגבי החנייה, זה לא מול העיניים שלי.

ישראל קלרמן:

אני אגיד לך, לגבי המחסנים,

אמנון ארבל:

כן, תגיד מה אתה רוצה במחסנים.

ישראל קלרמן:

הם רק פה דווקא הם מבקשים להפוך לשטח עיקרי, למה זה, אתה לא מסכים לזה?

אמנון ארבל:

אנחנו כתבנו בהמלצה, התוכנית מציעה הרחבת יחידת דיור בקומת הכניסה על חשבון שטחי שירות משותפים המאושרים כולל מחסנים וחדר הסקה, יש להביא שטחים לתת – הקרקע, יש לבטל (לא ברור) חלונות, זה שטח משותף היום של הדיירים. מחסנים שיעשו בתת-הקרקע.

ישראל קלרמן:

שיעשו הרחבה, שיעשו הרחבה.

אמנון ארבל:

זה שטח משותף של הדיירים, זה לא איזה שהוא חלל.

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

היום זה שטח משותף של הדיירים, (לא ברור) של קומת עמודים, זה המצב הקיים.

ישראל קלרמן:

ומה הם מבקשים עכשיו?

אמנון ארבל:

לסגור את זה למחסנים.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

כן, זה מה שהם מבקשים,

יוחנן וייצמן:

זה קיים.

ישראל קלרמן:

להפוך לשטח עיקרי,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

להפוך לשטח עיקרי,

אמנון ארבל:

לא, למחסנים לחדר הסקה.

ישראל קלרמן:

השטחים, בתת-הקרקע, לכן אישרנו את ביטול המחסנים, והפיכתם לשטח עיקרי בתב"ע המוגשת.

אמנון ארבל:

לא, בוא נפתח את זה רגע,

ישראל קלרמן:

ואז, ואז,

יוחנן וייצמן:

שלא היה בהיתר, בהיתר,

ישראל קלרמן:

הוא החתים את כל השכנים, כל השכנים רוצים את זה, אז מה? איפה הבעיה שלנו?

יוחנן וייצמן:

קומת הקרקע הוא ביקש,

ישראל קלרמן:

אתה טוען, אני שואל,

יוחנן וייצמן:

שטח עיקרי,

ישראל קלרמן:

שלא יהיה עילי.

יוחנן וייצמן:

איפה? זה בסדר.

ישראל קלרמן:

שלא יהיה עילי.

צביקה אסולין:

בשביל זה אני אומר לך, אז תפנה אליו, ותגיד לו. תפנה אליו ותגיד לו.

יוחנן וייצמן:

סעיף 4 זה בסדר, מה שהוא כתב, זאת אומרת הוא מוכן. לא, זה לבחון, ככל שיש זה לא בסמכויות שלנו, אני לא יודע,

ישראל קלרמן:

סעיף 4?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא, אבל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הוא טוען זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא מכפיל, ולא משלשת.

יוחנן וייצמן:

הוא טוען זה 40%, שייבדק, זה בסדר גמור אני לא, אין לי, מה אתה רוצה שלא ייבדק?

ישראל קלרמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

תראה לי רגע מה הוא כותב.

יוחנן וייצמן:

החניות אתה רואה שבסדר?

אמנון ארבל:

זה ביטלו שמה, בתת-הקרקע. אתה צודק, הוא מבקש פה שטחים עיקריים בסדר, אוקי, הבנתי.
סעיף 3,

אדיר שוורץ:

צריך לצאת, צריך לצאת.

אמנון ארבל:

אז מה עוד?

ישראל קלרמן:

סעיף 4 זה תכתוב ייבחר,

אמנון ארבל:

זה טכני, הוא יתקן,

עמנואל זלטס:

ממש ככה.

ישראל קלרמן:

יש להבהיר, הלאה.

אמנון ארבל:

5 דיברנו, 6 זה אותו דבר, 7 זה חנייה גם כן, 8 חריגות בנייה, לא ברור, גם מדובר בגבול המזרחי, לפי
המדידה יש שם חריגה מגבול החלקה מעבר לגבול המגרש, שבינתיים הוא מסמן את זה להריסה,
לגבי המרפסות, בוא תחליטו, למה לאשר מרפסות פחות מ – 3 לכיוון שכנים? בבניין שהוא, שהוא
בניין חדש שבנו אותו, עכשיו הוא מבקש עוד?

ישראל קלרמן:

3 מטר?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו 3 מטר.

ישראל קלרמן:

הוא מבקש פחות מזה?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

כמה?

יוחנן וייצמן:

30 ס"מ.

אמנון ארבל:

הוא אומר הרחבה של 50 ס"מ, תקרא רגע,

ישראל קלרמן:

2.70?

אמנון ארבל:

סעיף 9,

יוחנן וייצמן:

בדירה 12.

אליעזר ראוכברגר:

רק מרפסת אחת, אמי.

אמנון ארבל:

3 הוא אומר,

ישראל קלרמן:

קומה א', למרפסת קיימת ברוחב מטר,

אליעזר ראוכברגר:

זה רק מרפסת אחת נדמה לי,

ישראל קלרמן:

דירה מספר 10, 38, 38, 30, 1 – 50.

אמנון ארבל:

כן, המרפסת הזאתי מטר וחצי,

ישראל קלרמן:

היא קיימת, אז אין לי בעיה.

אמנון ארבל:

לא, אבל זה לא קיים, תסתכל, זה למשל מרפסת חדשה, מטר וחצי מגבול החלקה לכיוון השכן.

ישראל קלרמן:

איפה השכן?

אמנון ארבל:

זה מגרש מגורים שכן.

עמנואל זלטס:

אתה אומר לו להוריד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, כמה יהיה עד השכן? אחרי הבנייה.

אמנון ארבל:

להסתכל ב - , חשבון לשכן, לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא, בוא ניקח אחר כך, גם השכן יקבל.

ישראל קלרמן:

זה קיים גם,

אמנון ארבל:

הוא מציע, הוא מציע מטר וחצי אבל.

יוחנן וייצמן:

קיים זה לא שיקול.

אמנון ארבל:

הוא מציע מטר וחצי אבל.

יוחנן וייצמן:

אני לא הבנתי,

אמנון ארבל:

טוב, פה זה פונה דווקא למגרש השכן, מפלס יותר גבוה. זה מגרש ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז מה הבעיה? אם זה מגרש ציבורי,

אמנון ארבל:

זה מגרש ציבורי, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אבל בכפוף לזה, שלא יגישו התנגדות בבנייה הציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה בנייה ציבורית? למה שיגישו, מה?

ישראל קלרמן:

למה שיגישו? זה נמצא שמה מה?

יוחנן וייצמן:

לא, מחר נרצה להרחיב שמה, שהם לא יהיו, לא ישבו לנו על הוריד.

אליעזר ראוכברגר:

אם ישבו, אז נגיד להם - אתם קיבלתם, אין לכם זכות להתנגד.

אמנון ארבל:

סעיף 9. בסדר, זה מה שכתב, לא ייתנו מרפסות במרחק 3 מטר מגבול מגרשי מגורים סמוכים, זאת אומרת לכיוון החום, כן.

יוחנן וייצמן:

והוא עושה.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל ראינו, אז לא צריך את זה אבל, ראינו עכשיו זה באמת.

אמנון ארבל:

אבל למגורים אתה מסכים, שצריך 3 מטרים?

ישראל קלרמן:

הבנתי, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

אבל זה לא המגורים, אבל ראינו, לא, אבל לא,

אמנון ארבל:

מה שללא למגורים, אנחנו מאשרים.

ישראל קלרמן:

אבל יש פה, יש להם מגורים?

אמנון ארבל:

כן, לכיוון, אמרתי זה חום,

עמנואל זלטס:

אבל אם זה 2.70,

אמנון ארבל:

אז זה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

2.80?

ישראל קלרמן:

אבל אין משהו אחר, רק זה הבקשה.

אמנון ארבל:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אם זה רק, הרגע הסתכלנו. אם אין מרפסות לכיוון, אז לא צריך את זה בכל מקרה, (לא ברור),

אמנון ארבל:

אלה לכיוון החום, זה בסדר.

ישראל קלרמן:

נכון, ומה, מה לא? אין משהו,

צביקה אסולין:

שיביא,

עמנואל זלטס:

בחזית למעלה, זה לא נורא.

ישראל קלרמן:

לא, לא זה רחוק. 30 ס"מ זה לא נורא. לא, אז תוריד זה, אז זה לא צריך את זה.

אמנון ארבל:

טוב. טוב, הלאה תוכנית 10 בסדר היום עשינו.

אליעזר ראוכברגר:

זה עשינו עכשיו.

אמנון ארבל:

תוכנית 11,

אליעזר ראוכברגר:

11,

תוכנית 1310291

אמנון ארבל:

בסדר היום, תוכנית 1310291, סמכות מחוזית דיון להפקדה, בצמח שלמה 15 בית הכרם, תוכנית שמציעה הרחבת יחידת דיור בבנין מדורג, הכשרת עבירות בנייה, המלצנו להפקיד. תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה לורה, רצית משהו?

לורה ורטון:

כן, אני רוצה להתנגד, מפרסמים ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, תן לה שנייה להגיד מה שהיא רוצה,

לורה ורטון:

זה יער, זה הפיכת שמורת טבע, או חלק ממנה למגורים,

אמנון ארבל:

לא, מה פתאום.

לורה ורטון:

זה גם הכשרה של עבירות בנייה,

אמנון ארבל:

זה נכון, זה בניין קיים,

לורה ורטון:

שאני לא חושבת שצריכים לאשר. אני חושבת כעיקרון לא צריכים לתת פרס לדברים כאלה, אפשר היה לקבל אישור, אפשר היה לתאם לבנות לפי היתר, והוא חרג, הוסיף ועכשיו הוא מבקש הכשרה,

אין שום סיבה שהוא (לא ברור) קודם, ואין בעיני שום סיבה לאפשר את זה. זה גם סותר את ה - , זה עומד ב - , זה חריגה מתוכנית 2000, ואני חושבת יש כל הסיבות בעולם להתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) המקורי?

אמנון ארבל:

כן, זה בניין מאוד מדורג, תראו זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הבניין המדורג הזה,

יוחנן וייצמן:

בניינים האחרים שמה?

אליעזר ראוכברגר:

זה בהיתר.

לורה ורטון:

למה שלא,

יוחנן וייצמן:

על פניו היא מדברת לעניין, תראה לנו את התמונות ששמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

לורה ורטון:

זה בקצה של יער ירושלים, שגם ככה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל תסתכל הבניין הוא בהיתר.

לורה ורטון:

אין שום הצדקה למה שהוא עשה, ולא צריכים לאשר לו עכשיו בדיעבד את החריגות, והעבירות שהיו לו קודם. יש עדיין, כתוב פה,

אמנון ארבל:

לורה, אחד הכלים,

לורה ורטון:

שיש תיק עבירה,

אמנון ארבל:

גם של בית המשפט,

לורה ורטון:

תיק עבירה פעיל עדיין,

אמנון ארבל:

לורה.

לורה ורטון:

על עבירות בנכס, למה לאשר?

אמנון ארבל:

שני דברים אני אגיד לך, אחד, 90% מהתוכניות שהיום בוועדה, יש הכשרת עבירות בנייה.

לורה ורטון:

מה?

אמנון ארבל:

90% מהתוכניות שיש פה, יש פה הכשרת עבירות בנייה, זה אחד.

לורה ורטון:

תלוי איפה, הכשרה,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

למה לא? בניין קיים.

אמנון ארבל:

גם כשאת הולכת לבית המשפט,

אליעזר ראובברגר:

הבניין הוא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הבניין הוא רוצה לחרוג, מה הוא מבקש? אמי, תקשקש לנו מה הוא מבקש.

אמנון ארבל:

גם, גם כשאת הולכת לבית המשפט עבירות בנייה, בית המשפט אומר לך, יש לך שתי אפשרויות, אחד להרוס את העבירה הבנייה, שתיים, לנסות להכשיר אותה. עכשיו אם מגישים תוכנית שהיא מקובלת תכנונית כוועדה, ודרג מקצועי שמקבל תכנון,

לורה ורטון:

אבל התוכנית שמגישים,

אמנון ארבל:

מכשירים אותה.

לורה ורטון:

(לא ברור).

חיים כהן:

בדרך כלל בית המשפט,

לורה ורטון:

מה לאשר לו? זה לא,

יוחנן וייצמן:

אמי, תראה לנו מה העבירה.

אמנון ארבל:

אני מראה, אני מראה,

לורה ורטון:

מאוחרות, ואגב במקרה אותו אחד, אותו מתכנן, גם עושה חריגות בנייה גם ברחוב ביאליק,

חיים כהן:

לורה,

לורה ורטון:

גם במקומות אחרים, וזאת השאלה שלי,

חיים כהן:

גם כשמכשירים,

לורה ורטון:

וזה נכס יקר, וזה בשטח ירוק, ויש גבול.

חיים כהן:

גם כשמכשירים עבירה שתדעי, יש קנס, זה לא שמכשירים וזה פרס.

לורה ורטון:

בסדר.

חיים כהן:

גם יש קנס.

לורה ורטון:

יש מקומות,

יוחנן וייצמן:

מה הכשרה בוא נבין?

לורה ורטון:

יש מקומות,

ישראל קלרמן:

כן, הוא ישלם גם כסף.

חיים כהן:

גם כסף קנס, זה לא שמכשירים סתם,

לורה ורטון:

אבל זה הפך לשיטה, זה כמו כריתת עצים. אז הם כורתים עצים, משלמים 1500 שקל, וכורתים עוד עצים.

ישראל קלרמן:

לא,

לורה ורטון:

זה בכלל לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שיהיה לו הרבה יותר,

לורה ורטון:

כלל לא מזיז לו.

ישראל קלרמן:

כריתת עץ מקבלים 10,000 ו – 30 אלף שקל,

לורה ורטון:

מה?

ישראל קלרמן:

כריתת עץ מקבלים גם 30 אלף שקל קנס, בית משפט.

לורה ורטון:

אתה יודע כמה פעמים (לא ברור) בעיר? זה,

חיים כהן:

העירייה עצמה כורתת,

לורה ורטון:

לא,

חיים כהן:

העירייה עצמה כורתת,

לורה ורטון:

אני בדקתי, כמעט אפס הכנסות,

יוחנן וייצמן:

אבל גברת ורטון,

ישראל קלרמן:

לא מגיעים לזה, לא מגיעים לזה, השם ישמור, (לא ברור),

אריאל גולן:

איפה?, איפה? אני לא ראיתי.

לורה ורטון:

זה תוכניות של מיליארדים, אז מה אכפת להם?

יוחנן וייצמן:

אני באמת עובר על ה - ,

אליעזר ראובברגר:

אמי, אתה מוכן לחזור ל - GIS רגע?

לורה ורטון:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא ל - GIS, ל - ,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, ל - GIS, תראה לנו את מה מכשירים.

יוחנן וייצמן:

לא מכשירים את הפליסה ליער. אין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הפלישה ליער, במקום, זה בנייה מקורית.

לורה ורטון:

לא, מה זאת אומרת? כתוב פה,

אמנון ארבל:

זה התשריט, שתי הקומות, אתם רואים את שתי אלה?

יוחנן וייצמן:

זה היער, נכון? פה הלכנו ליער, תסתכל,

לורה ורטון:

זה יער.

יוחנן וייצמן:

אני חשבתי שאת צודקת בהתחלה, זה היער, זה בהיתר קיים, כל בקשה פה היא,

אליעזר ראוכברגר:

הנה איפה שהאדום בצד,

אמנון ארבל:

הנה זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה,

אמנון ארבל:

זה עבירות הבנייה, זה וזה,

יוחנן וייצמן:

זה המבוקש.

ישראל קלרמן:

אבל מה הבעיה? זה לא בתוך היער.

יוחנן וייצמן:

זה לא ביער.

אליעזר ראוכברגר:

זה על הקונטור הקיים,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

אין בה פלישה ביער בתוכנית הזאת,

לורה ורטון:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז מה אכפת לי?

לורה ורטון:

היו, זה חלק מההכשרה,

אריאל גולן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאל גולן:

לא, לא, זה לפה, זה זה.

יוחנן וייצמן:

זה הפלישה, בוא נגיד, אם היית מדברת המקום והזה, ואומרת לי פלישה ליער, הייתי חושב שאת צודקת. לא זה מדובר, מדובר על פה. איפה הבעיה?

לורה ורטון:

אבל למה, אז למה כתוב ש - , שזה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב, למה כתוב זה שאלה, אבל קודם כל את מה העובדה.

אמנון ארבל:

איפה כתוב? איפה את רואה?

לורה ורטון:

יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

איזה סעיף כתוב? לורה.

אמנון ארבל:

איפה כתוב אבל?

אליעזר ראוכברגר:

תפני לסעיף,

לורה ורטון:

אוקי, יש פה, איפה זה? שנייה, לתוכניות שמאפשרות בתוכניות קודמות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, תגידי לנו מהנדס העיר, המלצת מהנדס העיר זה הרלוונטי, רק זה הרלוונטי, כל השאר לא רלוונטי,

לורה ורטון:

כתוב המטרה להכשיר עבירות בנייה עבור,

אליעזר ראוכברגר:

זה נכון, זה נכון, זה כן,

לורה ורטון:

וכתוב גם, לא בהמלצות, אבל במסקנות בדיקה, שהתוכנית חורגת ממתאר 2000.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אחר, תקראי את כל הסעיף, לורה.

לורה ורטון:

המהווה, כן, זה, על 16,000 שלא אושרה.

אמנון ארבל:

גם תוכנית המתאר 2000 לא אושרה.

לורה ורטון:

וגם בהמשך,

אמנון ארבל:

אבל לורה, שנייה זה לא הוגן, זה התוכנית מתאר 2000 לא אושרה, והיא (לא ברור) מדיניות מסוימת. ואחרי זה באה תוכנית 16,000 ושינתה את המדיניות, ואמרה זאת המדיניות. את לא יכולה להגיד, זה לא אושר, וזה כן אושר, הם בדיוק באותו מעמד לצורך העניין.

לורה ורטון:

שניהם לא אושרו, אבל, וחוף מהאזור הזה,

אמנון ארבל:

גם לזה את מתייחסת, וזה לזה,

לורה ורטון:

היער אני חושבת, (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני מודה שאני לא מצליח להבין.

לורה ורטון:

וגם, לא רק התוספת, הוא גם עושה פרגולה, זאת אומרת זה לא,

אמנון ארבל:

לורה, איך התוספת הזאתי שמוצעת כרגע פה בשתי הקומות העליונות,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

מפריעה ליער, או ל - ,

יוחנן וייצמן:

אם הייתה פה בעיה, אני הייתי,

אמנון ארבל:

תכנונית, לא יודע באמת, לא יודע. זה התוספת כאן על הגג, זה לא קשור, לא ליער ולא פלישה,

אליעזר ראוכברגר:

זה על הקונטור הקיים,

אמנון ארבל:

זה ייעוד מגורים על גג קיים, מבקשים,

יוחנן וייצמן:

איפה הבעיה שלנו?

אמנון ארבל:

אני לא רואה בזה בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, את רוצה להתנגד?

לורה ורטון:

אני רוצה להתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מי בעד? בהתאם להמלצת מהנדס העיר, אריאל, אלדד, חיים, ישראל יוחנן, ואליעזר, לורה מתנגדת, לרשום את זה בפרוטוקול. קדימה, מאושר, הלאה.

תוכנית 61531

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 61531, תוכנית מעניינית, נמצא למעשה ברחוב הנביאים, מי שמכיר את בית יד שרה לשעבר, אושר שם, אושרה שם תוכנית לבנייה, לבניין מגורים מאחורי המבנה, ולמעשה המבנה לא הוסדר מעולם, כי בתוכנית המאושרת,

יוחנן וייצמן:

להריסה.

אמנון ארבל:

בזמנו היה, לא הוא גם לא להריסה, לא מסומן פשוט, לא לשימור, ולא להריסה, הוא פשוט לא קיים.

אליעזר ראוכברגר:

מה קם מבנה ככה מעצמו?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

לא, זה מבנה היסטורי, ההיפך.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מבנה עצמו היסטורי.

אמנון ארבל:

המבנה הוא מבנה היסטורי,

אליעזר ראוכברגר:

עבר שימור?

אמנון ארבל:

שבא, כן, המבנה שימור מאוד יפה.

אריאל גולן:

יש שמה עדיין (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הוא (לא ברור) ברמה גבוה שימורית.

אליעזר ראוכברגר:

מה? איפה שהיה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא לשימור, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהיה קרון?

אמנון ארבל:

כן, כן,

אריאל גולן:

הוא שואל הקרון,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי איפה שהיה,

אמנון ארבל:

מה זה הקרון?

אליעזר ראוכברגר:

קרון, רכבת, שהיה פעם של יד שרה.

אריאל גולן:

יד שרה כאילו,

אסף שגיא:

הוא היה יד שרה.

אמנון ארבל:

המבנה הזה היה יד שרה, במבנה הזה. מדובר במבנה הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה שם קרון רכבת, נו, אוטובוס,

ישראל קלרמן:

כן, זה,

אליעזר ראוכברגר:

שמה השאלו את המכשירים הראשונים,

אמנון ארבל:

יש עוד שלט, המבנה הזה.

אריאל גולן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

עכשיו כל המבנה זה,

ישראל קלרמן:

זה גם לשימור,

אמנון ארבל:

בתוכנית המאוסרת שאישרה את כל המתחם, למעשה התעלמה מהמבנה הזה, לא סימן אותה לא לשימור, לא להריסה, וקבעה אותו בייעוד שצ"פ בכלל. היה הליך משפי מאוד ארוך, לגבי הבניין שנבנה מאחוריו, שלמעשה עשה נסיגה בבניין, כדי לייצר את החצר שמאחורה, ומרווח בניין לשימור, ולכן הוא גם עלה לגובה בזמנו, וקיבל הקלה בקומות, אז כולם קיבלו. בעקבות הסכם למעשה, הוגשה תוכנית שמאפשרת שימושים בבניין הזה, בהסכם מול ה - , מול מחלקת נכסים, סך הכול אנחנו תיקנו במסגרת ההמלצה, וקבענו המלצנו להפקיד בהתאם להסכם שהיה בבית המשפט למעשה הבניין צריך להיות בייעוד של שטח חוס, לכלול רק שימושים שמותרים ע"פ סעיף 188, וזה

מה שכתבנו בהחלטה, ובנוסף מציע כמה תיקונים קטנים במסגרת ה - , הבניין קיים וחללים קיימים, המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

מספר דברים.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר לוועדה כזה דבר, אני בכלל חולק על התוכנית הזאת, אזרח הולך רגל בעיר, דרך אגב היה גם תוכנית של מתחם בנין, אם היו שואלים אותי, היו מרחיבים, רואים את זה די בולט פה, (לא ברור) הכול לפרק והרכבה, (לא ברור) נורמאלית. אני חושב שזה לא יקרה, לצערי. לא, כי החליטו שהקיר אבן יותר חשוב מהולכי רגל, זה בסדר.

אמנון ארבל:

לא, אבל יש (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אם אני הולך פה, והולך (לא ברור) אני חייב לרדת כביש.

אמנון ארבל:

אבל יש בין הבניינים פה,

יוחנן וייצמן:

אני אהרג לא (לא ברור), שהקיר הזה יישמר, עד כאן הכול בסדר,

אמנון ארבל:

אבל וייצמן, בין שני הבניינים יש מעבר מסודר,

יוחנן וייצמן:

אז בוא תציג לנו את המעבר הזה, כי ב - , אז באמת מה שהולך לקרות זה שהולכי הרגל, אז בוא נבטל פה בכלל את המדרכה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מציע מה שהוא אומר,

לורה ורטון:

אפשר לשים את (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע משהו אחר, הולך להיות שמה רכבת וגם הרכבת הכבדה והכול, אז להרחיב את המדרכה על הכביש, כי פחות מכוניות יהיו, להרחיב את המדרכה לצד השני, שכחת שיש עוד צד? יש עוד צד.

לורה ורטון:

יוחנן, אפשר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

שני הצדדים, המדרכה, שני הצדדים, המדרכה לא בסדר לדעתי.

אליעזר ראוכברגר:

אז אפשר לצמצם טיפה את הכביש לא היום.

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

בעתיד כשיהיה שמה גם רכבת כבדה, עם תחנה, גם מנהרות, הרי הכול הולך להיות שם מנהרות מתחת לאדמה, גם רכבת קלה, שיהיה כל ההאב הזה, יהיה פחות מכוניות, מה זה משנה? לתת למדרכה יותר שטח.

יוחנן וייצמן:

אני בעד, מצידי תזרום בכלל.

לורה ורטון:

אפשר לשים שם מחסומים, מין עמודים כאלה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אז יכול להיות שאני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא רוצה הפוך.

לורה ורטון:

אני יודעת שהוא לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אני יכול לזרום עם של אמי.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה, הוא מדבר על הולכי רגל,

לורה ורטון:

אני יודעת,

אמנון ארבל:

בסדר, המדרכה על הכביש.

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

אם הדאגה היא להולכי רגל,

יוחנן וייצמן:

פחות, לא, לא,

לורה ורטון:

שבאמת יש שם סכנה, יש שני ילדים שנהרגו שם.

יוחנן וייצמן:

ברור,

לורה ורטון:

בדרך לבית ספר, נדמה לי,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא שמעתי על זה,

לורה ורטון:

אז אפשר לשים שמה עמודים.

אליעזר ראוכברגר:

זה חמור מאוד, חס ושלום.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, ההצעה שלי היא אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

אם את אומרת שיש דברים כאלה,

לורה ורטון:

זה לא אליך,

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת אולי על המדרכה ממול, לא בצד.

יוחנן וייצמן:

היא מדברת על בנין, על איפה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בנין זה,

יוחנן וייצמן:

את מדברת על בורסה.

אליעזר ראוכברגר:

בנין זה בהמשך, זה לא שם.

לורה ורטון:

לא, אני לא אמרתי שם. אבל באותו,

אמנון ארבל:

היום כל זה אפשר לרדת,

לורה ורטון:

ברחוב בהמשך.

אמנון ארבל:

כל זה אתם רואים פה, זה מעבר שאפשר (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

מי שהולך בכביש הוא רוצה לעבור,

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, בוא נבטל את המדרכה בכלל, אפס, ושיהיה ברור לכל הולך לרגל,

אלדד רבינוביץ:

אף אחד לא יודע שאפשר לעבור שם בכלל.

יוחנן וייצמן:

הבן שלי בן 9,

אמנון ארבל:

לבטל את המדרכה וילכו על הכביש, נו.

אדיר שוורץ:

הבן שלך בן 9 ילך על הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עובד ככה,

יוחנן וייצמן:

בכל מקרה,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, זה לא עובד ככה.

אמנון ארבל:

לא, זה לא עובד ככה.

אדיר שוורץ:

לא, אבל עדיף שיהיה את האופציה התיאורטית,

אמנון ארבל:

נכון, זה בדרך כלל מילוט גם,

יוחנן וייצמן:

טוב, אז אני מודה שאני לא אוהב את התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ישראל קלרמן:

מה אתה לא אוהב?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא אוהב.

אדיר שוורץ:

אמי, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, בכל מקרה צריך לשפר את מה יש.

אמנון ארבל:

אני אראה לך את זה רגע,

יוחנן וייצמן:

ואני באמת נגד התוכנית,

אדיר שוורץ:

האדנית היא מה שמפריעה למעבר זה?

אמנון ארבל:

אתה יכול להיכנס פה בשער הנחמד הזה ולעבור.

אדיר שוורץ:

אבל זה, אתה רוצה שהמעבר יהיה, הרי כשאתה בא, כשאתה בא מפה, אתה לא עושה ככה וככה באופן טבעי, אתה ממשיך עם הקו,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו בהמלצה,

אדיר שוורץ:

האדנית היא זאת שמפריעה.

אלדד רבינוביץ:

בשביל זה הם שמו אותה, (לא ברור).

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו,

אלדד רבינוביץ:

בשביל זה הם שמו אותה.

אדיר שוורץ:

ברור שבשביל זה שמו אותה.

אמנון ארבל:

שנייה, אנחנו ביקשנו,

ישראל קלרמן:

לא, שיפריע.

אדיר שוורץ:

נכון,

ישראל קלרמן:

מה פתאום,

אמנון ארבל:

רגע, אנחנו ביקשנו בהמלצה, את השער הזה גם שנמצא פה להעביר ותוכנית לתחום המגרש,

יוחנן וייצמן:

הוא ביקש שלא, נדבר על זה.

אמנון ארבל:

אוקי, אז אני חושב זה מתחבר למה שאדיר אמר, אם גם זה לא יהיה פה המחסום, אפשר לבטל את הערוגה הזאתי, ולהרחיב פה את המרחב הזה.

אדיר שוורץ:

זה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) בבניין.

אמנון ארבל:

זה בסוף,

ישראל קלרמן:

אמי, (לא ברור) את קו בניין, זה סתם,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

בבנין,

אמנון ארבל:

לא, זה הערוגה הזאתי הוא מדבר.

אדיר שוורץ:

הערוגה.

ישראל קלרמן:

ואז מה, הבניין בא אחריו.

אמנון ארבל:

תרחיבו את המעבר,

אדיר שוורץ:

המעבר הזה הוא מעבר ציבורי,

ישראל קלרמן:

איזה מעבר?

אדיר שוורץ:

זה, פה,

אמנון ארבל:

כן,

נפתלי לוי:

מאחורה, מאחורה ישראל.

יוחנן וייצמן:

מאיפה לאיפה?

ישראל קלרמן:

מה פתאום, זה בניין יש שמה בניין,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, תעלה את התוכנית, תעלה את התשריט,

אמנון ארבל:

הנה, זה ערוגה, זה הערוגה.

אדיר שוורץ:

עכשיו כשאתה בא במדרכה מפה, זה חוסם לך, זה והמחסום, חוסם לך, תזיז את הדבר הזה יהיה לך גישה פנימה לתוך המעבר.

אמנון ארבל:

אני מסכים,

אדיר שוורץ:

קיבלת שם מעבר ציבורי מאוד איכותי.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הבעיה של הגישה למעבר, הבעיה שהציבור לא יודע שיש מעבר.

ישראל קלרמן:

איזה מעבר, איזה מעבר?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) המדרכה, הוא לא יודע שיש מעבר.

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ישאל את אלה שהולכים שם, מה?

יוחנן וייצמן:

אני יודע שאף אחד לא עובר.

ישראל קלרמן:

מכיר את המקום.

יוחנן וייצמן:

הוא לא מזמין, הוא לא, תגיד לי, כשהלכת לפה, אתה בא, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הוא עשה את זה,

יוחנן וייצמן:

בעולם אף אחד לא עושה את זה,

ישראל קלרמן:

בעולם לא עושים את זה, שטויות.

יוחנן וייצמן:

עם כל הכבוד.

אדיר שוורץ:

תפתח לו את הראייה יעשו את זה.

ישראל קלרמן:

זה סתם.

אליעזר ראובברגר:

מה? יוחנן, שאלתי אותו אם הוא שם לך אבקה מספיק חומר, מספיק כמות.

יוחנן וייצמן:

כן, חומר מרגיע, או חומר ממריץ?

אמנון ארבל:

פה אנשים יוכלו לעבור, מה?

אליעזר ראובברגר:

חומר מוציא מכלל שימוש.

עמנואל זלטס:

תגביר את המינון אבל.

אמנון ארבל:

עבירת בנייה שיש פה.

יוחנן וייצמן:

תראה, המעבר הזה הוא לא מזמין, ובין אם נפתח אותו ובין אם לא, המעבר,

אמנון ארבל:

אז מה אתה מציע? אני מסכים איתך שהוא לא מזמין, אבל,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא נחזור,

ישראל קלרמן:

לסעיפים,

יוחנן וייצמן:

אם דעתכם לאשר את התוכנית ולא כמו שאני, אז בוא נחשוב על התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

וייצמן,

אדיר שוורץ:

כל הדבר הזה, כל הדבר הזה,

ישראל קלרמן:

סעיף 2, אתה צודק, אני סתם ביקשתי, אישור נכסים חייבים אבל,

אריאל גולן:

אנחנו ביקשנו להוריד את המחסום, אז שיורידו את האדנית גם,

יוחנן וייצמן:

רוצים (לא ברור).

אריאל גולן:

להוריד את האדנית.

ישראל קלרמן:

אבל מסדירים את זה,

מר גבריאל אבזבקיב:

זה שטח של עירייה,

אמנון ארבל:

אבל עדיין צריך, למה?

יוחנן וייצמן:

כי זה אותו מקום,

ישראל קלרמן:

עוזרים לך, יש שמה (לא ברור), זה סתם, אנשים חונים שמה.

אמנון ארבל:

למה שיהיה אבל מחסום על שטח של קרקע עירונית?

ישראל קלרמן:

כי אנשים חונים שם, כי אנשים חונים שם,

מר גבריאל אבזבקיב:

פתוח,

יוחנן וייצמן:

,667

ישראל קלרמן:

אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

מה? את נגד להוריד את המחסום?

מר גבריאל אבזבקיב:

זה ציבורי פתוח.

אמנון ארבל:

ישראל, למה?

ישראל קלרמן:

תקשיב,

יוחנן וייצמן:

שדקה,

אמנון ארבל:

ישראל,

יוחנן וייצמן:

זה שני צדדים,

אליעזר ראוכברגר:

מה אכפת לך להוריד את המחסום?

ישראל קלרמן:

הם רוצים את המחסום.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך למה,

ישראל קלרמן:

אנשים חונים שמה.

אדיר שוורץ:

ישימו את המחסום בשטח שלהם, עם כל הכבוד.

יוחנן וייצמן:

אמי, הדבר הכי טוב בעולם, הבן אדם טוען, כעת אתה רואה בדיוק מה הטענה שלו למה להוריד את
המחסום של היזם,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תעביר את המחסום פנימה.

יוחנן וייצמן:

אתה רואה, הוא אומר אם אתה תעשה פה עוד נסיגה,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

מר גבריאל אבזבקיב:

עירייה זה צריך להיות,

יוחנן וייצמן:

את (לא ברור),

אמנון ארבל:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

אתה רואה את החוצפן הזה?

מר גבריאל אבזבקיב:

מה זה היזם?

אמנון ארבל:

נו.

מר גבריאל אבזבקיב:

אין יזמים. זה שטח של העירייה.

אדיר שוורץ:

שיש מחסום, (לא ברור).

מר גבריאל אבזבקיב:

זה שטח ציבורי פתוח, זה שטח,

אליעזר ראוכברגר:

או שתשים את המחסום פה,

מר גבריאל אבזבקיב:

כל השטח הזה.

אמנון ארבל:

זה מה שביקשתי.

אליעזר ראוכברגר:

תוריד את המחסום, איפה שהחץ,

יוחנן וייצמן:

לא,

מר גבריאל אבזבקיב:

זה שטח ירוק.

אמנון ארבל:

בגבול השטח הפרטי.

ישראל קלרמן:

השולחנות בשטח ירוק?

מר גבריאל אבזבקיב:

שטח ציבורי פתוח.

ישראל קלרמן:

והשולחנות?

דובר לא מזוהה:

כן,

מר גבריאל אבזבקיב:

גם המחסום בשטח ציבורי פתוח.

אמנון ארבל:

יש להם אישור.

מר גבריאל אבזבקיב:

זה הכול שטח עירייה.

אדיר שוורץ:

למה שמחסום הפרטי יהיה על שצ"פ?

מר גבריאל אבזבקיב:

פיקוח עירוני יכול להיכנס ולנקות את הכול, בלי לשאול אף אחד.

אדיר שוורץ:

על השטח שלו, ישים מחסום כמה שהוא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית הזאת, אתה לא יודע (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן, הוא טוען שזה מזמין אנשים.

אמנון ארבל:

היא עברה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה הם רוצים לשנות עכשיו בתב"ע, לא?

יוחנן וייצמן:

כי אי-אפשר לשים שם עמודים, בוא נהיה, בוא נהיה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, תשים, להעביר את המחסום (לא ברור).

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

כמו שאתה רואה את החוצפן הזה.

אדיר שוורץ:

וייצמן, עמודים לא חוסמים כניסות לחנייה.

מר גבריאל אבזבקיב:

מבחינה תכנונית,

ישראל קלרמן:

אבל התב"ע,

אמנון ארבל:

אני מסתכל,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא מדבר, אני לא מדבר על (לא ברור).

ישראל קלרמן:

על הפיקוח, צודק גבריאל, לא, סעיף בתב"ע. סעיף בתב"ע, בתב"ע להכשיר את זה, צריך להתייחס לזה.

אמנון ארבל:

אני לא יודע.

ישראל קלרמן:

להתייחס למחסום.

אמנון ארבל:

למה לא? כל מה שאני רואה,

ישראל קלרמן:

לא, חשבתי שהוא רוצה להכשיר את זה, אמרתי בשום אופן לא, חשבתי שהוא רוצה.

אמנון ארבל:

למה שיהיה חנייה, מחסום רכב פרטי,

ישראל קלרמן:

יש שמה גמל מים,

אמנון ארבל:

רגע, תקשיב,

ישראל קלרמן:

יש שם מכוניות שחונות,

אמנון ארבל:

תקשיב, זה לא קשור לגמל מים, תקשיב עד הסוף.

יוחנן וייצמן:

לטובת הציבור המחסום הזה.

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

למה? כי אם המחסום הזה לא יהיה,

ישראל קלרמן:

אנשים חוסמים, זה מה שהיה כל הזמן.

יוחנן וייצמן:

תוך 5 דקות.

אדיר שוורץ:

חוסם אותם במקום ברכב, אתה חוסם אותם במחסום, זה כל מה שאתה אומר.

ישראל קלרמן:

לא, למה? המחסום מסמן.

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש הצדקה,

ישראל קלרמן:

להיכנס לחנייה.

אדיר שוורץ:

אנשים לא חוסמים כניסות.

ישראל קלרמן:

אבל חוסמים את החנייה,

אדיר שוורץ:

לא עושים את זה,

ישראל קלרמן:

כן, נכון. חוסמים את החנייה.

יוחנן וייצמן:

חוסמים את החנייה לא אכפת לי,

אדיר שוורץ:

אנשים לא חוסמים חניונים, זה לא הדבר, אנשים מאוד מאוד נוהרים מלחסום כניסות לחנייה.

יוחנן וייצמן:

אדיר, אני מדבר על בן אדם שנמצא עדיין בתוך (לא ברור).

אמנון ארבל:

(לא ברור). הערוגה הזאת.

אריאל גולן:

עושים פה X שיסמנו פה X. אולי שישים את המחסום שלו, על החנייה שלא ייכנסו.

אמנון ארבל:

ישים את המחסום בגבול המגרש שלו, מה?

אדיר שוורץ:

גבול המגרש, ממתי אנחנו נותנים שצ"פ עירוני בשביל מחסום?

ישראל קלרמן:

אני מסכים איתך לגמרי, אבל אני שואל מה אני צריך להתייחס,

אריאל גולן:

יש שם תוכנית חנייה? שיעשו שמה X,

אדיר שוורץ:

כי אני רוצה שהמצב יהיה יותר טוב שמה, אני רוצה שיהיה ברחוב הנביאים, כמו שאמר חבר וייצמן
שיהיה טוב, שיהיה נעים ללכת, יש שמה, מיליונים אימהות עם ילדים ועגלות, מיליון. אתה רואה
אותם יורדות לכביש,

אליעזר ראובברגר:

מה אכפת לך (לא ברור).

אדיר שוורץ:

כל אופציה כל חצי ס"מ שאפשר להרחיב, זה פיקוח נפש.

יוחנן וייצמן:

אם הוא ייסוג מטר פנימה, אז זה יהיה (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

מה מפריע לך, שיהיה פה מחסום?

ישראל קלרמן:

שמה?

אליעזר ראובברגר:

כן, מה אכפת לך?

אמנון ארבל:

הוא כתב.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ישראל קלרמן:

לא, מי כתב?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אמי, לא יפה.

עמנואל זלטס:

הוא, הוא.

אמנון ארבל:

מה? יש פנייה.

יוחנן וייצמן:

גם (לא ברור) ירד, בסדר.

אדיר שוורץ:

אני לא קיבלתי פנייה אני מדבר מדם ליבי.

אליעזר ראוכברגר:

גם אני לא, גם אני לא.

יוחנן וייצמן:

שלום.

ישראל קלרמן:

חשבתי שאתה עליך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אני אמרתי מה אמרתי לשני הצדדים, גם מה שכתוב, ואני אמרתי מה אכפת לי לא לכתוב, כי זה,

אליעזר ראובברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

בתב"ע במחסום,

אליעזר ראובברגר:

אבל בוא, זה שצ"פ עירוני, אני לא מבין למה, מישוהו הלך והפך, (לא ברור) מחסום, הפך את זה לשטח פרטי שלו? אבל הוא צריך להחזיר את זה חזרה לשטח עירוני.

ישראל קלרמן:

זה מה (לא ברור)?

אליעזר ראובברגר:

שמה? נו אז מה? אם אני (לא ברור) מהבית שלך, אני יכול לבוא ולתת לך פטיש בראש בבית שלך? אני אלך איתך, לא יודע למה. אז מה זה קשור?

ישראל קלרמן:

לא, זה הורס לציבור,

אליעזר ראובברגר:

לא קשור לציבור, אתה אדם פרטי, אל תדאג לי לציבור. יש גורם עירוני שקוראים לו עיריית ירושלים, הוא צריך לדאוג לציבור.

יוחנן וייצמן:

נו אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

אתה אל תשתלט לי על שצ"פ,

אדיר שוורץ:

שיתכבד העירייה ויאכוף חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בדיוק.

אדיר שוורץ:

ברוך השם היא יודעת לתת דוחות חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה הפכת להיות הפקח במקום עיריית ירושלים?

ישראל קלרמן:

לא פקח, אני לא יכול להיכנס לחנייה וזה תוקע.

יוחנן וייצמן:

אני יודע מה טוב לי, ומה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה, אז תעשה,

ישראל קלרמן:

אנשים לא יכולים להיכנס.

אליעזר ראוכברגר:

אז תעשה את המחסום בהמשך, אז תשמור על השטח שלך,

ישראל קלרמן:

ואז בקטע הזה אדם חונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא חונה, למה חונה?

ישראל קלרמן:

זה מה שאני מסביר לך, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

למה חונה? שמעתי אותך, למה שיחנה?

ישראל קלרמן:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

תשים שם עמודים משני הצדדים,

חיים כהן:

אחד מהנתבעים פה זה עיריית ירושלים.

יוחנן וייצמן:

זה לא יעזור.

ישראל קלרמן:

אתה לא מבין, אתה נכנס וחונה בקטע הזה של ה - , שהוא לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אתה חונה זמני, לא חנייה חנייה.

אליעזר ראוכברגר:

מצוין, תזמין את עיריית ירושלים שייתנו דוחות.

מר גבריאל אבזבקיב:

פיקוח שיעבוד.

יוחנן וייצמן:

זה לדקה בן אדם,

ישראל קלרמן:

ואז זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא פיקוח,

ישראל קלרמן:

וזה זה לוקח זמן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה תשים שלט גדול, אין חנייה, חונה, חונה על חשבון, כן,

אריאל גולן:

שים איש על הכביש,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש מספיק דרכים, באמת בשביל לבוא,

ישראל קלרמן:

אל תגיד לי.

אמנון ארבל:

מעניין, זה שצ"פ. ככל הניתן. הוא גם ביקש,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר על תועלת של חנייה של אדם אחד, ואתה אומר לציבור,

ישראל קלרמן:

לא בן אדם אחד,

אדיר שוורץ:

בניין אחד,

אמנון ארבל:

בניין,

אליעזר ראוכברגר:

לא, (לא ברור) לא משנה,

אמנון ארבל:

לא, זה לא שלו, זה לא משפיע עליו. טוב, אפשר להמשיך?

אלדד רבינוביץ:

רגע, בצד השני יש גם מחסום?

אליעזר ראוכברגר:

מה עשית? בוא נראה.

אמנון ארבל:

לא, לא,

חיים כהן:

רק חנייה,

אמנון ארבל:

הוספתי רק, השארתי את העניין הזה של מחסום נוסף, ובנוסף תהרוס (לא ברור) הקיימת בכניסה למעבר, ככל הניתן במרחב הציבורי ולהנגיש את המעבר בין הבניינים ככל הניתן בלי לעקור את העץ.

אלדד רבינוביץ:

אפשר רגע לראות את ההליכתיות בצד השני?

אליעזר ראוכברגר:

הנה, את רואה, לורה, אנחנו שומרים על העצים.

לורה ורטון:

שמה?

אריאל גולן:

איזה עץ? איזה עץ שמה?

אמנון ארבל:

מהצד השני של הבניין? פה?

אליעזר ראוכברגר:

הנה זה זה,

אלדד רבינוביץ:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

אני אומר את האדנית, תנסה לא לעקור את העץ.

אלדד רבינוביץ:

כן, חייבים לראות איך מהצד השני.

אמנון ארבל:

עבירת בנייה יפה גם במרחב הציבורי.

אדיר שוורץ:

זה עבירת בנייה המסעדה הזאת?

אריאל גולן:

סגירת חורף, לא, של המלון.

אליעזר ראוכברגר:

יש לו צו הריסה.

ישראל קלרמן:

הסגירה,

אליעזר ראוכברגר:

של המסעדה נו.

אריאל גולן:

מסעדה של, איך קוראים לו? נו.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

פה יש מעבר שיוצא בין הבניינים, ויוצא כאן בעצם.

אדיר שוורץ:

טעים או לא טעים?

אמנון ארבל:

ופה במדרכה הזאת,

אלדד רבינוביץ:

יש את האדנית של המחסום.

אמנון ארבל:

לא, לא, המחסום בגלל שיש שמה,

עמנואל זלטס:

לא משהו,

אמנון ארבל:

המחסום בגלל יש שמה כניסה לחנייה,

אליעזר ראוכברגר:

המסעדה הכי טובה שלי זה המטבח של אשתי.

אדיר שוורץ:

זה תמיד.

אמנון ארבל:

אתה רואה כאן יש את המעבר בצד השני, טוב, אפשר להתקדם?

אליעזר ראוכברגר:

מה? כל מי שרוצה לטעום מוזמן.

ישראל קלרמן:

בוא נלך ל – 11.

אמנון ארבל:

שישתול עצים, נו בחייד, מה יש ב – 11? שימור מבנים,

יוחנן וייצמן:

11, רק סעיפים, לא, שאר השימור, הכול לשימור, בסדר, בור מים, שימור מחמיר לפני המבנה, אפילו שהוא כרגע,

אמנון ארבל:

שהוא מוסיף גם מפלסים, מפלסים קומת מרתף, בבניינים ההיסטוריים קיימת קומת מרתף, (לא ברור) של הרחבת הכניסה לבניין החדש, (לא ברור) בקומת המרתף. קומת מרתף בניין אחד, חצר אנגלית יש להרחיב את החצר האנגלית, (לא ברור) למה זה לא טוב?

ישראל קלרמן:

מה? מה? זה יעשו בהיתר, למה צריך? למה צריך להכניס את זה לפה?

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שהמעבר כבר (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הם כבר עשו הכול.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שהמעבר מאוד צר.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

תוכנית 1322684

אמנון ארבל:

13 בסדר היום, תוכנית 1322684, תוכנית בסמכות מחוזית בבית חנינה, הקמת שני מבני מגורים, בני 7 עד 10 קומות, הפרשת קרקע לשצ"פ ולשביל, המלצנו להפקיד.

אסף שגיא:

אמי, איזה רחוב זה, אתה יכול להגיד?

אמנון ארבל:

עבד אל – מגיד ראשיד עבד.

עמנואל זלטס:

יפה.

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד.

עמנואל זלטס:

הצלחת.

אסף שגיא:

אין משהו בג'אסר הנוסף, או ג'אסר הנסף, או שכבר היה בהתחלה?

לורה ורטון:

לא, זה הכתובת, הכתובת כאן, (לא ברור).

אמנון ארבל:

תחדד את השאלה, מה?

אסף שגיא:

הבנתי שיש אתר התארגנות, זה תוכנית בבית חנינה, אז, היו שתי תוכניות בבית חנינה,

אליעזר ראוכברגר:

יש אחד עם בית קברות,

אמנון ארבל:

חניון אוטובוסים אולי.

דוברת לא מזוהה:

לא, יש פה עוד אחד בית חנינה.

אליעזר ראוכברגר:

היה אחד בית קברות,

אסף שגיא:

על דרך רמאללה?

לורה ורטון:

כתוב, כתוב כתובת,

אליעזר ראוכברגר:

יש בתוכנית 27 אולי הכוונה לזה.

אסף שגיא:

רגע, יכול להיות. זה הכתובת.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נחכה שיגיע לשם.

אסף שגיא:

יכול להיות שזה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

תוכנית 1204643

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1204643, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, יפו 93, מרכז העיר, יש פה תוכנית מאושרת לשני בניינים בני 8 קומות, הם הגישו תוכנית להוסיף קומות, היה פה הרבה מאוד דיונים גם מול מחלקת שימור, וסוירים, כי מדובר פה על מבנים מאוד יפים מבחינה שימורית, יש שמה חצר מאוד יפה מאחורה, אנחנו המלצנו להפקיד בתנאים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה קומות הם רוצים להוסיף?

אמנון ארבל:

הם רוצים להוסיף מ – 8 ל – 11, אנחנו ביקשנו שיעשו 10 כמו מדיניות רק"ל נפחית, לציר רכבת קלה, אבל יותר חשוב היה שמירה על החצר האחורית בעצם שהיא חצר פנימית מאוד יפה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה מציק לי בתוכנית הזאת,

לורה ורטון:

למה זה בוועדה?

יוחנן וייצמן:

לא, הורדנו את זה, נדמה לי שזה לא היה, חיים,

לורה ורטון:

זה לא היה אבל,

יוחנן וייצמן:

זה לא היה בוועדת שימור,

לורה ורטון:

וועדת שלנו, למה לא?

יוחנן וייצמן:

זה ירד מסדר היום, רגע,

אמנון ארבל:

מה מציק כאן?

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה מציק לי, ליד,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

פשוט יש פה סוג של איפה ואיפה, אני לא מכיר את כל הפרטים, ליד אנחנו התנגדנו לתוכנית של (לא ברור), הוא נראה.

מר גבריאל אבזקייב:

(לא ברור) בניינים האלה.

יוחנן וייצמן:

של בורוכוב, אני לטעמי,

אמנון ארבל:

בית (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

גם בתוכנית (לא ברור) הצמודה, אנחנו אמרנו שאנחנו מבחינתנו 10 קומות שמה,

יוחנן וייצמן:

נכון, בסוף זה לא, בסוף זה לא התקבל לצערנו.

אמנון ארבל:

לא, על יפו כן,

יוחנן וייצמן:

ולדעתי, ולדעתי היינו צריכים ללכת לערר, לא הלכנו. אבל בוא נעזוב את זה, אני שונא את התוכנית הזאת. אז,

אמנון ארבל:

לא חולק עליך.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא חולק עליך.

יוחנן וייצמן:

אבל בסוף זה סוג של איפה ואיפה, פה המחוזית אישרה להם מכאן להודעה חדשה, בתוכנית שצמודה אנחנו יושבים,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה זה לא איפה ואיפה, אני חייב להגיד תראה,

חיים כהן:

אתה לא ענית את התשובה,

יוחנן וייצמן:

מה? כן, אבל בסוף.

חיים כהן:

הוועדה מחוזית אישרה, בסדר,

אמנון ארבל:

אבל זה לא תשובה נכונה, לא, במקרה הזה זה לא התשובה נכונה, אני אגיד את זה גם,

חיים כהן:

גם הוא אומר לך, שהוא נתן לו 10 קומות לוועדה המחוזית, זה אותו דבר. אז זה מה שהוא אומר עכשיו.

יוחנן וייצמן:

לא רק, שימור על מיליון דברים אחרים.

לורה ורטון:

אפשר לראות את זה?

אמנון ארבל:

תסתכל, אתה לא יכול להשוואת, אין מה, אתה לא יכול להשוות מגרש של 3.5 דונמים שיושבים בין יפו לאגריפס,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

לבין חלקה קטנטונת, של, אני אגיד לך כמה מטרים,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, מכיר, כולנו מכירים את,

אמנון ארבל:

לא, אז אתה לא יכול להשוות ביניהם, מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

יש שמה אפילו שירותים ציבוריים שעשו של, של חילולי שבת, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

498 מטר זה הקו הכחול של התוכנית.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

אז גם אם אתה הולך לפי מדיניות לצורך העניין, עזוב רגע לשימור, שבבית היתומים, גם אם אתה הולך לפי המדיניות של רכבת קלה, מגרש קטן מגיע ל – 10 קומות, מגרש מעל דונם וחצי מגיע ל – 30 קומות, מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל זה 2097, וזה תוכנית המתאר,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע לפעמים אתה,

אמנון ארבל:

לא צריך לשכנע אותי בזה, שזה לא טוב, זה לא אומר, מה אתה מציע לעשות פה אחרת אבל?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני לא, שוב, אני לא, לא בחנתי את זה בשימור, זה לא היה בוועדת שימור, אני לא יודע מה להגיד לך.

לורה ורטון:

אז למה שלא נחזיר את זה לוועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

כי המחוזית תדון בזה מחר, אין וועדת שימור,

אמנון ארבל:

זה התעכב המון זמן בגלל התיאומים האלה.

יוחנן וייצמן:

תעשה, שלום.

אמנון ארבל:

טוב.

לורה ורטון:

אני חושבת שצריכים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בקיצור, זהו זה.

אמנון ארבל:

מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 113,

לורה ורטון:

סליחה,

אמנון ארבל:

כן,

לורה ורטון:

אני חושבת שאפשר, אני לא מבינה למה אנחנו יכולים לבקש גם מהמחוזית להוריד את זה מסדר היום?

יוחנן וייצמן:

התוכנית לא (לא ברור) זה עוד חודשיים וחצי.

אלדד רבינוביץ:

מורידים אצלנו.

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה לבקש, אף אחד לא מונע ממך.

חיים כהן:

לא, את יכולה להוריד,

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה לבקש, בואי נראה רק שיגידו לך, בסדר.

לורה ורטון:

לא, אני, לדעתי אנחנו לא צריכים לאשר את זה, אם זה לא,

אמנון ארבל:

למה לא צריכים לאשר את זה?

לורה ורטון: מה?

אמנון ארבל:

למה לא צריכים? עניינית,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, היא לא אומרת עניינית, היא אומרת ללא וועדת שימור, לא צריכים להתקדם.

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיא אמרה,

לורה ורטון:

זה העיקרון,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים, העיקרון צודק, אבל,

לורה ורטון:

מה ייתן,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא בשליטתנו?

לורה ורטון:

אישרו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

זה לא בשליטתנו.

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה להתנגד?

לורה ורטון:

מה? כן, ואני גם,

אליעזר ראוכברגר:

היא מתנגדת, חברים,

לורה ורטון:

לא, אני גם, רוצה לשכנע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את במקום יוסי?

לורה ורטון:

אני חושבת,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

לורה ורטון:

כן, שזה לא נכון, לקחת משהו שהוא לשימור, בלי התייחסות וועדת שימור.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר אנחנו חושבים שאפשר להתקדם בכל מקרה.

לורה ורטון:

ועוד, עוד, בניינים כאלה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, לרשום שלורה מתנגדת. קדימה, הלאה.

לורה ורטון:

זה לא מה שחשוב לי, אני חושבת,

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, בסדר, אני מכבד את ההתנגדות שלך.

לורה ורטון:

דברים הכי רגישים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

המלצה לורה מתנגדת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

לורה ורטון:

ולא מעבירים את זה הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

לורה ורטון:

אני לא חושבת שאנחנו צריכים לפחד,

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום,

לורה ורטון:

להתווכח עם המחוזית,

תוכנית 1135102

אמנון ארבל:

תוכנית 1135102, דיון להפקדה בסמכות מקומית, רחוב א.ד. גורדון 4 בקריית יובל, מציעים הרחבות תוספות לבניין הקיים, שכבר עברנו בה הרחבות. אנחנו המלצנו להפקיד. קיבלתם פה פנייה.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן. יש לך מה לומר עכשיו?

עמנואל זלטס:

לגבי הסעיפים, בוא נחדד טיפה.

אמנון ארבל:

מה יש לחדד?

עמנואל זלטס:

זה וזה,

אמנון ארבל:

אתה רוצה להציג?

עמנואל זלטס:

זה מודפס, אני גם עובר על זה לפני.

אליעזר ראוכברגר:

כן, גם אני.

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לפעמים ביחד.

אמנון ארבל:

קדימה,

עמנואל זלטס:

סעיף 2, רק לחדד, לחדד.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אותי.

עמנואל זלטס:

בוא אני אגיד לך, תרד למטה, תראה, ככל (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני רק הוספתי בכמה תוכניות הערות של נכסים, ואיכות הסביבה, דברים טכניים,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב שהוגש, לא, אתה מדבר על סקר עצים, הוגש סקר עצים,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית בהתאם לסקר.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול. אתה כותב שצריך להגיש, זה כותב.

אמנון ארבל:

אני לא ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה הכול. אז צריך לעשות שזה יהיה, ככל הניתן,

אמנון ארבל:

יש לסמן לשימור,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות את זה ככל הניתן בכפוף לסקר, זה הכול.

אמנון ארבל:

כן, זה אפשר להוריד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי, לכן אמרתי לחדד טיפה זה לא, אין הבדל מה שאתה כתבת, לבין מה שאנחנו אומרים
אבל צריך טיפה לדייק.

אמנון ארבל:

שלא יגישו סקר עצים.

אליעזר ראוכברגר:

רק לדייק.

עמנואל זלטס:

לא, לא, להגיד לכם, ככל הניתן שיעשו את זה, כי יש להם סקר, יש פה סקר.

אמנון ארבל:

בסדר.

עמנואל זלטס:

הם טוענים שהם לא עשו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

אמנון ארבל:

כל מה שאמרנו איפה שלא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב 3 אותו דבר, גם 3, גם 3 אותו דבר.

עמנואל זלטס:

תחדד זה ככל הניתן, פה בחנייה.

אמנון ארבל:

יש להציע מיקום חלופי בהתאם לסקר העצים.

אליעזר ראוכברגר:

רק תוסיף ככל הניתן,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) חלופי ככל הניתן.

לורה ורטון:

אבל, אבל נציע מקום חלופי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר. ככל הניתן אם אפשר.

אריאל גולן:

יש לנו בעיה,

אמנון ארבל:

לא, אם זה מחוץ לבניין, למה ככל הניתן.

אלדד רבינוביץ:

אם זה מחוץ לקו הבניין, בכלל לא יכול לבנות, לא יכול להציע בינוי בכלל.

אמנון ארבל:

נכון, אם יהיה שם עצים שהם עושים לעקירה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם זה מחוץ לקו הבניין,

עמנואל זלטס:

מחוץ לקו הבניין, בניין אחר,

אמנון ארבל:

אבל יסומן לעקירה. הם סימנו לעקירה כמעט את כל העצים בחלקה הזאתי בלי,

עמנואל זלטס:

לצורך מה? זה מעניין,

אמנון ארבל:

אני לא יודע לצורך מה,

עמנואל זלטס:

כאילו, אם לא בונים שמה, אז מה, מה?

אמנון ארבל:

זה בדיוק מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

אם לא בונים, למה לעקור?

אמנון ארבל:

זה בדיוק מה שאמרנו.

אליעזר ראוכברגר:

מה שלעקור, זה בהתאם לסקר, ככל הניתן.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

אמנון ארבל:

הבנתי. פה למשל, עצים לעקירה, אם זה מעבר לתחום הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור).

אמנון ארבל:

נכון, אולי לא צריך לעקור אותם, ואז יש פה עוד הרבה יותר עצים, אתם רואים אפילו ברקע, אתה רואה כאן,

לורה ורטון:

כתוב שם שהם לא סימנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, הם לא סימנו אותם לעקירה, הפוך.

אמנון ארבל:

הם לא סימנו אותם בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ושהם לא מתייחסים לזה, מחוץ לקו הבניין.

אמנון ארבל:

ברגע שיש לך מעל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מחוץ לקו הבניין, למה לסמן בכלל?

עמנואל זלטס:

לכתוב יש להציג, יש להציג.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בתוכנית,

אמנון ארבל:

כי החוק מחייב, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

החוק מחייב, אם יש יותר מחמישה,

אליעזר ראוכברגר:

אם החוק מחייב, אז אני,

אמנון ארבל:

אם יש יותר מחמישה עצים צריך להתייחס,

אליעזר ראוכברגר:

גם שלא בתוכנית?

עמנואל זלטס:

להסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

בתוך התוכנית, אבל לא בתוך תחום הבנייה עצמה.

אמנון ארבל:

הקו הכחול כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן? אוקי, טוב.

אמנון ארבל:

הלאה מה עוד?

עמנואל זלטס:

לא, זה רק להציג אבל, זה לא? פה זה להריסה? לעקירה?

אמנון ארבל:

הם לא מציגים, ביקשנו,

לורה ורטון:

הם ביקשו ל - , הם ביקשו לכרות את כל העצים.

אלדד רבינוביץ:

לא הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה עצים שלא מסומנים בכלל.

אמנון ארבל:

בנספח מסומן,

אליעזר ראוכברגר:

אלה שבתוך, אלה שבתוך תחום הבנייה בהתאם לסקר, ככל מה שניתן. אלה שלא בתוך הבנייה מחוץ לקו הבניין, בוודאי שלא צריך לעקור אותם,

לורה ורטון:

כן, לא, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אין שום סיבה בעולם,

אסף שגיא:

אבל למה לעקור ולא להעתיק?

אליעזר ראוכברגר:

אם אפשר להעתיק, אמרתי לפי הסקר. כן, יכול להיות שיש עצים שאין להם ערך, אני לא יודע.

אסף שגיא:

לפי המלצת.

אליעזר ראוכברגר:

לפי המלצה של הסקר, כן,

לורה ורטון:

עצים (לא ברור) רבים.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש שמה עצים שאין להם ערך, אין טעם להעתיק אותם.

לורה ורטון:

לא, אבל אפשר להוסיף,

אלדד רבינוביץ:

אפשר להעתיק.

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי הכול בהתאם לסקר, ככל הניתן,

עמנואל זלטס:

אגב במקרה כזה גם נוטעים עץ חלופי במיקום אחר.

לורה ורטון:

לא, אבל עץ חלופי, לא תמיד עץ בוגר.

עמנואל זלטס:

ברור, ברור.

לורה ורטון:

הוא שווה בערכו.

אמנון ארבל:

מה שאפשר.

מיכל כהן:

להתקשר אליו?

אמנון ארבל:

לא, זה הרשת זה לא. מחשבים בזמן האחרון, הנה אתה רואה למשל,

עמנואל זלטס:

הנה פה,

אמנון ארבל:

עוקרים את כל העצים האלה, מסומנים לעקירה, למה?

עמנואל זלטס:

צהוב זה סימון עקירה, צהוב?

אמנון ארבל:

כן, סימנו בצהוב לעקירה.

אליעזר ראוכברגר:

צהוב זה עקירה, אדום זה שמירה,

אמנון ארבל:

אתה רואה, כל אלה מסומנים פה לעקירה, עקירה של סתם, אלה, כל אלה מסומנים לעקירה, סתם,

עמנואל זלטס:

זה אתה צודק, זה אם אין ברירה אז כן, אבל גם זה, זה בוודאי שצריך.

אמנון ארבל:

לכן אמרנו, מה שאפשר לשמר, תשמרו, זה בדיוק מה שאמרנו.

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מניח שגם בסקר יכתבו את זה, אז זה חוזר על עצמו.

אמנון ארבל:

אבל זה התוצאה אחרי הסקר. כרגע מסומנים פה עצים לעקירה, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יכול להיות שזה בלי הסקר, לפני. שמה כותבים שמוגש הסקר.

אמנון ארבל:

תסתכל, לייזר.

עמנואל זלטס:

אמי, זה בסדר? אמי.

אמנון ארבל:

כל העצים שפה בתחום הזה, כן, פה יש בינוי, בוודאי שהם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אתה מדבר בצד ימין,

אמנון ארבל:

אני מדבר על אלה, ועל אלה, ועל זה פה, לא צריך לעקור.

אליעזר ראוכברגר:

עצים שלא, אז לכתוב עצים שלא בתחום הבנייה, לשמור אותם.

אמנון ארבל:

זה כנראה שאין ברירה, כי המרפסת מגיעה למטר, או חצי מטר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

עמנואל זלטס:

אז גם זה אין ברירה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

נכון.

עמנואל זלטס:

את הסעיף, תראה שלא (לא ברור) את זה,

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה כריתת כל העצים בתוכנית, (לא ברור) ערכיים רבים, ובהם השפעה רבה למרחב הציבורי, על אף שהבינוי המוצע אינו מחייב כריתת רוב העצים, יש לשמר את כל העצים שהם מחוץ לקווי בניין,

עמנואל זלטס:

שככל הניתן, יגידו שאתה לא יכול, כי יש מרפסת,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

עמנואל זלטס:

ככל הניתן זה מה שאמרת.

אמנון ארבל:

בתיאום עם מחלקת התכנון ככל הניתן.

עמנואל זלטס:

בדיוק. ועל זה עונה סעיף 4, עכשיו על כל שעץ שניטע יש לנטוע זה,

אמנון ארבל:

בסדר,

עמנואל זלטס:

לא, לא, זה עונה,

אמנון ארבל:

אם זה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

בסדר, אוקי,

עמנואל זלטס:

טוב, זה שתיים.

אמנון ארבל:

מרפסות פחות מ – 3 מטר, למה?

עמנואל זלטס:

סעיף 5, לא, כי זה רק, זה מרפסת אחת וזה 2.5 מטר. תראה, תראה את זה רגע, סגרת את הזה?

אמנון ארבל:

לא, כי המרפסות, מה זה מרפסת אחת? כל התוספת מרפסות במרחק מטר מגבול החלקה.

עמנואל זלטס:

לא, זה חצר, לא, יש חצר,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס :

שזה הם רוצים, בתיאום עם כל השכנים בבניין,

אליעזר ראוכברגר :

רק דירה אחת במקום 3, יש שתיים,

עמנואל זלטס :

בדיוק, כל אחד קיבל את ה - , את התא שטח שלו בחצר, וזה בתיאום איתם, ויש מרפסות. שזה לא כזה כאילו, זה לא מטר, מטר וחצי. תסתכל, אין שמה מרחק משמעותי.

יוחנן וייצמן :

זה לא דרמה, לא,

עמנואל זלטס :

אבל למעלה שראית זה היה. התוכנית גם (לא ברור). לא, דווקא תוכנית יפה של כל, כל המתחם,

אמנון ארבל :

יפה זה דבר אחרון שאפשר להגיד על הבניין הזה, אבל בסדר,

אליעזר ראוכברגר :

לא, אני לא מדבר על הבניין, אני מדבר על מה שיש, לא, שומר נורא על אחידות.

עמנואל זלטס :

צריך להוריד את הסעיף הזה,

אמנון ארבל :

אם כולם ייבנו, אנחנו לא רוצים להראות לכם את הבניינים,

אליעזר ראוכברגר :

אם כולם ייבנו,

אמנון ארבל :

אבל,

אליעזר ראוכברגר :

אני מניח שכולם יבנו, גם אם לא במכה אחת, לא ביחד, אבל ייבנו בסוף.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא וועדת הקצאות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הסעיף הבא זה אותו דבר, זה המשך שלו.

עמנואל זלטס:

זה גם סעיף 5. זה גם סעיף,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי, כן, לגבי החצרות.

אמנון ארבל:

הוא לא מקבל חצרות פרטיות,

עמנואל זלטס:

זה לא פרטי, יש חלוקה של כל הבניין שמה, הן הציגו.

אמנון ארבל:

זה הסכם (לא ברור), הוא צריך לסמן את זה בתב"ע, מה?

עמנואל זלטס:

שיש לך כזאת מרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

להשאיר את החצרות שלא ייגעו בעצים, להשאיר את החצרות.

עמנואל זלטס:

זה כבר היה כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

בתנאי שימור יציג, מה הבעיה? בחצרות לא בונים.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

הנושא של חוות דעת,

אמנון ארבל:

חופרים פה קומה מלאה מתחת לבניין, אין שום סיבה שזה לא יהיה תנאי להפקדה.

יוחנן וייצמן:

למה צריך את זה בשלב ההפקדה?

אמנון ארבל:

זה לא אפשרי, אז (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אם יהיה התנגדויות, אז התוכנית לא תצא לפועל.

אמנון ארבל:

ואם יש זכויות בנייה שיהיה לנו מה לעשות איתם, אני אעביר אותם למקום אחר, כי ככה זה קורה בדרך כלל, ואנחנו לא מעוניינים.

עמנואל זלטס:

שמה?

אמנון ארבל:

אם אתה מקנה זכויות בנייה,

עמנואל זלטס:

מה זה מחסנים? או למטה?

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

את מחסנים אי-אפשר לנייד למעלה.

אמנון ארבל:

דיברנו על זה,

עמנואל זלטס:

בהיתר, אי-אפשר.

אליעזר ראוכברגר:

זה שירות, אתה לא יכול להעביר משירות לעיקרי,

אמנון ארבל:

אני לא חושב, עם כל ההיסטוריה של היום חיזוקים שעושים לצורך העניין, להשאיר בתב"ע חפירה מתחת לבניין בלי לבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

למה? זה תנאי להיתר.

עמנואל זלטס:

כן, תמיד בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית, מה את אומרת על זה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) זכויות אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית.

עמנואל זלטס:

זה מחסנים,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו תמיד עושים את זה בהיתר.

עמנואל זלטס:

זה מחסנים, זה לא זה,

אליעזר ראוכברגר:

תמיד אנחנו עושים את זה בהיתר. אילנית, אפשר לעשות את החוות הדעת הזאת תנאי להיתר?

עמנואל זלטס:

אנחנו בודקים את זה, יש מהנדסים, יש בקרה הנדסית.

אליעזר ראוכברגר:

תמיד אנחנו עושים את זה,

אמנון ארבל:

אם לא ניתן, למה לתת את הזכויות בנייה?

עמנואל זלטס:

אמי, גם יש לי שאלה אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

אי-אפשר יהיה לנייד את זה,

עמנואל זלטס:

אמי, יש לי שאלה אחרת, יש לי שאלה אחרת, אם עכשיו יביאו מהנדס בהיתר, אתה פוטר אותו ממהנדס? אתה לא יכול, נכון?

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אז למה צריך פעמיים?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אז מה? צריך פעמיים?

עמנואל זלטס:

פעמיים? לא, אבל צריך עוד פעם, שימור כל פעם, כל תיק יש, יש חוות דעת צריך על כל תיק להביא חוות דעת,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות שיואל יגיד לך, אני אוותר. יואל יגיד לך, אני לא מוותר,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיה היה. בפרט אם עד שייבנו מהתב"ע יעבור 3 שנים, הוא יגיד - לא יודע, אולי (לא ברור), אולי חלחול מים, לא יודע.

יוחנן וייצמן:

אם התקנים השתנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תקנים השתנו.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כתנאי להיתר?

עמנואל זלטס:

זה קיים בכל מקרה, זה קיים בתב"ע.

יוחנן וייצמן:

אני גם חושב כמדיוניות,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש להשלים ב - 18, להשלים חוות דעת רשות ארצית לכבאות והצלה ושפ"ע. שפ"ע צריך, הכבאות והצלה, גם כן להיתר, למה עכשיו?

עמנואל זלטס:

אגב זה גם, וגם לחדד את זה, עכשיו אני רואה זה רק ליחידת נוספת, שלא על כל ההרחבות. כל מרפסת,

עו"ד אילנית מיכאלי :

תראה הם רק לוקחים סיכון, כאילו,

עמנואל זלטס :

בסדר.

יוחנן וייצמן :

ברור.

אליעזר ראובברגר :

אוקי. אתה רואה את 18? אמי. שפ"ע אני מסכים, ברור, אתה מדבר עצים, כבאות והצלה היום? זאת גם בהיתר, ודרך אגב זה אפילו לא תנאי לדיון, זה תנאי להיתר.

עמנואל זלטס :

אמי תכתוב, רק לקבל, לקבל תוספת על הדיור, שלא יגידו אחר כך שאתה צריך על כל הרחבה, את הכיבוי. מה זה?

אריאל גולן :

(לא ברור).

עמנואל זלטס :

לא, מה פתאום. הרחבות דיור?

נפתלי לוי :

מחסן.

עמנואל זלטס :

של תוספת יחידת דיור,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כיבוי והצלה יהיה תנאי להיתר?

אליעזר ראובברגר :

תנאי להיתר, כן, ברישוי, תנאי ברישוי, תקראי לזה איך שאת רוצה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר. שפ"ע,

אמנון ארבל:

אני תיקנתי את זה שזה לא יהיה פשוט לפי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע שפ"ע.

עמנואל זלטס:

לא, שפ"ע בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שפ"ע זה בסדר.

אמנון ארבל:

שפ"ע הורדנו.

עמנואל זלטס:

שנייה אמי שנייה, (לא ברור) עשית.

אמנון ארבל:

כן, כתבתי שטחים בסמכות הוועדה המקומית,

עמנואל זלטס:

אני הייתי עושה גם בשלביות שלא יחייב שהגמר, יתאפשר. לכתוב שה - ,

אמנון ארבל:

זה לא נכון בעיני, אבל לא משנה,

עמנואל זלטס:

למה, זה לא לחייב את זה,

אמנון ארבל:

אני הייתי רוצה לחייב,

עמנואל זלטס:

למה?

אמנון ארבל:

גג שהוא שימוש שהוא הגיוני.

עמנואל זלטס:

ואז השכן למטה, לא רוצה? אם השכן של ה - , מעל, סליחה, אם הוא לא רוצה, הוא חייב?

יוחנן וייצמן:

, כן, שם יש כסף אמיתי.

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

טוב, הלאה, 16.

עמנואל זלטס:

אמי, פה כתוב תקנון, אבל שההריסות יהיו תנאי לתחילת עבודות. לפעמים יש כל מיני שינויים. תנאי לתחילת עבודות, שכל,

מיכל כהן:

את זה אני יודעת, אני עובדת אחר כך עם אמי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה? על האישור שפ"ע?

ישראל קלרמן:

נכון, גם.

תוכנית 1214279

אמנון ארבל:

יללה, תודה. תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1214279, תוכנית שטח חום, שטח המתחם הגמנסיה
מה שנקרא, גם את זה יש לי מצגת.

יוחנן וייצמן:

תראה את המצגת.

אמנון ארבל:

כן, זה גם כן מתחם חום בבעלות עיריית ירושלים, הוא מאוד מורכב, בלב רחביה. מתחם של גמנסיה
(לא ברור) רוטשילד.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

קיבלת פנייה פה?

אמנון ארבל:

זה, זה למעשה המתחם.

יוחנן וייצמן:

היינו שם בסיוור בשבת הזאת.

עמנואל זלטס:

כל שבת, כל שבת.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בתי ספר שם.

יוחנן וייצמן:

בתי ספר, בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה המתחם היום למעשה, האמת אלה שימושים שיש פה היום, (לא ברור) מבנה דה רוטשילד, משרדים של גינות העיר, בית, כן, בית כנסת אוהל אברהם, מרכז אלי שפירא, אולם ספורט, בית ספר גמנסיה,

חיים כהן:

מה הם רוצים להרחיב?

אמנון ארבל:

הם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר, בית כנסת מרחיבים,

אמנון ארבל:

כן, כן, תוכנית שמעצימה זכויות נורא משמעותית, כל ההיסטוריה, אני רץ על כל ההיסטוריה של ה - ,

אדיר שוורץ:

שימור נשמר.

יוחנן וייצמן:

שימור נשמר, החלטה של וועדת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

זה שטח חוס, זה תוכנית שלנו,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

בסדר גמור, אבל השימור חשוב שיישמר גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

מחלקת באופן, למעשה את המתחם לכמה בתי ספר נפרדים, פה בית ספר (לא ברור) שהולכים להקים אותו בהיתר בנייה, מבנה הדירות שנשאר פה בגמנסיה נשארת פה, התוכנית גם משפרת, לא, זה,

יוחנן וייצמן:

זה של העירייה.

אמנון ארבל:

כל המגרש בבעלות עיריית ירושלים, זה מה שהחלופה הנבחרת, שימושים, תוכנית שגם דואגת למרחב הציבורי, גם לשימור, גם מציע תוספות בנייה משמעותיות, גם אופציה להרוס חלק מהבניינים, כמו הבניין של האולם ספורט, ולהציע פה בנייה הרבה יותר משמעותית.

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי הבית כנסת?

אמנון ארבל:

בית כנסת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה? לגבי הרחבה שלו? תוספת, הרחבות?

יוחנן וייצמן:

שמה יש דרישה גדולה לבתי כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

ואם לא, בוא ניתן אנחנו, אם לא, נעשה בית כנסת נוסף.

אמנון ארבל:

מוסיף שתי קומות על הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

מוסיף שתי קומות?

חיים כהן:

מרחיב אותו כפל.

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

שתי קומות בית הכנסת,

אלדד רבינוביץ:

מה הגובה? את זה

חיים כהן:

זה כמו שיש ברחביה,

אלדד רבינוביץ:

זה תואם לגובה של שאר הבניינים?

אמנון ארבל:

כן, הבנייה פה היא לא מאוד גבוהה, אני יכול זה 1, 2, 3, 4, 5 קומות, 6 עם שימוש בגג, זה דומה לבנייה שאנחנו מאשרים פה בסביבה, מבנה חום מאוד גדול, אז הוא יכול לאפשר את השימושים האלה, כולל אופציות להרוס אולם ספורט ולבנות מחדש, אולם ספורט, כאילו באמת נעשתה פה עבודה לייעל כמה שניתן מצד אחד את השימושים, אבל כן מצד שני לאפשר צריך לזכור שבתי ספר כל החצרות ואת כל (לא ברור) האלה. זהו המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בשימור ביקשנו גם חוץ מהשימור,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

להאריך את השדרה שמגיעה מדרום, לתוך המתחם, אם אני זוכר נכון, יש שמה רחוב, יש לו איזה שהוא שם גם,

אמנון ארבל:

איפה? איפה?

יוחנן וייצמן:

אבל הוא בעצם שדרה.

אמנון ארבל:

זה? זה לדעתי, לא?

יוחנן וייצמן:

עוד פעם, תראה לי איפה,

אמנון ארבל:

זה רחוב, זה הכניסה הראשית לגמנסיה,

יוחנן וייצמן:

פה מגיע איזה רחוב,

אדיר שוורץ:

זה רחוב קק"ל.

יוחנן וייצמן:

זה קק"ל, כן?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

פה מגיע איזה רחוב (לא ברור).

אמנון ארבל:

המעבר הזה, כן, זה המעבר הזה זה,

אדיר שוורץ:

המעבר שעובר, חוצה את כל רחביה מאחורה.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ביקשנו לפתוח אותו, פה זה מתפקד.

אדיר שוורץ:

יפה, כן, רעיון טוב.

יוחנן וייצמן:

לא שלי, של (לא ברור).

אסף שגיא:

וייצמן, לכיוון רטיסבוס?

אדיר שוורץ:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הפוך,

אדיר שוורץ:

אבל זה בצד השני,

אמנון ארבל:

סעיף 4,

אדיר שוורץ:

לכיוון גן רחביה,

אמנון ארבל:

4/ב ו – ג',

אדיר שוורץ:

הג'רפה,

אמנון ארבל:

4/ב ו – ג',

יוחנן וייצמן:

המעברים להולכי רגל,

לורה ורטון:

דיברנו על ה - ,

אסף שגיא:

הליכתיות.

תוכנית 1219211

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1219211, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בבית צפפה, תוכנית של תוספות בנייה מעל בניינים קיימים, הקמת בניינים חדשים, אנחנו ממליצים להפקיד.

תוכנית 1288190

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1288190, תוכנית במתחם בליליוס, הם ביקשו להוריד מסדר היום, כי הם לא מרוצים מהמלצה שלנו, אליעזר, אז אפשר,

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

תעביר את זה לוועדה הבאה.

יוחנן וייצמן:

סמכות מקומית מה זה משנה?

אמנון ארבל:

לא, נכון, הם ביקשו,

אריאל גולן:

מה הם רוצים?

אמנון ארבל:

הם, אנחנו בעצם בהחלטה אמרנו שצריכים לצמצם את הזכויות בנייה כי מותר להוסיף פה שימושים, מוסיפים שימושים גם לבנייני ציבור, שמתואם עם עיריית ירושלים, זה נכון, אבל גם שימושים נוספים. להבנתנו ע"פ חוק ההסדרים, הם מוגבלים, בגלל מגורים רק ל – 500 מטר, והם מציעים יותר מ – 500 מטר, הם חושבים שהם טוענים, טוענים שיכולים לקבל יותר, והם רוצים לבדוק את זה, אז נבדוק זה לוועדה הבאה, מבחינת הסמכות כן.

תוכנית 1216803

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1216803, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון להפקדה רחוב שמואל הנביא 101, תוכנית שמבקשת פיצול יחידת דיור, בשני מפלסים, תוספת שתי יחידות דיור, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1301258

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1301258, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה דיון להפקדה, מתחם קולומביה בקרית מנחם, פה יש סוגיה מעניינת, שגם קיבלנו מכתב מהיזמים, ואנחנו טיפה משנים את ההמלצה שלנו, ואני אציג להם מה אנחנו מבקשים, יש פה למעשה תוכנית פינוי בינוי שאושרה בוועדה מחוזית, נמצאת היום אחרי הרבה מאוד דיונים, בשלב של היתרי בנייה, שהשלב הראשון בהיתרי הבנייה למעשה זה בניין של, המבנה ציבור, 1258, רגע, נראה לי אני אציג את זה.

אריאל גולן:

עיריית ירושלים.

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית מאושרת, זאתי התוכנית, היא בעצם הורסת את שני השיכונים האלה, בעצם בתוכנית המאושרת ייעודי קרקע קבעו שבחלק הימני פה של המתחם, יש שטח חום, השטח חום הזה כאן,

המגרש החום הזה, התוכנית עשתה פה שני מגדלים ועוד בניין, ועוד (לא ברור) נמוכים, והמגרש החום שיש כאן. במסגרת הדיונים שהיו, היום בפועל במסגרת הבניינים הקיימים, איפה שצריך להרוס את הבניינים, יש 6 גני ילדים, התוכנית למעשה קבעה בשלביות הביצוע שתנאי להריסה של גני ילדים, זה ביצוע של גני ילדים (לא ברור) של המגרש החום, יש להם כבר היתר בנייה מוכן למגרש החום. עכשיו היה שני דיונים בוועדה אחד בשנת 22, למגדל הראשון שבמסגרתו הוועדה המקומית ביקשה לתת חוות דעת של המחלקה למדיניות תכנון, שלאור הכמות, הקלה בכמות יחידות דיור שמבקשים, צריך להגדיל את הפרוגרמה בגן ילדים ובית כנסת. וזה מה שהוועדה, בגלל הקלות ביחידות דיור. זה היה, זה היה בדיון בבניין הראשון,

יוחנן וייצמן:

כן, זה היה מהחלטה שלנו.

אמנון ארבל:

החלטה של הוועדה המקומית פה. בדיון השני שהיה פה, היה עדכון לנושא הפרוגרמה, אחרי שהם הציגו וישבו עם מהנדס העיר, וגם מהנדס העיר בא לוועדה והציג את זה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

הציג את זה, והחלטה של הוועדה, החלטה שלכם בוועדה הייתה, שרק, רק צריכים להגיש תוכנית לגן ילדים וזה מה שביקשו כרגע, לתוספת הגן ילדים. אנחנו ביקשנו במסגרת, היות וכן היה צורך להוסיף בית כנסת, אנחנו ביקשנו שהם יוסיפו, את הגן ילדים מוסיפים בשטח של המגרשי מגורים, זה מה התוכנית מציעה. אנחנו כרגע אנחנו ביקשנו שגם לאור הצורך בבית כנסת, להוסיף שימוש גם מעל מגרש החום לבית כנסת, מעל הגג של המעונות וגני ילדים. עכשיו הם מוכנים לזה, אומרים בסדר, אנחנו שלמים עם זה, אבל אנחנו לא רוצים שיעכבו אותנו כרגע, כי אנחנו כרגע נמצאים בשלב היתר בנייה, היתר בנייה מוכן, במגרש החום הזה, ועיכבו פה כבר הרבה מאוד זמן את הפרויקט כמה שנים, שבאמת היה פה הרבה מאוד בלגאן עם ה - , עם הדיונים, איך מפנים את הגני ילדים, ומוציאים להם פתרונות. אז הם מבקשים שהם מתחייבים שהם יגישו בתב"ע, לא, לא בתב"ע הזאתי, שהם יגישו תב"ע נפרדת לבית כנסת הזה שמעל השטח חום, כדי שיוכלו להתקדם עם ההיתר בנייה למגרש החום.

אליעזר ראובברגר:

בתב"ע הזאתי?

אמנון ארבל:

בתב"ע הזאתי מוסיפים גן ילדים,

אריאל גולן:

איך נתנה להם המתן תוקף שיהיה תוכנית מוגשת כבר, תוכנית מופקדת,

אמנון ארבל:

להתנות אותם תנאי למתן תוקף,

אריאל גולן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

אין בעיה, אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא זה מה שאמרתי,

אמנון ארבל:

מה (לא ברור)?

אריאל גולן:

את הבנייה אנחנו רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

שאנשים באים לפה, לא אומרים את כל האמת, ולא את כל האמת ולא חושפים את כל מה שהם עושים מאחורי הגב,

חיים כהן:

תסביר, אני רוצה להבין,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא היית פה, אבל היינו ביום ראשון היה לנו דיון,

אריאל גולן:

דיון שכולם הורידו דמעות.

אליעזר ראוכברגר:

שימוש חורג בגנים שיפזנו משם בשביל (לא ברור), עשינו לוחות זמנים, אבל הם לא אמרו שיש פה בכלל גן אחד, הם אמרו אנחנו מיד עולים על הקרקע, לא אמרו שיש פה גן אחד שהוא בכלל בשלב התב"ע, לא בהיתר. בשלב התב"ע, יכול להיות שעד התב"ע,

יוחנן וייצמן:

בדיון אני שאלתי אותם אפילו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר,

יוחנן וייצמן:

בתוך השלכיות. יש גן אחד שהתב"ע מדברת עליו שצריך לדאוג לו, ויש גנים, שהם לא בתב"ע, ולא בקו הכחול, זה הגנים שהיה להם את השימוש חורג השבוע.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מדבר על הגנים,

יוחנן וייצמן:

שהתב"ע מתייחסת אליו,

אריאל גולן:

גנים, (לא ברור) את הגנים שהם יהיו חייבים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מדבר על הגנים שהיו חייבים בתב"ע, ועכשיו חסר עוד גן, אז עכשיו הם הולכים ובונים את זה. אז הלוחות זמנים הזה, הוא שונה ממה שיש להם היתר ביד, היתר ביד, הוא עולה על הקרקע מיד כשהוא מפנה את הדיירים,

חיים כהן:

מה הפתרון?

אמנון ארבל:

אבל זה יהיה למגדל אחד, יש שני מגדלים פה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל לא משנה,

יוחנן וייצמן:

מה הם הורסים זה השאלה,

אמנון ארבל:

זה המגרש החום,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

יש להם כבר את ההיתר ביד.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הגן הנוסף הזה, אז אני לא אוכל להפנות מהשימוש חורג, עד שהגן הזה לא יהיה, הוא יבוא
אחר כך, אז זה לא טווח הזמן שהם הציגו לי פה, זה יארך יותר זמן.

אריאל גולן:

לא, לא הבנתי לייזר.

אמנון ארבל:

זה יהיה חלק מהבנייה של המגדל מגורים, כן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עמנואל זלטס:

של יותר זמן.

אמנון ארבל:

כן, אאבל במגרש החום, אין אפשרות להוסיף מעבר למה שהוסיפו מבחינת גני ילדים ומעונות יום.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר של מגרש החום, אני לא מדבר איפה, אני מדבר על הלו"זים של מה שהם הציגו,

אריאל גולן:

את הגן ילדים בתוך המגדל, לא בתחום השטח חום,

אליעזר ראוכברגר:

גם, כן,

אריאל גולן:

זה הבעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר הלו"ז שהם הציגו כאן, לא בטוח שהוא נכון, יכול להיות שהלו"ז הוא שגוי.

אמנון ארבל:

כי אתה אומר הם הציגו לו"ז כאילו על שטח חום, לא לו"ז על מגדל מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

לא פתרון, אין ברירה אני מאשר את זה,

אריאל גולן:

אבל, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה כואב שבאים לפה יזמים,

אריאל גולן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

באים לפה חברות, ואתה יודע,

אריאל גולן:

לא, לייזר, אבל אני חושב ש - , ברגע,

אליעזר ראוכברגר:

עושים לך,

אריאל גולן:

לא, שיהיה לך את הגן ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

הם נכנסים (לא ברור) ומגלים, או מגלים (לא ברור) ומכסים טפחיים, איך שתקרא לזה.

אריאל גולן:

מה שיהיה לך בשטח החום.

חיים כהן:

הם לא מגלים, אתה מגלה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? היום לא כשהם אותו דיון,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר,

אריאל גולן:

השטח חום, השטח המגורים, השטח חום,

ישראל קלרמן:

לא אומרים לך,

אריאל גולן:

את הגן ילדים בחום, אז יפתור לך את הבעיה של השימושים,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח,

אריאל גולן:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

כמה גנים יש שמה?

אריאל גולן:

6, הוא אומר 6 גני ילדים במתחם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל שמה מה שנבנה עכשיו בהיתר.

אריאל גולן:

אני לא יודע כמה גנים יש שמה.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה יבואו עוד ילדים, וכמה יהיה עוד רישום, וכמה יצטרכו עוד, אתה צריך לקחת את זה, שמה מאות, כמה מגדלים בונים שמה?

אמנון ארבל:

שניים,

אליעזר ראוכברגר:

וכמה עוד נמוכים?

אמנון ארבל:

שלושה לדעתי,

אליעזר ראוכברגר:

נו אתה מבין? חמישה בניינים, כמה יחידות דיור? מאות,

יוחנן וייצמן:

מדורג 8, ומוסיפה 7.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

500, 600 ילדים, אתה מבין? אז מה יבוא רישום חדש. אבל בסדר, אני לא חלילה,

יוחנן וייצמן:

גם להם יש ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לאשר, אז אני סתם הערתי את זה כהערה.

אריאל גולן:

הפקדת תוכנית, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אריאל גולן:

הפקדת תוכנית,

עמנואל זלטס:

אגב תוסיף אמי,

אריאל גולן:

תנאי למתן תוקף, יהיה הפקדת תוכנית,

עמנואל זלטס:

אמי, תוסיף גם בחוות דעת,

אריאל גולן:

של התוכנית, גם תנאי סף, הוא עמד בתנאי סף, יש לך עוד חודשים.

אמנון ארבל:

הגשה זה משהו לקחו את הצוות.

יוחנן וייצמן:

לא, מה הבעיה שלהם להכניס כנגד הבית כנסת,

אריאל גולן:

יעשה הפקדה, אתה יודע, זה לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

הם אומרים, הם אומרים היתר בנייה מוכן, אני לא רוצה לעכב אותם,

אריאל גולן:

מתן תוקף לתוכנית,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, אנחנו לא (לא ברור) כלום.

יוחנן וייצמן:

התוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

היא לא, צריך לעשות תוכנית, אנחנו נעשה ביסוס של (לא ברור) כן צריך לעשות,

אריאל גולן:

הפקדת תוכנית,

אמנון ארבל:

אחרי זה,

עמנואל זלטס:

החלטה להפקיד את זה,

אמנון ארבל:

ונגיש, ואחרי זה נגיש תוכנית,

עמנואל זלטס:

אמי, אבל זה נכון אמי,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בשלב תוכנית,

עמנואל זלטס:

להחליט להגיד, רק להגיש, הוא יכול להגיש, ולא לעשות כלום, היה החלטה להפקדה,

יוחנן וייצמן:

אני לא מבין מה הבעיה בתוכנית אחת.

אריאל גולן:

לא החלטת הפקדה, הפקדה.

אמנון ארבל:

אז אמרתי שהוא מגיש, הוא עשה צוות, ועשה תיאום,

אריאל גולן:

זה שטויות.

עמנואל זלטס:

ב – 5.5 שקל, והוא יגיש (לא ברור).

אריאל גולן:

אמי, זה צחוק.

אמנון ארבל:

זה לא,

אריאל גולן:

אמי,

עמנואל זלטס:

החלטה להפקדה.

אריאל גולן:

אני הייתי אומר אפילו הפקדה.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

החלטה להפקדה.

עמנואל זלטס:

משהו יותר, התכנון ייפתר מהיר, 60 יום לעמידה בתנאי סף. הוא הולך להפקיד, ואז תראה שהוא עשה כמו שצריך, החלטה להפקדה, זה אומר שאמי כבר בדק, ראה את זה כמו שצריך,

אמנון ארבל:

בסדר, אוקי,

אריאל גולן:

לא הגשה, הגשה סתם אנשים,

עמנואל זלטס:

חוות דעת צריכים,

אמנון ארבל:

לא, מה זה זה חברה רצינית, זה לא איזה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אמי, השלמת חוות דעת,

יוחנן וייצמן:

היה פה התנגדות של המינהל הקהילתי, אני כעת עובר על החומר מלפני שנתיים, זה לא ההיתר,

אמנון ארבל:

מה? על ההקלות אולי.

יוחנן וייצמן:

על 46 דירות,

אמנון ארבל:

אבל זה בא לתת מענה לזה, זה לא אומר,

יוחנן וייצמן:

נכון, הפוך.

אמנון ארבל:

ואישרתם פה את ההקלה,

יוחנן וייצמן:

הפוך, אנחנו כעת פותרים את הבעיה של המינהל הקהילתי,

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

אמי, תוסיף פה בחוות דעת,

אמנון ארבל:

ש - ?

עמנואל זלטס:

גם את מבנה דת, כי הרי אתם רוצים בית כנסת.

אמנון ארבל:

לא עכשיו, אבל לא בתוכנית הזאת, התוכנית ההיא. טוב, יללה. 22 בסדר היום, תוכנית 117640, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה,

חיים כהן:

21.

ישראל קלרמן:

21.

יוחנן וייצמן:

21,

ישראל קלרמן:

לייזר.

אמנון ארבל:

21, 21,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

נו מה?

תוכנית 1328822

אמנון ארבל:

תוכנית 1328822, תוכנית בסמכות מקומית דיון להפקדה, באור שרגא 2 ברמות, הבקשה למעשה, הוגשה תוכנית בינוי לבית כנסת, והם עדכנו בוועדת ערר,

ישראל קלרמן:

זה טעות,

אמנון ארבל:

בהחלטות.

אליעזר ראוכברגר:

היה איזה משהו שמה עם החנייה,

אמנון ארבל:

חייבו אותם להגיש, כן,

עמנואל זלטס:

תיאום עם השכנים.

אמנון ארבל:

להגיש תביעה, והם הגישו תביעה, שכרגע היה רעיון יותר נחמד לפתור בצורה יותר טובה, אבל לא הצלחנו לשכנע אותם, לכן,

חיים כהן:

בגלל וועדת ערר.

אמנון ארבל:

לא, לא, להגדיל בכלל את הבית כנסת, ושצ"פ, ולהרחיב שם את הדרך,

עמנואל זלטס:

לעשות שם משהו יותר טוב.

אמנון ארבל:

לעשות משהו יותר, נכון תכנונית, אבל זה שונה ממה שהם הגישו. והמלצנו להפקיד.

עמנואל זלטס:

תפתח את ההמלצה רגע.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

(לא ברור).

חיים כהן:

יש שמה,

אמנון ארבל:

גם פה, אבל זה בדיוק הסיבה לבטל את השצ"פ, כי הוא לא הגיוני.

חיים כהן:

יש גם איזה שהוא הקצאה.

אמנון ארבל:

לא, אין להם הקצאה, לא. אנחנו פשוט לא פותרים את הבעיה של (לא ברור) כרגע בתוכנית, אלא עושים גשר מעל השצ"פ, כדי להגיע לבית כנסת. זה, פחות נכון תכנונית בעיני, אבל לא הצלחתי לשכנע.

עמנואל זלטס:

תסתכל שנייה, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

סעיפים, לא, לא, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

הנה יש לי פה.

עמנואל זלטס:

סליחה,

אריאל גולן:

יש שמה התנגדויות למיטב זיכרוני,

עמנואל זלטס:

זה היה בתיאום עם המתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה אחרי וועדת ערר, המתנגדים הלכו לערר.

אמנון ארבל:

כנראה שגם יהיו פה,

אליעזר ראוכברגר:

החלטה של וועדת ערר היה עם,

ישראל קלרמן:

מה? בהיתרים?

אריאל גולן:

זה אחרי וועדת ערר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, מה?

אריאל גולן:

זה אחרי וועדת ערר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוודאי, וועדת ערר אמרה להם.

אמנון ארבל:

הגיש תב"ע, זה תב"ע,

ישראל קלרמן:

הם היו פה,

עמנואל זלטס:

לא רק זה, היא אמרה שגם,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

התנגדויות,

עמנואל זלטס:

זה היה תנאי להיתר, כדי שיאפשר פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

המתנגדים הלכו לערר, וזה בעקבות ה - ,

עמנואל זלטס:

אגב גם בתיק רישוי אתמול, הוועדה פה קבעה שהם צריכים להגיש תוכנית להסדיר את זה. זה המשך תיק רישוי פה בוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה עכשיו?

עמנואל זלטס:

השאלה היא פה, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

הסוגיה של ה - , מה זה 4? להסביר (לא ברור). תסביר מה אתם מבקשים,

אמנון ארבל:

הפס מגישים בעצם בשצ"פ להעביר גשר, גם להולכי רגל, וגם לרכב.

עמנואל זלטס:

טוב,

אמנון ארבל:

אנחנו רוצים שיהיה אפשר להעביר את זה בהיתר בנייה, כדי שאם,

עמנואל זלטס:

זה בסדר, לא, 4, 4, מה זה 4?

אמנון ארבל:

(לא ברור). כתוב.

עמנואל זלטס:

שמחייב עצים בוגרים, ויצירת דירוג המאפשר אור ואוויר,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

כי היה צריך להוריד, להוריד את השצ"פ גם?

אמנון ארבל:

לא, לא את השצ"פ, היה.

עמנואל זלטס:

יצירת דירוג, מה זה יצירת דירוג?

אמנון ארבל:

יש היום בטופוגרפיה,

עמנואל זלטס:

לאפשר?

אמנון ארבל:

אני הראיתי לכם את זה, יש שם נפילת קרקע מאוד גדולה.

אלדד רבינוביץ:

מבחינת תשתית.

אריאל גולן:

איפה שהחניון של (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

כאילו מתגלגל למטה.

אמנון ארבל:

זה מה שיש היום בשצ"פ הזה.

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

אני, אני עדיין חושב שזה לא נכון להתעלם מה זה הדבר הזה, כי היום הייעוד קרקע למעשה של השצ"פ מגיע,

עמנואל זלטס:

כחלק, כחלק מסוים.

אמנון ארבל:

נכון, עד מעבר ל - ,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

עד מעבר לקירות האלה, אתה מבין?

עמנואל זלטס:

אתה מבקש אבל היום שהם, מדרון? רק לפתח את הקיים.

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

לא, לכן אני רוצה להבין,

אמנון ארבל:

לא, אני אמרתי בוא נבטל את זה, נרחיב את החום, נעשה בית כנסת שיושב כמו שצריך בגדול על ה - ,

עמנואל זלטס:

זה סרט אחר.

חיים כהן:

זה סרט אחר.

עמנואל זלטס:

זה סרט אחר.

אמנון ארבל:

זה סרט נכון אבל.

עמנואל זלטס:

לא, השאלה אם אתה מבקש שמה, לא, מה אתה מבקש מהם לעשות פה? עצים?

אמנון ארבל:

לפתח את השצי"פ הזה.

עמנואל זלטס:

מה זה לפתח?

אמנון ארבל:

לטפל בקירות האלה,

עמנואל זלטס:

להוריד?

אמנון ארבל:

לעשות פה עצים, אולי לדרג פה קצת, ההוא מציע, ירוק, ירוק, אתם רואים, אה זה לא פה, רגע.

חיים כהן:

אתה עדיין ב - ,

עמנואל זלטס:

עצים זה בסדר, עכשיו להתחיל לעמותה, צריך לגייס את התרומות לבניין שלה, לפתח, הפרשה כאילו,

אמנון ארבל:

אבל אי-אפשר להתעלם מהמצב המקובל שיש.

עמנואל זלטס:

לא, עצים אני מסכים איתך, עצים זה בוודאי,

אמנון ארבל:

המדרון הוא פה, כרגע,

עמנואל זלטס:

זה יישאר ככה,

אמנון ארבל:

הם מציעים פה פתחים, יכול להיות למשל פה, כדי שיהיה אוורור יותר נכון, צריך קצת להוריד מהקירות האלה.

עמנואל זלטס:

אז זה כבר בתיק היתר שלהם. על מה ש - , הם ייגעו עכשיו פה בשצ"פ הזה, אני לא אכפת לי,

אמנון ארבל:

הם נוגעים בשצ"פ, כי אין ברירה אבל.

עמנואל זלטס:

כל הטרסות, יכול להיות שיגרום עכשיו ל - , לשנות את כל (לא ברור), טיפה רק שאתה מוריד למטה,

אמנון ארבל:

הוא ישנה את הטרסות, ממילא הוא חופר, מה זה משנה?

עמנואל זלטס:

בסדר העלויות שלהם, זה החשש שלהם.

אמנון ארבל:

שולי, שולי.

עמנואל זלטס:

תראה את ההמלצה רגע, מה כתבתם בהתייחסות? המלצה יצירת דירוג.

אמנון ארבל:

דירוג המאפשרת של כניסת למפלסים של הכניסה הקובעת, אני הייתי מבטל בכלל, ומרים את הכול למעלה, אמרתי לכם, אתם לא רוצים,

עמנואל זלטס:

כן, כן, שנייה מתן טופס אכלוס, פיתוח השצ"פ בפועל. שיוכל להגיד (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה להגיד להם? אני אגיד להם, שלא, צריך להגיע לוועדה, נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? סעיף 7.

אמנון ארבל:

סעיף 7.

עמנואל זלטס:

לא צריך את זה.

אמנון ארבל:

תיאום.

עמנואל זלטס:

עזוב תיאום,

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה קורה שמה היום, זה יתעכב לשנה.

אריאל גולן:

(לא ברור) עליון?

עמנואל זלטס:

למה תוכנית בינוי? סתם. תוכנית בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

היה,

עמנואל זלטס:

תנאי להיתר בנייה אישור תוכנית בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

מה? שהיה,

עמנואל זלטס:

וועדה כבר.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל.

עמנואל זלטס:

לא, יש, זה היתר שכבר הוחלט בוועדה לאשר אותו, וגם עשו תוכנית בינוי לפני ההיתר, זה היה בוועדת התנגדויות, עכשיו יש פה תב"ע. אני רואה שאין בעיה.

אמנון ארבל:

נספח בינוי,

עמנואל זלטס:

תנאי להפקדה, לא, תנאי להפקדה לא צריך שפ"ע. בשלב ההיתר.

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

בכלל גם נכסים צריך. זהו.

תוכנית 1173640

אמנון ארבל:

טוב, 22 בסדר היום, תוכנית 1173640, תוכנית שמוגשת ע"י תוכנית אב לתחבורה למעשה, וועדה מקומית, התוכנית מציעה בכביש מה שנקרא כביש 45 בעטרות, יש שמה שטח זכות דרך,

ישראל קלרמן:

זה הכביש הראשון שנכנס (לא ברור), נכון?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שיקום אי – פעם?

אמנון ארבל:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

443 מה?

אסף שגיא:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

443 זה 45.

אליעזר ראוכברגר:

ספק גדול,

ישראל קלרמן:

ימינה שמאלה, כן.

אליעזר ראוכברגר:

ספק גדול.

אמנון ארבל:

של 400 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אמנון ארבל:

זה כביש שהיה אמור לחבר לרבת עמון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה כביש,

אמנון ארבל:

אתה רואה ייעוד דרך, זה עטרוט,

אליעזר ראוכברגר:

באמת אתה יודע על מה מדובר שמה? כמו כביש 1,

אמנון ארבל:

זה הרבה יותר זה 150 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

יותר אפילו, כן, אני אמרתי כביש 1, אני יודע, גם כביש 1 תלוי איפה, תלוי איפה בכביש 1, יש מקומות יותר רכבים, יש מקומות יותר,

אמנון ארבל:

זה 150,

אליעזר ראוכברגר:

כביש 1 הכי רחב זה 50, 60?

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש מקומות שיש לך, 6 מסלולים, 5, 6, מסלולים.

אמנון ארבל:

כפול 3, 4,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

בקיצר, התוכנית מציעה פה, יש לנו מצוקה מאוד גדולה של חניוני אוטובוסים בירושלים, פה אותר בעצם אפשרות להגיש חניון אוטובוסים בתחום שהיה בייעוד דרך, על הייעוד של כביש 45, (לא ברור) עם מועצה ארצית, כי זה כביש ארצי, אבל בגדול נוצר פה חניון חיצוני של אוטובוסים וניצול טופוגרפיה בדירוגים, כולל כל המתקנים הנלווים מבחינה אוטובוסים, אנחנו ממליצים להפקיד.

אלדד רבינוביץ:

מאיפה תהיה הגישה?

אמנון ארבל:

מהכניסה של, הכניסה לעטרות מהכביש.

אליעזר ראוכברגר:

מ – 443.

אמנון ארבל:

לא, 443 אתה פונה, פונה,

אליעזר ראוכברגר:

לפני 443,

אמנון ארבל:

ימינה לתוך אזור שדה התעופה, לא, לא,

תוכנית 1317205

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1317205, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, קורא הדורות 13 בארנונה, אושרה פה תוכנית בינואר, הוועדה מחוזית שנתנה לפי המדיניות 6 קומות 240%, הוגשה תוכנית נוספת להוסיף פה 21%, אנחנו המלצנו לדחות את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

למה?

ישראל קלרמן:

יש השלמת,

אמנון ארבל:

כי יש מדיניות, תוכנית אב שאושרה, כמה מדיניות, בינואר הזה, אין שום בעיה,

ישראל קלרמן:

אמי, אני רוצה להגיד משהו, אני רוצה להגיד,

אמנון ארבל:

תגיד,

ישראל קלרמן:

הם לא חורגים מהמדיניות, החריגה פה, היא חריגה מאוד, לא, איך אומרים? זה לא שמבקשים לך עכשיו עוד,

יוחנן וייצמן:

תראה לנו,

ישראל קלרמן:

כמה קומות, בדיוק, על השלמת,

אמנון ארבל:

זה מגרש ריק,

ישראל קלרמן:

לא, זה מגרש ריק.

אמנון ארבל:

מגרש ריק.

ישראל קלרמן:

שמבקשים 6 קומות ונתנו להם 6 קומות, רק בלמעלה, (לא ברור),

אמנון ארבל:

ישראל תקשיב,

ישראל קלרמן:

אני אומר,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, אני יודע מה אתה אומר, אבל אני אומר, תסביר לי למה,

ישראל קלרמן:

מסכים איתי,

אמנון ארבל:

למה, לא, אני לא מסכים איתך לחלוטין,

ישראל קלרמן:

לא, אתה לא מסכים איתי, המלצה.

יוחנן וייצמן:

בכלל, אתה לא מסכים אותו ב – א', ב',

ישראל קלרמן:

רק רגע, שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

ירושלים לא תחרב ונאשר פה עוד 20%, שום דבר דרמטי לא יקרה, השאלה למה אם המדיניות היא 240% ב – 6 קומות ואושרה תוכנית אתמול בוועדה מחוזית, בינואר הזה אושרה תוכנית.

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

שאמרה לפי המדיניות,

ישראל קלרמן:

אתה יודע,

אמנון ארבל:

אם הוועדה עכשיו, הוועדה מחוזית שהרי כל תוכנית שמוסמכת, מופקדת בסמכות מקומית עוברת גם להערת השר. והשר יגיד חבר'ה, זה לא,

ישראל קלרמן:

פה השר יגיד,

אמנון ארבל:

אישרנו תוכנית,

ישראל קלרמן:

אין לזה שום,

ישראל קלרמן:

זה מינורי, וזה משהו,

אמנון ארבל:

אם זה מינורי, אז למה לתת?

ישראל קלרמן:

כי, עוד פעם, אז הם לא רצו לחרוג, ואתה יודע טוב מאוד, (לא ברור).

אמנון ארבל:

איפה הגבול במינורי?

ישראל קלרמן:

כשהמחוזית, הם רוצים לחרוג,

אמנון ארבל:

איפה הגבול במינורי?

ישראל קלרמן:

קומה, לא, עוד קומה, עוד שתי קומות.

חיים כהן:

מה התוספת?

יוחנן וייצמן:

מה ההקלה?

ישראל קלרמן:

השלמת הגג, השלמת קומת גג, השלמת קומת גג.

יוחנן וייצמן:

דיברו על זה אז, ואמרו שלא.

אמנון ארבל:

בבינוי, אני אומר עוד הפעם,

ישראל קלרמן:

לא, כן, לא, הוא (לא ברור).

אמנון ארבל:

כל מי שבא עם תב"ע בסמכות מחוזית מקבל את זה, ואושרה תוכנית עכשיו לתת לו עוד, אני, לא יקרה שום אסון תכנוני, באמת שלא, השאלה אם זה מדיניות, למה לאשר? נורא פשוט.

ישראל קלרמן:

אין בעיה,

אמנון ארבל:

זה נהיה תחביב של יזמים מסוים, אחרי שאושרה התוכנית, יום אחרי זה להגיד עוד פעם,

ישראל קלרמן:

לא, בגלל שלא נתנו להם.

אמנון ארבל:

זה מגרש ריק,

ישראל קלרמן:

אבל זה,

אמנון ארבל:

מדיניות חדשה שעכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, זה בגלל הסמכות מקומית, בגלל הסמכות.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מדיניות.

ישראל קלרמן:

ועוד פעם אמי, מה הוא אומר שזה לא? אמי, אמי, גם אני אומר עוד דבר,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

הסיבה היא,

אמנון ארבל:

כן, הסיבה היא ש - ?

ישראל קלרמן:

שם לא נתנו לה את זה, פעם אחת הם לא רצו לחרוג מהמדיניות, כמו שאתה טוען שתביא כן עושים את זה, אז הם לא הסכימו פה, ולכן הוא הגיע אלינו בגלל ה - ,

אמנון ארבל:

שהם לא חורגים, זה חמור.

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרנו, בגלל התקנות החדשות ש - , סמכות מקומית, אנחנו יכולים.

חיים כהן:

אני אגיד לך,

אמנון ארבל:

אתה יכול לפי סמכות מקומית להוסיף לו גם 80%,

ישראל קלרמן:

אני לא עושה את זה, אני נשאר במסגרת,

חיים כהן:

אגב שזה,

אמנון ארבל:

מוסדות התכנון תוכנית שהוגשה אתמול.

חיים כהן:

אבל הפעם, אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להגיד שאתה,

אמנון ארבל:

לא, קומה אחרונה, מה?

חיים כהן:

יש (לא ברור),

ישראל קלרמן:

כן, מצד שני יש עוד מטרים.

אמנון ארבל:

באמת זה לא שום דבר דרמטי בתוכנית הזאת, באמת השאלה היא למה, באמת השאלה הכי כנה למה,

ישראל קלרמן:

אמרנו,

אמנון ארבל:

לאשר? אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

דרמה.

אמנון ארבל:

לא דרמה מה,

אליעזר ראוכברגר:

לא דרמטי.

אמנון ארבל:

שום דרמה אין פה.

אדיר שוורץ:

שינוי כלפי חוץ, מה? מה התושב (לא ברור)?

אמנון ארבל:

לא, לא מהותי.

אלדד רבינוביץ:

צריכים להילחם על הסדר.

יוחנן וייצמן:

כן, שיהיה ברור.

אמנון ארבל:

כן, ישראל, תנמק לי בבקשה.

יוחנן וייצמן:

מדובר בחריגה מינורית, אין נצפות,

אמנון ארבל:

ישראל,

ישראל קלרמן:

לא ישראל, וייצמן אמר,

אמנון ארבל:

אני כותב שישראל אמר שזה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

תכתוב ישראל נקודתיים - נימקתי.

ישראל קלרמן:

וייצמן אתה, מה אתה עושה? אתה רוצה לעזור?

יוחנן וייצמן:

אני אומר ש - , אני הייתי, הבקשה הוצגה לוועדה,

חיים כהן:

מה אתה עכשיו.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הבקשה, הוועדה התרשמה שלא מדובר פה בחריגה משמעותית,

אריאל גולן:

(לא ברור) הימים, רוצה לבנות את ירושלים גם כן (לא ברור).

חיים כהן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אין פה נצפות, אין פה הפרעה למרחב, זה לא.

חיים כהן:

יללה.

אמנון ארבל:

טוב.

תוכנית 1319045

אמנון ארבל:

24 בסדר היום, תוכנית 1319045, תוכנית בסמכות מקומית דיון להפקדה, אביעד 12 גבעת מרדכי, התוכנית מייעדת תוספת שטחים להרחבות, המלצנו להפקיד. 24, מצב יוצא רוצה להציג את הפנייה שקיבלתם? קיבלנו זה עתה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

עמנואל זלטס:

הם כתבו.

אריאל גולן:

איזה מספר?

אליעזר ראוכברגר:

אביעד?

אדיר שוורץ:

כן, כן, כולם היו בשקט, אתה (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני עושה את ה - , אני אדם ישר, אין מה לעשות, לא יעזור כלום, מה?

עמנואל זלטס:

אתה מכיר את זה,

אמנון ארבל:

קראתי זה לא נכון.

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

יש פה שלושה דברים שהוא מדבר עליו, אחד שיש לו פה עבירות בנייה, יש לו עבירות בנייה שהוא פולש לשטחים ציבוריים,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) עם לייזר, לא, כי זה הגיע פשוט.

אמנון ארבל:

סבבה. אנחנו ביקשנו להחמיר עם עבירת בנייה ש - , שנמצאת על תחום דרך, יש לו עבירות בנייה על תחום דרך, שבדרך כלל במרחב הציבורי עבירות בנייה אנחנו מקפידים יותר, ולכן ביקשנו תנאי להפקדה שיהרסו את העבירות בנייה האלה, ועבירות בנייה אחרות שיעשו כתנאי לתחילת עבודות כמו שאמרנו.

עמנואל זלטס:

השאלה היא, מה שהיא כתבה לגבי ה - , תנאי לתחילת עבודות של מגיש בקשה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הוא אומר שעבירות בנייה הם בכלל לא קשורים אלי,

אמנון ארבל:

זה בניין חדש, מה זה לא קשורים אליו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא שאתה מבקש, תמיד אנחנו אומרים שעבירות בנייה, אנחנו רק מדביקים אותו למבקש, הוא לא יכול לטפל בעבירות בנייה של משהו שהוא לא מבקש, הוא לא שייכות אליו.

אמנון ארבל:

(לא ברור) להתעלם מזה?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי להתעלם, לכן אני אומר שיהיה תנאי להיתר.

אמנון ארבל:

אז איך נעשה את זה אז?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

ואז איך הוא יוכל לעשות את זה? אם זה לא שלו, אז ממילא לא יוכל לעשות, מה? למה זה לא לגיטימי, שהוועדה תגיד, תנאי לתוספת בנייה בבניין הזה, זה עבירות בנייה שהבניין הזה בנה בתחום דרך.

עמנואל זלטס:

לא, כי אם זה, אם זה לא הבניין אלא שכן למטה, אתה עכשיו אומר לו,

אמנון ארבל:

זה הבניין זה עדיין הבניין,

עמנואל זלטס:

לך (לא ברור) עם השכן שלך.

אמנון ארבל:

נכון, למה לא?

עמנואל זלטס:

יכול להיות שכבר רבים עכשיו הרבה שנים, אתה לא בונה עד שאתה לא הורס.

אריאל גולן:

זה בהיתר בנייה, מה זה יעזור? זה מה ששואל אמי,

אמנון ארבל:

נכון, מה זה משנה? אם נדחה את הקץ, אז הוא לא יוכל להוציא היתר,

אריאל גולן:

שלא צריך להשאיר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, נו, בסדר קדימה הלאה, מה עוד?

אלדד רבינוביץ:

לא נותנים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כמו שאמי אומר,

אלדד רבינוביץ:

בגלל השכן שלו?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

רגע, מה רוצים?

אלדד רבינוביץ:

אמרנו שאנחנו לא נותנים בנייה לבן אדם בגלל עבירה של השכן שלו?

דובר לא מזוהה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו לא נותנים בוודאי. הוא יכול לטפל בעבירות של השכן שלו?

אלדד רבינוביץ:

לא נותנים.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יכול לטפל בעבירות של מישהו אחר.

אמנון ארבל:

הרחבות, יש פה 4 דירות.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת גם אלה שיש להם עבירות?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה משהו אחר,

אמנון ארבל:

לכולם יש,

אלדד רבינוביץ:

אלה שיש להם עבירות, יהיו שהתנאי שלהם לבנייה תהיה, תהיה הריסה שלהם, למה צריך לאסור לכולם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה תוכנית אחת.

אלדד רבינוביץ:

לעשות שלביות בתוכנית?

עמנואל זלטס:

פה זה תנאי להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

תנאי לקבל היתר, בכל, כל מבקש שיטפל בעבירות הבנייה שלו.

אמנון ארבל:

לא, זה ברור, אנחנו אמרנו שתנאי להפקדה, יעשה את העבירות הבנייה שבתחום הדרך.

עמנואל זלטס:

רק יש לנו דרך,

אמנון ארבל:

בתחום שטח ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

הדרך זה גם קשור לאלה ש - , לא, של כולם, זה של כולם.

אלדד רבינוביץ:

אבל זה לא הוגן.

אמנון ארבל:

עבירות בנייה של,

אלדד רבינוביץ:

אבל הם לא בנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה,

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

הדרך,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הדרך של כולם.

אמנון ארבל:

אני חייב להגיד זה לא כזה דרמטי, זה כולה פיתוח שטח, זה לא שיש צריך, לא הורסים חדרים, אני אראה לכם את זה גם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אבל אתה לא יכול להציע את זה,

אמנון ארבל:

לא, לכן אני רוצה לדבר על זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הבן אדם בא לבקש, לא, זה לא לבנות לו. זה לא שאתה,

אמנון ארבל:

כל ה - , יש פה בינוי של, של תסתכל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל התנאי זה לא לבנות, הוא רוצה תוכנית, הוא רוצה תוכנית המתוקן,

אמנון ארבל:

בתוך הדרך, פה יש פלישה לדרך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא שיש לו זכויות,

אמנון ארבל:

זה 4 דירות, יש פה מלא עבירות בנייה, מה שבתחום החלקה אני לא, לא (לא ברור), מחוץ לגבול החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

זה לא, לא להרוס חדרים, או,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, מה עוד? הלאה, עמנואל, הלאה, מה עוד?

עמנואל זלטס:

זהו, זה מה שהיה לו.

אליעזר ראוכברגר:

רק הנקודה הזאת היה?

עמנואל זלטס:

גם כן,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

חיים כהן:

מתחילים לחפור, ואז מתחילים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אגב זה לא כולל אגב, זה לא.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם הסכמתי איתו, עמנואל,

אמנון ארבל:

זה גבול חלקה,

אליעזר ראוכברגר:

אני הסכמתי איתו, גם כי זה הגיוני.

אמנון ארבל:

זה בתחום החלקה. זה תנאי לתחילת עבודות.

אליעזר ראוכברגר:

זה אחר כך, רגע, יש עוד משהו? טוב, הלאה,

תוכנית 1335298

אמנון ארבל:

25 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

את זה אני מבקש להוריד מסדר היום, כדי לשבת אתכם, כי אתה מצמצמים של קווי בניין, עוד דברים כאלה,

יוחנן וייצמן:

איזה? איזה?

אליעזר ראובברגר:

לנסות לשכנע אותם, ולהגיע איתך להבנות.

אמנון ארבל:

תוכנית 25 יורד מסדר היום. 26 בסדר היום,

אריאל גולן:

מה יורד?

אליעזר ראובברגר:

לא, 25. יש שמה צמצום קווי בניין, הם רוצים אפס, אמי רוצה 3, משהו כזה, יש שמה עוד איזה דבר אחד אני לא זוכר אותו בעל פה, הם אומרים אנחנו רוצים לשבת איתו, לנסות לשכנע אותו, דרך אגב הם טוענים שזה, הם זכו בזה במכרז מרמ"י ואז הם עשו, לפני שהם הלכו למכרז, הם הלכו גם למחוזית, וגם פה, לא יודע למי, והם קיבלו, קיבלו הסכמה שיהיה קו אפס.

אמנון ארבל:

עכשיו הפתעת אותי.

אליעזר ראובברגר:

ככה אני אומר לך, זה מה שהם אמרו. אמרת, אני לא יודע,

אמנון ארבל:

במקומית הם אמרו,

אליעזר ראובברגר:

אמרת לא יודע, אתם רוצים שבו תשכנעו, בסדר.

אמנון ארבל:

הם ישבו איתי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ישכנעו אותך.

תוכנית 1297423

אמנון ארבל:

תוכנית 26 בסדר היום, תוכנית 1297423, תוכנית בסמכות מקומית, דיון להפקדה, רחוב מלאכי 4 כרם אברהם, יש פה בניין שעשה תמ"א/38 כבר בתמ"א הוא קיבל חריגה, והיום הוא מבקש, אני אראה לכם את זה, זה גם מרפסות מאוד מעניינות על עמודים,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

סליחה שאני אומר, מטורפים,

אדיר שוורץ:

אתה ב – 25?

אמנון ארבל:

25, 26 ביקשו להוריד מסדר היום.

יוחנן וייצמן:

וכשתרצה אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

25 ירד, עכשיו אנחנו בה – 26.

אמנון ארבל:

מה להוסיף קומה,

יוחנן וייצמן:

חצי קומה העמקה.

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

לפחות ב – 29.

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

שמה המדיניות היא 29 מטר.

אמנון ארבל:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מדיניות שלך אולי, בלילה כשאתה ישן בלילה וחולם על זה,

יוחנן וייצמן:

לא, כשאני יושב בוועדה ומדבר על זה.

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו מדובר סך הכול הרחבות דירה לדירות לקומות העליונות, הגבהת גג רעפים,

אמנון ארבל:

זה בניין שעשה תמ"א/38,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

הוסיף קומות, הוסיף תוספות לדיירים, איפה גבול התיאבון עובר?

יוחנן וייצמן:

התיאבון שלי, לראות שמה עוד משפחות, באמת.

אמנון ארבל:

אבל זה לא מוסיף עוד משפחות, זה הרחבה, אבל לא משנה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, משפחות אז יותר, אז עוד יותר,

אמנון ארבל:

אחרי זה עושים החלוקה, אתה צודק.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ואחרי זה לא, אחרי החלוקה נבקש הגדלה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ואחרי זה שוב חלוקה, ואחרי זה פיצול.

עמנואל זלטס:

הכשרת מצב קיים,

אמנון ארבל:

תסביר לי,

אריאל גולן:

מחסנים בקומת ה - ,

יוחנן וייצמן:

עכשיו בוא נראה את כל, יופי, דווקא,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה, על מה לדבר? נדבר על זה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כל הנושא של (לא ברור) מרפסת סוכה, עכשיו אם אתה, אם דעת השימור, דקה,

אמנון ארבל:

אין פה שום שאלה של שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, יש פה שאלה של שימור,

אמנון ארבל:

לא קשור לשימור,

עמנואל זלטס:

מה זה פה?

אמנון ארבל:

עמוד.

יוחנן וייצמן:

זה ארקאדה, עמודים, סדרת עמודים,

אמנון ארבל:

זה לא ארקאדה, ארקאדה,

יוחנן וייצמן:

זה כמו אקראדה, לא,

אמנון ארבל:

נו לא נולדנו אתמול, נו ארקאדה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אפילו הצחקת את ישראל.

ישראל קלרמן:

הביא רעיון,

יוחנן וייצמן:

לא, יש שמה ארקאדה, יש ארקאדה.

ישראל קלרמן:

תראה את הבניין, תראה את הבניין,

יוחנן וייצמן:

תראה את הבניין, תראה את הבניין, זה בסדר.

אמנון ארבל:

הצלחת להציג את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בנוי?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

הוא מציאותי. מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אפשר גם להוריד את העמודים האלה, אם אתה רוצה,

אמנון ארבל:

אי-אפשר להוריד את העמודים, כי זה לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אין את העמודים, אתה רוצה למוטט את המרפסת, מה?

יוחנן וייצמן:

לא, סדרת עמודים שנראה יפה, תעלה את הנספח בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה היא נוצרה סדרת העמודים הזאת?

יוחנן וייצמן:

לתמוך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אותך, אתה רוצה שירד למרפסת,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

יאליעזר ראוכברגר:

או שאתה רוצה שירד מהתוכנית, אתה רוצה שירד מהמציאות. יתמוטט.

אמנון ארבל:

איזה דאגה.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כאן הוא רוצה להוציא את העמודים עד לקו הזה ברחוב הסמטונת המסקנה הזאתי, לעשות פה עמודים, ולשים את המרפסת,

אדיר שוורץ:

כמה מטרים,

אמנון ארבל:

עד קו אפס,

יוחנן וייצמן:

אנשים, מה זה רע? זה שיש שמה,

אמנון ארבל:

זה לא אפשרי, ויצמן,

יוחנן וייצמן:

למה זה לא אפשרי?

אמנון ארבל:

כי זה לא הגיוני מה שמוצע פה.

יוחנן וייצמן:

מעל דרך היית נותן לו את זה,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה? למה לא?

אמנון ארבל:

ברוחב 4 מטר? עם עמודים של גובה 3 קומות? מה?

יוחנן וייצמן:

תראה את העמודים,

אדיר שוורץ:

אני מציע עמודים בגובה 15 מטר?

אמנון ארבל:

לא, לא 15,

אדיר שוורץ:

אז כמה מטר?

אמנון ארבל:

אמרתי 5. רגע, זה לא זה, זה, באמת זה גובה של שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

שתי קומות, בסדר.

אמנון ארבל:

וייצמן, סליחה שאני אומר לך,

יוחנן וייצמן:

קומה סבירה.

עמנואל זלטס:

איפה הקומה?

אמנון ארבל:

אתה עושה צחוק מעצמך.

עמנואל זלטס:

איזה קומה?

אריאל גולן:

אמי, אפשר לראות את זה על חזית?

עמנואל זלטס:

תראה את זה במפלס הקומות,

יוחנן וייצמן:

תראה איזה מפלס הקומות, תראה את ההדמיה של הבניין,

עמנואל זלטס:

אני רוצה לראות איך זה בקומות.

אריאל גולן:

נראה לי זה יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

הבניינים האחרים שמה, הם בקו אפס בכלל, הבניין הצמוד אליו הוא באפס.

אמנון ארבל:

כל המרפסת הזאתי,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות את הבניין ליד?

אמנון ארבל:

כן, בוודאי.

יוחנן וייצמן:

את, בעורף שלו, לא ברחוב,

אמנון ארבל:

איזה בניין?

יוחנן וייצמן:

במיכה.

אמנון ארבל:

איפה? איפה? איזה בניין?

יוחנן וייצמן:

בניין של מיכה פינת מלכי ישראל.

אמנון ארבל:

איפה?

יוחנן וייצמן:

רחוב מיכה בכלל.

אמנון ארבל:

איפה רחוב מיכה? תגיד לי אתה, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

זה מלכי ישראל, שנייה אחת, בוא נמקם את עצמו,

אמנון ארבל:

אני יכול להוסיף רחובות,

יוחנן וייצמן:

זה כנראה מלכי ישראל, זה מלכי, זה מיכה, יש שם בניין, כולם באפס. זה הבניין של בנק מזרחי, כן,

אמנון ארבל:

נו,

יוחנן וייצמן:

מה? מה?

אמנון ארבל:

נורא ואיום.

יוחנן וייצמן:

למה זה נורא ואיום? פה יש אפס, פה יש אפס, פה יש מרפסת מעל דרך, אפילו.

אמנון ארבל:

קודם כל זה לא קשור,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש.

אמנון ארבל:

זה לא קשור לאפס, וייצמן, בניין של אפס, אם הוא היה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אם הוא היה שוקל, מציע עבירות בנייה עכשיו בקו בניין אפס, הייתי אומר אולי זה, אולי זה,

יוחנן וייצמן:

אם הוא היה מבקש בניין בכל הבניין בקו בניין אפס, הייתי אומר (לא ברור)?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש צורך, וגם יש שמה שימור של החזית, אבל,

יוחנן וייצמן:

בהרבה קומות מעל השימור?

אמנון ארבל:

וייצמן, אני לא,

יוחנן וייצמן:

בן אדם,

אמנון ארבל:

הבעיה של מה שמוצע פה, לא הגיוני, לא אישרנו בשום תוכנית בירושלים, והוא לא סביר בשום קנה מידה, זה הבעיה.

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

למה? כי אתה מכיר תוכנית שאישרה דבר כזה בירושלים?

יוחנן וייצמן:

מה זה רע? זה טוב, זה בריא אני בעד זה.

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה ככה בבית שלי, לבקש.

אמנון ארבל:

התשובות שלך לא ענייניות.

יוחנן וייצמן:

אם כן, אני בעל עניין,

אריאל גולן:

יש הדמיה של, יוחנן, יש הדמיה של זה.

אמנון ארבל:

זה לא סביר, נו באמת.

יוחנן וייצמן:

למה זה לא סביר,

אמנון ארבל:

קו בניין, הבניין קומות הוא כתב במכתב, לא חרגתי בקומות. תסתכל את מספר קומות, 1, 2, 3, 4, 5, כבר היום בתמ"א/38 יש לו 6 רוצים לרחוב,

יוחנן וייצמן:

מה (לא ברור) מטר ומשהו,

אמנון ארבל:

למה אחרי שהוא ביקש הוא עשה תמ"א/38, וקיבל פטור מהיטל השבחה, ובנה 6 קומות שהמדיניות היא 5 קומות ואישרנו לו את זה,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש כעת,

אמנון ארבל:

צריך להוסיף עוד, למה?

יוחנן וייצמן:

תבנה עוד קומה, וישלם היטל השבחה עליה.

אמנון ארבל:

אבל יש מדיניות שרוצים לשמור עליה.

יוחנן וייצמן:

המדיניות שמה היא 29 מטר.

אמנון ארבל:

לא, זה המדיניות שלך, נו. וייצמן,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

זה לא עוזר, זה שיש לך מדיניות אצלך, זה מצוין.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

כשאתה תהיה מוסד תכנון,

יוחנן וייצמן:

אני מתחיל להיות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא חלק,

אמנון ארבל:

הוא חלק, אבל הוא לא מוסד תכנון,

יוחנן וייצמן:

לא מוסד תכנון.

אליעזר ראוכברגר:

חלק ממוסד תכנון.

אמנון ארבל:

אני חושב שזה לעג לרש,

יוחנן וייצמן:

זה ממש לא דבר נורא. עכשיו גם שאר המרפסות, שוב הדבר היחיד שהייתי מבקש עיצוב של המרפסת של העמודים, עם השימור,

אמנון ארבל:

בשום פנים ואופן לא,

אדיר שוורץ:

איזה שימור? איזה עמוד יש לך בגובה הזה בירושלים? מאז בית המקדש לא היה לך עמוד.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה עם שימור? עם השימור,

אמנון ארבל:

שום היגיון, שיהיה (לא ברור) גדולה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? (לא ברור) אותו לעשות אותו ליד,

יוחנן וייצמן:

אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות אותו באותם, צבעים של הקיר ליד, מה? מה?

יוחנן וייצמן:

לא לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה שיעשו שמה שימור? מה? שייתנו לו מה, שייתנו לו חריטות, מה?

יוחנן וייצמן:

למה נוצרת כן ארקאדה,

דובר לא מזוהה:

שילכלכו שיראה ישן.

יוחנן וייצמן:

למטה הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

מה כל הזמן?

יוחנן וייצמן:

למה במגרש הזה נוצרת ארקאדה זה מה שבסוף ייווצר. זה טוב. אם בונים מעליה בקו אפס, זה חנויות שיוצא מהם, יכולים אם רוצים לשבת שמה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע פה יש חנויות?

אדיר שוורץ:

איזה חנות יש פה?

אמנון ארבל:

לא, אין פה, אין פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אמי, יש פה חנויות?

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

נו אז מה?

אמנון ארבל:

איזה חנויות?

אדיר שוורץ:

זה חצר של בניין בזה, זה מלא, ערימה של אופניים חלודה, וגם שימור עליו,

ישראל קלרמן:

לא, אז הוא רוצה לשנות, הקומה הראשונה הוא רוצה לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה לעשות את העמודים בצבע חלודה?

אמנון ארבל:

תראו איזה יופי,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

תראו איזה יופי זה. רגע,

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

זה העמודים,

יוחנן וייצמן:

יש עמודים בצורה יפה, נעימה, היא מושכת אותה,

ישראל קלרמן:

מה זה? מה זה האדומים האלה? אתה יכול להגיד לי מה זה,

יוחנן וייצמן:

הוא עשה עיצוב, הוא מסכים, הוא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

גם זה נראה פה (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

אגב זה מזכיר לי את הבניין באגרון בפינה. מזכיר לי את הבניין באגרון בפינה.

יוחנן וייצמן:

שיבקשנו אפילו לשמר את ה - ,

אליעזר ראובברגר:

שהמחוזית העיפה את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, המחוזית אישרה את זה,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

של הקומות התחתונות כן,

אליעזר ראובברגר:

לא, המחוזית, את האלה, היא העיפה, אולי עכשיו בהתנגדויות יחזירו את זה, בוא נראה את ההחלטה של ההתנגדויות. כי היה דיבור,

ישראל קלרמן:

הוא ראה את זה שמה?

אליעזר ראוכברגר:

יש דיון עכשיו בימים הקרובים,

יוחנן וייצמן:

אני אומר יש בזה חן, יש בזה, אני, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מחר, מחר יש, מחר.

אמנון ארבל:

אני מבחינתי אם הצחקת את קרלמן, אני, יש גבול לכל תעלול, וייצמן, באמת.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה בעיה עם זה,

אמנון ארבל:

אז זה בסדר, חבל מאוד. חבל שאין לך שיקול דעת.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אמי, בוא נעשה משהו אחר, השאלה את העסק, אתה דוחה את התוכנית,

אמנון ארבל:

כן, אבל לדחות את התוכנית, ואז זה לא יקרה.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

הבניין עשה תמ"א/38, קיבל 6 קומות,

ישראל קלרמן:

אי-אפשר לקבל כלום עכשיו?

אמנון ארבל:

הוא קיבל 6 קומות וגג רעפים.

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אז יהיה עוד קומה, אז בוא נדבר רגע, נשאיר את זה לבד, יש פה עוד מספר דברים.

אמנון ארבל:

המלצה היא לדחייה, איזה עוד דברים?

יוחנן וייצמן:

מה? לא, דקה, על המרפסת בוא נגיד שכחת אותי, אני לא בטוח, לא, לא שכנעת אותי.

אמנון ארבל:

אבל נגיד ששכנעת אותי.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, בוא, בוא נשאיר את הסוגיה הזאתי לסוף השיחה. לא, בוא,

אמנון ארבל:

לצאת החוצה בכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

נכבד אותו, הוא חבר וותיק, חבר בכיר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני משאיר את זה לסוף השיחה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

קבוע,

אליעזר ראוכברגר:

חבר עמל, עמל בוועדה.

יוחנן וייצמן:

אני משאיר את זה לסוף השיחה.

אמנון ארבל:

זה נכון, אני מסכים לכל מה שאתה אומר.

יוחנן וייצמן:

שאר הדברים, בוא נעזוב את המרפסת הזאת,

אמנון ארבל:

ייללה.

יוחנן וייצמן:

מדובר על הגבהת קומה, ניתן לאשר זה ברור.

אמנון ארבל:

למה צריך מרפסות סוכה מעבר למה שקיבלו גם?

יוחנן וייצמן:

מה? הם רוצים מרפסות סוכה גדולות יותר, מה זה?

אמנון ארבל:

אבל זה לא מרפסת סוכה.

יוחנן וייצמן:

הם ממילא, הם מגדילים.

אמנון ארבל:

90% מקורות אחת מעל השנייה,

יוחנן וייצמן:

נכון, ועכשיו לא,

אמנון ארבל:

וייצמן, אני באמת שואל אותך, למה בן אדם אחרי שעשה תמ"א/38 השקיע זמן, ובזבז את זמנה של מחלקת תכנון, ואחרי זה של מחלקת רישוי, ואחרי זה של הוועדה, ואחרי זה דיונים, בונה את הבניין, למה צריך עוד?

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא הבניין הראשון שמה, אנחנו עושים את זה, היום לבד היו לנו 3 תוכניות,

אמנון ארבל:

אם זה הגיוני אנחנו מאשרים, אם זה לא הגיוני,

יוחנן וייצמן:

היום היה לנו תוכניות כאלה של תמ"א.

אמנון ארבל:

אם זה הגיוני אנחנו ממליצים בחיוב, אבל זה לא הגיוני.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה בעיה לאשר,

אמנון ארבל:

מה אתה רואה, שום בעיה.

יוחנן וייצמן:

הבן אדם מבקש להגביה מטר את הבניין הזה, על זה אנחנו נלחמים כעת? בוא תראה,

אמנון ארבל:

לא נלחמים, אין שום הצדקה.

יוחנן וייצמן:

תסתובב אחורה, זה טוב מאוד ההצדקה. רוצים לצופף את האזור הזה.

אמנון ארבל:

זה לא מצופף את האזור.

יוחנן וייצמן:

ולחכניס שמה אוכלוסייה, ולתת חיים טובים יותר.

אמנון ארבל:

אבל למה לאשר לבניין מגורים 7 קומות, באזור שמותר 5, אתה יכול להסביר?

יוחנן וייצמן:

לא מותר שם 5, מותר שמה 10.

אמנון ארבל:

לא נכון, אבל, אתה אומר סתם דברים, אתה מטעה את הוועדה, וייצמן. אתה מטעה את הוועדה, אל תגיד לי,

יוחנן וייצמן:

אז אני לא מטעה,

אמנון ארבל:

המדיניות פה היא לא 10 קו, אתה אולי רוצה לשנות את המדיניות,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה המדיניות?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

המדיניות שמה. לא אישרנו פחות.

אמנון ארבל:

אתה יושב גם בוועדה מחוזית, אתה יודע שיש מדיניות,

יוחנן וייצמן:

אני יודע שיש מדיניות של הוועדה מחוזית,

אמנון ארבל:

אז אל תגיד,

יוחנן וייצמן:

אני יודע מה המדיניות שלנו,

אמנון ארבל:

אל תטעה את הוועדה,

יוחנן וייצמן:

לנו יש מדיניות אחרת.

אמנון ארבל:

לא נכון, זה גם,

יוחנן וייצמן:

לנו יש מדיניות אחרת,

אמנון ארבל:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה שום בעיה לאשר את הגובה פה,

אמנון ארבל:

טוב, אני הרמתי ידיים, אליעזר,

יוחנן וייצמן:

שנייה, שנייה, את הגובה אפשר לאשר? את המרפסות חוץ מהארקאדה אפשר לאשר? חוץ מהמרפסת ההיא של העמודים? אפשר לאשר?

אמנון ארבל:

אדוני היו"ר אני סיימתי, לא יודע מה שאתם רוצים.

יוחנן וייצמן:

אז אני מציע ככה, על העמודים, על המרפסת ההיא, יש לה עמודים, שיוריד את העמודים.

אמנון ארבל:

אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

אז לא, שיקטין את זה למה שניתן מבחינת רווחים.

אליעזר ראובברגר:

די, די,

יוחנן וייצמן:

אפשר לאשר את זה,

אליעזר ראובברגר:

די, יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

לא, היא לא,

אליעזר ראובברגר:

די, אי-אפשר, אי-אפשר,

יוחנן וייצמן:

אפשר לאשר,

אליעזר ראובברגר:

בוא, בוא, אני לא מסכים,

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך שאפשר לאשר,

אליעזר ראובברגר:

אני בעד ההמלצה של אמי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז נדבר על זה עוד דקה, תן לי על דקה ונצביע.

ישראל קלרמן:

אמי, תעלה עוד פעם, ליד כל (לא ברור). אמי, לא, שיראו את זה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר ככה,

ישראל קלרמן:

תסתכל שנייה,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לא אכפת לי שנוריד מסדר היום, ותשב עם אמי, ותשכנע אותו,

אמנון ארבל:

הוא לא ישכנע אותי.

אליעזר ראוכברגר:

אצלו בחדר, לא, מה? תן לו, תן לו הזדמנות,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הבקשה שלו: 1, 2, תראה את ה - , תראה את כל הרחוב, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

יש גבול, יש גבול לכל תעלול.

אמנון ארבל:

4 קומות מוגזם, הוא כבר קיבל 6 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

מוגזם.

אריאל גולן:

שיהיה לו.

אמנון ארבל:

מה זה שיהיה לו? אבל זה לא טיעון שיהיה לו.

אריאל גולן:

בתקופה הזאת הייתה חורבן של ירושלים, עכשיו בונים את ירושלים.

אמנון ארבל:

בונים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

אתה מבקש קומות, לא, אבל איפה עובר הגבול? מה? בסוף אתם צריכים להיות עקביים בהחלטות שלכם.

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי היא ככה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל את ההמלצה של,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי זה, ההצעה שלי זה,

אריאל גולן:

יוחנן יש עוד בתים בגובה כמו שהוא מבקש? באזור גאולה? 7, מלכי ישראל, מלכי ישראל 7,

יוחנן וייצמן:

יש יותר ורק הייתי, רק,

אריאל גולן:

לא, מלכי ישראל 7,

יוחנן וייצמן:

רק כעת בניגוד להחלטה שלנו, להמלצה סליחה, הוועדה מחוזית אישרה במלכי ישראל 10 קומות,

ישראל קלרמן:

איפה?

אליעזר ראוכברגר:

בסמטה.

ישראל קלרמן:

מול שנלר?

אליעזר ראוכברגר:

מול שנלר, במגרש של שנלר עצמו גם 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור,

אליעזר ראוכברגר:

זה רחוב הראשי, זה סמטונת. הוא עשה שמה תמ"א.

אריאל גולן:

מלכי ישראל 7 כמה יש להם?

אליעזר ראוכברגר:

עוד יותר.

יוחנן וייצמן:

אז עוד יותר, במלכי ישראל 7 יש, עזוב,

אריאל גולן:

כמה יש? 6?

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה,

אמנון ארבל:

אבל יש כבר היום 6.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מדברים על הגבה של מטר ומשהו,

אריאל גולן:

אם מלכי ישראל זה 7, שזה התוכנית האחרונה שלנו,

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד,

אמנון ארבל:

מלכי ישראל זה 7?

אריאל גולן:

כן, אם זה 6 קומות, אז אני לא רואה סיבה לתת לו עוד, אבל אם נתנו שמה יותר קומות וזה אותו
אזור, אז למה שהוא יהיה שונה מתוכניות אחרות?

אמנון ארבל:

מלכי ישראל 7 זה זה, רגע, אני אעשה את זה פה.

אריאל גולן:

לא רחוק משמה, למיטב זיכרוני ממש,

אמנון ארבל:

לא, יש הבדל בין הרחוב הראשי לרחובות אחרים, בוא נראה.

אליעזר ראובברגר:

אמרתי לו את זה,

יוחנן וייצמן:

בניין אחד מהראשי.

אמנון ארבל:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

בניין אחד מהראשי, כן, נכון.

אמנון ארבל:

מלכי ישראל 7.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הוא 2, זה 4.

אריאל גולן:

כמה נתנו שם?

אמנון ארבל:

בודק.

אריאל גולן:

יוחנן, אם שמה זה 6, אני לא רואה סיבה לתת עוד, אם יש שמה.

אמנון ארבל:

אין פה תוכנית במלכי ישראל 7,

אריאל גולן:

אין תוכניות בכלל במלכי ישראל 7,

אמנון ארבל:

היא נגזזה (לא ברור),

אריאל גולן:

לא, לא, היה שם.

יוחנן וייצמן:

אז אולי 9?

אמנון ארבל:

9?

אריאל גולן:

לא, 7 היה,

אמנון ארבל:

שנייה בוא נעשה תב"ע משרד הפנים אולי,

אריאל גולן:

זה כרגע זמנית אולי, זה היה לא מזמן.

אמנון ארבל:

פה, בזה הייתה בזה, כן, אני זוכר עכשיו, בזה. פה נתנו אבל, פה נתנו עוד קומה, כי הפקענו מאחורה את המגרש. אם אתה זוכר.

עמנואל זלטס:

הם שירותים.

יוחנן וייצמן:

ההפקעה הייתה ישנה,

עמנואל זלטס:

עם השירותים.

אליעזר ראוכברגר:

הפקעה, עם הגב לשנלר?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אמנון ארבל:

לא, לא, הבניין הקטן הזה ב - , ב - ,

יוחנן וייצמן:

שזה היה שריפה.

אמנון ארבל:

תקופת ההפקדה, הנה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה הפינה של (לא ברור).

אמנון ארבל:

עם השטח מאחורה שמה, מיועד לדרך, וביקשו לקחת קומה ציבורית.

ישראל קלרמן:

ראית שיצא הודעה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

על דרכונים. מה הוא אומר?

(מדברים ביחד רקע)

אריאל גולן:

זה כלום, זה לא זה,

אמנון ארבל:

זה לא זה, זה לא זה.

אריאל גולן:

זה לא זה.

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני הולך עם אמי, תעשה מה שאתה רוצה, השיקול שלך, לא אומר לך, כן או לא,

אמנון ארבל:

זה לא זה.

ישראל קלרמן:

אבל אני מעדיף,

יוחנן וייצמן:

בסדר. מה?

ישראל קלרמן:

וועדה הבאה?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אומר שאין טעם. מה?

ישראל קלרמן:

מה תוריד לו עמודים? תעשה לו מרפסת באוויר?

יוחנן וייצמן:

לא, זה מרפסת אחת, אז את המרפסת ההיא.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אחד, זה שתיים.

יוחנן וייצמן:

תצמצם אותה כמה שאפשר.

אליעזר ראוכברגר:

זה שתי מרפסות.

אמנון ארבל:

פה נתנו 7 קומות, בגלל שלקחנו קומה אחת ציבורית. זה הייתה הפשרה, כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז פה זה 6, ומהצד השני 7, מצד אחד 5.5, יצא מצד אחד 6.5, זה עדיין לא 7, וזה בתוך הרעפים.

אמנון ארבל:

תחליטו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז אני מציע, הצעה שלי היא כזאת, לאשר את ה - ,

אמנון ארבל:

קומה ציבורית באמצע.

יוחנן וייצמן:

אמי, ההצעה שלי היא כזאת, בוא ננסח אותה, אחרי זה נצביע עליה, זאת אומרת,

אמנון ארבל:

תצביע, תגיד מה ההצעה,

יוחנן וייצמן:

נצביע קודם, אז רגע, אני אומר, לאשר את התוכנית, לאשר את המרפסות, לא לאשר את העמודים, ולכן את המרפסת בקומת הגג גם, לכן לצמצם למה שלא צריך את העמודים האלה, ולאשר את ה - , ולהיצמד להוראות התוכנית של 5995, להוראות השימור. אתה רוצה לשאול מי בעד?

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד המלצת, מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

תשאל, תעשה הצבעה.

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד המלצת מהנדס העיר?

אריאל גולן:

אני רוצה שעוד פעם הוא יגיד, המלצה שלו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כמו שהיא,

אריאל גולן:

לא, יוחנן מה ההצעה קודם כל,

יוחנן וייצמן:

ההצעה שלי זה ש - , להוריד את העמודים.

ישראל קלרמן:

לא, זה נשאר, אז זה תצביע.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, שנייה אחת, להוריד לו את העמודים, להוריד את העמודים, לצמצם את המרפסת שמה למה שניתן הנדסית בלי עמודים, להוריד ולהיצמד, לאשר את שאר התוכנית, ולהיצמד להוראות של 5995 שימור, אני רוצה לשאול מי בעד, 3 אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

מי בעד המלצת מהנדס העיר? אני בעד,

יוחנן וייצמן:

3 יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

המלצת מהנדס העיר. לורה, אדיר, ואני, אליעזר 3. מי בעד המלצה של יוחנן? 4, אוקי, חיים, אריאל, ישראל, ויוחנן, אוקי,

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

ההצעה של יוחנן התקבלה.

לורה ורטון:

רגע, איד?

מיכל כהן:

חיים.

לורה ורטון:

1, 2,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, חיים כהן, קלרמן, וייצמן.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) פה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

לורה ורטון:

אני לא מאמינה.

אריאל גולן:

הוא לא קיבל מרפסת,

אדיר שוורץ:

הוא לא קיבל את המרפסת הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בלי המרפסת, בלי עמודים.

לורה ורטון:

אבל עדיין,

אדיר שוורץ:

בדיוק, וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

וייצמן לא הבין, רק וייצמן (לא ברור) שלא יהיה לו רוב.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

וייצמן חושב שניתן לאשר את העמודים. וייצמן ראה שלא יהיה רוב לזה, אז וייצמן התקפל.

עמנואל זלטס:

זה שמעו את זה,

יוחנן וייצמן:

מה? שנייה.

אמנון ארבל:

מרפסת בלי עמודים לא תהיה יותר,

יוחנן וייצמן:

מה שהוא יכול לעשות.

אמנון ארבל:

בין 2, 2.5 מטר.

יוחנן וייצמן:

מה שהוא יכול לעשות מבחינה, יכול להיות שגם זה לא הוא לא יכול מבחינה הנדסית, אני לא יודע.

חיים כהן:

אני חושב יותר מידי.

יוחנן וייצמן:

מה שהוא יכול, לא, זה, אין בעיה,

אדיר שוורץ:

למה זה לא יהיה לכל המרפסות? ויש לו מרפסת סוכה, בלאו הכי לרוחב, לא?

חיים כהן:

לא, אין לו, אין לו.

אדיר שוורץ:

אין לו מצד ימין ושמאל?

אמנון ארבל:

זה כמו כולם,

אדיר שוורץ:

זה,

אמנון ארבל:

תבין אבל, זה שאתה עכשיו מרחיב את המרפסות שמעל, אתה רק פוגע במרפסות שלו.

יוחנן וייצמן:

ברור, כן, בסדר, כן, כן. הוא בסוף יצטרך ל - , אחרי שהוא יצמצם את המרפסת ההיא למה שמהנדס
יאפשר לו, הוא יצטרך לתאם את הגודל של המרפסות, הדברים ברורים.

אמנון ארבל:

טוב. הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, 27.

תוכנית 1321389

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 1321389, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, בית
חנינה, הקמת מבנה מגורים בן 9 קומות, שטח ציבורי פתוח, והמלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, פה רצית להגיד משהו,

אסף שגיא:

זה הרחוב ההוא.

אמנון ארבל:

אסף, למה אתה מתכוון? אני יכול להראות לך איפה זה ב – GIS,

אסף שגיא:

תראה.

מיכל כהן:

יוחנן, אתה יכול רק להגיד, אתה מתכוון להוראות השימור,

יוחנן וייצמן:

5995, לא להוסיף הוראות שימור.

מיכל כהן:

מצוין,

יוחנן וייצמן:

בעצם לא צריך,

אמנון ארבל:

הבניין בנוי,

יוחנן וייצמן:

בניין בנוי, לא צריך כעת אדריכל שימור, מהנדס שימור, בלה, בלה, כל זה, לא צריך.

אמנון ארבל:

זאת החלקה, אסף.

אסף שגיא:

זה ליד דרך רמאללה?

אמנון ארבל:

לא, זה ליד, מתחת, זה הכביש שיורד מכביש אזור התעשייה עטרות.

אסף שגיא:

21, לא?

אמנון ארבל:

לא, זה לא 21, אולי זה 21, כן. יכול להיות כן. פה החלקה, מה? מה אתה רוצה להגיד? אסף.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם זה זה, אבל בוא נראה.

אמנון ארבל:

אז תגיד בכל זאת.

אסף שגיא:

לא, שכביכול יש שם אתר אחסון וצריך לתאם עם הגנת הסביבה, את זיהום קרקע.

אמנון ארבל:

זה המגרש.

אסף שגיא:

אתר התארגנות כזה, יהיה יותר נכון.

אמנון ארבל:

זה המגרש ריק, אין כלום.

אסף שגיא:

לכן אני תוהה אם אנחנו מדברים על אותו מקום.

אמנון ארבל:

כן.

אסף שגיא:

לכן שאלתי אותך על רחוב,

אמנון ארבל:

דרך רמאללה. יש תוכנית היום בוועדה?

אסף שגיא:

היא טוענת שכן, יכול להיות שהיא,

אמנון ארבל:

מספר התוכנית, נו.

אסף שגיא:

כן, אפשר.

אמנון ארבל:

אז אני לא יודע. המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

ברור, אם התוכנית אושרה, התוכנית אושרה.

תוכנית 1187269

אמנון ארבל:

תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית 1187269, תוכנית בסמכות,

אליעזר ראוכברגר:

מה 28? בית חנינה, נכון, 28, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה מחוזית דיון להפקדה, תוכנית פינוי בינוי, בקריית יובל, יחסית צנועה, יש לי מצגת קצרה להראות לכם.

אליעזר ראוכברגר:

כן. תוכנית נחמדה.

אמנון ארבל:

כן, פשוטה יחסית.

אליעזר ראוכברגר:

גם צנועה, גם ההוא שמה, כמו שהיה בבוקר, 40 יחידות גם עכשיו זה משהו דומה.

אמנון ארבל:

כן, זה המתחם, יש פה למעשה הרבה מאוד תוכניות, יש פה הרבה מאוד תוכניות מסביב למתחם הזה, שמקודמות, כולל זה ציר רכבת קלה של גולומב, כל המתחם הגדול כאן, וזה בניין שכבר מוצע היום בבנייה, וזה בניין של תמ"ר:

"א/38, המתחם הזה למעשה היום מסומן ככתום בתוכנית האב. יש פה שני שטחים ציוריים, היום בפועל יש פה גן ילדים בשטח הזה, שכלוא, התוכנית מציעה למעשה להראות איך שני הבניינים האלה, להקים שלושה בניינים זה הייעודי קרקע להרחיב את השצ"פ כדי לייצר מעבר רחב שמתחבר לשצ"פ, ואנחנו ביקשנו להרחיב את הקו הכחול לצרף גם את החלקה הזאתי שהיום יש בה גן ילדים קומה אחת, וגם את החלקה הזאתי שהיא שטח ירוק, כדי לייצר פה רצף שטחים ירוקים, ומשמעותיים. התוכנית מציעה שלושה בניינים, אחד של 15 קומות מעל רחוב בוליביה ועוד שניים של 10 קומות, סך הכול תוכנית די פשוטה, הם מציעים גם שלוש כיתות מעונות וגני ילדים. הם הציעו פה איזה הוא בנייה מדורגת, שאנחנו ביקשנו לא לבצע אותה, כדי לייצר מרחב יותר ציבורי יותר טוב, וגם לאפשר הגדלה או מענה נכון לשטחים לצורכי ציבור מבחינת גני ילדים, והחצרות שלהם,

אליעזר ראובברגר:

יש פה גם בית כנסת של 250 מטר.

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

רק 350.

אמנון ארבל:

התוכנית,

אליעזר ראובברגר:

250.

אריאל גולן:

מדיניות תכנון 350,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מגשרת על הפרשי הטופוגרפיה,

אליעזר ראובברגר:

המלצת מהנדס העיר 250.

אריאל גולן:

כן, זה הרחבה.

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה מגשרת בהפרשי הטופוגרפיה, אתם רואים זה רחוב, זה רחוב בוליביה, וזה השצ"פ, ורחוב שטרן היא הרבה יותר למטה, אז הרעיון היה לייצר שורת בניינים פה, לייצר פה שצ"פ שביקשנו שיכין בגובה שלו, ובמפלסים שלו,

יוחנן וייצמן:

כל התוכניות ביחד?

אמנון ארבל:

כל התוכניות ביחד.

יוחנן וייצמן:

זה עובד?

אמנון ארבל:

עשינו, כן, עשינו במחוזית, ביטלנו (לא ברור).

אסף שגיא:

זה מוביל לפארק של שטרן?

אמנון ארבל:

זה יכול להוביל לפארק של שטרן, סך הכול אתם רואים,

יוחנן וייצמן:

בתנאי שכל התוכניות יבוצעו,

אסף שגיא:

יופי.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר גמור.

אמנון ארבל:

תוכנית יחסית לפינוי בינוי, הלוואי שכולם היו נראים ככה, אליעזר.

אלדד רבינוביץ:

מישהו פנה אליהם בבקשה לדיור להשכרה.

אמנון ארבל:

זה פינוי בינוי, בפינוי בינוי,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר להכביד עליו.

אמנון ארבל:

לא מכבידים בדיור להשכרה.

יוחנן וייצמן:

אישרנו היום ים של דיור להשכרה בצומת פת שמה.

אמנון ארבל:

זה למעשה התוצאה התכנונית שאנחנו ביקשנו של הרחבה של השצ"פ. ויצירת שצ"פ אחיד ברוחבו, ובמפלסים שלו, בשלושה בניינים, סך הכול תוכנית נראית סביר ביותר, ואנחנו ממליצים להפקיד אותה.

אסף שגיא:

זה בקריית יובל.

אריאל גולן:

לייזר, הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

350 בתוכנית כן,

אריאל גולן:

350 מטר מדיניות תכנון ביקש בתי כנסת, למה להוריד ל – 250? למה לא שתי בתי כנסת?

אליעזר ראוכברגר:

מי אמר שביקשו?

אריאל גולן:

ראיתי, במדיניות.

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית נצמדת למדיניות תכנון ככל שהיא, היא לא בטובת הדעת.

אריאל גולן:

מדיניות תכנון 350 מטר.

יוחנן וייצמן:

באת לתוכנית הזאת? באת לזה, לבוליביה?

עומר גילה:

כן, גם לבוליביה, וגם חזקיהו המלך.

אריאל גולן:

עמוד 237 שורה ראשונה למעלה.

אליעזר ראובברגר:

בכל מקרה, רגע, גני ילדים אנחנו גם נותנים את השתי כיתות,

אריאל גולן:

נכון, מדיניות תכנון,

אליעזר ראובברגר:

מדיניות תכנון, לא לוקח בחשבון את הנושא של הכלכליות, לא לוקח, הוא אומר מה חסר, הוא לא אומר מה אפשר מה לא אפשר, בוא, חסר, אני יכול להפיל עליו עוד מיליון דברים, הרי אף פעם לא מקבלים, מדיניות תכנון לא קובע, מה אפשר, ואי-אפשר, הוא אומר מה אני צריך,

אריאל גולן:

צרכים,

אליעזר ראובברגר:

נכון, אבל לא תמיד אפשר למלא את כל הצרכים, מה אפשר לעשות?

אריאל גולן:

למה דווקא בתי כנסת להוריד? מה?

אליעזר ראוכברגר:

גם את הגני ילדים הורידו.

לורה ורטון:

גם וגם.

אריאל גולן:

אני לא חושב, איך אתה אומר? (לא ברור), צריך אישור.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני לא, לא אכפת לי, אבל לא אכפת לי שיורידו ל-350, אבל זה לא נראה לי כזה, בין
250,

אריאל גולן:

שתיים של 200,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה כבר,

אריאל גולן:

שתי בתי כנסת, מה? תראה איזה בניינים יפים,

אלדד רבינוביץ:

אז לא יהיה אשכנזי שם,

אריאל גולן:

לא, אני רוצה שיהיה אחד מזרחניק. אחד רפורמי, אחד (לא ברור) מה זה משנה?

אמנון ארבל:

לא נראה לי שזה מה שזה, תוכנית כזאת קטנה, אבל בסדר, אתם רוצים, לא אכפת לי.

אריאל גולן:

בסדר.

לורה ורטון:

אפשר לאשר?

אריאל גולן:

350.

אמנון ארבל:

אנחנו לא הורדנו, התוכנית כן מציעה מעונות יום כמו שהוגשו,

אליעזר ראוכברגר:

מעונות יום כן,

אמנון ארבל:

ועוד גן ילדים (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא נקרא תוספת.

אמנון ארבל:

נכון, זה בית כנסת שמה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אז אמרתי, אבל שתי גני ילדים,

אמנון ארבל:

בסך הכול לפרויקט כזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה (לא ברור) זה מחזירים, זה לא נחשב אצלי,

אמנון ארבל:

נכון נכון, אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

שנתנו,

אמנון ארבל:

אני מסכים איתך,

אליעזר ראוכברגר:

כמו דירה, אתה הורס ומחזיר,

אמנון ארבל:

נכון, אז זה כן לפרויקט בסדר גודל כזה, בית כנסת 250 מטר ו- 3 כיתות מעון יום זה מכובד מאוד, מבחינת הסדר גודל של כמות יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם חושב, הוא, הוא אומר שמדיניות תכנון אמרו 350,

אמנון ארבל:

נכון, אבל אתה צריך בסוף, נכון, אנחנו עושים איזונים בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות 300,

אמנון ארבל:

מוסיפים רק 157 יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות 300.

אריאל גולן:

300 וגם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 300.

יהודה פרוידיגר:

גם הצמדנו (לא ברור) תחבורה?

אמנון ארבל:

זה פרויקט קטן זה לא,

יהודה פרוידגר:

כמה דירות הם רוצים להוסיף עוד?

אמנון ארבל:

אמרתי, הם מוסיפים, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הם הורסים 40 ומשהו, ומגיעים לאזור ה – 180, 200 משהו כזה.

יהודה פרוידגר:

איזה מספר פרויקט זה באזור?

אליעזר ראוכברגר:

פחות מה?

יהודה פרוידגר:

איזה מספר פרויקט זה באזור?

אליעזר ראוכברגר:

זה תשאל אותו.

אמנון ארבל:

זה הרבה יש.

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

הרבה.

אליעזר ראוכברגר:

זה תשאל את אמי.

יהודה פרוידגר:

הרבה בבוליביה, זהו.

אדיר שוורץ:

מבחינה חברתית,

יהודה פרוידגר:

מה זה?

אמנון ארבל:

זה מאוד קרוב לרכבת הקלה.

אדיר שוורץ:

עבודה קהילתית.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

אדיר שוורץ:

בוא נשמע אותו מסודר.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה, בוא רק נגמור את ה - ,

אמנון ארבל:

סיימנו.

אליעזר ראוכברגר:

הנושאים האחרים, לא על התחבורה, הוא שאל.

אמנון ארבל:

לא, אמרתי, התוכנית יחסית לא מוסיפה הרבה מאוד יחידות דיור, היא כן תואמת (לא ברור), בצורה משמעותית במרחב הציבורי,

אדיר שוורץ:

לא ריאלי.

אמנון ארבל:

הרכבת הקלה שעוברת בכביש ראשי,

אליעזר ראוכברגר:

מה אמרת?

אדיר שוורץ:

לדור היה מה להגיד.

אמנון ארבל:

נראה לי תוכנית בהחלט (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

אמרתי, אמרתי את מה שיש לי להגיד.

אדיר שוורץ:

אמרתי?

אלדד רבינוביץ:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בוא נשמע חברתי, כן,

עומר גילה:

אני אומר מבחינה חברתית, אז, המצב מאידך שאנחנו בדקנו וקיבלנו המצב הוא טוב. זה יוזמה שעברה אותנו בפורום המקדים, הם קיבלו הנחיות, הנחיות חברתיות, אני אגיד שגם התושבים פה מכירים וראו את התכנון לפי שהוא הגיע אליכם, שזה חשוב לנו. יש פה שתי עורכי דין, יש פה שתי קבוצות (לא ברור) ושתי עורכי דין. אני כן קרן אחזקה בהתחלה היו 5 שנים, עדכנו את זה ל – 10, אז צריך באמת לוודא שזה, שזה 10 שנים הקרן אחזקה, והדבר היחידי שאני כן ככה רואה זה שיש פה לא מעט קשישים 21%, מעל גן ילדים 60, אז רק אמי בסעיפים שבעצם, תנאי להיתר יהיה, מיפוי הם יגישו לנו,

אמנון ארבל:

כן, אז מה התנאים?

עומר גילה:

תנאי להיתר, כן, זה זה קבלת חוות דעת, בעצם לראות שבשלב ההיתר, כולם מטופלים, ולכולם יש,

יהודה פרוידגר:

למה לא של המנהלת?

לורה ורטון:

או של,

יהודה פרוידגר:

אמי, למה לא של המנהלת להתחדשות עירונית?

אמנון ארבל:

זה לא קשור אליהם.

יהודה פרוידגר:

למה?

אמנון ארבל:

יש זה תפקיד, מנהלת עובדים זה אגף בעירייה.

עומר גילה:

אנחנו בעצם מתוך העירייה.

יהודה פרוידגר:

אתה לא מהמינהל הקהילתי?

עומר גילה:

לא, לא,

אמנון ארבל:

הוא מהעירייה, הוא מהעירייה.

עומר גילה:

אני מהמחלקה לעבודה קהילתית.

אמנון ארבל:

הוא מחליף של נוגה. בסדר גמור, תודה.

יהודה פרוידגר:

מה הולך באמת עם (לא ברור) של המנהלת?

אמנון ארבל:

לא, המנהלת זה גוף שמסייע בסוף, בסופו של דבר לעירייה, יש בעירייה אגף שלם שזה התפקיד שלו, לטפל בנושא הזה, זה מה שהם עושים.

תוכנית 1185578

אמנון ארבל:

29 בסדר היום, תוכנית 1185578, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, חזקיהו 139, גם יש לי מצגת להראות לכם.

יוחנן וייצמן:

מצוין.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

לורה ורטון:

אני רק רציתי להראות שמהנדס העיר לגבי עצים כריתה של איזה 50 עצים.

אמנון ארבל:

זה למעשה נמצא כאן, זה מי שמכיר בית חולים משגב לדך, רחוב חזקיהו המלך, היה דיון לא מזמן בתוכנית למגרש, אתם זוכרים את מגרש החנייה, זה המתחם הזה.

ישראל קלרמן:

איפה משגב לדך?

אמנון ארבל:

זה משגב לדך, זה רחוב חזקיהו המלך, וזה,

יוחנן וייצמן:

זה בתוכנית האב של,

אמנון ארבל:

זה בעדכון תוכנית האב של מתחם (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) למטה.

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

מה זה מטר לשם?

לורה ורטון:

זה מתחבר לדוסתאי.

אמנון ארבל:

לא בית אלישבע.

יהודה פרוידגר:

לא,

אמנון ארבל:

חזקיהו המלך.

לורה ורטון:

כן.

אמנון ארבל:

חזקיהו המלך, זה.

דובר לא מזוהה:

כן, כן, זה דוסתאי, סליחה אתה צודק, זה דוסתאי, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

דוסתאי זה המשולש,

לורה ורטון:

כן, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

זה עומד בין דוסתאי ויש שמה חלפת, לבין חזקיהו המלך.

אמנון ארבל:

זה המתחם, זה מתחם למעשה נוגע,

אליעזר ראוכברגר:

הנה דוסתאי, אתה רואה?

לורה ורטון:

יש לך?

אמנון ארבל:

המתחם נובע למעשה מתוכנית אב, עדכון תוכנית אב של מתחם ברוריה, שאפשרה להגיע בנייה של עד 10 קומות, ואחוזי בנייה בהתאם. מה שמציעים פה להרוס, 4 בניינים האלה, למעשה שאתם רואים פה, שלושה, בניין עם שלושה אגפים, ועוד בניין אחד, ולהקים בניין חדש, לבטל את היעוד דרך, שיש כאן, כי התוכנית מציעה למעשה הקמה של, זה המדיניות שנקבעה במסגרת תוכנית אב, והם מציעים למעשה, היו פה ככמה חלופות תכנון, החלופה שהם עשו הגיעו אליה, היא החלופה הזאת.

יהודה פרוידגר:

איזה?

אמנון ארבל:

שנייה,

יהודה פרוידגר:

אלה האמצעי?

אמנון ארבל:

עוד שנייה, עוד שנייה, עוד שנייה, זה נגיע תיכף, זה. אנחנו החיסרון שראינו, זה החלופה שהם הציגו שכולל שני בניינים, חיים, שני בניינים של 4, כולם בניינים 10 קומות, זה שני בניינים של 4 דירות בקומה, זה שלושה בניינים,

אליעזר ראובברגר:

חיים,

אמנון ארבל:

שתי דירות בקומה. זה שלושה בניינים של שתי דירות בקומה, אנחנו מה שביקשנו בעצם בהמלצה זה לייצר, לבטל למעשה את הבניין הזה, ולצרף אותה, אני אגיד שני דברים קודם כל, אנחנו בדרך כלל לא מאפשרים בניינים בגובה כזה או בכלל, שתי דירות בקומה, כי זה מנפח את הגרעינים, ויוצר גרעינים נוספים וזה לא יעיל. ולעשות שני בניינים, לדיריים זה טוב מאוד, כי כל דייר מקבל שלושה כיווני אוויר, אבל בדרך כלל, אנחנו לא מייצרים כאלה דירות בפרויקטים כאלה, בטח לא בפינוי בינוי, ובטח לא ב – 10 קומות, לכן אנחנו ביקשנו למעשה לבחון אפשרות, או לבטל שני בניינים, לעשות שלושה בניינים, או ארבעה בניינים, והכי חשוב לקחת מהבניין הזה להצמיד לבניין הזה, לעשות פה פינה בניין של 4 יחידות דיור בקומה, ואז השצ"פים שמתקבל פה, הרבה יותר גדול, ומתחבר לשצ"פ הזה. ישבתי איתם אתמול, (לא ברור) נציגי הדיירים, שהם טענו שהם, זה מתואם וסגור, וזה נורא פוגע בהם. אני לא חושב שזה כזה פוגע בהם, בסופו של דבר צריך לזכור שיש פה רק 60 יחידות דיור במצב הנכנס, זה הרבה יותר כ – 170 המצב היוצא, עדיין יכולים לקבל 60 דיירים שצריכים או לפי ההסכמים שהם קיבלו מה שמגיע להם, אבל עדיין אפשר לשפר את המרחב הציבורי, בצורה יותר משמעותית, ולכן זה מה שאנחנו ביקשנו. אני גם הבטחתי להם שכל שיציגו שזה לא בלתי אפשרי או לא עובד, אז נשקול את זה עוד הפעם, אני חושב זה נכון, לייצר שצ"פ כלוא, כמו שהם מציעים פה כרגע, אגב זה הדמיה לדעתי לא כל כך מחמיאה אני חייב להגיד, היא לא כל כך, אבל אפשר לראות,

אדיר שוורץ:

התשריט,

אמנון ארבל:

השצ"פ,

אליעזר ראובברגר:

איזה גגות ירוקים הם שמו פה.

אמנון ארבל:

כן, השצ"פ הפנימי הזה הוא פחות איכותי, אנחנו לא אוהבים שצ"פ (לא ברור) לצורך העניין, ונכון את האגף הזה לבטל, ואז לפתוח את זה לחורשה, את אלה שיש כאן,

אדיר שוורץ:

ומה שאתה מציע שומרים על חלק מהעצים שיש שם?

אמנון ארבל:

לא,

אדיר שוורץ:

כי יש שמה,

אמנון ארבל:

יהיה קשה לשמור על העצים מבחינת,

אליעזר ראוכברגר:

אין הבדלים משמעותיים.

אמנון ארבל:

ברגע שאתה הורס ועושה חניון תת-קרקעי,

אדיר שוורץ:

יש שמה עצי, יש שמה עצי, זה עצי ארז מצויים.

אליעזר ראוכברגר:

אין הבדלים גדולים,

אמנון ארבל:

ההצעה לא כזאת,

אליעזר ראוכברגר:

בין 4 בניינים ל – 5 בניינים אין הבדלים, זה לא משמעותי.

אדיר שוורץ:

האם יש משהו,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לשמור על העצים בין בהצעה הזאת, בין בהצעה הזאת, את כמה, עד כמה שאפשר,

אמנון ארבל:

ברגע שחופרים, ועושים (לא ברור).

אדיר שוורץ:

הם עושים נסיגה, בבניינים על חשבון השצ"פ הזה, לטובת מדרכה שאולי מדרכה, כן שומרים על העצים, על חלק יותר מהעצים.

לורה ורטון:

חשוב לשמוע,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

לורה ורטון:

אני צריכה להיות בה,

אליעזר ראוכברגר:

צריך לשמוע גם את חברתי, למרות שמה זה, אוכלוסייה סוג משהו אחר, שמה האוכלוסייה הרבה יותר, אבל שמה זה הרבה יותר מבוססת,

לורה ורטון:

לא,

עומר גילה:

אני חייב להגיד (לא ברור) אוכלוסייה מבוססת, נכון, אבל פה יש לנו בעיות חברתיות, אנחנו מקבלים מתחם שקיבלנו לא מעט תלונות על המתחם, על ההתנהלות,

לורה ורטון:

הרבה.

עומר גילה:

על השקיפות, אני גם אגיד שהוא עבר מתמ"א.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה רוב גדול של חתימות.

עומר גילה:

אז תיכף אני אגע ברוב זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה שלי נאמר אתמול, עוד שנייה, אני אגיד את מה שאני חושב,

עומר גילה:

הוא הועבר מתמ"א לפינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

עומר גילה:

היו לו הרבה תלונות, על איך, איך זה עבר, אני אגיד שב - , אני אגיד שגם עשינו מספר פגישות עם היזם, להנחות אותו, היזם לא עבד כפי שהנחינו אותו, הוא לא עלה לפורום התחדשות עירונית, לא קיבל את ההנחיות שלנו, כמו שהם, אני אגיד מבחינת הרוב, אחד, אנחנו רואים שזה מתחם עם המון, בעלי דירות שלא גרים במתחם. אז זה פעם אחת, סיבה אחת שיכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

לא רלוונטי,

עומר גילה:

זה זכותם, בסדר, אבל זה מצביע על (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא רלוונטי, מבחינת הבעלויות, החתימות,

עומר גילה:

מבחינת הבעלויות לא רלוונטי, מבחינה חברתית,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

עומר גילה:

שמי שגר שם, מי שמתגורר בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

של (לא ברור).

עומר גילה:

הוא אומר שהדברים נעשו בחוסר שקיפות, בסוף אין לנו הוכחות פה על, חוסר שקיפות ו - , אין לנו הוכחות על דברים,

אליעזר ראוכברגר:

בירושלים,

עומר גילה:

שקרו, אבל זה דברים שאנחנו שמענו מהם תלונות.

אדיר שורץ:

החלק הזה פה,

עומר גילה:

והדבר הכי זה, זה שהוא לא עבר, הוא לא עבר בצנרת, הוא לא עבר, הוא לא עבר בפורום.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

מה אתה מבקש בעצם?

אליעזר ראוכברגר:

פנו אלי,

עומר גילה:

איתי, שיחזור לפורום. שלא,

אמנון ארבל:

שלא נקבל החלטה?

עומר גילה:

שיחזור לפורום, שיעבור את הצנרת המקובלת.

יהודה פרוידגר:

מה זה הפקדה? מה זה?

אמנון ארבל:

המצב החברתי.

אליעזר ראוכברגר:

הוא עושה את זה תנאי להפקדה, מה?

אדיר שוורץ:

המצב החברתי?

יהודה פרוידגר:

על אף הוא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, פורום זה לא דבר קדוש.

עומר גילה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע,

עומר גילה:

לא, אני מסכים, אבל יש פורום גם תלויות,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, אמרתי, כמו שעשינו,

עומר גילה:

במהלך הדרך,

אדיר שוורץ:

אותו דבר קדוש, אולי זה דבר שלא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא בטוח,

עומר גילה:

אבל זה גם פורום, וגם תלונות, וגם הוא לא, הוא לא הקשיב להנחיות שלנו, אז זה בעצם,

יהודה פרוידגר:

תנאי להפקדה.

עומר גילה:

אני חושב שצריך פה יותר, אני חושב שצריך, הוא יחזור אחורה הוא יעשה את המהלך כמו שצריך, ויגיע אחר כך, כשהוא מוכן, כשהוא עשה עבודה.

אדיר שוורץ:

אמי, בנייה של המבנים בכמה מטרים פנימה, השצ"פ הזה שלדעתי, שלדעתי הוא לא כל כך,

אליעזר ראוכברגר:

תשמע, אמי, אתה רוצה להעלות רגע את ה – GIS? אני רוצה, אני כן מציע לאשר בהתאם למה ש - ,

יוחנן וייצמן:

אבל שידעו,

אליעזר ראוכברגר:

חלופה שלהם, לא, לא, אני לא מדבר עכשיו, אני מדבר תכנון עיר, אני לא מדבר עכשיו על חברתי.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד גם למה, תראה, זה אזור יותר מבוסס, יש שמה כמה, מה שנאמר לי אתמול, אחרי שהם דיברו עם אמי, גם פנו אלי כמה דברים אתמול בערב, 9, 10 בלילה, כמה דיירים, יש שמה לפי מה שנאמר לי, עוד פעם, הכול לפי מה שנאמר לי, אני לא בדקתי, 45 חתימות מתוך 61 דיירים, זה מספר עולה הולך, אומרים,

חיים כהן:

70%.

אליעזר ראובברגר:

70%, יפה, 70% זה יפה, מה שאומרים דבר אחד, אם יהיה בהתאם, לא בהתאם למה שמוצע, ייבנה, הכול תפרק. אני לא חושב שהדבר הזה, אני רוצה למה, בגלל שיש GIS, בגלל שהם אמרו לי, אחרי זה בדקתי את זה היום בבוקר, ואמי אתה מוכן ללכת פה טיפה, זה המתחם תלך לפה. יש פה פארק ענק במרחק של 70 מטר,

אדיר שוורץ:

סן – סימון.

חיים כהן:

מגרש טניס.

אליעזר ראובברגר:

של סן סימון, פארק (לא ברור) זה נקרא, זה פארק ענק, אז השצ"פ שמה הוא לא כזה קריטי, במקומות אחרים הייתי אומר השצ"פ הוא קריטי, אבל כשיש לך מרחק של 70 מטר פארק ענק כן, ענק, של אינספור דונמים ומשתמשים,

חיים כהן:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

כן, פארק קור, תשים משולב כתוב שם פארק (לא ברור), אני בדקתי את זה אצלי היום, אני אומר, הנושא של השצ"פ הוא לא כזה אקוטי כאן. יש לנו שמה משהו, עכשיו רגע שנה, עכשיו לעומת זאת רווחת הדיירים, ולתת להם את מה שהם סיכמו, ואת מה שהם חתמו, ומה שמקובל עליהם, לא כדאי, במצב הזה לא כדאי לריב איתם, אין תועלת בין 4 ל 5 בניינים גם אין כזה תועלת, שתי דירות בקומה, בסדר, שתי דירות בקומה, בשביל אוכלוסייה מבוססת, רוצים לגור ככה, זה גם אנחנו רוצים שיהיה לנו בירושלים אוכלוסיות מבוססות. אנחנו לא בירושלים רוצים קטמונים וגילה וקריית יובל, רוצים גם אוכלוסיות מבוססות, לכן אני בעד החלופה הזאת, אני חושב שזה הגיוני,

אני חושב שזה סביר, אני חושב זה מקובל, ואם אמי היה אומר משהו אחר לגמרי, אז הייתי חושב אחרת, אבל הפער בין 4 ל-5, הוא לא פער מי יודע מה, והוא גם לא נותן מי יודע מה שצ"פים. דרך אגב יש גם פה את המעבר, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי עוד פעם את החלופה הזאת שנבחרה, עמידה של תנאי סף אני מתכוון. לא, לא זה, של, הנה זה, כן, זה זה זה זה יש פה את המעבר, בין לכאן, לכאן, הם מייצרים פה מעבר ציבורי בין הרחובות, שזה גם מהדרישה שלך,

אמנון ארבל:

צד שני של הבניין, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני ראיתי שזה כאן המעבר,

אמנון ארבל:

לא, זה שטח ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, כאן, בסדר. זה אני מבין שזה גם דרישה שלך.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אני לא חושב שכדאי ללכת על הראש שלהם, ולהגיד להם, איך אומרים עכשיו תלכו תתעשו, אם היזם (לא ברור) הכול מחדש, הוא יריב איתנו, זהו, זה דעה שלי, הצעה שלי, אני מציע לאשר את זה בהתאם ל- , למבוקש. עכשיו לגבי הנושא של החברתי, אני מקבל תנאי להפקדה, כמו שעשינו בכל התוכניות פה.

יוחנן וייצמן:

אישור שלכם.

עומר גילה:

א', כן,

יהודה פרוידגר:

הוא אומר שההתנהגות הייתה הרבה יותר גרועה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, איך אומרים? הוא יראה פה זה תנאי להפקדה, הוא צריך להבין שהוא צריך ליישר קו. בואו ברגע שהוא, ברגע שזה יהיה תנאי, מה הוא הולך?

יהודה פרוידגר:

הוא יכול ללכת למחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

עוד יותר גרוע.

יהודה פרוידגר:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

אז מה רגע, והוא לא יכול שהמחוזית יתעלם מאיתנו בכל מקרה?

חיים כהן:

תנאי להפקדה פה,

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

המחוזית תראה את זה, אם אנחנו לא דנים, ילכו למחוזית יצפצפו עלי לגמרי, אם אני עושה תנאי להפקדה, יש סיכוי שהם יקבלו את זה כתנאי.

חיים כהן:

יבדקו,

אליעזר ראוכברגר:

כן. אל תשכח אני גם יושב שמה, חיים יושב שמה.

אדיר שוורץ:

בגלל שאני מסכים עם מה שאמר היושב ראש לגבי השצ"פ שהשצ"פ שנוצר פה, הוא בלתי אפשרי הכי לא כל כך ערכי,

אליעזר ראובברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

יש את סן סימון מאוד קרוב, וכולנו מכירים,

אליעזר ראובברגר:

70 מטר.

אדיר שוורץ:

מה שאני מציע, כאן, אם (לא ברור) ונראה, יש פה איזה שהם עצים, נותנים צל שהם יפים, שהם נדירים שלוקח לגדל אותם,

אליעזר ראובברגר:

להשתדל לא להרוס אותם, ככל שניתן.

אדיר שוורץ:

כל ההשתדלות, כל הסיפור, זה, זה על חשבון השצ"פ הוא לא כל כך, מזיזים את הבניינים שכאן פנימה בכמה מטרים, אתה יכול כל מטר פה מציל עץ, וזה (לא ברור) יש עכשיו עצים לכריתה הרבה מהם זה הארזים האלה, הצעה שלי, והמלצה שלנו, להזיז, אין לי בעיה לכמה, לכמה מטרים פנימה, הם לא מפסידים מזה הרבה, השצ"פ הזה הוא לא ערכי בלאו הכי,

יוחנן וייצמן:

השאלה כמה מטרים ירדו להם, השאלה אם אתה הורס פה בתוכנית,

אדיר שוורץ:

אני לא, אין לי,

אליעזר ראובברגר:

אז לכן אמרתי ככל הניתן,

אדיר שוורץ:

לא, אבל לעשות את זה קצת יותר תקיף מימכם, להגיד תזיזו בכמה מטרים בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל יש לך כמו שאומר לך עכשיו,

אדיר שוורץ:

את הבניינים בחזית הפונה ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאומר לך עכשיו אמי,

יוחנן וייצמן:

היחיד בסוף נראה את התוכנית,

יהודה פרוידגר:

מה?

אדיר שוורץ:

תראה רגע,

יוחנן וייצמן:

המגרש,

אמנון ארבל:

יוחנן,

אריאל גולן:

בגמרא כתוב (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

גודל,

אמנון ארבל:

זה זה,

אדיר שוורץ:

זה זה על זה מדובר.

אליעזר ראוכברגר:

תראה לי,

אסף שגיא:

הרבה עצים לשימור.

אדיר שוורץ:

זה עצים,

אליעזר ראוכברגר:

זה עצי ארז? לא, זה לא משמעותי, וזה כמו שיחים.

אדיר שוורץ:

לא, לא,

אסף שגיא:

זה נראה (לא ברור) אליעזר.

אמנון ארבל:

אני אראה לכם את זה, חכו רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה שיחונים.

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שיחונים גדולים אבל, לא,

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא גזעים, אני רוצה להזכיר זה גזע, גזע, מה?

יהודה פרוידגר:

תראה את זה מהכביש, תראה את זה,

אריאל גולן:

16 (לא ברור) מעץ.

אדיר שוורץ:

הנה,

אלדד רבינוביץ:

זה בצד השני,

אסף שגיא:

כן,

אמנון ארבל:

העצים האלה,

אליעזר ראוכברגר:

אולי זה זה כן, השמאלי, כן, זה כן, זה נראה עץ מקובל,

אדיר שוורץ:

חלק מהעצים הם ארזים, וחלק הם,

אליעזר ראוכברגר:

אז לכן אמרתי להשתדל לשמור ככל הניתן כן, בסדר.

אמנון ארבל:

טוב.

אדיר שוורץ:

כולל הזזה של הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מקובל על כולם?

אדיר שוורץ:

על חשבון השצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אדיר שוורץ:

להגיד שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) בשצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כי זה שצ"פ גם, מה זה עצים? זה גם ירוק, זה ירוק, וזה ירוק.

אדיר שוורץ:

אז השאלה איך אתה מנסח את זה.

אמנון ארבל:

סעיף 2, התוכנית מציעה כריתת איפה? עצים, כריתה משמעותית ביחס לשכונה, כאשר מוצע רק עץ אחד אגף שפי"ע. יש לצמצם כריתת עצים ככל הניתן בהתאם ... הנ"ל על מנת לשמור את העצים הקיים ברחוב חזקיהו המלך, שהציעו בתחום השצ"פ,

אדיר שוורץ:

אז לא,

אמנון ארבל:

כאמור נסיגה של יחידות לפחות 3 מטר מתחום (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור, זה בדיוק מה שאתה מבקש,

אדיר שוורץ:

לא מה שאני מבקש,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

כי אני לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

זה חזקיהו המלך,

אדיר שוורץ:

אני לא רוצה שישמרו את העצים בתחום השצ"פ המוצע, אני רוצה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

אני מוותר על השצ"פ בשביל,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה סעיף הבא, בסעיף 4 ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה בסדר,

אמנון ארבל:

נתנו נסיגה של 4 מטר, היום הוא מציע אפס. אם הוא ייסוג 4 מטר, נוכל לשמור עליהם.

אריאל גולן:

אמי, מה המשמעותיות שיש פה, דיוריות כאילו 20%?

אדיר שוורץ:

אמי, יש לי פה פנייה גם.

אמנון ארבל:

זה בכל התוכניות.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה מה שהוא כתב, זה עונה על שהוא כתב.

אריאל גולן:

משמעות כיחידת דיור,

אדיר שוורץ:

יש לי עוד פנייה,

אמנון ארבל:

הנחיות של מינהל התכנון, זה לא נחשב כיחידת דיור,

אדיר שוורץ:

אמי,

אריאל גולן:

מבחינת היטל השבחה, מבחינת,

אמנון ארבל:

היטל השבחה, אני לא יודע.

נפתלי לוי:

יש חניון תת קרקעי הרי,

אדיר שוורץ:

אז אני רוצה לשאול על החניון,

נפתלי לוי:

איך הוא אפשרי, ואתה משאיר את העצים?

אדיר שוורץ:

אז אני רוצה לשאול על,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה כמה, השאלה,

אדיר שוורץ:

החניון התת קרקעי הוא,

אליעזר ראוכברגר:

בוא עוד פעם, גם לא את כל העצים, ראינו שם שיש עץ אחד שמן שהוא באמת נראה מסיבי ומשמעותי,

אדיר שוורץ:

ולכן שאלתי, אמי, איפה הכניסה לחניון? אתה יכול להראות אותו?

יהודה פרוידגר:

צריכים גם להבין.

אמנון ארבל:

זה הכניסה לחניון בתוך הרמפה הקיימת שם.

יהודה פרוידגר:

מתקרבים אחד לשני.

אמנון ארבל:

זה הכניסה דרך המרפה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יכול, אני אומר ככל הניתן.

יהודה פרוידגר:

זה מתקרב אחד לשני, זה גם (לא ברור).

נפתלי לוי:

את המקום,

אמנון ארבל:

אמרתי יש שם,

יהודה פרוידגור:

טוען זה,

נפתלי לוי:

שיעשו לפרויקט ההוא מאחורה,

אמנון ארבל:

זה חורשה.

נפתלי לוי:

הנה עוד טיפה הנה,

אדיר שוורץ:

כן, אז לא,

נפתלי לוי:

יותר מידי, בדיוק עוד טיפה,

אמנון ארבל:

זה עוד לא קיים.

יוחנן וייצמן:

השאלה איזה נזק יהיה.

אמנון ארבל:

לא רואים, לא רואים שנייה,

אריאל גולן:

סעיף 31?

אדיר שוורץ:

לא, בסדר, אני מכיר את זה, עכשיו השאלה, אז קודם כל זה לא אותם עצים אז זה לא בעיה.

אמנון ארבל:

דרך החניון,

נפתלי לוי:

איפה הקונטור של החניון?

אריאל גולן:

בבית כנסת בגן (לא ברור).

נפתלי לוי:

רק את הכניסה,

אמנון ארבל:

זהו, בדיוק, צריך לצמצם.

אדיר שוורץ:

אמי, איזה הנחייה אפשר לתת לכניסה לחניון, כך שהחורשה תיפגע כמה שפחות, חורשה יפה,

אמנון ארבל:

לא, שלא ניכנס,

אדיר שוורץ:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

אני אראה לך, הרמפה שנעשתה שמה כבר,

חיים כהן:

מה הנושא, מה זה,

אמנון ארבל:

ואז בחורשה ניתן את זה, מה שנקרא, אני כרגע אני אראה לך אותו רגע,

אדיר שוורץ:

היא נעשתה בידינו?

אמנון ארבל:

כן, כן, תוכנית שאושרה, הנה כאן, אתה רואה זה, אבל, אתה רואה זה הרמפה שנעשתה בחורשת (לא ברור), כדי לאשר כניסה לשני הבניינים האלה כאן. והוא מציע להיכנס מאותה כניסה פה, ולקחת ימינה לתוך הפרויקט. אתה מבין?

אדיר שוורץ:

וזה בעצם הפגיעה הכי טובה,

אמנון ארבל:

זה הכי טובה,

אדיר שוורץ:

הפגיעה הכי מינימאלית, זה פגיעה מינימאלית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי.

יהודה פרוידגר:

כשאתה נכנס (לא ברור) שהיא לא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב. מה הם נותנים הפרשות דרך אגב?

אריאל גולן:

שני גני ילדים.

אדיר שוורץ:

אמי, מה (לא ברור)?

יהודה פרוידגר:

השאלה אם פה ייתנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יהודה פרוידגר:

לייזר, השאלה אם במקום כזה, בפרויקט כזה, ייתנו שעוד יש להם רלוונטי ילדים בגן ילדים.

אדיר שוורץ:

זה שכונה עם הרבה ילדים, מה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה לא בפרויקט, בוא, בסוף אנחנו רוצים גם צעירים. יש צעירים שיש להם כסף לקנות גם במקומות אחרים,

אמנון ארבל:

זה בסדר, לא עברנו. המכפיל 2.8,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמרתי בערך 3, הנה 2.8.

אריאל גולן:

זה שכונה יוקרתית,

אליעזר ראוכברגר:

זה הגיוני. אגב יש שם כאלה כמו שנאמר ע"י הבחור החברתי, מהאגף החברתי, הם שוכרים,

אמנון ארבל:

עומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אחד מאלה שפנה אלי, הוא, הוא שוכר ומשכיר, הוא אומר אני רוצה לחזור לשם. בחור צעיר, לפי הערכתי, גג 35, יש לו ילדים. גם ילדים היום, וגם ילדים, איך אומרים? הלאה,

אמנון ארבל:

אז הוא אומר מה אתה מבקש בעצם שיהיה תנאי להיתר, תנאי להיתר?

עומר גילה:

תנאי להפקדה זה חוות דעת והשלמת מסמכי.

אמנון ארבל:

תנאי להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

אנגלו – סקסים, כיפות (לא ברור) כאלה, אתה יודע כל מיני כאלה, זה לא חרדים של גבעת שאול, ולא של נווה יעקב.

אריאל גולן:

ראס אל – עמוד,

אליעזר ראוכברגר:

ולא נווה יעקב.

יוחנן וייצמן:

אין פה, (לא ברור) נכון?

אליעזר ראוכברגר:

של שערי חסד, רחביה,

עומר גילה:

ברגע חוות דעת אז אני אוכל לבקש את הכול ואני יכול,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

תראה איך ניסחת את הסעיף של הראשון?

אמנון ארבל:

הורדנו סעיף,

יוחנן וייצמן:

הורדת את הסעיף, כאילו כפי שהוצע.

אמנון ארבל:

זה מה שהחלטתם.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום, תוכנית 1239078, תוכנית בסמכות מקומית, זה היה בדיון בהתנגדויות פעם שעברה אם אתם זוכרים, דובר על איזה שיצאו לסיור מאגף תברואה. אגף תברואה יצא לסיור בשטח,

יהודה פרוידגר:

מונאל היה שמה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מונאל שלח מכתב.

אמנון ארבל:

אני מודה שאני לא מרוצה מהמכתב שהוא שלח.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אני,

אמנון ארבל:

הוא כתב, שלחתי,

אליעזר ראוכברגר:

שהוא ימצא משהו.

אמנון ארבל:

אז שימצא.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אנחנו לא צריכים עכשיו את ה - ,

ישראל קלרמן:

אנחנו רוצים לפתור את זה אבל.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 2, אני הייתי משנה רק את סעיף 2.

אמנון ארבל:

למה שלא,

אליעזר ראוכברגר:

לקבל את ההתנגדות לעניין הסדרת מקום אשפה, תוריד את המילים - בתחום החלקה, רק פתרון אשפה, פתרון אשפה, (לא ברור).

אמנון ארבל:

לחילופין, לתאם מיקום אשפה,

אליעזר ראוכברגר:

שיציגו מיקום, לא, שיציגו מיקום אשפה ברחוב, חדש ברחוב בהתאם למכתבו של,

אריאל גולן:

מה המכתב שלו של מונאל מה הוא כותב?

אליעזר ראוכברגר:

מה כתב מונאל?

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני אראה לך מה כתב מונאל,

אריאל גולן:

לדעתי אפשר לאשר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יש את זה, זה צורף.

אמנון ארבל:

זה צורף כ - ,

אריאל גולן:

לא, לא קיבלנו,

אליעזר ראובברגר:

זה היה פה, זה צורף.

אריאל גולן:

שאלו צורף?

אליעזר ראובברגר:

תקריא מה כתב מונאל.

אמנון ארבל:

"התוכנית מבקשת הרחבת יחידת דיור קיימת, ללא תוספת יחידות דיור, בתאריך 16.7.2024, הלכתי סויר במקום, להלן התייחסותי, כיוון שמדובר רק בהרחבת יחידת דיור, אין צורך בתוספת של כלי עצירה לאשפה במקום, מנגד יש מצוקה כללית במקום, בעניין פחי אשפה, בעיקר בסופי שבוע, מצריכה תוספת פחים מוטמנים. מבדיקה שערכתי ניתן להוסיף פח טמון במיקום בו קיים פח טמון בתוך שטח של בניין סמוך", שזה ההתנגדויות אגב שלהם, שהם לא רוצים את זה,

יהודה פרוידגר:

הם לא רוצים.

אמנון ארבל:

"אלה שהשכנים בבניין מתנגדים, את האפשרות לתכנן פח טמון במדרכה ממול באמצעות החברה שעובדת איתנו, (לא ברור), אין מניעה לאשר את התוכנית".

משה גורא:

הבקשה שזה לא,

אריאל גולן:

יש מקומות אחרים,

יהודה פרוידגר:

למה, למה לא?

ישראל קלרמן:

לא תנאי.

אמנון ארבל:

שימצאו פתרון,

יהודה פרוידגר:

נכון, למה אי-אפשר (לא ברור)?

אריאל גולן:

להביא פתרון,

ישראל קלרמן:

צריכים להביא, אין אשפה.

אליעזר ראוכברגר:

אין מונאל אמר, מונאל היה שם.

יהודה פרוידגר:

הוא לא אמר שאין.

ישראל קלרמן:

עכשיו זה יהיה תנאי להיתר?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה? הוא אומר שחסר. אבל זה לא תנאי להיתר הוא אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

להוריד את הסעיף 2 לגמרי?

משה גורא:

כן, זאת אומרת זה משהו מערכתי לא קשור לתוכנית הזו, הוא בסך הכול מרחיב, הוא לא צריך, הוא מוכן לעזור מה שאפשר.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

תבקש מאמי להוריד את סעיף 2 לגמרי, אמי.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גורא מבקש להוריד את סעיף 2 לגמרי.

אמנון ארבל:

למה? זה עלה בהתנגדויות.

משה גורא:

הייתי שם, הייתי בסיור, היה התנגדויות, הייתי בסיור, על הרחבת דיור, הרחבת דיור שלא מעלה ולא מורידה בנושא הזה של האשפה.

אמנון ארבל:

אין היום בבניין הזה, לצורך העניין פתרון לאשפה.

משה גורא:

יפה,

אמנון ארבל:

דרך אגב שבהיתר הבנייה כן היה ולא בוצע.

משה גורא:

מה?

אמנון ארבל:

בהיתר בנייה היה ולא בוצע.

משה גורא:

משהו, שכן,

אמנון ארבל:

מה הסיפור למצוא פתרון אשפה? אני לא מבין.

משה גורא:

לא, אני הייתי שם עם מונאל, הוא אומר אני מוכן לשלם, אותו, מרחיב אומר אני מוכן לשלם, מול, אני אמרתי אולי מול, אני לא יודע יש פה תשתיות, יש פה, אני לא יודע אם יש מספיק את הרוחב, אני מוכן לבדוק את זה, אין שום בעיה, אבל למה,

אמנון ארבל:

כרגע,

משה גורא:

בתוכנית הזו,

אמנון ארבל:

איך זה תוקע?

משה גורא:

אם אין פתרון,

אליעזר ראובברגר:

הוא אומר, הוא אומר אל תתקע לי את התוכנית התב"ע בגלל שאין פתרון, שהפתרון של אדון מונאל ייקח טיפה יותר זמן,

משה גורא:

לא טיפה, יכול לקחת גם כן עוד שנה, ועוד שנתיים.

אמנון ארבל:

אתה כרגע בדיון בהתנגדויות, באו מתנגדים אמרו - תקשיב, יש פה בעיה, גם מונאל במכתב שלו אומר, יש פה בעיה.

משה גורא:

אבל בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם המתנגדים, המתנגדים עלו טרמפ על זה.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כי גם הבעיה, גם בלי הבקשה להרחבה, זהו.

אמנון ארבל:

אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

יפה. אז למה (לא ברור) אותו, זה מה שהוא אומר, עזוב, יש, לקחנו את מונאל, עכשיו דחינו את ההכרעה, אמרנו להוריד,

אמנון ארבל:

לייזר, אני אמרתי, איך זה דופק אותו?

אליעזר ראוכברגר:

אם הפתרון שמונאל ייקח חצי שנה,

אמנון ארבל:

הוא יכול לקבל תוקף,

משה גורא:

אבל עוד הפעם זה אומר שצריך למצוא פתרון, אם מונאל אומר, אין לי פתרון, ויגיד לי עוד שנה, ואני אגיד אני אשלח שמה צוות, אני, אפשר לכתוב במידה ויימצא פתרון, אז הוא יצטרך, לממן חלק מהזה, אין שום בעיה. במידה וימצא, עוד הפעם עלול לתקוע את התוכנית, זה הכול.

אמנון ארבל:

איך זה תוקע תוכנית, אני לא מבין. התוכנית (לא ברור) אישרו. הוא יבוא עוד שנתיים יוציא היתר בנייה, לא יודע מה יבוא להוציא היתר בנייה, הוא ימצא פתרון לאשפה, מה הביג דיל?

משה גורא:

הוא מוכן, אבל מונאל אומר שאין לו, אין לו בזמין.

אמנון ארבל:

זה לא מה שמונאל אומר, מונאל אומר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שהוא יבדוק.

משה גורא:

הוא אומר שהוא יבדוק. אני הייתי שם.

אמנון ארבל:

(לא ברור) את האפשרות, (לא ברור), מה יכול למנוע להציב?

משה גורא:

תשתיות,

אמנון ארבל:

במדרכה.

משה גורא:

תשתיות.

אמנון ארבל:

איזה תשתיות?

משה גורא:

של חשמל, בזק, יש שמה מיקום אחד קטן,

אמנון ארבל:

אני לא גר, (לא ברור).

משה גורא:

אני הייתי שם,

אמנון ארבל:

תקשיב, אני לא גר.

יוחנן וייצמן:

השאלה מה הפתרון,

אמנון ארבל:

התושבים מציעים פתרון, אז גמרנו, (לא ברור) פה את הרחוב מצידו, מה? לדחות את ההתנגדות מאיזה נימוק? סבבה, אני מבין.

משה גורא:

תוספת, לא מדובר בתוספת יחידת דיור, אלא בהרחבה בלבד,

אליעזר ראוכברגר:

למרות זאת, למרות זאת, הם, מעבר לצורך, נעשה סיור ע"י מר מונאל כץ,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

סגן מנהל,

אריאל גולן:

אגף תברואה.

יהודה פרוידיגר:

אגף תברואה.

אליעזר ראוכברגר:

אגף תברואה,

ישראל קלרמן:

המהנדס הראשי שלו פה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא המהנדס הראשי של כל הטמונים וכל זה, איך הוא כותב שמה? הצהיר כי יבחן את האפשרויות, איך הוא כותב? שיבדוק את האפשרויות לתכנן פח טמון בצמוד, בסמוך ל - ,

אמנון ארבל:

אז זה לא לדחות את ההתנגדות אבל, זה לקבל אותה.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה אותו דבר, מה שהוא, מה זה משנה? תקרא לזה לקבל.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני אמרתי, אני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

זה אותו, התוצאה היא,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי שאפשר לכתוב, הוא,

יהודה פרוידגר:

לא, השאלה,

אריאל גולן:

השאלה שיבוא להיתר בנייה, מה הוא יצטרך, מה יבקשו ממנו. תברואה,

יהודה פרוידגר:

יבקשו ממנו אישור לתברואה שעשו את הפח, זה השאלה,

אריאל גולן:

יבקשו ממנו אישור שעשו סיור, מה?

יהודה פרוידגר:

כן, זה מה שעשו,

אריאל גולן:

זה השאלה,

משה גורא :

יתקנו, במידה ויהיה, אז יהיה.

אריאל גולן :

לא משנה, אני שואל אותך, אני רוצה לעזור לך,

משה גורא :

שנה, שנתיים,

יהודה פרוידגר :

גורא,

אריאל גולן :

אני אומר שיבוא להיתר בנייה עוד שלושה חודשים, מה יגידו לפי התב"ע?

משה גורא :

כבר יעשה את כל הבדיקות שלו, במידה והוא מצא אפשרות אז יהיה לי,

אריאל גולן :

ואם הוא לא מצא אפשרות?

משה גורא :

אם לא ימצא,

אמנון ארבל :

אז לא יהיה, יזרקו ברחוב, יללה.

משה גורא :

אם לא מצא זה הרחבת הדיור הזאת,

אמנון ארבל :

מצוין.

משה גורא :

לא משפיעה.

יהודה פרוידגר:

אתה עם הכוחות שלך,

משה גורא:

אבל זה הרחבת דיור.

יהודה פרוידגר:

שנייה, אתה עם הכוחות שלך, תשכנע את מונאל לעשות, שיש,

משה גורא:

יש מקום אחד, שניתן,

יהודה פרוידגר:

שיעשה.

משה גורא:

תשתיות, אני אלחץ עליו שיפתור.

יהודה פרוידגר:

הם עושים את זה בקלות, אתה יודע כמה פחים הם עשו את זה?

משה גורא:

רגע, גיחון, בזק, חשמל,

יהודה פרוידגר:

הוא הציע כמה אפשרויות,

משה גורא:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

שתי אפשרויות,

משה גורא:

מול יש אפשרות אחת,

יהודה פרוידגר:

לא מולם, בהמשך ליד ה - , ליד השכנים,

משה גורא:

זה בית פרטי לא יסכימו, אחד שמו להם בבית פרטי, ובחנייה שלהם. הם לא יסכימו, הם עוד שנייה חמישה שכנים לא ישימו בבית שלהם.

יהודה פרוידגר:

נכון,

משה גורא:

הם לא יסכימו.

יהודה פרוידגר:

בבניין הזה, אין מקום? זה גם עבירת בנייה, לא?

משה גורא:

כן, קומת קרקע מי שעושה עכשיו.

יהודה פרוידגר:

עבירת בנייה אין מקום, מישוהו שעשה עבירת בנייה, איך בתב"ע מכשירים את העבירה הזאת? אבל השאלה אם בתב"ע, בתב"ע מכשירים את העבירת בנייה הזאת?

יוחנן וייצמן:

לא,

יהודה פרוידגר:

אמי, יש, הוא אומר גורא, שיש שמה איזה עבירת בנייה שבגללה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

עבירת בנייה לא של המבקש,

יהודה פרוידגר:

נכון, השאלה מכשירים אותה בתב"ע?

משה גורא :

יותר מזה, יהודה,

אליעזר ראובברגר :

טוב, יללה חברים.

ישראל קלרמן :

יהודה, יהודה, מה אתה רוצה?

משה גורא :

יותר מזה.

אדיר שוורץ :

טוב, הלאה.

תוכנית 1159300

אמנון ארבל :

טוב, 31 בסדר היום, תוכנית 1159300, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון בהתנגדויות, תוספת קומות על בית כנסת.

אריאל גולן :

(לא ברור) בסדר.

אדיר שוורץ :

32 בסדר היו.

אמנון ארבל :

מה לתקן?

יהודה פרוידגר :

ראס אל – עמוד.

אדיר שורץ:

32, 32.

אלדד רבינוביץ:

אני לא מתנגד, (לא ברור) ראס אל – עמוד. למרות זה, אני לא מתנגד.

אמנון ארבל:

סליחה, גבעת שאול רחוב (לא ברור) 11 תוכנית שהשכנים למעשה התנגדו לעובדה ש - , גם שהמבנה לא ישמש לאירועים משמעותיים, וזה קיבלנו כמו שאנחנו בדרך כלל מקבלים, שזה יהיה אירועים (לא ברור) את בית הכנסת, וגם פתחים בקו בניין אפס שהוא קיבל בהיתר, אבל בקו בניין אפס אי-אפשר לאשר, לכן בגדול דחינו את ההתנגדויות.

תוכנית 471ב

אמנון ארבל:

תוכנית 471ב, 32 בסדר היום, תוכנית בינוי לרב כלי חיים עוזי,

יהודה פרוידגר:

קל חיים, קל חיים.

אמנון ארבל:

קל חיים עוזי 1, קל חיים?

אליעזר ראובברגר:

קל חיים.

אמנון ארבל:

אושרה פה כבר תוכנית לשלושה בתי כנסת, הם עשו קצת שינויים בפיתוח ובינוי, ותואם איתנו, ואנחנו מאשרים את זה.

תוכנית 485ב

אמנון ארבל:

תוכנית 33 בסדר היום, תוכנית בינוי ב – 485ב במרכז ציפורי ביער ירושלים, יש את הברכה שמה, הבקשה היא ע"י עיריית ירושלים לעשות קירוי של הברכה, כולל הסדרת חללים טכניים, ובינוי שכולל חדר כושר, מלתחות, מבואת כניסה, אנחנו מאשרים את זה גם.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני היה לי פה שאלה על זה, ואני שאלתי אותך גם במייל,

אליעזר ראובברגר:

שרית, שרית, אני אומר,

יוחנן וייצמן:

עו"ד מיכאלי,

אליעזר ראובברגר:

אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

יוחנן וייצמן:

שוב הערר, אנחנו מדברים על תוכנית בינוי במרכז ציפורי, קירוי של בריכה,

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

ועוד תוספת של עוד מבנה עזר, שוב אנחנו חוזרים להחלטות הערר לבלעז ו - , קרמר, וגבעת מדרכי,

אליעזר ראובברגר:

החלטות שרית.

יוחנן וייצמן:

אין לנו לטעמה של הוועדת ערר, אין לנו יכולת להביא בהיתר תוספת שטחים שלא היה מקובל לעשות בזמן התב"ע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אנחנו בתב"ע.

אמנון ארבל:

איך זה לא מקובל?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל פה תוכנית בינוי,

אמנון ארבל:

לא, אבל איך זה מקובל?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה מדבר,

אמנון ארבל:

השאלה, השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא שאל שאלה אחת, האם מספיק תוכנית בינוי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

או שנלך לתב"ע או בהתאם לדרישת (לא ברור).

אריאל גולן:

זה נראה משהו בינוני כזה,

אמנון ארבל:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

זה הרבה יותר מבינוני,

אליעזר ראובברגר:

אני מסכים איתך זה בינוני, לכן השאלה, אם זה היה כלום, אין שאלה, אם זה גדול, גם אין שאלה, השאלה באמצע,

יוחנן וייצמן:

לא, חדרי ספח לבריכה,

אליעזר ראובברגר:

בעצם אני שואל אותו,

יוחנן וייצמן:

בוא נגיד היה מקובל גם אז, אולי כן, אולי לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני הייתי,

אליעזר ראובברגר:

מה? תב"ע,

יוחנן וייצמן:

לא, איך מאשרים את זה?

אליעזר ראובברגר:

תב"ע או תוכנית בינוי?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתוכנית בינוי, רואה מה קורה, כי בסך הכול בסופו של דבר, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

מה זה נקרא?

יוחנן וייצמן:

אבל זה מצריך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי הוא לא מפריע לשכונה,

יוחנן וייצמן:

אז בואו,

אמנון ארבל:

שנייה וייצמן, אני מאשרים עדיין כל וועדה, שתיים שלוש ארבע בקשות לתוכנית בינוי, בהיקפים די משמעותיים, כולל בתי ספר עם 5000, 6000 מטר בוודאי בניינים שהם נמוכים, וועדת ערר בגדול אמרה לגבי היקפים, ככל שהבינוי שמבוקש, הוא בגודל של 6, 7 קומות ואלפי מטרים, במקומות שמפריע, ולא סביר שמכוח התוכנית המאושרת לא ניתן לבנות את זה, אז תעשו תב"ע, ועכשיו אנחנו עושים את זה כמו התב"ע שאנחנו עושים היום במגרשים, הגדולים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

כמו יש קומה אחת,

אליעזר ראובברגר:

עוד מעט נקרא לכם, עוד מעט 11:00, אנחנו עכשיו בחמישה ל – 11.

אמנון ארבל:

קירוי של קומה אחת מכל בריכה, זה לא משהו לא סביר, אתה יכול להגיד שלא ניתן להוציא מכוח התוכנית המאושרת, לדעתי זה כן, זה כן, עומד בגדר הגדרה של סבירות,

יוחנן וייצמן:

זה יער, זה תמ"א/22, זאת אומרת באו, היה פה, נכון, בונים בריכה בקירוי, אתה יודע יש הבדל מסוים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה אכפת לך? וייצמן שהם,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אגיד לך מה אכפת לי, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה אחדות בהחלטות, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה קודקס,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה, אני יודע דבר אחד,

יוחנן וייצמן:

זה אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

שיש באיזה שהוא מקום בעיר, אני לא רוצה להגיד מה, כן? של גם אמי, אבל גם אחרים, שהבנייה היא כזאת בעצימות גדולה, מדובר שמה על בנייה של כמה גני ילדים ובית כנסת מעל, ושלחו אותם לתב"ע. שלחו אותם לתב"ע, למה לא מספיק תוכנית בינוי? למה פה כן, ושמה לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יכול לתבוע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה להגיד איפה, לא רוצה להגיד, מה זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

הם כבר נמצאים באמצע התב"ע, אבל אני שואל, ואני כמה זמן שאלתי, למה לא תוכנית בינוי? אמרו לי - שרית, שרית, (לא ברור) שרית מה פה, למה פה לא צריך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לעשות אצלך, איזה שהם כללים, וללכת.

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה כללים,

אליעזר ראובברגר:

אז אני שואל, אני שואל מתי תוכנית בינוי מתי תבי"ע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה, אני אמרתי,

אליעזר ראובברגר:

שלושה גני ילדים ומעל זה בית כנסת, תגיד, תסכים איתי שזה גם לא עצימות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הפרמטרים,

אליעזר ראובברגר:

נכון? למה שלא תבי"ע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה כמה זה עלול להפריע לסביבה, וכל מיני דברים,

יוחנן וייצמן:

לא נראה לי,

אליעזר ראובברגר:

אני מדבר על שטח חום,

יוחנן וייצמן:

היא לא דיברה על הפרעה לסביבה,

אליעזר ראובברגר:

אני לא מדבר על להפוך משהו לשטח חום,

יוחנן וייצמן:

הפרעה לסביבה, פה זה שטח של תמ"א/22.

אליעזר ראוכברגר:

שטח חום קיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אומרים שרית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אומרת באותו רחוב, יוצאים אנשים ופתאום מגלים שיש להם בית ספר גבוה,

אריאל גולן:

אליעזר, תלוי באיזה שכונה קרמר גר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תעשה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אמרתי,

אריאל גולן:

אני אומר לך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תעשה כללים לעצמך.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רק תלוי באיזה שכונה, תלוי גם באיזה ציבור.

אסף שגיא:

אבל וייצמן, בין האזבסטונים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אתה יכול לשבת, לעשות ישיבה להסביר איזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

תלוי, מה השאלה אם זה תואם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לשבת ולעשות מסמך של כללים,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיא כתבה, זה מה שמעצבן אותי גם. אני לא, לא התעוררתי פה, ויש פה איזה הרגשה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תמיד אתה יכול לבדוק את זה,

יוחנן וייצמן:

יש פה איזה הרגשה שמשחו לא עובד נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הסדר של הדברים.

אדיר שוורץ:

זה הרעיון שבחורף זה סגור, בקיץ פתוח.

אמנון ארבל:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הפוך, זה בשביל שהיא (לא ברור) בחורף, כן, זה בסדר, אני בעד.

יוחנן וייצמן:

אני בעד, רק בתב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד שיהיה בריכת שחייה נוספת לחורף, מה? זה בסדר גמור. הנושא, הנושא הוא לא על השימור, בריכה הוא טוב, חדר כושר הוא טוב, לא זה הנושא.

יוחנן וייצמן:

כולנו בעד.

אליעזר ראוכברגר:

הנושא הליך, כן.

יהודה פרוידגר:

איפה החדר כושר?

יוחנן וייצמן:

פה בתב"ע, היא 7 ספרות.

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר,

יוחנן וייצמן:

להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר. חדר כושר חיובי, בריכה חיובי, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

אני מראה לך רגע,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה לראות איפה החדר כושר,

אליעזר ראוכברגר:

שיעשו כן תב"ע, לא תוכנית בינוי. לא,

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית בינוי, זה לא תב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית בינוי זה לא תב"ע.

יוחנן וייצמן:

ככל שאתה מגיע תביע, אני לא חושב שמישהו היה אומר מילה,

יהודה פרוידגר:

זה החדר כושר?

אמנון ארבל:

(לא ברור) קרקע בין הכביש לבין הברכה הקיימת?

יהודה פרוידגר:

זה בכלל, רגע זה בכלל לא באותו מבנה, זה לא באותו מבנה.

אמנון ארבל:

זה הברכה, זה הברכה, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית בינוי פורסמה?

יהודה פרוידגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לא, עדיין לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה יפורסם?

יוחנן וייצמן:

מפרסמים היום ביחד עם ההיתר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עם ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

עם ההיתר.

יוחנן וייצמן:

מפרסמים עם היתר.

יהודה פרוידגר:

לייזר, לייזר, תראה יש פה מעל החדר כושר, חלון, בריכה.

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

לי יש הרגשה לא טובה.

אליעזר ראוכברגר:

זה בנפרד? כן, אבל זה תמיד ככה, אם אתה עושה את הבריכה בנפרד, גם החדר כושר בנפרד. כן.

יהודה פרוידגר:

בפסגת זאב זה לא ככה. אין בכלל (לא ברור) נפרדות בחדר שעות.

אליעזר ראוכברגר:

אין?

יהודה פרוידגר:

יש (לא ברור) מאוד בודדות בכושר חדר נפרדות.

יוחנן וייצמן:

תראה, אין חולק בכלל להחלטת וועדת ערר, אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

וילון, זה אפשר להזיז, זה לא בעיה.

יהודה פרוידגר:

בן אדם עושה הליכון ומזיז אותו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אבל בדרך כלל, דרך אגב, יש ממול יש מסכים, אנשים לא נמצאים בוילון.

יהודה פרוידגר:

אולי פה עכשיו אפשר להכניס שיהיה חלונות אטומים או משהו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו אווזים בשלב,

יהודה פרוידיגר:

אולי זה לא בשלב הזה, אבל, אבל צריך לדעת את זה, צריך לשים לב לזה, כשזה יבוא בהמשך.

יוחנן וייצמן:

זה הוראה בתוכנית,

יהודה פרוידיגר:

זה בעצם מפריע.

יוחנן וייצמן:

אפשר לכתוב הוראה (לא ברור).

יהודה פרוידיגר:

יש נשים שלא הולכות בגלל החדר כושר.

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה מוזר, כי בדרך כלל זה הולך ביחד, עכשיו בקנטרי, זה הולך ביחד.

אדיר שוורץ:

של שעות בהפרדה,

יהודה פרוידיגר:

רוב השעות,

אדיר שוורץ:

של הבריכה.

יהודה פרוידיגר:

רוב השעות נפרדות,

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה שפה מעורב, ופה נפרד. יש גם בקנטרי מעורב.

אדיר שוורץ:

בסדר, אבל מה שאומר יהודה זה גם עסקי, ומן הסתם המקום (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

גם היגיון עסקי, ההיגיון העסקי גובר בשלב,

אליעזר ראובברגר:

כשאני רוצה שעה נפרדת, אני רוצה שעה בחדר כושר, אחרי שהזעתי, הולך לבריכה.

יהודה פרוידגר:

מה שמחייב אצלך, ששעתיים,

חיים כהן:

לא, אבל מה שקורה הוא,

יהודה פרוידגר:

תהיה שעה בבריכה, שעה בחדר כושר.

אליעזר ראובברגר:

חצי שעה, לא משנה, כל אחד לפי כוחותיו, אני לא אומר,

יהודה פרוידגר:

בן אדם רוצה,

חיים כהן:

טכנית, אתה לא יכול לעשות, כי אז אתה צריך שני כניסות נפרדות, אתה לא נכנס מאותה כניסה, יש לך גם גברים, וגם נשים.

יוחנן וייצמן:

ברור.

יהודה פרוידגר:

בגלל זה אני אומר, רק לפחות, מה אני אומר אני לא יודע באיזה שלב, אבל לפחות שהחלונות יהיו, שיהיה כתוב חלונות (לא ברור).

חיים כהן:

יהיו גברים, ושיהיה נשים יום אחר.

יהודה פרוידגר:

אתה לא יכול להכניס את זה בתוך,

אלדד רבינוביץ:

אתה לא יכול לחייב את זה בתוכנית,

חיים כהן:

בסדר, נשים את זה,

יהודה פרוידגר:

מה?

חיים כהן:

עזוב, אני לא חושב שזה ככה.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי מציע, להציע שילכו בתב"ע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לבדוק את זה,

יהודה פרוידגר:

יש שעות נפרדות,

יוחנן וייצמן:

עד שאנחנו עושים קודקס, אני רוצה פעם אחת קו

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז בשביל זה,

יוחנן וייצמן:

נעשה לנו מדיניות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היושב ראש צריך לדעתי לזמן, את כל, את כל מי שרלוונטי, כל אלה שמטפלים בעררים, כל אלה ש - , תקבל החלטה מסודרת, כללים מסודרים.

יוחנן וייצמן:

גם כללים מסודרים שניתן פעם אחת לתמיד. בשלב זה אני הייתי מציע להמשיך בתב"ע.

חיים כהן:

לא יודע, מה שתחליטו.

יהודה פרוידגר:

הרבה אנשים הולכים, ביער ירושלים.

יוחנן וייצמן:

של שטחים, כי אין להם שטחים, התב"ע קובעת,

אמנון ארבל:

כל וועדה אנחנו מאשרים תוכניות בינוי,

יוחנן וייצמן:

אבל כי היא תואמת את מגמות התכנון של שנת 59, או שאושרה שם,

יהודה פרוידגר:

נהלים בתאריך אחר.

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה מציע?

חיים כהן:

בסדר נו תשאיר,

יוחנן וייצמן:

אני אומר לא לאשר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

בלי תב"ע, שיגישו תב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

תב"ע או תוכנית, לאשר את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

הליך תכנוני מסודר.

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא ראיתי בירור נוסף.

אריאל גולן:

מדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

זה נושא משפטי. שאלתי את אילנית,

אריאל גולן:

דיון, נעשה דיון באמת.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שבלי דיון,

ישראל קלרמן:

אני גם חושב.

חיים כהן:

בלי זה (לא ברור) מדיניות.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה דבר אחד שבכל המקומות,

יוחנן וייצמן:

אחידות,

חיים כהן:

מדיניות,

אליעזר ראובברגר:

אני לא רוצה ששמה יגידו תב"ע, כי זה אנשים עם כיפה, וזה בית כנסת, ופה זה בריכה יגידו -
תוכנית בינוי.

חיים כהן:

אז לכן,

אליעזר ראובברגר:

אי-אפשר תוכנית בינוי, גם פה, אם פה תב"ע, שם תב"ע, גם אותו דבר.

ישראל קלרמן:

לא, זה בהחלטה לזה.

יוחנן וייצמן:

לא, נוסח אי-אפשר.

חיים כהן:

לא נוסח.

יוחנן וייצמן:

החלטה צריכה להיות ברורה.

חיים כהן:

לפני החלטה הזאת, תבקש לקבל,

אדיר שוורץ:

הדברים כבר נאמרו לפרוטוקול,

חיים כהן:

לאחר מכן תאשר את זה, קודם כל תקיים דיון, שהיא תאשר לך שזה הנוסח, זה המדיניות,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

חיים כהן:

והיא תגיד לך כן,

יוחנן וייצמן:

אבל אתה לא יכול מתוך זה לאשר.

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אתה מאשר פה אלפי מטרים שטחים,

ישראל קלרמן:

היא תאשר את זה,

יוחנן וייצמן:

בשטח של,

אליעזר ראוכברגר:

אלפי מטרים?

יוחנן וייצמן:

קירוי של הבריכה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כמה הבריכה?

יוחנן וייצמן:

לא, והתב"ע קובעת שלא יהיה שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

ברכה חצי אולימפית זה 50,

יוחנן וייצמן:

אבל יש פה תב"ע נקודתית שאומרת שלא יהיה שטחים.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, מקרים, זה בסדר, זה בסדר.

אדיר שוורץ:

לא, זה בסדר, תוכנית בינוי, אני מבין מה שאתם אומרים, התוכנית בינוי במקומות אחרים אבל למה,

ישראל קלרמן:

לא פה, לא פה לאשר,

אדיר שוורץ:

תוכנית טובה חשובה, לתושבי ירושלים.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא,

חיים כהן:

שהיא תאשר לפי המדיניות,

יוחנן וייצמן:

התוכנית בינוי אולי, הם באים בתב"ע כולם מצביעים בעד.

חיים כהן:

אז קודם כל תשנה מדיניות, שיהיה לך מדיניות,

יוחנן וייצמן:

אבל מדיניות צריכה להיות,

חיים כהן:

בסדר, אתה אישרת מדיניות, תחליט אם אתה מאשר או לא,

אליעזר ראובברגר:

מה את אומרת? אילנית.

חיים כהן:

אנחנו רוצים לקבוע מדיניות.

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה הדרך.

חיים כהן:

ואם את לא יכולה לענות על זה, אז תוריד את זה מסדר היום,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אפשר, אני אומרת, אם אתה רוצה לקבוע מדיניות, אז בסדר,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שהמדיניות סדורה,

אליעזר ראובברגר:

מדיניות, אני לא רוצה (לא ברור), אני רוצה דבר אחד,

חיים כהן:

אחידות.

אליעזר ראובברגר:

שלא יגיעו למקום אחד צריך, המקום השני לא צריך, זה הכול.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז זה נקרא מדיניות,

אליעזר ראובברגר:

לפי ה - , לפי העין, לפי האזור, לפי התושבים, לפי המגזר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה רוצה לשבת ולהכין מסמך מסודר.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עם כללים,

חיים כהן:

כן

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך בשביל זה ישיבה עם כולם, ולשבת,

יוחנן וייצמן:

ברור, שהוועדה תראה את זה, תבחן את זה,

חיים כהן:

בסדר, ובינתיים אל תאשרי.

אדיר שוורץ:

לא, אבל בינתיים כן תאשרי, זה תוכנית חשובה,

יוחנן וייצמן:

לאשר את זה, זה לא חוקי,

אדיר שוורץ:

כמו שאישרת את התוכנית ב – 32, תאשר את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

זה לא חוקי,

אדיר שוורץ:

כמו שאישרת את התוכנית ב – 32, תאשר את 33.

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר, בוא תקרא, להקריא לך?

אדיר שוורץ:

למה?

יוחנן וייצמן:

את הסעיפים בתב"ע?

אדיר שוורץ:

לא חוקי, שיערערו.

אמנון ארבל:

תקריא את זה,

יוחנן וייצמן:

למה שיערערו, אני אקריא,

אמנון ארבל:

תקריא, תקריא.

יוחנן וייצמן:

דקה. התב"ע קובעת שלא יהיה בינוי.

אדיר שוורץ:

זאת תוכנית טובה, טובה לתושבי ירושלים,

יוחנן וייצמן:

מעולה.

אדיר שוורץ:

אתה תושב בקצה, זה לא מעניין אם זה קרה מכאן או מכאן, זה דברים שהיו, רק פה מבינים, וזה בסדר, אפשר להתקדם, ואני לא מתנגד למה שהצעתם לקבוע מדיניות,

אליעזר ראובברגר:

אתה מסכים לזה שההליך הוא גם חשוב.

אדיר שוורץ:

אני מסכים שההליך הוא חשוב, בכל מקום, אבל פה, בעיני זה תקין, כמו שבעיני מה שאתם אומרים הוא נכון.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לראות אם מחקו את זה או לא.

אריאל גולן:

אז אני אגיד לך אם לא תעצור את זה פה. עוד כמה חודשים, תוכניות,

אדיר שוורץ:

לא על חשבון,

אריאל גולן:

עוד תב"עות,

אדיר שוורץ:

לא על חשבון תוכנית שהיא, טובה וחשובה.

יוחנן וייצמן:

6 ו- 9 מה מחקו כאן, אמי, אני לא יודע.

אדיר שוורץ:

כמו שאישרת לשתיים,

יוחנן וייצמן:

עכשיו יש פה תוכנית 5999 שחלה פה, שקובעת שלא יהיה בינוי, זה לא בדיוק. זה לא,

אדיר שוורץ:

זה לא בינוי, זה קירוי. זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

קירוי זה בינוי, זה שטחים, זה אחוזי בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

יש גם עוד בנייה, יש לזה,

יוחנן וייצמן:

לא, יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד מבנה חוץ מהקירוי יש גם מבנה? אתה רוצה לאשר רק את הקירוי? זה סיפור אחר.

אלדד רבינוביץ:

גם קירוי זה שטח.

יוחנן וייצמן:

קירוי זה שטחים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שטחים, אבל זה סוג של מבנה קיים, אתה רק סוגר אותו, אבל יש עוד מבנה גם כן, מבנה מבנה ממש, חדש, לא קיים.

חיים כהן:

החלטה חלקית, מה?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר.

אליעזר ראובברגר:

למה? רק חלק מהתוכנית בינוי אתה מאשר,

אמנון ארבל:

את א', כי פה אין שטח מבני ציבור,

אדיר שוורץ:

אילנית, התייחסות שלך.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

שטח מבני ציבור,

יוחנן וייצמן:

אז תפתח את ה - , תפתח, 1379 תוכנית נורא דלילה, אז תפתח את 5999, התוכנית של הר ירושלים,

אמנון ארבל:

לא, היא לא בקו הכחול,

יוחנן וייצמן:

זה לא בקו הכחול של 5999?

אמנון ארבל:

בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

נראה לי שכן, אני לא הצלחתי להבין בחלקות, אני ניסיתי לשבת על זה, ולא הצלחתי.

אמנון ארבל:

בוא נסתכל, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

חלק מחלקה 1. תנסה להבין, אבל לא משנה, גם לפי 1379 אנחנו בבעיה, 5999,

אמנון ארבל:

מתאר 62 פשוט.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה מופיע במתאר 62, כמו כל,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, אם לא היה מתאר 62 לא היה כל הסוגיה קיימת.

אמנון ארבל:

משהו אחר מעבר לזה,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, מה?

ישראל קלרמן:

ככה זה עובד איתנו.

אליעזר ראוכברגר:

כל הסוגיה לקדם בלי זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה הדבר הזה? גבעת שאול.

מיכל כהן:

יש טעות ב - ,

ישראל קלרמן:

איפה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בית כנסת בראס אל – עמוד במקום גבעת שאול.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) למה.

יוחנן וייצמן:

אני חושב, 1379 לא, אני אומר ניוד שטח למגרשי ספורט,

אדיר שוורץ:

על תוכנית 32, מה ההבדל?

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

מה ההבדל?

חיים כהן:

טוב, בואו, חבל על הזמן, בוא תחליטו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוחנן, את האמת, אני מכירה את התוכנית של ציפורי, מהיבטים אחרים גם, כן יש שמה את האפשרות לעשות בריכות.

יוחנן וייצמן:

ברכות בוודאי שכן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את כל הדברים האלה כן אפשר לעשות שם, ספורט,

יוחנן וייצמן:

מגרשי ספורט אפשר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יוחנן וייצמן:

מגרשי ספורט,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מבחינת ייעודים וזה, אני לא רואה בעיה,

יוחנן וייצמן:

כן, הבעיה רק הקירוי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

השאלה היא,

אמנון ארבל:

זה כן תוכנית 5999.

יוחנן וייצמן:

זה ב – 5999?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז גם שם יש הוראות,

אמנון ארבל:

תראה לא בנושא בינוי, תוכנית ליער.

יוחנן וייצמן:

לא, יש שם הוראה שוללת בינוי מ – 5999. הרי היה, זה כל המלחמה זה היה של, של כביש 16, זה אותה תוכנית הרי.

אמנון ארבל:

כן, מרכז ציפורי הוא קיים, זה לא,

יוחנן וייצמן:

בסדר, השאלה מה העיבוי שלו.

יהודה פרוידגר:

טוב, נו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה, יוחנן, אם אתה באמת באמת נכנס רוצה לדעת אם אפשר או לא, אני חושבת ש - , במקרה הזה כן אפשר לקחת סיכון וללכת על תוכנית בינוי, ולראות, מה הוא עושה, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שאפשר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת שכן,

אדיר שוורץ:

מה שאפשר אפשר, וגם אני כאילו את זה אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אילנית,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

פשוט הוא שאל הכול, או רק על הקירוי?

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר שגם אם אפשר, אני רוצה, אני רוצה (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי וועדת ערר היא לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, זה בסדר, אני שואל,

יוחנן וייצמן:

לא לאשר לפני (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

ורק את הקירוי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו לא יודעים מתי היא תתערב לנו, אבל בסך הכול אני חושבת שזה כן, כן, כמו שאני,

יוחנן וייצמן:

לא, שיהיה דף.

אליעזר ראובברגר:

כמו שאתה אמרת, נאשר את זה ונעשה מדיניות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה גם לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אני חושב צריך לעשות הפוך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להביא אחר כך ולהגיד אני רוצה,

חיים כהן:

בסדר, אתה לא יכול (לא ברור), הוא צודק,

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

תוכנית חשובה לציבור, כמו שלא רציתי,

יוחנן וייצמן:

כל התוכניות חשובות,

אדיר שוורץ:

כמו שאת 32 לא הייתי לוקח כבן ערובה, כי זה תוכנית חשובה לציבור,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

כל התוכניות הן חשובות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

חיים כהן:

טוב, הלאה, אבל תגיד לפרוטוקול שאתה מבקש לקיים דיון,

אמנון ארבל:

נאמר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בוא אנחנו מדברים כבר חצי שעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לזמן, ומתחילים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חברים, אוקי,

אמנון ארבל:

תוכנית 34,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, אז בוא מחכים שם בחוץ, רוצה אותם עכשיו להכניס את הר נוף?

ישראל קלרמן:

מה? תגמור מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

בוא נגמור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל פה,

אלדד רבינוביץ:

אפשר לסיים את זה אחרי, אין לנו יתרון לעשות את זה עכשיו, סתם מחכים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, תגמור.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לייזר בוא,

אליעזר ראוכברגר:

לגמור?

אריאל גולן:

בסדר גמור,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

בוא תגמור את התיקים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

תוכנית 1241611

אמנון ארבל:

תוכנית 34 בסדר היום, תוכנית 1241611, זה תיקון החלטה להפקדה תוכנית בסמכות מקומית, למקווה במלחה,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, אני חוזר לתוכנית הקודמת, מה הגובה של ה – ?

ישראל קלרמן:

קירוי?

יוחנן וייצמן:

קירוי.

אמנון ארבל:

(לא ברור) האלה?

יוחנן וייצמן:

זה מאוד חשוב. כי 599 מגבילה גובה.

אמנון ארבל:

10 מטר בערך.

יוחנן וייצמן:

אז היא מרשה גובה של שתי קומות, עד שתי קומות, לא,

אמנון ארבל:

זה לא קומה,

יוחנן וייצמן:

אז זה מבנה, זה הנושא, הנושא הרוח הזאת, זה הנושא נצפות, זה מה שהיא מתכוונת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

10 מטרים,

יוחנן וייצמן:

שגובה הבנייה לא יעלה על 8 מטר. בגלל תצפית מותר 15.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שגובה לא יעלה על 8 מטרים?

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

או שכתוב שתי קומות?

יוחנן וייצמן:

גם וגם, תותר הקמת מבנים, על שתי קומות מעל קומת מרתף, וקומה מעל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

קומת מרתף, השאלה מה זה קומת מרתף,

יוחנן וייצמן:

גובה הבנייה לא יעלה על 8 מטר.

אריאל גולן:

אתה מדבר על מבנים, לא מדבר על קירוי בריכה.

אמנון ארבל:

מתחת לקרקע,

יוחנן וייצמן:

מתחת לקרקע, אז זה בסדר.

אדיר שוורץ:

אנחנו במלחה עכשיו?

אריאל גולן:

לא, עוד לא,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו עדיין ביער ירושלים.

אריאל גולן:

יוחנן, אבל קירוי מי אמר שזה מבנה?

יוחנן וייצמן:

קירוי זה מבנה, הנושא הוא תצפיות,

אמנון ארבל:

לצורך העניין,

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית יער, בוא זה תמ"א 22/ זה לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

קירוי הופך את זה לבנוי.

אדיר שוורץ:

אז מה אתה מבקש שם? סליחה,

אריאל גולן:

כן, אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

הגובה 8 מטר, אני לא יודע מה אני מבקש, זה צריך לבדוק מה?

חיים כהן:

וייצמן, נו יללה, הלאה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מתחם שלם שיש שם.

אמנון ארבל:

תוכנית 34 בסדר היום, תוכנית 1241611, תיקון החלטה להפקדה, תוכנית בסמכות מקומית למקווה במלחה, התקבלה החלטה להפקדה.

אדיר שוורץ:

פה יש לי פנייה.

אמנון ארבל:

הייתה גם החלטה להפקדה, הדבר היחידי שכרגע הוא (לא ברור), תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, אנחנו לא יכולים לקבוע שטחי בנייה בתוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ולכן מבקשים רק להוריד את הסעיף של הנושא של זכויות בנייה,

אריאל גולן:

אז איך מסתדרים עם הזכויות בנייה?

אמנון ארבל:

היתר בנייה, הבניין בנוי מכוח היתר בנייה, שנתנה את הזכויות, וקבעה את הזכויות, התוכנית רק מוסיפה שימוש למקווה.

אדיר שוורץ:

קיבלתי פה פנייה, שאני אשמח להתייחסות של אילנית, לסיפור עם בית המשפט העליון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה היה פה כבר בדיון,

אדיר שוורץ:

שני הצדדים מבקשים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא טיפלתי, טיפל חיים נרגסי, והוא אומר שזה, אחרי הוא בדק את זה, עמדנו הייתה ש - ,
ההסכמה ביניהם שלא ייבנה מקווה, הייתה במסגרת הערר על היתר בנייה,

אמנון ארבל:

היתר בנייה,

אריאל גולן:

תוכנית הקודמת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

במסגרת היתר בנייה, אז זה לא אומר שעכשיו מכאן ועד לעולם הם לא יכולים לעשות שינוי תב"ע
זה שינוי תב"ע זה מסגרת,

יוחנן וייצמן:

ההליך, ההליך הוא הליך אחר.

אמנון ארבל:

וכנראה שיהיו התנגדויות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר שהוא יכתוב את זה, ואני לא, פשוט לא ראיתי את זה,

אריאל גולן:

לא, הוא כתב את זה, הוא כתב את זה כבר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא כתב את זה כבר? זהו, לא יידע,

אריאל גולן:

זה היה בפנינו, זה היה פה בוועדות הקודמות, זה היה לפני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז אני לא יודעת, כי אני לא, לא,

אליעזר ראובברגר:

אבל זה לא הגיוני זה לעולם ועד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא אמר (לא ברור),

אריאל גולן:

כן, זה תב"ע אחרת.

אליעזר ראובברגר:

שינוי תב"ע זה מתחיל מאפס.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הוא אמר לי את זה בעל פה, שכאילו הסכמה הייתה בערר במסגרת היתר שלא ייבנה, אבל אחרי שנים,

אדיר שוורץ:

הסכמה שקיבלה פלומבה של בית משפט עליו, איך אנחנו יכולים לעבור על ההסכמה הזאת, ולקדם את זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההסכמה היא במסגרת היתר, היא לא במסגרת תב"ע. תב"ע אפשר תמיד לשנות.

חיים כהן:

זה הליך אחר,

אדיר שוורץ:

זה הליך אחר?

חיים כהן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם משנים, ואז גם יש לה הזדמנות ל - , להשמיע טענותיהם, אתה מבין? הם יוכלו לטעון.

אריאל גולן:

נרגסי כתב את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ברגע שזה יופקד, הם יבואו והם יגידו, ואז ידונו בכל הדבר,

יהודה פרוידגר:

עוד הפעם יגידו התנגדויות,

אדיר שוורץ:

אריאל, אתה יודע לשלוח (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יגישו יגישו, זה לגיטימי, זה זכותם, זה תב"ע.

אדיר שוורץ:

יש לך אותו בשלוף? אני לא מכיר את,

אריאל גולן:

בוא נראה את הדיונים הקודמים, אני חושב שהציגו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה בפעם הקודמת,

אריאל גולן:

כן, היה חוות דעת כתובה של נרגסי.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, טוב. הלאה,

תוכנית 1235860

אמנון ארבל:

תוכנית 35 בסדר היום, תוכנית מספר 1235860, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית מחניים 10, תל – ארזה, היה דיון וקיבלנו החלטה, יושב ראש ביקש להביא את זה לדיון נוסף.

אליעזר ראוכברגר:

מה? חיים כהן ביקש, אני הצטרפתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אדיר, אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

חיים כהן אני הצטרפתי אליו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בגלל הפקדה, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, חברים אילנית, בבקשה שנייה.

חיים כהן:

אני עשיתי במקום,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) העירייה לא תסתבך בדברים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יש לנו את חיים נרגסי, קדימה חיים.

חיים כהן:

אני הייתי במקום, במקום של ה - , בתל - ארזה, גם הסתכלתי מסביב, וראיתי שמסביב יש גם מבנים, 6 קומות, זה בעצם 5 קומות עם רעפים, זה בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

6,

חיים כהן:

זה 6 קומות, זה בעצם לפי בקשת המבקש. אני חושב ש - , אני רוצה שהוועד תקבל החלטה, לאחר את התוכנית כפי המבקש.

אליעזר ראוכברגר:

לאחר בהתאם למבוקש. אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני חושב כמו חיים, אם יש סיבה לא לאשר את זה, כי הוא לא ביקש 10.

ישראל קלרמן:

כן,

חיים כהן:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

אני כן, אני גם הצטרפתי לבקשה שלך, אחרי שהראית לי שיש מסביב, הוכחת לי. זה נכון שאמי אומר שזה הצד השני של הכביש וכל זה, אבל עדיין, אבל לא משנה, בוא לא מקום מרכזי שיש הבדל, זה לא שדרות גולדה, שאתה אומר יש צד אחד, ויש צד שני, זה עדיין בתוך השכונה, אני לא חושב שזה בעיה, אני מציע לקבל את ה - , את התיקון ולאשר אותו.

אמנון ארבל:

יש רק את סעיף 1,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

תוכנית 36 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

36,

חיים כהן:

בעצם זה גם תוספת, מה שמבקש.

אליעזר ראוכברגר:

כמבוקש,

תוכנית 1238633

אמנון ארבל:

תוכנית 1238633, זה תוכנית גם בסמכות הוועדה המקומית, בית כנסת בנווה יעקב, תוכנית הייתה בדיון להפקדה, התיקון לעניין המרפסות, הוועדה קבעה פעם שעברה, מרפסות עד 12 מטר, מרפסות מקורות,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, חברים, בבקשה,

אמנון ארבל:

שיהיה אפשר לעשות גמיות,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

לעניין המרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד שלום, אהלן.

יוחנן וייצמן:

זה בנושא של (לא ברור), היא מחזיקת תיק חינוך,

אמנון ארבל:

אז אנחנו, הם ביקשו שיהיה אפשרות שחלק (לא ברור) יהיה 14, הממוצע היא 12, אנחנו מתקנים את זה, וגם הוספנו שהמרפסות לא יהיו בשלבויות הביצוע ויכול (לא ברור) תוספת.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

תוכנית 1106178

אמנון ארבל:

תוכנית 37 בסדר היום, 110,

אליעזר ראוכברגר:

37 אני לא, לא רוצה לדון, אני לא משתתף, אני גם אגיד מדוע, זה תוכנית שאנחנו דנו בה בוועדה הקודמת, לפני שתי ועדות, זה דיון בהתנגדויות בסמכות ועדה מחוזית, הרי אנחנו לא מזמינים מתנגדים, וקיבלנו החלטה, לא משנה כרגע מה קיבלנו החלטה, מאז היה משהו שאמי אמר שצריך להביא לתיקון טכני,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בגלל שהם ראו בשבוע האחרון שזה מגיע לתיקון טכני, המתנגדים הפציצו אותי באיזה 30, 40 הודעות, ואני חושב שמבחינה אטית, כשאני קורא את כל ההודעות של צד אחד, בלי שהצד השני בכלל לא מכיר אותו, לא מכיר לא את אלה, ולא את אלה, כן? אבל הם השיגו את הטלפון שלי, אני לא יודע מאיפה, וזה לא משנה גם, הפציצו אותי, אני מרגיש שזה לא אתי, שאני כן אותם שמעתי, ואת אלה לא שמעתי, לכן אני פוסל את עצמי, ואני מבקש שמישהו אחר,

יהודה פרוידגר:

פעם שעברה, אמי, בעצם היה, כאילו העמדה של מהנדס העיר היה להתנגד לבנייה של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, היה משהו חצי חצי.

אמנון ארבל:

אנחנו המלצנו להוריד קומה והוועדה לא קיבלה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

אריאל גולן:

לעניין הקונטור,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, אני פוסל את עצמי.

ישראל קלרמן:

מה (לא ברור) הייתה?

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, אתה מנהל את הדיון?

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל יהיה היושב ראש.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

בפעם שעברה המלצנו להוריד קומה לצורך העניין, כי זה ה - ,

יהודה פרוידגר:

כי זה ממש חוסם להם,

אמנון ארבל:

התוספת ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

רק לכתוב זה מיכל,

אמנון ארבל:

נמצאים כרגע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא היושב ראש בתיק הזה, אני פסלתי.

אמנון ארבל:

לשתי קומות לבניין מדורג, למעשה מסתירה את הבניין שמאחורה, שהוא (לא ברור), ויש תוספת בנייה מעבר לחלקה, לכן אנחנו אמרנו להוריד קומה אחת, כי גם לאשר תוספת, וגם זה לא פוגע בקומה שהיא בעצם הסלון, אלא בקומה שמתחת. והוועדה השתכנעה ואמרה שהיא לא מקבלת את זה, לכן דחתה את ההתנגדות, וכן אישרה את התוכנית,

ישראל קלרמן:

כמו שהיא,

יהודה פרוידגר:

לא,

אמנון ארבל:

רק (לא ברור),

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידגר:

היה 6 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא פה.

ישראל קלרמן:

אני אהיה היושב ראש בגלל שאני לא (לא ברור), אז אולי מישהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

אז שיהודה יהיה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני גם,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, חיים יהיה, לא אכפת לי, חיים, אתה רוצה? שחיים יהיה, שיהודה יהיה,

ישראל קלרמן:

רק תיקון החלטה.

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, יוחנן, לא משנה, אני עוד פעם, אין לי פה לא ניגוד עניינים לא כלום, רק אני חושב זה לא
אתי אחרי שקראתי את כל הזה, בסוף אמרתי, לו, אדוני אתה, אתה שגעת אותי, (לא ברור), אני
אפילו לא יודע למי לפנות, בשביל,

ישראל קלרמן:

היית קורא להם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא אתי,

אדיר שוורץ:

אבל רגע, אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יכול להוריד כי זה מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש מחוזית, מה זה יעזור מה שאנחנו נוריד?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה שהוועדה פה מחליטה,

אליעזר ראוכברגר:

המחוזית אחריו, המחוזית תמיד אחריו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נשמע אותם,

אליעזר ראוכברגר:

אין החליטה, זה אחריו חגית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אם לא תהיה פה המלצה, זה לא משנה.

אריאל גולן:

אתה רוצה שאני אהיה היושב ראש? אני אהיה יושב ראש.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל פה ב - ,

ישראל קלרמן:

זה קוטג'ים,

חגית משה :

זה החלטה למה,

אריאל גולן :

טעות סופר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

טעות סופר,

אליעזר ראוכברגר :

עכשיו זה תיקון החלטה,

אדיר שוורץ :

מה הטעות שהייתה?

אליעזר ראוכברגר :

לא טעו, אנחנו מתחילים עכשיו מהתחלה, והפציצו אותי, אני אראה לך פה איזה 30 הודעות,

חגית משה :

אתה יודע שאני לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

את באת בשביל זה?

חגית משה :

כן,

אליעזר ראוכברגר :

חשבתי שאת באת בשביל (לא ברור) לדבר איתו.

חגית משה :

אני אסביר לו גם מה, תסביר לי מה, מה אני לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר :

את עם המתנגדים או עם המבקשים?

חגית משה :

אני לא מתנגדים, אני לא מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר :

מי הפציץ אותך?

חגית משה :

הם אומרים שזה, זה מאוד מאוד קרוב אליהם, הייתה החלטה,

אליעזר ראוכברגר :

אז אני אומר, אני אומר זה מסוג הדברים, איך אומרים? אחד מהצד השני, זה חוסר הגינות משבע.

אדיר שוורץ :

לכן אני, אותי לא הפציצו, בואו, בואו נקשיב,

ישראל קלרמן :

זה לא דיון בהתנגדויות.

אלדד רבינוביץ :

זה רק תיקון טעות סופר.

חגית משה :

בסדר, אבל בוא, אם יש בעיה.

ישראל קלרמן :

יפה, אמי,

חגית משה :

תדברו עליה.

ישראל קלרמן :

כן,

אמנון ארבל :

שנייה, אני אסביר, זה החלקה,

יהודה פרוידגר:

הנה אדיר, בוא,

אמנון ארבל:

בואו תקשיבו שנייה,

אדיר שוורץ:

כולי אוזן.

אמנון ארבל:

תקשיב שנייה, זאת החלקה,

אליעזר ראובברגר:

אני לא משתתף, אני לא היושב ראש, תבחרו מי שאתם רוצים, אני לא.

אמנון ארבל:

אתה רואה? יש פה לו בחלקה בניינים שהם הבניינים האלה, שהם יושבים על רחוב העליון, ושלושה בניינים הקטנים האלה, שזה מדורגים למעשה, שהיום נמצאים מתחת למפלס, כמו שאתם רואים,

יהודה פרוידגר:

בעצם זה ממש גובל,

אמנון ארבל:

בעבר הוגשה, בעבר הוגשה תוכנית לכל שלושת הבניינים להוסיף שתי קומות מעליהם, זה היה בדיון בהתנגדויות, הוועדה המקומית לא קיבלה את ההתנגדויות, ואישרה את התוכנית, וזה המחוזית הגיע למחוזית שביקשה הבהרות, וזה תוכנית נסגרה. היום מגישים תוכנית רק לבניין הזה, להוסיף שתי קומות. אתה רוצה אני אפתח רגע גם התוכנית, כי זה חשוב, התוכנית על הבניין הזה להוסיף שתי קומות,

יהודה פרוידגר:

איך זה נראה מהחצר,

ישראל קלרמן:

כדי שיראו?

יהודה פרוידגר:

מהצד של החצר, אתה רואה קודם,

אדיר שוורץ:

אבל מה אושר, ומה הייתה הטעות?

יהודה פרוידגר:

תסובב את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה,

אמנון ארבל:

לא, הטעות הייתה שהוועדה לא קיבלה את המלצת מהנדס העיר, קיבלה החלטה להוריד, סליחה להשאיר את הבינוי כמו שהוא, אז בגלל שההמלצה שלנו הייתה כן לקבל, נשאר סעיף שאז נשאר בטעות, והיה צריך להוריד אותו.

אריאל גולן:

נישאר על זה נו מה?

יהודה פרוידגר:

לא, אבל מה,

אמנון ארבל:

לאשר את התוכנית,

אריאל גולן:

זה מה שיש,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאשר את התוכנית,

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

טעות סופר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומה אתם המלצתם?

אמנון ארבל:

להוריד קומה.

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

אני מראה את זה רגע,

יהודה פרוידגר:

בוא תראה איך זה נראה, תראה איך זה נראה, זה ממש איפה שה - ,

אריאל גולן:

אבל יהודה, אנחנו לא נפתח את זה עכשיו, מהתחלה.

יהודה פרוידגר:

למה לא? אני זכרתי שאמרנו שצריך 6, בתנאי שיש 6 מטר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לך סתירה ב - ,

אריאל גולן:

יש פה 6 מטר,

יהודה פרוידגר:

אין פה,

אמנון ארבל:

זאתי התוספת שכרגע,

חגית משה:

מה סיפור ה - 6 מטר הזה?

אמנון ארבל:

זה התוספת שמוצעת כרגע, שזה שתי קומות עולים מעל המפלס הזה, ולא רואים פה את הבניין, אבל בחתך רואים פה את הבניין בצד שמאל, רואים, אז אמרתי (לא ברור) כתוב בהמלצה, המרחק, בגלל שלבניין הנוסף,

אלדד רבינוביץ:

אפשרה כבר תוספת,

יהודה פרוידגר:

תראה בתמונה,

אמנון ארבל:

בגלל, לא, אני אגיד, אבל מה שלא רואים פה, זה שפה הבניין הזה יש תוספת שהמרחק בין התוספת שהם בונים לבין הקיר הזה, זה 3.45 מטר,

יהודה פרוידגר:

3.45.

ישראל קלרמן:

והיום 5,

יוחנן וייצמן:

86?

אמנון ארבל:

היום לא, היום זה לא עובר את הגובה.

אדיר שוורץ:

ועמדתך מה היא?

ישראל קלרמן:

לא, אם הוא יבנה, אם הוא יבנה,

יהודה פרוידגר:

רק קומה אחת,

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו לאשר קומה אחת תוספת, כדי שזה אמנם עולה מעל גובה החצר, אבל במפלס הזה זה כבר פתוח.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

חגית משה:

כן,

אלדד רבינוביץ:

אבל יש כן טעות סופר, הייתה כבר החלטה.

חגית משה:

אבל החלטה היא לא בסדר.

אריאל גולן:

לא,

אלדד רבינוביץ:

בישיבה הקודמת,

חגית משה:

למה? אבל הוא רוצה לפתוח את זה, מותר, בשביל מה אנחנו וועדה? בגלל שהחלטנו?

אלדד רבינוביץ:

כן,

חגית משה:

אז מה אם החלטנו? אבל התושבים,

ישראל קלרמן:

אני לא הייתי, אני לא משתתף,

חגית משה:

ה – 6 מטר, וזה לא 6 מטר, אם קיבלת נתונים שהם לא נכונים, לא, אבל הוא אמר לך 6 מטר, ואין 6 מטר.

יהודה פרוידגר:

אני חשבתי שאמרנו שיהיה 6 מטר,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה נגד מהנדס העיר, הוא רוצה נגד מהנדס העיר,

יהודה פרוידגר:

רק לבנות קומה אחת.

ישראל קלרמן:

שמה?

יהודה פרוידגר:

עוד קומה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היה פה איזה סתירה לא ברורה.

ישראל קלרמן:

אמי, על מה התיקון?

חגית משה:

אי-אפשר, הוועדה קיבלה החלטה,

ישראל קלרמן:

מה התיקון?

חגית משה:

קיבלה על סמך נתונים שהם לא נכונים,

אלדד רבינוביץ:

אבל הוא לא היה נכון,

חגית משה :

לא נכון, אמרו לך,

אלדד רבינוביץ :

הם לא הראו שזה 6 מטר,

אריאל גולן :

לא, לא,

אלדד רבינוביץ :

זה לא נכון.

חגית משה :

מה זה הסיפור ה – 6 מטר?

אריאל גולן :

סליחה, לא הבנתי,

ישראל קלרמן :

על מה התיקון, על מה תיקון? מה התיקון?

אריאל גולן :

מההחלטה של הקודמת.

ישראל קלרמן :

מה הסיפור.

אריאל גולן :

מה (לא ברור)?

אמנון ארבל :

החלטה שיצאה כוללת סעיף שהיא בעצם הוועדה לא החליטה עליו, כי הוא נשאר מההמלצה, ולא מהחלטה של הוועדה,

ישראל קלרמן :

ומה הוא?

אריאל גולן:

מה הסעיף?

ישראל קלרמן:

מה הוא?

אלדד רבינוביץ:

נסיגה.

אמנון ארבל:

כתוב לכס בסדר היום. יצא בהחלטה, על מנת לבחון את המשמעויות,

יהודה פרוידגר:

4 מטר, זה ממש קרוב.

אריאל גולן:

רגע, שנייה, תן להקשיב רגע,

אמנון ארבל:

לקבל את ההתנגדות שהתוכנית מתעלמת מתוכנית 5803, שזה התוכנית מאחורה שעמד, אחד בחלקה מאפשרת מבנה אחד, (לא ברור) תוכנית 5803 אושר בשנת 2001, ומאז (לא ברור), יש להציג את הבינוי המאושר בתוכנית, במסמכי התוכנית, עד פה זה נכון. (לא ברור) בחתכים, על מנת שניתן יהיה לבחון את המשמעויות, יודגש כי המרחק בינוי של 3.45 מטר, בין המבנים באותה חלקה, אינו מקובל מבחינה תכנונית, ויש לשמור על מרחק ל – 6 מטר בין התוספת המאושרת,

חגית משה:

יש לשמור על 6 מטר.

אמנון ארבל:

זה אומר, זה אומר שצריך לסגת מהתוספת,

אריאל גולן:

זה מהנדס העיר, רגע, זה מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

זה הייתה בהמלצה,

אריאל גולן:

ומה בהחלטה?

אמנון ארבל:

הוועדה לא קיבלה את זה,

ישראל קלרמן:

הוא כן מקבל את זה,

אריאל גולן:

מה (לא ברור) בהחלטה?

אמנון ארבל:

לאשר את זה כמו שזה,

אריאל גולן:

כמו שזה,

חגית משה:

הייתה החלטה להשאיר את זה כמו שזה?

אריאל גולן:

אז זהו, תשאיר את זה, ככה,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

מה המלצה?

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שלא,

יהודה פרוידגר:

מהנדס העיר,

אריאל גולן:

הוא אומר שהוועדה אמרה 6,

ישראל קלרמן:

לא מבינים אותך, אמי.

חגית משה:

רגע, אמי, מהנדס העיר אמר שצריך 6 מטר, אז למה בא משהו, המלצה אחרת לוועדה,

אמנון ארבל:

לא נכונה הויכוח, (לא ברור) המלצה הזאת.

אלדד רבינוביץ:

זה סעיף מהמלצה שלו.

חגית משה:

הוועדה לא קיבלה 6 מטר מרחק?

אלדד רבינוביץ:

לעשות 6 מטר.

ישראל קלרמן:

אבל הוא לא רוצה 6 מטר,

אלדד רבינוביץ:

מה פתאום, הוא רוצה מה שהחלטנו.

ישראל קלרמן:

מה החלטתם?

אלדד רבינוביץ:

להשאיר את זה כמו שזה,

ישראל קלרמן:

3.85,

אלדד רבינוביץ:

כן, מה שהחלטנו החלטנו זה הכול.

ישראל קלרמן:

אבל הוא נותן לך, המלצה, אני לא מבין,

אלדד רבינוביץ:

אבל יש בן אדם אחר שזה מפריע לו, עושים איזון,

ישראל קלרמן:

מה האיזון?

אלדד רבינוביץ:

שזה מקבל, וזה מקבל, אז יש, יהיה 4 מטר.

יהודה פרוידגר:

רגע, יש בכלל, אפשר לקבל רביזיה בהחלטה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) תמיד יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה לא יכולה לשנות המלצה.

חיים כהן:

היה טעות.

ישראל קלרמן:

זה התב"ע,

חגית משה:

רוצים לתקן, הוא מתקן.

יהודה פרוידגר:

למה אי-אפשר? למה אי-אפשר? לתקן את ההחלטה,

אריאל גולן:

הוועדה החליטה פעם שעברה,

יהודה פרוידגר:

אריאל, מה כל כך (לא ברור).

(מדברים ביחד)

יהודה פרוידגר:

מה זה מפריע?

ישראל קלרמן:

מה אומר, 3.45.

אדיר שוורץ:

הוועדה (לא ברור) פעם שעברה,

ישראל קלרמן:

לא,

חגית משה:

מה אכפת לך שיהיה 6 מטר? מה אכפת לך? למה?

אלדד רבינוביץ:

אישרנו, שלוש בניינים, עכשיו אנחנו מאשרים רק את הבניין אחד, ישבנו ודנו באחד, אבל יש טעות סופר, טעות סופר זה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) את ה – 6 מטר האלה.

אלדד רבינוביץ:

זה טעות סופר, זה לא סיבה לפתוח החלטה.

חגית משה :

מה שאתם עושים לאנשים האלה, זה מה הבעיה שלכם?

אלדד רבינוביץ :

כי טעות סופר, זה לא (לא ברור).

יהודה פרוידגר :

הם טעו ב - , אני הייתי פה,

חגית משה :

אז אם אין לך התנגדות, אבל למה להרוס לאנשים את החיים שלהם? למה?

יהודה פרוידגר :

שהם בונים מול הפרצוף.

חגית משה :

לא, אבל לא התנגדויות, זה לא בהתנגדויות.

אריאל גולן :

לא, אבל זה היה דיון שדנו בה.

חגית משה :

אולי זה מפריע לבן אדם, יש פה גם המלצה של מהנדס העיר שהוא אומר שזה (לא ברור), אין בעיה,

יהודה פרוידגר :

3.5 מטר.

חגית משה :

אתה יודע מה זה עושה לאנשים? אתה הורג אותם, לא הוא לא התקרב,

אריאל גולן :

כן, שהוא יתקרב.

חגית משה :

אם הוא בונה, וגם הוא בונה קומה, (לא ברור) ביחד.

אריאל גולן:

הם בסוף יתקרבו בתב"ע שלהם, ובהיתרים שלהם,

חגית משה:

בסדר, אבל 6 מטר זה הגיוני, אתם בעצמכם אמרתם כהמלצה מקצועית.

אמנון ארבל:

הוועדה לא קיבלה את ההמלצה. אמרנו גם להוריד קומה, והוועדה לא קיבלה.

חגית משה:

אתה מבין?

אמנון ארבל:

מותר לוועדה לקבל החלטה אחרת,

יהודה פרוידגר:

גם המצב עכשיו הוא (לא ברור),

אמנון ארבל:

(לא ברור)

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה עכשיו יכולה להחליט מה שהיא רוצה, ואם יש,

חגית משה:

איך יכולים לשנות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בכל מקרה את צריכה לנמק עכשיו, למה היא לא לפי (לא ברור),

אדיר שוורץ:

היא יכולה לקבל מה שהיא רוצה,

חגית משה:

כו,

אדיר שוורץ:

אם היא אומרת שמותר,

חגית משה:

שיבואו הם למחוזית, ושיגידו למחוזית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תשמע, (לא ברור),

חגית משה:

שמתחת לבית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה המלצה של (לא ברור). אבל היא צריכה להחליט עכשיו מה היא רוצה,

אלדד רבינוביץ:

זה לא רציני, שישבנו גם, כל הנתונים בפנינו קיבלנו החלטה, ועכשיו, בגלל הטעות סופר, אנחנו משנים את ההחלטה שלנו.

חגית משה:

ואני לא (לא ברור) טעות סופר, טוב שזה אולי, שטעות סופר קורה, כנראה צריך שזה יקרה, לא בכל מקרה.

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) שלי אחרת.

חגית משה:

כנראה, מה? בואו תחשבו.

אלדד רבינוביץ:

פשוט האחריות היא בידיים שלנו,

חגית משה:

אם מהנדס העיר אומר לך, אני ממליץ לך X ואתה אומר למרות זאת, אני,

אלדד רבינוביץ:

אני עוד פעם אבוא אקבל החלטות אחרות, מה קרה? זה לא, כאילו, היה דיון, שמענו.

ישראל קלרמן:

הבנו. זה היית.

אלדד רבינוביץ:

כן,

ישראל קלרמן:

הוא היה והוא החליט.

חגית משה:

בסדר, אבל אתה הורס לאנשים את החיים,

אלדד רבינוביץ:

אני הורס לאחרים את החיים, זה איזון,

חגית משה:

אתה הורס לאנשים את החיים,

אלדד רבינוביץ:

אני חושב שזה, אני חושב שיש כאן איזון בין אנשים לצרכים,

חגית משה:

זה לא צרכים, קודם כל זה (לא ברור) וועדה מחוזית.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

יצאנו לסיור, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי, מתי זה במחוזית?

אמנון ארבל:

מה תראה בסיור שאתה לא רואה פה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי, מתי זה במחוזית.

חיים כהן:

אמורים גם,

ישראל קלרמן:

תעביר למחוזית, חיים אומר, הוא צודק, חיים צודק.

חיים כהן:

נו למה אנחנו צריכים?

אמנון ארבל:

למה?

אדיר שוורץ:

אם היועצת המשפטית אומרת שמותר, אז מותר.

ישראל קלרמן:

כן, אתה היום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך לנמק בכל מקרה, את מה שאתה (לא ברור).

חיים כהן:

כל הדיון הזה תגיד, אני לא מבין מה, אז אמרנו לא מקבלים.

ישראל קלרמן:

חיים, אתה היו"ר?

חגית משה:

אתה היו"ר.

חיים כהן:

אני היו"ר.

ישראל קלרמן:

יו"ר חיים,

חיים כהן:

אני מקבל החלטה, מי שרוצה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא הייתי פעם שעברה נו.

חיים כהן:

אני, אני מקווה, אני היו"ר, בסדר? מקובל?

מיכל כהן:

רגע, שנייה, שנייה,

חיים כהן:

אני מקבל החלטה, לא לקבל החלטה, שהמחוזי ידון בזה, ושהם יחליטו מה שהם רוצים, הרי ממה נפשך, זה מגיע לשמה. לא להחליט,

אמנון ארבל:

חיים, כרגע הוועדה קיבלה החלטה, ויצאה החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור),

אלדד רבינוביץ:

זה רק (לא ברור).

אמנון ארבל:

אם כרגע לא מתקנים אותה כרגע, זה אומר שבהחלטה שמובאת לוועדה, רשום לסגת.

אדיר שוורץ:

לא, זה לא אופציה בכל מקרה, זה או שאתה מתקן, או שאתה משנה.

חיים כהן:

רגע, אני בא ואני בא ואני אומר ככה, מכיוון שקראת (לא ברור), נוסח ההחלטה היה, מכיוון שקרה טעות, בפתירת ההחלטה הזאת, כיום גורם לנו לאיזה שהוא, אי, לא יודע, למצוא את הנוסח,

אמנון ארבל:

הטעות נשארת,

ישראל קלרמן:

הוא מסביר לך,

חיים כהן:

לכן אני אומר לוועדה המחוזית ששמה אמורים לפתוח את כל הנושא הזה מחדש, להתייחס גם לטעות הזאתי שיחליטו, זהו.

אמנון ארבל:

הם לא ידעו שיש טעות.

ישראל קלרמן:

יש דיון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חיים, לטעות הם לא התייחסו.

ישראל קלרמן:

הוא אומר את זה עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לך או אין לך המלצה. לא מעניין אותם מה הטעות.

אמנון ארבל:

המלצה, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם מתייחסים למה הם חושבים נכון או לא, ואיזה המלצה, השאלה (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה החלטה שקיבלת.

חגית משה:

שאני אתחיל לבוא כל שבוע?

עו"ד אילנית מיכאלי:

או שתחזור להחלטה,

חגית משה:

תזמין אותי.

אמנון ארבל:

החלטה שקיבלת,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא יכולים, מה?

אמנון ארבל:

תחזור להחלטה שקיבלת, שתהיה נכונה.

יהודה פרוידגר:

לא, אתה יכול,

אמנון ארבל:

הוועדה החליטה שהיא (לא ברור) את הבינוי כמו שהוא, יצא החלטה שגויה, אני אשם לצורך העניין
כי זה מה שיצא בהחלטה, בסדר? כרגע זה מה שיש, אם הוועדה רוצה לחזור על מה שהחליט פעם
שעברה, זה אומר לתקן את זה היום,

ישראל קלרמן:

הוועדה רוצה (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה יכולה,

ישראל קלרמן:

הוועדה כן רוצים להגיד,

אמנון ארבל:

אז מה החלטה?

ישראל קלרמן:

הם לא רוצים, אבל הם לא רוצים,

אמנון ארבל:

אז מה ההחלטה שעומדת בפני הוועדה מחוזית?

חיים כהן:

אבל עכשיו,

יהודה פרוידגר:

אני האמת היא,

חיים כהן:

כל הגישה הזאת, נקבל איזה שהוא החלטה, הרי בסופו של דבר במחוזית (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה לא עובד ככה,

ישראל קלרמן:

זה אותה החלטה.

יהודה פרוידגר:

תחזור בה.

חיים כהן:

היא יכולה לפתוח.

ישראל קלרמן:

מה שאמרתי, אני הסברתי לך מה חיים אומר,

אמנון ארבל:

כל החלטה שאתה מקבל, היא הולכת לוועדה המחוזית, היא יכולה להחליט המה שהיא רוצה, מה זה קשור? מה?

ישראל קלרמן:

בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה רק המלצה למחוזית זה לא,

אמנון ארבל:

לא, אני רוצה להבהיר אותה ולהגיד שלא צריך לסגת, כי זה מה שהייתה החלטה.

חגית משה:

אבל ההמלצה היא לא, היא לא טובה,

חיים כהן:

מי שלא צריך לסגת.

אמנון ארבל:

זה מה שהחלטתם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההחלטה הקודמת הייתה שלא צריך לסגת, אם הוועדה רוצה להחליט שהיא,

יהודה פרוידגר:

אנחנו רוצים לעשות רביזיה בהחלטה,

חיים כהן:

אז זה ההחלטה, בסדר?

אמנון ארבל:

תעשו (לא ברור), לשנות או לא,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתם רוצים לקבל את המלצת מהנדס העיר?

חיים כהן:

לא, זה מה שהוחלט, בפעם הקודמת.

יהודה פרוידגר:

לא, לתקן את זה, לא, אז מה?

אריאל גולן:

כמו הוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לתקן או לא לתקן,

יהודה פרוידגר:

יכולים לבקש, אנחנו יכולים לבקש לשנות,

חיים כהן:

לתקן את ה –

אמנון ארבל:

(לא ברור) שאני טועה,

יהודה פרוידגר:

יכולים לשנות, אנחנו יכולים לבקש לשנות.

חגית משה:

בכל מקרה זה יגיע לוועדה יתקבל תחת המלצה.

יהודה פרוידגר:

יכולים לבקש לשנות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אתה לא מתקן, אתה נשאר עם נסיגה.

חיים כהן:

(לא ברור) של התוכנית הזאת,

דוברת לא מזוהה:

זה נדון בוועדה הקודמת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אתה לא מתקן אותה, נשאר עם נסיגה.

מיכל כהן:

ב – 24?

אריאל גולן:

24, כן,

יהודה פרוידגר:

זה סתירה.

מיכל כהן:

כן, אתה היית בדיון הזה.

יהודה פרוידגר:

אני מה שאני זוכר שהעירייה כל הזמן על 6 מטר, ואמרתי אין 6 מטר,

חיים כהן:

אני חושב, אני מעלה להצבעה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

חיים כהן:

לא לתקן את זה, להשאיר את המצב כמו שהוא, ולוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפילו שנפלה טעות, להשאיר את ההחלטה כמו שהיא,

חיים כהן:

כמו שהיא, שהוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

לא היית.

אדיר שוורץ:

גם אני לא הייתי.

אמנון ארבל:

יהודה, אריאל גולן, מיכאל,

אריאל גולן:

רגע, מאשרים?

מיכל כהן:

אלדד היית.

אריאל גולן:

אני רוצה לקרוא החלטת וועדה קודמת.

יהודה פרוידגר:

אז אני בעד לפתוח את ההחלטה, ולשנות את ההחלטה.

אריאל גולן:

בוא אנחנו נתקן את ה - ,

יהודה פרוידגר:

אני בעד לפתוח את ההחלטה, ולתקן את ההחלטה.

חיים כהן:

אוקי, אני מעלה, אני מעלה את ההצעה, אני יכול ע"פ התייעצות עם היועצת המשפטית, אני אפילו שלא הייתי בדיון הקודם, אני יכול להשתתף בדיון הזה, ולהיות היום. אז אני כיו"ר מעלה להצבעה, אני לא פותח את ההחלטה, מה שהתקבל בפעם הקודמת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אתה יכול להגיד מה שאתה,

יהודה פרוידגר:

עם הנסיגה של ה – 6 מטר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) נסיגה.

חיים כהן:

ככה, אני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ההחלטה נרשמה עם נסיגה, מי בעד לאשר את הנסיגה?

אלדד רבינוביץ:

זה טעות סופר,

חיים כהן:

מי בעד לקבל את הנסיגה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה הכול,

חיים כהן:

מי בעד לקבל הנסיגה?

אלדד רבינוביץ:

זה טעות סופר, אמרת.

אמנון ארבל:

שנייה, חבר'הים, אתם עושים סלט, הוועדה, הוועדה, שנייה,

אריאל גולן:

מי מאשר את החלטת הוועדה הקודמת.

חיים כהן:

שנייה, סליחה,

חגית משה :

טעות סופר על התיק הזה.

חיים כהן :

אמי, פעם אחרונה,

אמנון ארבל :

החלטת הוועדה שיצאה, בוועדה הקודמת, הייתה לא לעשות נסיגה. בהחלטה הכתובה בטעות, נכתב לעשות נסיגה, צריך להבין אם חוזרים על ההחלטה שהתקבלה, לא לעשות נסיגה.

אלדד רבינוביץ :

מצוין,

חיים כהן :

יפה,

חגית משה :

מה המשמעות?

חיים כהן :

החלטה האם,

עו"ד אילנית מיכאלי :

האם לתקן את ההחלטה, ולכתוב,

אמנון ארבל :

להבהיר, להבהיר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

להבהיר לא לעשות נסיגה.

חיים כהן :

בדיוק, מי בעד להשאיר,

אמנון ארבל:

כמו שהתקבלה בוועדה הקודמת,

חיים כהן:

כמו שהתקבלה בוועדה הקודמת?

אריאל גולן:

אני,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כלומר כמו שהתקבלה,

אמנון ארבל:

בלי נסיגה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בלי נסיגה.

אמנון ארבל:

1, 2, 3,

מיכל כהן:

רגע, אילנית, אז,

חיים כהן:

מי נגד? רגע, מה איתך?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה עם, חיים, זה עם נסיגה. זה בלי נסיגה.

חיים כהן:

כן, זה כמו, מה שהתקבל בוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בפועל,

חגית משה :

בלי תיקון סופר.

חיים כהן :

מי נגד?

יהודה פרוידגר :

אני בעד בכלל לאשר את הקורה הזאת.

חיים כהן :

מי נגד? מי עוד?

אמנון ארבל :

מי נגד? אחד, מי נמנע?

חיים כהן :

מי נמנע? אדיר, ההחלטה התקבלה. שלום, זהו. היו"ר מתכבד בחזרה,

חגית משה :

לחזור לדיון,

חיים כהן :

לא, לקרוא ליו"ר בבקשה.

חגית משה :

לחזור לדיון, רק כשאתה אומר,

אמנון ארבל :

תוכנית 38 בסדר היום,

אדיר שוורץ :

אני אנמק את ההימנעות, רגע,

אליעזר ראוכברגר :

הימנעות, אלא הימנעות.

אדיר שוורץ:

אני מנמק את ההימנעות, בגלל שלא הייתי בדיון הקודם.

אריאל גולן:

היית בדיון הקודם.

אדיר שוורץ:

מי?

אריאל גולן:

אני הייתי בדיון הזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נסיגה,

אריאל גולן:

דנו בזה, היה דיון.

יהודה פרוידגר:

או 6 מטר, או שיעשה נסיגה, ואני לא (לא ברור) בכלל שזה, שהחליטו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אחרון, נו אמי, אחרון.

תוכנית 1024272

אמנון ארבל:

תוכנית 38 בסדר היום, 1024272, דיון שהיה בוועדה הקודמת לגבי התוכנית הרכבת הקלה בדרך חברון, הייתה החלטה, הייתה התנגדות של תוכנית אב לתחבורה כמה סעיפים שהוועדה קיבלה, הסתבר בבדיקה יותר מפורטת שהם צריכים אולי לצערנו, שתי נקודות הרחבה נוספת של כחצי מטר לצורך ה - , ביצוע של הרכבת הקלה וכל מה שקשור לזה, לכן הם מבקשים להרחיב עוד בחצי מטר בשני נקודות, שהוצגו לנו, על חשבון שטחים פרטיים כמובן, תמיד זה הרחבה זה שטחים פרטיים.

אלדד רבינוביץ:

התנגדויות שקיבלנו,

אמנון ארבל:

אז לא היה התנגדויות, זה היה רק התנגדות שלהם עצמית, לא היה אף אחד מתנגד. לכן אנחנו מבקשים לתקן את זה, וצריך לעשות פרסום לפי 106/ב בחלקות שבעצם מפקיעים להם את החצי מטר הזה, ואנחנו נחזור לשמוע אותם ככל, ככל שיהיו התנגדויות.

אדיר שוורץ:

זה הרחבה לטובת כביש או לטובת הרכבת?

אמנון ארבל:

עבודות בעצם, עבודות שכרוכות.

אדיר שוורץ:

אבל זה לא בגלל שיקולים חברתי?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

לא, העברת הרכבת,

אדיר שוורץ:

בשביל הולכי רגל.

אמנון ארבל:

כן.

אמנון ארבל:

אנחנו חוזרים, חוזרים לתיק מספר 1 בסדר היום, תוכנית 120,

ישראל קלרמן:

רגע, ארוחת צהריים עכשיו?

אליעזר ראובברגר:

לא, עכשיו לא,

אמנון ארבל:

לא, לא, איזה ארוחת צהריים?

אליעזר ראובברגר:

אחרי זה ארוחת צהריים.

אדיר שוורץ:

תלוי כמה אנחנו כועסים.

ישראל קלרמן:

לעשות קפה.

אליעזר ראובברגר:

תעשה.

אמנון ארבל:

תעשה קפה.

אליעזר ראובברגר:

תעשה קפה.

תוכנית 1203728

אמנון ארבל:

תוכנית 1203728, תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

אבל היה פה זירו מקודם, איפה הוא?

יוחנן וייצמן:

לא היה זירו.

אדיר שוורץ:

לא היה זירו, היה (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש פה אחד רגיל.

אמנון ארבל:

תוכנית המכונה מתחם פי – גלילות, יש פה תוכנית שמוגשת למעשה להרוס, את כל האתר פי – גלילות שקיים היום, ולמעשה כבר לא מתפקד, ולא פועל, באמצע מכרז, (לא ברור) לפני הרבה מאוד שנים, וניסינו לקדם פה לא מעט שנים תוכניות להקים שכונת המגורים חדשה, בעצם הרחבה של הר נוף, כרגע מוגשת תוכנית למעשה חדשה, שרוצים להציג לכם אותה, הם הוזמנו, והם נמצאים פה, ניתן להם לבוא ולהציג בצורה מסודרת.

יוחנן וייצמן:

מה היה?

אמנון ארבל:

כרגע כ – 1800 יחידות דיור.

אלדד רבינוביץ:

למה להציג לנו בעצם?

אמנון ארבל:

הצוות יבוא להציג.

אלדד רבינוביץ:

פנימי?

אמנון ארבל:

הצוות תכנון,

יהודה פרוידגר:

לא, צוות התכנון.

אמנון ארבל:

תוכנית שמוגשת ע"י העירייה.

אלדד רבינוביץ:

למה לא אתה מציג לנו את זה?

אמנון ארבל:

תוכנית גדולה ומשמעותית, ביקשו שיבואו להציג.

יהודה פרוידגר:

צוות האדריכלים.

דוברת לא מזוהה:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

שלום.

דוברת לא מזוהה:

שלום לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מי מציג מציגה?

ענת צ'רבינסקי:

הצגה שלי ברעם, אדריכלית ממשד פרחי צפריר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

ענת צ'רבינסקי:

קודם כל רוצה להתנצל, שמי ענת אני מצידה, נמצא פה רובי שולמן. קודם כל אנחנו מצטערים על התקבלה ואי – ההגעה קורה איזה שהוא בלגאן בתיאום.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

ענת צ'רבינסקי:

שמחים ונרגשים להיות בפרויקט הזה, שלי תציג ותוך כדי, אלא אם כן, אתם רוצים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תציגי לנו את ה - , בקשה שלכם.

שלי בר-עם:

אוקי אז צהריים טובים, אני שלי בר – עם ממשרד פרחי צפריר, אדריכלים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חברים בבקשה.

שלי בר-עם:

אני אציג בקצרה את הרקע, קודם כל המיקום שלנו, הקו הכחול של התוכנית, בצמידות לשכונת, שכונת הר נוף, בין אזור התעשייה גבעת שאול, אנחנו רואים פה את בעצם מחלף רבידה, כביש 16, אנחנו בדיוק נמצאים בסמוך למחלף, דרך וייץ, וזו שכונת הר נוף. תוואי הרכבת הקלה הקו הירוק, תחנה שמתוכננת כאן בגבעת שאול, אמנם לא צמודה אלינו לפרויקט, אבל בהחלטה יש לה חשיבות. הקו הכחול של התוכנית שלנו חשוב להגיד, בעצם הוא נגזרת של המכרז שבו זכו חברת תדהר ואזורים, מכרז של רמ"י שבעצם הכתיב את הקו הכחול שלנו, השטח הוא כ – 160 דונם. אנחנו רואים שהוא כולל בעצם את אזור מיכלי הדלק של מתחם פי – גלילות. צריך להגיד קודם כל שהתוכנית הזו המשמעות שלה, והחשיבות שלה, היא פינוי המפגע הזה, מפגע שיושב בסמוך לשכונת מגורים, ואנחנו בעצם רוצים,

אלדד רבינוביץ:

מפגע את מתכוונת ויזואלי, או שיש שם זיהומים גם ודברים כאלה?

שלי בר-עם:

מפגע בעיקר, זה מתקן,

אריאל גולן:

מתקן מסוכן,

שלי בר-עם:

מתקן בטיחותי,

אלדד רבינוביץ:

שהוא מרוקן כרגע, לא?

שלי בר-עם:

כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בחלקו פעיל.

ענת צ'רבינסקי:

כן, בחלקו פעיל.

אריאל גולן:

אתה רואה שמה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא פעיל בחלקו, ואם יש זיהומים רעים יצטרכו לעשות בדיקות,

יוחנן וייצמן:

בשלב הנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש זיהומי קרקע,

אריאל גולן:

מה המובלעת הזאת? סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

זיהומי קרקע,

שלי בר-עם:

זה שטח יער, אני תיכף,

יוחנן וייצמן:

בגלל זה אסף יושב פה.

שלי בר-עם:

אני תיכף אציג. אנחנו רואים פה בתצ"א קודם כל את מחלף רבידה, את דרך וייץ, וזה מעגל התנועה, ורחוב חזקיהו רבין, שמתחבר בעצם לחלק הדרומי של שכונת הר נוף. זו שכונת הר נוף, אלה בעצם שורת הבתים האחרונה שצמודה אלינו, אפשר לראות בעצם אנחנו ממש צמודי דופן למרקם של השכונה, ואנחנו בעצם איזה שהיא חתיכה, חתיכה חסרה במרחב הזה, במרחב הבנוי, אבל אנחנו גם בסביבה שיש לה השפעה משמעות נופית מאוד, מאוד חשובה, גם היער, יער ירושלים שנמצא בחלק הזה, פארק רבידה, והוואדי שעובר בחלק הצפון מזרחי לנו. נושא מאוד משמעותי שחשוב להדגיש, והוא אחד האתגרים,

יהודה פרוידגור:

של גובה.

שלי בר-עם:

זה הפרשי גובה במתחם הזה, אנחנו רואים יש לנו מהחלק התחתון בעצם מעגל תנועה, הוא זאת תהיה דרך הגישה לשכונה, ועד לחלק העליון יש לנו הפרש של 70 מטר. ועד לחלק העליון של שכונת הר נוף יש עוד 20 מטר נוספים, אנחנו רואים פה את הוואדי שיורד כאן, ואת אזור יער ירושלים, באמת שטח מאוד מאתגר מבחינה פיזית. זה מבט נוסף על אזור, אזור היער. מפת הבעלויות שהיא מאוד משמעותית, אנחנו רואים פה בעצם את השטחים, שבהם זכו תדהר ואזורים במסגרת המכרז.

רובי שולמן:

רק נדייק, של, תני לי דקה, אני אדייק את זה, בסדר? יש פה בעצם שתי בעלויות, המתחם שמסומן באדום, זה חברת פי-גלילות, שהיא בהסכם עם חברת תדהר, שיש פה הנציגה ענת. והמתחמים שמסומנים בירוק, זה מה ששווק במכרז של רמ"י המקב"ת זה זכייה שלנו, חברת מימושים בשותפות עם אזורים, בינינו בקבוצה שלנו לקבוצת תדהר בעצם יש הסכם לתכנון משותף, אז התבי"ע הייתה באחת לכל המתחמים, אבל הם בסוגי בעלויות שונות, חלק מכרז חלק זה חוזה חכירה היסטורי.

ענת צ'רבינסקי:

מה? שאנחנו מבקשים היום בדיון, זה הצטרפות של העירייה לירושלים, הצטרפות של העירייה לתוכנית,

אמנון ארבל:

הוועדה המקומית.

ענת צ'רבינסקי:

כן, של הוועדה המקומית סליחה, אנחנו רואים פה הוועדה בעצם נכנסת עם שטח, שטח עירוני, אנחנו מבקשים את ההצטרפות של הוועדה לתוכנית.

אלדד רבינוביץ:

מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה התוכנית שאתם מבקשים הצטרפות?

אמנון ארבל:

הנה היא,

יהודה פרוידגר:

בונים,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית,

ענת צ'רבינסקי:

בסדר גמור,

אליעזר ראוכברגר:

המטרה, קראנו את זה פה.

ענת צ'רבינסקי:

כן, אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה.

ענת צ'רבינסקי:

אפשר, אז בוא נמשיך בהצגה.

אלדד רבינוביץ:

הוא בעלות עירונית?

ענת צ'רבינסקי:

אין בעיה,

אליעזר ראובברגר:

אז תגיד מה אתם רוצים שאנחנו נצטרף?

ענת צ'רבינסקי:

אין בעיה, אז בבקשה, ששלי תתקדם.

שלי בר-עם:

אני מתקדמת, אני מתקדמת.

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

שלי בר-עם:

אוקי, זה המצב הסטטוטורי הקיים, השטח של פי-גלילות בעצם בחלקו הוא בכלל ללא תוכנית מפורטת, ושאר השטח הוא ביעוד כלל עירוני, אנחנו רואים פה את השצ"פים שבבעלות העירייה, ושטחי היער בשטח שמורה בחלק המזרחי. והתכנון המוצע, אז בעצם כפי שאמרתי, אנחנו רואים בשכונה הזו בעצם שכונה שהיא צמודת דופן לשכונת הר נוף, היא חלק משכונת הר נוף,

יוחנן וייצמן:

יש לך חשק שנייה לחזור לכל התוכניות, לכל הייעודים, המסך הקודם?

שלי בר-עם:

כן, קרקע.

יוחנן וייצמן:

הקומה הזאת?

שלי בר-עם:

זה איזה שהוא ייעוד כלל עירוני,

רובי שולמן:

כלל עירוני,

שלי בר-עם:

איזה שהיא תוכנית מתארית, זה לא משהו, זה כל מיני חלקי תב"עות שנשארו כאן,

יוחנן וייצמן:

הירוק כן שצ"פ.

שלי בר-עם:

הירוק זה שצ"פ.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת העירייה נכנסת לשצ"פים,

שלי בר-עם:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

חלק שצ"פ,

ענת צ'רבינסקי:

יש יער,

אמנון ארבל:

היום כבישים,

יהודה פרוידגר:

למה שצ"פ?

אלדד רבינוביץ:

למה להכניס אותנו לקו הכחול לא הבנתי.

שלי בר-עם:

הירוק פה זה יער,

יהודה פרוידגר:

זה מה שהיה במכרז של רמ"י.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל הירוק הזה לא אחרי הקו הכחול של התוכנית המדוברת.

אליעזר ראוכברגר:

כן בקו הכחול,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, המכרז של רמ"י,

אריאל גולן:

הירוק,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שבקו הכחול,

אריאל גולן:

הירוק שבין הכחולים, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

אז היושב ראש תסתכל אחורה,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה כבישים, נו.

שלי בר-עם:

זה השטח הזה,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

השטח הירוק,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הכחול למעלה, הוא הופך את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו דיברנו הירוק איפה שהרגע הסמן של העכבר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

הבנתי. וזה לצורך דרכים בעצם.

רובי שולמן:

כן,

אריאל גולן:

זה רק מראה את הבעלויות, יוחנן.

יהודה פרוידגר:

לא, זה בתוכנית, זה בתוכנית כדי גם לעשות כביש שיתחבר להר נוף.

אריאל גולן:

תראה מה זה.

אמנון ארבל:

גם וגם.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להסביר לוועדה מה שאלתי, רציתי לדעת מה אנחנו מכניסים לביזנס.

רובי שולמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו זורקים לעסקה?

אלדד רבינוביץ:

אבל למה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עיריית ירושלים, לא וועדה מקומית,

אלדד רבינוביץ:

למה אנחנו בכלל, למה השטח שלנו בכלל צריך להיות,

יוחנן וייצמן:

כי הוא צריך לקדם את התוכנית,

אמנון ארבל:

זה הסדרה.

יוחנן וייצמן:

הם רוצים שם את ה – 2000 דירות האלה,

אלדד רבינוביץ:

אבל זה,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נראה מה,

אלדד רבינוביץ:

או שהיה ירוק, ויוצא, לא?

יוחנן וייצמן:

בוא נראה.

אמנון ארבל:

אולי ניתן לה להציג את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה, בסדר, אז לכן שאלתי, לכן ביקשתי לחזור למסך, רציתי לראות את הייעודי קרקע, רציתי לראות מה הבעלויות, להבין.

אמנון ארבל:

ככה כל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הבנתי,

אמנון ארבל:

ותקשיבו.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) שאין, ותקשיבו.

יוחנן וייצמן:

הייתי בחדר, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

נו, הלאה, הלאה,

שלי בר-עם:

טוב, אני ממשיכה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בבניין הוא.

אמנון ארבל:

בניין 4.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא עד כדי כך,

שלי בר-עם:

אנחנו חיפשנו בעצם את נקודות החיבור, והשקה איך אנחנו בעצם יכולים להתחבר למרחב, ברור לנו שהצומת על דרך וייץ, היום זה מעגל תנועה, ורוצים להפוך לצומת מרומזר, זו בעצם תהיה כניסה, כניסה עיקרית לשכונה מדרום, ברור לנו שאנחנו רוצים חיבורים אל שכונת הר נוף, אנחנו סימנו כל

מיני אפשרויות לחיבורים כאלה, וגם חיבורים אופציונאליים לגבעת שאול ד', צריך להגיד שיש כאן תוכנית בהכנה, לשטחי תעסוקה. תעשייה עתירת ידע,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה שנים בהכנה.

שלי בר-עם:

היא הרבה שנים בהכנה. נכון. סימנו פה את רשת, רשת הרחובות בשכונת הר נוף, היא משמעותית, כדי להבין את ה - , את המרחב שאליו אנחנו מתחברים, מכיוון שיש היררכיה שכונה מבחינת הרחובות, רחובות הטבעת האלה, הם בעצם הרחובות המרכזיים, בהם גם עוברת התחבורה הציבורית, כשהרחובות שמסומנים כאן בקווים מרוסקים, הם בעצם חנייה, זה מין רחובות חנייה, חלקם בייעוד חנייה, או חלקם אפילו בייעוד מגורים, הם לא רחובות, מבחינת ייעודי הקרקע, וגם בחלק הזה בעצם רחוב שפרבר לדוגמא, שהוא הרחוב שצמוד אלינו, הוא למעשה רחוב חנייה פרטי לצורך העניין פרטי פתוח.

אריאל גולן:

כניסה לחניונים של הבניינים,

שלי בר-עם:

בעצם חניונים של הבניינים, ולכן היה חשוב לנו למצוא את הדרך להתחבר לרשת המרכזית של, של השכונה, בעיקר גם בהקשר של התחבורה הציבורית, הנגישות בה.

יהודה פרוידגר:

אתם מתחברים גם לאבן דן?

דובר לא מזוהה:

מהצד שני, הוא בה.

שלי בר-עם:

מה זה אבן דן? סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

אבן דן זה פח, זה הקטנצ'יק לפח, לא, מה פתאום,

אריאל גולן:

לא קשור,

שלי בר-עם:

אני תיכף אראה,

אליעזר ראוכברגר:

אבן דן זה הרחוב הכי תחתון שאת רואה כאן בצד השני,

שלי בר-עם:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

חנייה שסימנו.

יהודה פרוידגר:

לא, למה זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה אבן דן,

יהודה פרוידגר:

זה זה,

שלי בר-עם:

זה,

יהודה פרוידגר:

זה זה, זה זה.

שלי בר-עם:

כן, הוא רחוב חנייה,

יהודה פרוידגר:

לא, לא זה, לא זה, זה זה, זה זה, לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה האדמו"ר מרוז'ין,

יהודה פרוידגר:

זה,

אמנון ארבל:

מויאל,

אליעזר ראוכברגר:

האדמו"ר (לא ברור), זה. כן,

יהודה פרוידגר:

אם זה היה מרחב, הוא היה צריך לחבר את זה, כי פה, יכול להיות המון מבני חינוך. לא יהיה חד סטרי, לא יהיה ללא מוצא, הולכים לבנות המון גני חינוך, כאילו הכול יהיה ללא מוצא וכולם ילכו הלוך חזור, הלוך חזור. אולי את הכחול הזה איכשהו להכניס את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אולי לא,

שלי בר-עם:

אני תיכף,

יהודה פרוידגר:

מה?

שלי בר-עם:

אני תיכף אראה את ה - ,

אלדד רבינוביץ:

הצעה טובה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש שמה, רק יש שמה הפרשי טופוגרפיה מאוד גבוהים.

יהודה פרוידגר:

אם הוא יוסיף עוד איזה 10 מבנה חינוך,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה הפרש טופוגרפיה מאוד גבוהים.

ענת צ'רבינסקי:

שלי, תחזרי רגע לראות את מה שהוא אמר בסימפליקס שעשינו, ב - , בתלת – מימד, רואים את זה, הנה אתה מדבר בעצם לחבר את זה לפה.

יהודה פרוידגר:

נכון,

ענת צ'רבינסקי:

עכשיו שימו לב,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הפרש טופוגרפי,

ענת צ'רבינסקי:

שים לב, שים לב,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בדקנו את זה דרך אגב את האופציה הזאת על התוכנית,

רובי שולמן:

זה לא קשור לזה,

אליעזר ראוכברגר:

של זה, זה מגרש 16 נקרא, זה תוכנית שנמצאת עכשיו בהליכי תב"ע.

ענת צ'רבינסקי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ובדקנו את זה שמה, זה תוכנית עירונית, תוכנית שלנו, אנחנו בדקנו יש שמה טופוגרפיה, אמי, אתה זוכר שבדקנו את זה,

אמנון ארבל:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

אבל יש פה כזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

ככה שחשבנו שנעשה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, חשבנו חילופי קרקע למעלה, נכון, עשינו כל מיני, חשיבה והטופוגרפיה היא פה, אפילו חשבנו על גשר,

יהודה פרוידגר:

יש איזה שביל כזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח שיש לזה היתכנות, אבל, אתה יודע,

ענת צ'רבינסקי:

גם למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

המתכננים הם,

ענת צ'רבינסקי:

ולא הייתה לזה היתכנות.

שלי בר-עם:

זה לא כל כך ב - , זה לא בתחום התכנון שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הוא ביקש אולי לצרף, הוא אמר אולי לצרף.

אריאל גולן:

כביש מצרני.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

שלי בר-עם:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

שלי בר-עם:

אני ממשיכה, בתוך הרשת הזו בעצם בדקנו גם את המערך של השטחים הפתוחים, כמו שאמרתי, אנחנו נמצאים במרחב מאוד מיוחד, יער ירושלים מדרום, פארק רבידה, הוואדי שעובר למטה, ויש את ה - , בעצם את הוואדי שמתחבר אל לב שכונת הר נוף, הר נוף בעצם נהנית פה משטח ציבורי מאוד מאוד גדול בחלק העליון, שכולל גם מבני ציבור, וגם שטחים ירוקים, ובעצם ניסינו לראות איך אנחנו קושרים ומחברים את כל זה, וגם מחברים את הירוק הזה דרך השכונה החדשה שאנחנו מתכננים. ומתוך התפיסה הזאת, ומתוך כל העקרונות האלה, בעצם בנינו איזה שהוא שלד, שלד של רחובות, ושל מרחב ציבורי, עם שבילים, ומעברים ירוקים, שיצרו בעצם את התשתית של ה מרחב ציבורי בשכונה. אנחנו רואים בעצם את הכניסה כפי שצינתי, דרך רחוב וייץ, את הכניסה לשכונה, עם הרחוב המרכזי, הסימון המקווקו כאן הוא בעצם מסמל תוואי של תחבורה ציבורית, אנחנו רוצים לאפשר פה תחבורה ציבורית, שתעבור ותתחבר דרך רחוב אגסי אל קצנלבוגן, אל הרשת של שכונת הר נוף.

אריאל גולן:

תחבורה ציבורית תעבור באגסי?

שלי בר-עם:

באגסי אנחנו נצטרך לעשות התאמות כדי לעבור שם, אני כמו שהראיתי קודם, חלק מהשטח הוא בעצם לא בזכות דרך, היא לא מפה. אנחנו נצטרך לעשות את ההתאמות האלה,

אליעזר ראוכברגר:

זה קצת יומרני אבל בסדר,

אריאל גולן:

מה זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

למי שמכיר את השטח,

אריאל גולן:

את רוצה להעביר תחבורה ציבורית באגסי,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק זה, גם החיבור לקצנלבוגן זה, זה סמטה, זה אפילו לא רחוב,

אריאל גולן:

כן,

שלי בר-עם:

אני אסביר אולי,

אליעזר ראוכברגר:

סוף אגסי הוא, הוא צריך להיות בכלל חד סטרי, הדו – סטרי שמה הוא לא, הוא לא ריאלי. אין ברירה.

אריאל גולן:

ויז'ניץ?

אליעזר ראוכברגר:

כן, ויז'ניק והמעונות, והבנייני מגורים בצד השני, להעביר שם תחבורה ציבורית זנל,

אריאל גולן:

לא, זה הזוי.

אליעזר ראוכברגר:

משימה בלתי אפשרית.

שלי בר-עם:

אני אסביר אולי את הבעיה שאנחנו נתקלנו בה, וזה בעצם הקו הכחול כפי שהראיתי לכם קודם, בעצם מתחבר פה לזרח ברנט, והרחוב הזה הוא בוודאי לא רחוב שיכול להעביר תחבורה ציבורית,

אליעזר ראוכברגר:

יותר הגיוני מאשר אגסי, כי שמה בזרח ברנט הוא חד סטרי, הוא כזה רחוב מעגלי.

שלי בר-עם:

כן, אבל יש לו הפרשי,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו הפרשי גובה, יש שם גשר, גשר,

שלי בר-עם:

יש שם בעצם איזה שהוא מבנה חנייה מתחת ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

שלי בר-עם:

לרחוב,

אליעזר ראוכברגר:

חניון מתחת לגשר,

שלי בר-עם:

וגם צריך להגיד הרחוב הזה הוא בעצם לא רחוב סטטוטורי, זאת אומרת הוא,

אליעזר ראוכברגר:

זה יכול להיות,

שלי בר-עם:

חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

שלי בר-עם:

בדקנו זס,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם אגסי הוא רחוב חנייה,

שלי בר-עם:

נכון, נצטרך להסדיר מקטע ממנו.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

שלי בר-עם:

אני חוזרת, הנה זה ייעודי קרקע אנחנו רואים פה בחלק הזה של אגסי הוא דרך, ופה זה בעצם חנייה, ופה זה דרך, זאת אומרת אנחנו צריכים להסדיר את החתיכה הזאת כאן, לכן הפוטנציאל להתחבר לפה, בצורה כזאת, הוא קל יותר, מאשר להתחבר,

יוחנן וייצמן:

התוכנית?

שלי בר-עם:

רואים רק החלק הזה, הוא בעצם בייעוד חנייה, כל השאר זה דרך.

אליעזר ראוכברגר:

את מדברת עכשיו מבחינה הסטטוטוריקה,

שלי בר-עם:

על הסטטוטוריקה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר עכשיו על סטטוטוריקה,

אריאל גולן:

מציאות.

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על מציאות. עכשיו יש שם בניינים בנויים, את לא יכולה לפרק אותם ולהזיז,

שלי בר-עם:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם היה אפשר לפרק אותם ולהזיז, ולהרחיב אהלן וסהלן.

ענת צ'רבינסקי:

אבל אני רוצה להגיד משהו, קודם כל אתם צודקים, אנחנו במהלך השנה האחרונה, ואמי יושב איתנו פה, עשינו באמת בדיקה נרחבת,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, בבקשה.

ענת צ'רבינסקי:

עשינו,

אריאל גולן:

מכיר,

ענת צ'רבינסקי:

עשינו בדיקה מאוד מאוד נרחבת של כל המערך התנועתי בשכונה, יחד עם באמת טובי המומחים, הצגנו את זה לאמי, ליואל, לכל הצוות. ובעצם אנחנו נמשיך לבדוק את כל הדברים, כמובן מתי שזה קורה בהתייחס לעובדה שזה גורר שינויים סטטוטוריים אחרים, אנחנו נמשיך ונבדוק, אנחנו רוצים פשוט להניע את המהלך הזה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זמן אורך לכם עוד להמשיך ולבדוק?

ענת צ'רבינסקי:

לא, לא, אנחנו כבר עשינו בדיקה, אנחנו כרגע רוצים לקדם את התוכנית, ולעשות את זה תוך כדי גם, אבל מה שאתם דיברתם על הנקודה הזאתי בדקנו הרבה מאוד, יש שמה בתים של כבישים, אנחנו צריכים לעשות בו שינוי, אנחנו צריכים להכניס אותו לשינוי סטטוטורי, זה כביש שהוא בעצם כביש חנייה, יש שם פער של טופוגרפיה מאוד מאוד משמעותי וזה כולל גם מעבר של תחבורה ציבורית. הדברים האלה באמת נבדקו גם מול הצוות העירוני, מול מומחי התנועה שלנו, עשינו פה במהלך ה-11 החודשים האחרונים, אני יכולה להגיד, באמת הרבה מאוד חלופות, אתם תראו את זה, גם העברנו במצגת, יש פה הרבה מאוד חלופות, שכל אחת נבדקה בהיבטים של תנועה, בהיבטים

של הנוף, של הזרימה, של החיבור, בין השכונה החדשה, בין הרחבה של השכונה לשכונה הקיימת. ובעצם בשיבה שלה במרחב, שוב נבחנו גם החיבורים לגבעת שאול, לכל המערך הסביבתי. יש פה פרויקט יש פה אתגר טופוגרפי משמעותי מאוד, אבל יש פה בעצם פרויקט שבא קודם כל לפנות מטרד מהשטח, ולהשלים את השכונה. עכשיו אם אתם שואלים אותנו, אז כבר שחשבנו על השכונה, הפתרונות האלה הם לא ניתנו ועכשיו יש פתרונות שהם חלק מאולצים, אנחנו מנסים לעשות את הטוב ביותר, שוב שמתייחס גם לתחבורה ציבורית, נבחן פה הרבה מאוד המערך, שוב של כמה דקות נסיעה לוקח לעבור בשכונה, איזה תנועה יש פה הולכי רגל, איך הולכים, ובהתייחס לעובדה ש - מדובר באוכלוסייה שהיא אוכלוסייה דתית, ואת ההקשרים בין ה - , בין החלקים השונים של השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

חשבתם של תחבורה ציבורית בכלל לא לחבר? אני רוצה תחבורה פרטית ולא ציבורית?

דובר לא מזוהה:

לא,

ענת צ'רבינסקי:

יש לנו, יש לנו גם תחבורה, יש לנו גם תחבורה פרטית,

רובי שולמן:

ולחבר לשכונה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא לחבר לשכונה הוותיקה,

אריאל גולן:

אבל שלי, אני רוצה להגיד לך, את מכירה,

אליעזר ראוכברגר:

קיצור, כן, שייסעו דרך הזרוע שהולך לפר בשטיין,

אריאל גולן:

תושבי הר נוף,

אליעזר ראוכברגר:

גבעת שאול, וכל זה, ברור שתחבורה ציבורית צריך,

רובי שולמן:

אני אגיד גם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שהיא תהיה רק לשכונה, בלי לחיבור בकिכר.

אריאל גולן:

אני רוצה לגלות לכם, תושבי הר נוף,

אליעזר ראוכברגר:

כי כמו שאני קורא כרגע,

אריאל גולן:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, רגע, כמו שאני רואה כרגע, בחיבור הוא לא ריאל.

ישראל קלרמן:

לא יהיה להם שירותים אבל (לא ברור)?

אריאל גולן:

אי-אפשר להביא תחבורה ציבורית באגסי, נו מה?

ענת צ'רבינסקי:

החיבור,

אריאל גולן:

עם כל הכבוד למומחים, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אריאל גולן:

עם כל הכבוד למומחים, אין סיכוי בעולם תחבורה ציבורית באגסי.

ישראל קלרמן:

יהיה פה (לא ברור)?

אליעזר ראובברגר:

בוא נראה מה (לא ברור).

אריאל גולן:

אין סיכוי בעולם, לשנות סטטוטורית, את לא מכירה את תושבי הר נוף, הם אקטיביסטים,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו לא רוצים לשנות,

אריאל גולן:

לא, זה מה שאמרת,

ענת צ'רבינסקי:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

אין בעיה, אבל הם לא,

אריאל גולן:

גם זרח ברנט,

ענת צ'רבינסקי:

זה לא, זה לא,

יהודה פרוידגר:

לא, גם באגסי יש קטע קטן.

אריאל גולן:

גם באגסי,

ישראל קלרמן:

כל זה,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, מסחר, בוודאי.

אריאל גולן:

חיים באספמיה, נו מה?

ענת צ'רבינסקי:

חברים,

רובי שולמן:

לא, אנחנו לא בדיון עכשיו לאישור התוכנית, אנחנו בדיון על הצטרפות העירייה.

אריאל גולן:

אבל הרעיון, באתם להראות לנו את התוצרים, אז אני אומר לכם שזה,

ישראל קלרמן:

הצטרפות זה,

אריאל גולן:

שנייה, להעברת השטח.

אליעזר ראוכברגר:

מבחינתנו אנחנו בדיון, לא לאישור התוכנית, אבל אישור ההצטרפות, שאני רוצה לדעת למה אני מצטרף.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

תקן אותי עכשיו, שאני אלך לך לטיול, תגיד למה מה מסלול הטיול.

רובי שולמן:

אבל יאשרו הצטרפות, גם מרחק יותר גדול של הפרטים, נכון, הנה הכביש הזה הוא דיון שנערך גם אצלנו פנים שנתיים האחרונה, לפני 3 שנים זכינו, ודנים, וככה וככה, וגם אנחנו, אני כתושב הרחוב, אומר, אומר את אותם דברים לפעמים,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, דרך אגב, התחבורה הציבורית שהיא מדברת זה לא באזור שאתה גר, זה קצת אחרי.

ענת צ'רבינסקי:

אני רוצה להגיד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה,

רובי שולמן:

50 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

70 מטר, 100 מטר. אבל לא משנה שנייה,

ישראל קלרמן:

אנחנו מצטרפים.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לומר זה לא לך, אתה רוצה ללכת איתי לטיול, אני רוצה לדעת מה מסלול הטיול, מה אבני הדרך בטיול, איפה אנחנו נטייל, איפה אנחנו נצפה, איפה אנחנו נראה, איפה אנחנו נמצא,

אם הטיול לא מוצא חן בעיני, אני לא רוצה להצטרף אליך, לטיול.

רובי שולמן:

כן, אבל, הוא לא מוצא חן בעיניך נקודתית בהיבט של משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

מסכים, אני לא אמרתי,

רובי שולמן:

הוועדה יכולה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי שלא, יכול להיות ש - , מצפה אחד לא מוצא חן בעיני, אבל המצפה השני כן, אני מסכים
איתך, ברור, אני לא חולק עליך,

אריאל גולן:
(לא ברור) את,

אמנון ארבל:
רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:
הנושא של תנועה הוא דבר מרכזי,

רובי שולמן:
כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:
אני יכול להתווכח איתך, אם יהיה 5 גני ילדים, או יהיה 4 גני ילדים, בסדר. זה נסתדר.

רובי שולמן:
צריך נקודתי בתנועה, אם ברמת העיקרון הוועדה כוועדה רואה לנכון לקדם פה שכונה חדשה, לפנות
את המפגע, ולקדם פה שכונה חדשה, של X יחידות דיור, ולזה אנחנו מקבלים שהוועדה תצטרף, כי
בלי אנחנו לא עומדים בתנאי סף, בשביל שהדיונים לגבי התנועה יהיו אפקטיביים, ולא יישארו
בינינו לבין עצמנו, זה חייב להיכנס למסלול של סטטוטוריקה אחרת אין לנו, אין לנו, עם עצמנו
אנחנו יכולים להעלות 20 חלופות.

אליעזר ראוכברגר:
אני לא מקבל את מה שאתה אומר מסיבה אחת ויחידה, התוכנית היא בסמכות מקומית,

רובי שולמן:
כן,

אליעזר ראוכברגר:
האקדח, או הכדור היחיד באקדח שיש לי, יש לנו זה ההצטרפות, ברגע שאני הצטרפתי הסוסים
ברחו, מבחינתי,

רובי שולמן:

אני צריך את החתימה,

אליעזר ראוכברגר:

ברחו מהאורווה.

רובי שולמן:

בכל שלב בהמשך.

ענת צ'רבינסקי:

אבל שנייה רגע, אני רוצה להגיד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מכיר את החומר,

ענת צ'רבינסקי:

ראובן, אני רוצה להגיד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי על הוועדה.

ענת צ'רבינסקי:

כן, כבוד היושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

הסוסים ברחו מהאורווה, אני לא רוצה שהסוסים יברחו.

ענת צ'רבינסקי:

כבוד היושב ראש, אני חייבת להגיד משהו על זה, שאנחנו כחברה יזמית משמעותית מאוד שעובדת בירושלים, אנחנו לא מאמינים בסוסים שבורחים באורוות, אנחנו בכל עיר שאנחנו נמצאים, ויש לנו הרבה מאוד פרויקטים, מאה פרויקטים ברחבי הארץ, אנחנו עובדים תמיד בשיתוף פעולה, עם הרשויות שאנחנו עובדים איתם, אנחנו בשנה אחרונה, יושבים בישיבות דחופות מאוד, עם הצוות התכנוני של העירייה, כדי להגיע לפתרון, ולמצוא את הדבר הטוב ביותר בעיר.

אליעזר ראוכברגר:

את לא הקשבת למה שאמרתי.

ענת צ'רבינסקי:

אני הקשבתי בקשב רב,

אליעזר ראוכברגר:

לא הקשבתי.

ענת צ'רבינסקי:

אני הקשבתי, ותן לי רגע לסיים לדבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

ענת צ'רבינסקי:

אני חושבת שאנחנו מציעים פה תוכנית שקודם כל יש לה ייחוד במרחב כולו, וברור שאנחנו צריכים עוד עדיין לתקף את הדברים, את כלל, כלל מערך ההקשרים, אני חייבת להגיד לכם, שלשאלות שאמרתם, למה זה לא, למה (לא ברור) וזה מתחבר לשכונה. היו פה גם הנחיות שבאו מהצוות העירוני של העיר עצמה, שלא רצו שכונה שמסתמכת רק על שביל אחד, או לא מנותקת מהחלקים שלה ורצו בעצם לקדם.

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי על התחבורה הציבורית. לא, על (לא ברור).

ענת צ'רבינסקי:

אז אוקי, התחבורה הציבורית, ואנחנו נשב לדיון, שהוא יהיה דיון רק תחבורה ציבורית אתכם, ויבוא הצוות שלכם גם, והצוות שלנו, ונראה באיזה רמה זה נבדק גם, אנחנו נראה לכם את הבדיקות גם. אנחנו נשתף אתכם בדברים, ותעזרו לנו להתקדם.

רובי שולמן:

אם מדברים על חיבור נקודתי, בינתיים, בינתיים.

אליעזר ראוכברגר:

אין אפשרות,

רובי שולמן:

בינתיים ההערה היחידה שהייתה, עוד לא ראיתם הכול.

אליעזר ראוכברגר:

זה, זה (לא ברור).

ענת צ'רבינסקי:

הקשבתי, למה לא הקשבתי כבוד היושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

לוועדה, הדבר היחידי שיש, זה,

אריאל גולן:

הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

הכדור הזה באקדח.

ענת צ'רבינסקי:

אני הקשבתי ואמרתי בעיני זה,

אליעזר ראוכברגר:

ואת ענית לי בקומה 4,

ענת צ'רבינסקי:

לא, זה ממש לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ענת צ'רבינסקי:

אני חושבת,

אליעזר ראוכברגר:

יותר ברור מזה, אני לא יכול להגיד.

ענת צ'רבינסקי:

אבל חברים, אנחנו, כשאתה אומר על כדור טבעי,

רובי שולמן:

אבל זה הוצג גם לך.

ענת צ'רבינסקי:

הכדור,

אליעזר ראוכברגר:

א', אנחנו באמצע דיונים,

רובי שולמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ב', הנושא של התחבורה הציבורית לא נאמר מילה,

רובי שולמן:

לא, כולל,

אליעזר ראוכברגר:

לא הגענו לזה בכלל.

אריאל גולן:

הוא מתכוון כולל,

רובי שולמן:

כולל במצגת.

אליעזר ראוכברגר:

סיכמנו שיהיה עוד דיון.

ענת צ'רבינסקי:

לא, לא, אבל אני רוצה, הבנתי,

רובי שולמן:

לא, אבל להעביר, בינתיים שמענו, נקודתי, עוד לא ראיתם הכול.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

רובי שולמן:

אפשר להגיד שהוועדה מצטרפת, אבל היא חולקת.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים, אני לא,

רובי שולמן:

היא לא מסכימה לתת את החיבור הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים, אני רק אומר, בנושא הנקודות, אבן דרך באמצע, לא אמרתי עוד את דעתי, יש לנו פה חברי הוועדה, וצריך לקיים דיון פנימי, אני לא אומר שלא, אני רק אומר שיש דברים שמבחינתנו, אם הצטרפנו הסוסים ברחו מהאורווה זה הכול.

רובי שולמן:

אוקי, בואי נמשיך את ההצגה.

שלי בר-עם:

טוב, אני אמשיך את ההצגה, אנחנו נחזור לנושא של ה - , של הדרכים, כי זה באמת סוגיה שעסקנו בה שנה שלמה. ויש פה הצגה של כמה חלופות, אפשר כמובן להציג אותם.

יהודה פרוידגר:

למה אתם מחליפים מכיכר לרמזור?

אליעזר ראוכברגר:

למה מה?

יהודה פרוידגר:

למה הם מבטלים את הכיכר לצומת מרומזר?

אליעזר ראוכברגר:

שזה, (לא ברור) של מהנדסי התנועה דורשים,

רובי שולמן:

לא, יש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

בזה אני לא מבין, אני לא יכול להגיד לך שאני,

רובי שולמן:

לא, לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה יש מהנדסי תנועה, בוא עם כל הכבוד,

רובי שולמן:

בתוכנית של כביש 16, מה שהיום זה כיכר, בגלל שהמתחם עדיין פעיל והמשאיות חייבות את הרדיוס של הכיכר, לא יכולות לנסוע, זה מה שהם עשו להם.

אליעזר ראוכברגר:

הכיכר הוא הרבה יותר למטה.

רובי שולמן:

לכניסה לפי – גלילות, אתה מתכוון. אז על מה דיברת?

אליעזר ראוכברגר:

אין כיכר בכניסה לפי-גלילות.

יהודה פרוידגר:

בטח,

אריאל גולן:

למטה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

למטה יותר, אמרתי יותר למטה, בכניסה להר נוף יש כיכר.

ישראל קלרמן:

בחדשה.

רובי שולמן:

אותם מתכננים, זה אמרתי, אותם מתכננים של כביש 16.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר אבל זה, זה מהנדסי תנועה, אני לא, בוא, עם כל הכבוד, אני יכול להגיד מה הצרכים, או מה זה, אבל אני לא מהנדס תנועה. לא,

יהודה פרוידגר:

אתה יודע, אנשים, אתה יודע עד שכבר יוצאים, ואתה רוצה לנסוע על כביש 16, וזה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

ועוד רמזור,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אם מהנדסי אומרים, מה זה נקרא עד שיוצאים? אתה מדבר פה שיהיו, יהודה, יהודה, אתה מדבר פה על עוד 1900 יחידות דיור, כן פלוס מינוס, ואתה מדבר פה עוד כמות אדירה של רכבים, אתה רואה, אין פה רכבת קלה, אין פה שירותיות אחרת,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

נו, מה אתה רוצה? לא משנה, אבל אתה אומר רוצה כביש 16, תסתכל מה העומס שיבוא לפה. אז אומר מהנדס תנועה, בגלל העומס שיבוא, אני צריך פה צומת.

יהודה פרוידגר:

מי שיבוא יבוא מכיוון ירושלים, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם. גם וגם. כל מי שיגור כאן וירצה לצאת לכיוון תל – אביב ירצה ב – 16, מה השאלה בכלל?

יהודה פרוידגר:

אז שיחשבו על פתרון שלא,

יוחנן וייצמן:

גם לירושלים.

יהודה פרוידגר:

שלא עוצר.

אליעזר ראובברגר:

או שירצה לצאת לכיוון,

יוחנן וייצמן:

ירושלים,

אליעזר ראובברגר:

לכיוון פרבשטיין, לכיוון העיר, (לא ברור) של פרבשטיין,

יהודה פרוידגר:

שיעשו מחלף.

ענת צ'רבינסקי:

יש כמה מעגלי תנועה בארץ.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) כל כך הרבה בשכונה,

ענת צ'רבינסקי:

בשעות הבוקר, כשהם צריכים לתפקד, אנשים עומדים שמה, אין פקקים, אין צופרים, שאנשים יוצאים מהאוטו, אני מכירה כמה מעגלים כאלה, ופשוט מכוונים את התנועה, ועושים מה שהרמזור עושה,

יהודה פרוידגר:

נכון, נכון, אבל אם משקיעים פה כל כך הרבה,

אריאל גולן:

22,

יהודה פרוידגר:

שנייה,

ענת צ'רבינסקי:

עמדה מקצועית לא, אני יועץ תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, זה עמדה מקצועית טהורה.

יהודה פרוידגר:

אני יודע, אני יודע יש לי עוד איזה כיכרות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יהודה פרוידגר:

כיכר מזרים תנועה עד קיבולת מסוימת.

אריאל גולן:

תחבורה ציבורית (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

קיבולת מסוימת, ויוצא להיפך, יוצא פקק יוצר, אבל משקיעים כל כך הרבה בשכונה הזאת בונים שכונה 1800, לא צריך לבנות אותה כמו בשנת 2000,

אריאל גולן:

היציאה מוויז'ניץ.

יהודה פרוידגר:

לבנות אותה כמו בשנת 2040 שיעשו מחלף. משהו מחלף, עם ירידה, עלייה, גשר קטן.

אליעזר ראוכברגר:

לחריש עיר שלמה, עוד לא עשו מחלף, אתה רוצה שלשכונה?

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

אלדד רבינוביץ:

שכונה (לא ברור) יהיו מקום אחר.

יוחנן וייצמן:

זה יותר מחריש.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידגר:

זה פה ביחד, כל הדירות שאתה מוכר, אתה יכול לקנות את כל חריש.

יוחנן וייצמן:

3 חריש. מחריש עד עפולה.

אליעזר ראוכברגר:

מפרגן להם שיעבירו כמה שיותר, זה לא, לא זה הנושא. טוב. בבקשה גברתי כן, בוא ניתן לאדריכלית.

שלי בר-עם:

חיבור נוסף שעוד לא דיברנו עליו, זה בעצם אפשרות לחיבור אל גבעת שאול ד', זה מסומן פה במקווקו, החיבור הזה צריך להגיד, הוא מאוד מורכב, מכיוון ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא מעניין אותך?

ישראל קלרמן:

מאוד מעניין.

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל,

דובר לא מזוהה:

אני מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

מצוין.

שלי בר-עם:

כיוון שמדובר בגשר שצריך לעבור מעל הוואדי הזה, אבל אנחנו חושבים,

ישראל קלרמן:

גולן, עוד שתי דיונים,

שלי בר-עם:

יש חשיבות,

ישראל קלרמן:

שהיושב ראש לא אוהב את זה,

שלי בר-עם:

לחיבור הזה, אני אנסה לדבר,

אריאל גולן:

אני יותר (לא ברור) יושב ראש.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מקשיבים לך, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה גם חלק מההוואי של הוועדה, זה בסדר, כן,

שלי בר-עם:

אוקי, אני ממשיכה הלאה. אז אנחנו רואים פה בעצם את הפריסה העקרונית של ייעודי קרקע, ובעצם בתוך רשת הרחובות הזו, אנחנו בעצם הכנסנו את מגרשי מגורים ואת המגרשים החומים, חשוב להסתכל על הטבלה הזאת, הטבלה הזאת מאוד משמעותית, שטחי המגורים, מהווים כ – 25% רבע מהתוכנית,

יואל אבן:

אהלן.

שלי בר-עם:

כל יתר השטחים,

אמנון ארבל:

שלום יואל.

אליעזר ראוכברגר:

שלום יואל.

אריאל גולן:

אתה מגיע, אתה יודע שצריך להגיע אוכל.

שלי בר-עם:

יתר השטחים הם בעצם שטחים ציבוריים, כחמישית מהשטח זה עבור מבני ציבור, והיתר, זה 60% זה בעצם שצ"פים, ודרכים, אז למעשה פה השטחים הציבוריים הם, הם שלושת רבעי מהתוכנית, אנחנו עשינו מאמצים לנסות להפחית את שטחי הדרכים, כדי למקסם ולתת יותר שטחים פתוחים. אבל שוב הנושא של הטופוגרפיה פה הוא מאוד משמעותי מבחינת הקישוריות והחיבורים, אז זו למעשה התוכנית, ואנחנו רואים כאן את הפריסה של הבינוי, והפריסה של מבני הציבור. למעשה כ – 30 דונם שטחי ציבור, וזה רק עבור בתי הספר יש פה את ה - , בעצם את החלוקה של בתי הספר יסודיים על יסודיים, וההיקפים שלהם, אנחנו רואים את ה - ,

יהודה פרוידגר:

לייזר, זה מסונכרן עם המגרש 16?

אמנון ארבל:

ברגע שמגרש 16,

אליעזר ראוכברגר:

מגרש 16 הוא רק חינוך מיוחד.

יהודה פרוידגר:

אבל גם שמה 10,

אליעזר ראוכברגר:

מגרש 16 הוא רק חינוך מיוחד.

יהודה פרוידגר:

10 מוסדות? רק חינוך מיוחד?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

10 מוסדות, כולם?

אליעזר ראוכברגר:

אין שם 10, יש שם 7, ובסוף יכול להיות שיהיה רק חמישה, בגלל התנגדויות,

רובי שולמן:

וגם חלק,

אליעזר ראוכברגר:

היה 9, הורדנו שתיים, ובדרך להוריד כנראה עוד שתיים, הכול חינוך מיוחד, למעט כאן,

אריאל גולן:

של הרוסיות שמה,

אליעזר ראוכברגר:

רק כאן, אמרתי למעט קלמה.

אמנון ארבל:

זה מענה, זה מענה לפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב בשכונה,

אמנון ארבל:

זה מענה לפרויקט.

אליעזר ראוכברגר:

הוא היחיד שבשכונה ועובר בתוכו.

אדיר שוורץ:

זה לא מעט מידי גני ילדים?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן, הגני ילדים,

שלי בר-עם:

גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יהיו גם שם,

שלי בר-עם:

גני ילדים,

אליעזר ראוכברגר:

גם וגם.

שלי בר-עם:

רובם משולבים בעצם בקומות הקרקע של הקצאות מבונות. בקומות הקרקע של המגורים, גם גני ילדים, מעונות,

יהודה פרוידגר:

מרכז קהילתי משהו?

שלי בר-עם:

כל השימושים האלה, בעצם ייכנסו בתוך ה - ,

יוחנן וייצמן:

בתוך המגורים.

שלי בר-עם:

שטחים חומים, אנחנו גם רוצים להציע בעצם ניצול של הטופוגרפיה, כדי,

יהודה פרוידגר:

בשכונת הר נוף זה המחסור במרכז קהילתי נורמאלי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא צודק שולחת מתנ"ס חייב להיות,

יהודה פרוידגר:

חייב להיות,

ענת צ'רבינסקי:

חייב, חייב להיות פה.

אליעזר ראוכברגר:

חייב להיות, שלוחת מתנ"ס.

אריאל גולן:

שתי בתי כנסת זה יספיק לכל הזה שמה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שתיים, יש פה ארבע.

אריאל גולן:

לא, אני רואה שתיים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש לך 207 שתיים, 209 גם שתיים,

אריאל גולן:

רגע,

יהודה פרוידגר:

207 ו – 209. אבל חייב להיות שלוחה של מינהל קהילתי,

אריאל גולן:

איפה יש לך?

אליעזר ראוכברגר:

אבל 4 גם לא יספיקו.

יהודה פרוידגר:

ואיזה מבנה נוער או משהו,

שלי בר-עם:

בתי כנסת יהיו משולבים ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

במבנה,

שלי בר-עם:

במגורים,

אליעזר ראוכברגר:

במבנה,

שלי בר-עם:

אנחנו רק, בהמלצה של הפרוגרמאטור שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שלי בר-עם:

לתת מגרשים ייעודיים,

אריאל גולן:

לייזר, שתי הבתי כנסת גם בצד הדרומי יותר.

ענת צ'רבינסקי:

לא, אבל חוץ ממה שאתה רואה פה כמגרשים, יש פה מגרשים שהם מגרשים,

אריאל גולן:

כן, אבל מה עם החלק העליון של השכונה?

אליעזר ראוכברגר:

אז הנה אני אומר לך, שיש במבונה.

ענת צ'רבינסקי:

אתה רואה,

אליעזר ראוכברגר:

יש הרבה במבונה.

ענת צ'רבינסקי:

יש במגורים, וגם,

אליעזר ראוכברגר:

במגורים עוד שנייה אנחנו נראה, מבונים.

ענת צ'רבינסקי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה שגם גני ילדים כמעט אין פה.

יהודה פרוידגר:

לא, אתם,

אריאל גולן:

שזה לא יהיה בצד אחד,

יהודה פרוידגר:

מרכז קהילתי?

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו נוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

חייב שלוחת מתנ"ס, חייב להיות,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו נוסיף מה שהעירייה בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

שלוחת מתנ"ס, הוא גם מתנ"ס גדולה מכובדת,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שגם שיהיה גם ספריה.

יהודה פרוידגר:

יש פה ממש מחסור.

אליעזר ראוכברגר:

או עוד כל מיני פונקציות שהם צריכים שמה.

אריאל גולן:

מועדון לקשיש.

אליעזר ראוכברגר:

מועדון לקשיש, אני לא יודע, יש שם למעלה, אני לא יודע אם צריך, אבל אולם רב – תכליתי, בוא צריך בשביל פעילות, כן,

ענת צ'רבינסקי:

ובאמת ההקפדה הייתה פה לתת על מנות של שטחים חומים שיכולים לקבל גם פרוגרמות שהן רחבות יותר, בשילוב השטחים המבונים במבנה מגורים עצמם.

אריאל גולן:

איפה יש לכם רשימה של השטחים?

ענת צ'רבינסקי:

יש פרוגרמה שעבדנו עם פרוגרמטור, בתוכנית הזאת, שיתאים את הפרוגרמה לכמות יחידות דיור
הזאת, אנחנו נוכל להעביר את הפרוגרמות,

אריאל גולן:

פה חסר פה הרבה ברחוב הזה.

שלי בר-עם:

רק ילדים.

ענת צ'רבינסקי:

בסדר, בואי שלי,

אריאל גולן:

אני מדבר על הפיזור גם כן,

שלי בר-עם:

כן,

אריאל גולן:

בתי כנסת ולא פה, אז זה חסר,

ענת צ'רבינסקי:

לא, אבל פה, פה זה חלק, וגם שאנחנו מדברים על בתי ספר תיכף תראו איך אנחנו רוצים לעשות את
זה גם בטופוגרפיה, שלי, תתקדמי רגע להראות את זה, עוד אחד,

יהודה פרוידגר:

מה? וסתם יצא לכם שיותר בנים מבנות, או ככה?

אריאל גולן:

לא, זה ישיבות.

יהודה פרוידגר:

מה?

אריאל גולן:

ישיבות.

שלי בר-עם:

זה לפי הפרוגראמה.

יוחנן וייצמן:

לפי איזה גודל?

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מעל יסודי, השאלה שלך נכונה, אם אתה מדבר על על – יסודי, השאלה שלך פחות נכונה.
כי בבנים, זה יותר מוסדות קטנים, בנות זה יותר מוסדות גדולים,

יהודה פרוידגר:

אבל מספרי כיתות, לפי מספרי כיתות אני מסתכל. יש פה הרבה יותר כיתות בנים, מכיתות בנות.

אליעזר ראוכברגר:

תסביר את זה איפה?

יהודה פרוידגר:

הנה 16, 16, 21,

אליעזר ראוכברגר:

בבנות יש לך 24 ו – 20, ועוד 16,

אמנון ארבל:

זה לא בנים או בנות, כן?

אליעזר ראוכברגר:

זה כבר 60, כן, ברור, זה כבר 60, יש לך פה 60. בבנים יש לך 22, 26, זה 48,

שלי בר-עם:

זה עניין של גודל הכיתות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה צודק,

יהודה פרוידגר:

כן,

שלי בר-עם:

בכיתות בנות יש יותר בנות לדעתי, אני לא זוכרת את כל הנתונים, אבל, כן, אני מעבור,

יוחנן וייצמן:

שאלה, הפרוגרמה לפי איזה גודל חושב?

שלי בר-עם:

אני לא זוכרת, אני זוכרת לפי, אולי (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

לפי איזה?

ענת צ'רבינסקי:

5.5.

יוחנן וייצמן:

5.5.

יהודה פרוידגר:

בין חרדים,

רובי שולמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 5.5 זה בסדר.

רובי שולמן:

נותנים את זה,

יהודה פרוידגר:

5.5,

אליעזר ראוכברגר:

5.5 זה הגיוני.

יהודה פרוידגר:

למשפחה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. זה הגיוני. בסדר, זה לא, זה גבולי, אבל זה בסדר.

שלי בר-עם:

אוקי, לגבי הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

שלי בר-עם:

אנחנו מדברים על כ – 1800, 1900 יחידות דיור, הצפיפות נטו המתקבלת היא כ – 45, בין ל – 47 יחידות דיור לדונם נטו. אנחנו הקפדנו להישאר עם גובה להגביל בעצם את גובה הבינוי עד 12 קומות ממפלס הכניסה. צריך להגיד שבגלל הפרשי הטופוגרפיה יש פה מצבים שלפעמים יש 7, 8 קומות מתחת למפלס הכניסה, כלומר יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, תחזרי בבקשה רגע, אני רואה שהסגול הם 9, והאדומים הם 12, אז מה שאני רואה איך את עושה את הטופוגרפיה?

אריאל גולן:

גם (לא ברור) 12, גם 19,

אליעזר ראוכברגר:

9, ולמטה 12, אז בעצם את, את חוסמת את ה – 9, את מסתירה, זאת אומרת הפוך, ה – 12 למעלה, וה – 9 למטה, בשביל שיהיה מדורג, מדורג יפה.

רובי שולמן:

רואים את זה פה (לא ברור).

שלי בר-עם:

רואים, רואים את זה פה בחתך, בגלל הטופוגרפיה זה בעצם אנחנו מקבלים פה את השינוי הזה, אני אגיד הנושא של הבינוי עוד יעבור חשיבה, ואנחנו בעצם, התכנון עוד לא הסתיים, אנחנו פה, באנו כדי להציג את העקרונות, אבל בהחלט יש מקום לחשוב על זה,

רובי שולמן:

6 קומות,

שלי בר-עם:

הטיפוס של 9,

יוחנן וייצמן:

6,

שלי בר-עם:

עד 6 קומות, הרעיון הוא, שבניין בעצם הוא לא רב קומות,

יוחנן וייצמן:

8,

שלי בר-עם:

ולכן אנחנו יכולים,

חיים כהן:

הלכת על 10,

שלי בר-עם:

להסתפק במבנה,

יוחנן וייצמן:

10,

שלי בר-עם:

צר יותר מבחינה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך פה 9,

יוחנן וייצמן:

בסדר, 9 זה בסדר.

שלי בר-עם:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שלי בר-עם:

אנחנו רואים פה בתלת – מימד,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, כן.

שלי בר-עם:

את הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, תן לראות, נו בחיך.

יהודה פרוידגר:

איפה הגשר שראו קודם?

ענת צ'רבינסקי:

רגע, שלי, תחזרי אחורנית,

יהודה פרוידגר:

מה זה?

שלי בר-עם:

הגשר הזה זה בעצם הגשר שעובר מעל היער שראינו אותו קודם, למעשה דיברנו על החיבור הזה פה למעלה לאגסי.

יוחנן וייצמן:

שהוא היה הפוך.

יואל אבן:

זה מאוד מאוד קריטי, ישבנו הרבה על הגשר הזה, מי ששאל. כי מאוד מאוד חשוב לחבר לא רק בכביש התחתון, החיבור לשכונה קיימת, הוא קריטי, דרך אגב אחד המסקנות שלנו מהבעיות שהיו במורדות למיניהם, מורדות מלחה, מורדות גילה, זה בדיוק שלא היו את החיבורים מהסוג הזה. ופה התעקשנו שיהיה את החיבור הזה. זה מתואם עם קק"ל.

יוחנן וייצמן:

הוא חשוב, הוא חשוב.

יואל אבן:

מתואם עם קק"ל.

יהודה פרוידגר:

אבל הם אומרים ש - ,

יואל אבן:

זאת דעתם,

יהודה פרוידגר:

אגסי בחיים לא יהיה מקום לתחבורה ציבורית,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

אריאל גולן:

הציבורי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מדבר על חיבור, על חיבור, אחר כך נדבר על תחבורה ציבורית, או לא ציבורית. אבל גם בשביל האוטו הפרטי בוודאי זה בסדר.

אריאל גולן:

הפוך, אתה מוריד את העומס מרחוב אגסי,

יהודה פרוידגר:

רחוב חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מבחינת תחבורה פרטית זה בוודאי (לא ברור),

יואל אבן:

על זה ישבנו הרבה, ובסופו של דבר זה המסקנה, והיה הרבה, כולל אצלי.

אדיר שוורץ:

יואל, הפגיעה פה ביער, היא לא גדולה מידי?

יואל אבן:

היא לא גדולה, זה מתואם עם קק"ל. זה לחלוטין,

יהודה פרוידגר:

באזור הזה למעלה, היער יחסית דליל,

לורה ורטון:

אבל למה לא להצמיד,

יואל אבן:

אני מזכיר שכל האזור הזה, זה אזור מופר לגמרי, זה כל האזור של המיכלי,

אדיר שוורץ:

זה מה שאתה רואה, המנהרות למטה זה כביש 16, זה מה שאתה רואה למעלה, זה שיחים, זה לא יער.

יואל אבן:

היום פה על ה – פי-גלילות,

אדיר שוורץ:

זה גלילות.

יואל אבן:

כל זה, אבל החיבור הזה, קריטי מאוד מתואם עם קק"ל ומאושר על ידם, זה לא היה סתם, זה היה,

לורה ורטון:

אבל למה לא להצמיד את הגשר הזה למבנים? חבל לחצות ולהרוס את כל היער שם.

יואל אבן:

הטופוגרפיה לא מאפשרת להם. כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

גם (לא ברור) וגם כנראה.

יהודה פרוידגור:

הוא מתחבר לכביש שעובר בין הבניינים, מה זה להצמיד אותו לבניינים?

יואל אבן:

לא אפשרנו לנו חלופה אחרת. זה כביש 16 פה,

אדיר שוורץ:

לא, השיחים פה, זה כביש 16?

ענת צ'רבינסקי:

כן, זה כביש 16.

שלי בר-עם:

זה יער, אבל זה לא יער, נכון, זה יותר לצמחייה.

יוחנן וייצמן:

זה לא יער,

חיים כהן:

בוא נחשוב רגע,

אדיר שוורץ:

היער המשמעותי הוא פה, לדעתי,

יואל אבן:

אדיר, אתה צודק,

שלי בר-עם:

נכון, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כנראה שבגיאומטריה אי-אפשר לעשות את הגשר אחרת. אז,

ענת צ'רבינסקי:

שלי, תחזרי רגע, את ההצעה הראשונה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני עונה ללורה, אני מניח שזה הסיבה, זה גיאומטריה.

ענת צ'רבינסקי:

שלי.

חיים כהן:

זה לבד זה פי 1000 יותר לבד,

אדיר שוורץ:

אז הנה אז אתה צודק המתאר הצפוף יותר של היערות.

ענת צ'רבינסקי:

נכון, זה בדיוק, וזה היה חשוב גם מאוד לקק"ל כל הסיפור של הגשר שהוא עובר ומקשר לשכונת הר
נוף היום, הוא מתואם יחד עם קק"ל. יש פה באמת בחינה טופוגרפית משמעותית מאוד שלא
אפשרה פתרון אחר, שאלה למה, למה אי-אפשר להצמיד לבניינים, מבחינה טופוגרפית ושיפועים,

רובי שולמן:

יש פה 90 מטר הפרש.

ענת צ'רבינסקי:

אי-אפשר היה, אי-אפשר היה,

אלדד רבינוביץ:

זה ללמטה.

ענת צ'רבינסקי:

כשאנחנו מסתכלים על סך הכול הפעולה, אז אנחנו מבינים שהיה חייב את החיבור הזה שמה.

לורה ורטון:

מה המרחק? 90 מטר לפני (לא ברור)?

ענת צ'רבינסקי:

שלי.

שלי בר-עם:

טוב, אנחנו רואים פה מבטים נוספים, זו בעצם הכניסה מדרך וייץ, היא עולה פנימה לתוך השכונה, ומתחברת להר נוף, וכאן בעצם מתחברת כאופציה לגבעת שאול ד', אנחנו רואים פה את הבינוי המדורג, שיש (לא ברור) טופוגרפיה,

יהודה פרוידגר:

איפה זה מתחבר לגבעת שאול?

אריאל גולן:

גבעת שאול ד', זה משהו (לא ברור).

שלי בר-עם:

גבעת שאול ד', גבעת שאול ד', היא בהכנה.

יהודה פרוידגר:

כמו שהיום נכנסים לבית הדפוס?

אליעזר ראוכברגר:

זה אזור ע"י אולי איפה שאושר עד,

רובי שולמן:

איפה שהמפעל בטון.

אליעזר ראוכברגר:

שם שמה בטון, כן, כל ה - , כל המתחם, כל המרחב הזה.

אריאל גולן:

משווקים דירות.

שלי בר-עם:

רואים פה את ההשתלבות של הבינוי בטופוגרפיה, עם, ניסינו להימנע עד כמה שאפשר מפגיעה בנוף, וגם למקסם קצת את המבטים אל הנוף, מהבינוי. זהו, הוספנו כאן את החלופות באמת בנושא התנועתיות, העסיק אותנו מאוד, והם באמת במשך חודשים ארוכים, והצגנו הרבה מאוד, הרבה מאוד חלופות, אפשר לראות אותם כאן, בדקנו כל מיני חיבורים, אם זה חיבור לרחוב ברנט, וביטול של הרחוב התחתון, אם זה חיבור של הרחוב חזקיהו רבין אל הדרך המרכזית וחיבור אל ברנט, אנחנו רואים פה עוד חלופה הרבה מאוד וריאציות שבדקנו, ובאמת אחרי שעשינו סיבוב שלם, הגענו למסקנה שהחלופה המקורית הייתה, המיטבית ביותר. שוב, יש פה את העניין הטופוגרפי, ואת הרצון כן להתחבר להר נוף, ולכן בעצם אנחנו חזרנו לחלופה לחלופת המקור. זה,

יואל אבן:

אני חייב להגיד שוב, היה כאן הרבה מאוד ישיבות, זאת אומרת יש כאן צוות מאוד טוב, אני גם חייב לפרגן פה לצוות של, שיושב פה, באמת שיתוף פעולה מצוין, היינו באמת, באמת מחשבות מאוד אמיתיות לגבי גם כמות השטחים החומים, קיבלנו את הכמות יחסית טובה, אני לא זוכר פרויקט עם כזאת כמות גדולה של שטחים חומים, אפשר לדבר עליהם מילה, אין שום בעיה. זה רק הצטרפות אוקי, נוכל לדבר על איזה סוג של שטחים, אין שום בעיה. התנועה גם זה, היה דרמה, מאוד גדולה עם הרבה מאוד ישיבות, כנ"ל לגבי השטחים הירוקים, על מה שומרים ניסינו כמה שיותר לשמור על השטחים הירוקים, זה המקסימום שהצלחנו. כמות יחידות הדיור בסופו של דבר כמו שכולנו רוצים לייצר כמות גדולה של יחידות דיור, כל עוד יש מענה פרוגרמאטי, ושומרים על שטחים הירוקים, מבחינתנו אנחנו עונים לגמרי על כל הקריטריונים האלה, זה חשוב כמות גדולה יחידות דיור, בהנחה שזה מסתדר.

יוחנן וייצמן:

אפשר שאלה? אדוני מהנדס העיר, אנחנו מכניסים פה שטחים, אנחנו חלק מהתמורה, חלק, אנחנו חלק מהבניינים שלנו, חלק מהמגרשים שלנו,

אמנון ארבל:

אבל כאן זה שצ"פ,

יואל אבן:

אנחנו יש לנו, כמה יש לנו שטחים?

אמנון ארבל:

הוא מדבר עם ה - , התמורה הצטרפות של הוועדה המקומית שבעצם מצטרפת בגלל השטחים הירוקים, תראי את השקף רק רגע,

יוחנן וייצמן :

כולם פה נכנסים עם שטחים, עם ייעוד בנייה אפס, כולל עיריית ירושלים. השאלה מה כולם מקבלים,

אמנון ארבל :

שאלה (לא ברור) מתחת לקו זה שטחים ציבוריים,

יוחנן וייצמן :

מה?

אמנון ארבל :

זכויות, חלוקה הוועדה המקומית נכנסת,

עו"ד אילנית מיכאלי :

יש בעיה עם זה, לפי הפסיקה, מתחת לקו.

אמנון ארבל :

לא מגיע לך תמורה,

יוחנן וייצמן :

תסבירי מה פירוש המילים מתחת לקו.

עו"ד אילנית מיכאלי :

מתחת לקו ללא תרומה.

יואל אבן :

אתה לא בערך הכלכלי, אתה לא בחישוב הכלכלי.

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, ללא תמורה.

יואל אבן :

יש לך שטחים ירוקים, אם אתה נכנס פה עם שטחים, נגיד היה לך שטח למגורים, אז זה היה אירוע אחר, ואז אתה נכנס לתוך ה - , ואז אתה נכנס עם שטחים ירוקים,

עו"ד אילנית מיכאלי :

זה גם סימן שאלה, זה גם,

יוחנן וייצמן :

לא, זה ברור לי, שאם הם היו נכנסים שטחים עם ייעוד מגורים, אנחנו נכנסים עם שצ"פ, אז זה לא, זה לא כוחות.

רובי שולמן :

זה גם לא סוגיה,

יוחנן וייצמן :

הם נכנסים עם שטחים בייעוד אפס, בלי מגורים.

ענת צ'רבינסקי :

אבל חברים, צריך להסתכל פה רגע על התמונה הכוללת, דרך אגב רק לסגור את נושא הטופוגרפיה, ומה שהוזכר פה, שאנחנו ניגשנו לפרויקט הזה, בהבנה שיש פה חתך מאוד מאתגר, אנחנו למדנו איך שכוונות טופוגרפיות עובדות שעולם, ממש עשינו על זה סטאדי מאוד מאוד משמעותי, והמסקנה הייתה ש - , אי-אפשר לעבוד עם כניסה אחת, ויציאה אחת, שבאמת צריכים לחפש את החיבורים האלה,

יוחנן וייצמן :

זה ברור,

ענת צ'רבינסקי :

גם מלמעלה, גם מלמטה.

יוחנן וייצמן :

כן,

ענת צ'רבינסקי :

עכשיו לשאלתכם, לגבי השטחים, יש פה תוכנית כמו ששלי הראתה, בתוכניות היום שאנחנו מדברים על הפקעות לצורכי ציבור, אנחנו מדברים על 40%, 60% פחות או יותר, יש פה תוכנית 25% מהתוכנית, נשאר לשימוש מגורים, זאת אומרת ש - 75, 75% פה משטח הקרקע הוא שטח או

לדרכים, או לשצ"פים או לשב"צים, זה תוכנית שאין לה אח ורע בהיבט של, שטחי ציבור פה, ואני חושבת שאנחנו צריכים רגע להסתכל על המעשה כולו, ולהבין תרומה גדולה מאוד של התוכנית הזאת,

רובי שולמן:

זה לא רק של מגורים,

יוחנן וייצמן:

סליחה שאני קוטע, שאמרת משטח הקרקע, זה משטח הקרקע שלכם, של (לא ברור) במצב הנכנס? או שאת אומרת 75%,

אליעזר ראובברגר:

כולל את עיריית ירושלים.

יוחנן וייצמן:

זה כולל עיריית ירושלים,

אליעזר ראובברגר:

בקו הכחול.

ענת צ'רבינסקי:

ביחד, מהקו הכחול,

יוחנן וייצמן:

אז זה לא חשבון.

ענת צ'רבינסקי:

אתה רואה פה כרגע,

יוחנן וייצמן:

אני רואה, אבל גם ה – 40% שעיריית ירושלים היה עוד לפני, סליחה, שנולדתם, אז,

רובי שולמן:

לא, זה לא 40%.

יוחנן וייצמן:

30%, כמה?

ענת צ'רבינסקי:

זה לא, זה 25%,

יוחנן וייצמן:

25%, אז זה – 25% זה שטח של עיריית ירושלים?

רובי שולמן:

(לא ברור) לדונם,

יוחנן וייצמן:

בכל מקרה,

ענת צ'רבינסקי:

גם כולל את כל הכבישים, אבל עדיין,

רובי שולמן:

לא, זה כבישים במצב היוצא,

ענת צ'רבינסקי:

אבל גם פה, גם פה השטח נכנס, והוא בעצם נועד להסדרה.

רובי שולמן:

אם אתה מנטרל את העירייה אנחנו בערך ב – 35% נשאר למגורים.

יוחנן וייצמן:

35% הפקעות.

ענת צ'רבינסקי:

לא,

רובי שולמן:

לא,

ענת צ'רבינסקי:

.75%

רובי שולמן:

65% הפקעות.

ענת צ'רבינסקי:

עכשיו מה שכן, ואפשר לראות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

העירייה זה משהו כמו 40 דונם?

רובי שולמן:

פחות אפילו. חלקה 21, רק החלקה הירוקה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

,25%

רובי שולמן:

בערך 28 דונם, מהחלקה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

רובי שולמן:

.29

יוחנן וייצמן:

תראה,

אליעזר ראוכברגר:

נותן לך 40 דונם,

יוחנן וייצמן:

אני עשיתי,

אליעזר ראוכברגר:

כמה כל השטח?

רובי שולמן:

לא,

יהודה פרוידגר:

160.

אליעזר ראוכברגר:

יפה קח 25% מ – 160.

יהודה פרוידגר:

40 בדיוק.

ענת צ'רבינסקי:

אבל שימו לב שכל האזור של ה - , למעלה, מה שמוגדר פה בכחול, הוא אזור בעצם שאנחנו מסדירים גם את ההיבטי תנועה פה, המשמעותי מאוד, שימו לב לחלקה 128 שיש שמה, ומה קורה באחרי, וגם את כל השפיכה של הפארק עצמו ושל הוואדי, שגם לרשות עצמה היה מאוד חשוב לשלב שם מבני ציבור, ולתת את המשמעות, בוואדי במקום הפתוח, ולא למקם שם מגורים, אנחנו בעצם ניסינו פה לענות על כלל הצרכים של כלל השחקנים פה במשחק הזה.

אלדד רבינוביץ:

סליחה, שהשטח הזה, זה 60% הפרשה, נכון?

יוחנן וייצמן:

40, 40%, בלי להפקיע.

אלדד רבינוביץ:

שטח שהוא לא מבונה.

יואל אבן:

אם הייעוד הוא היה מגורים, מגורים במקור, נותן לך 40%, ייעוד מהסוג אנחנו רוצים לקבל יותר.

רובי שולמן:

לא, אבל התשובה היא מאוד פשוטה,

יואל אבן:

ופה הגענו ל – 75%, שזה ציבור.

אלדד רבינוביץ:

הפרשה לא כוללת?

יוחנן וייצמן:

כן,

רובי שולמן:

אנחנו המגרש שטחים ידועים, בלי להיכנס כמה,

יואל אבן:

(לא ברור),

רובי שולמן:

אנחנו במכרז 37 דונם רכשנו מרמ"י, החוזה החכירה של חברת (לא ברור), הוא,

יואל אבן:

(לא ברור) אחוז בגבולות,

רובי שולמן:

ביחד זה 93 דונם שנכנס סחיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

רובי שולמן:

לאו דווקא,

יוחנן וייצמן:

סחיר בלי ייעוד מגורים.

רובי שולמן:

כלל עירוני, אבל סחיר. משפטית מעל הקו מה שנקרא,

יוחנן וייצמן:

מה?

רובי שולמן:

אנחנו יוצאים עם 40%,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא מגורים.

רובי שולמן:

לא משנה זה סחיר,

ענת צ'רבינסקי:

כן, אבל התוכנית,

אלדד רבינוביץ:

נבקש מהם הפרשה של 60%,

רובי שולמן:

נכון, אנחנו שמה.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו שמה,

אלדד רבינוביץ:

שלכם לא משלנו.

רובי שולמן:

משלנו אנחנו, 60%, 57%,

יואל אבן:

הוא אומר משהו נכון, הוא אומר, רובי, הוא אומר 75% הפרשה זה מצוין לתוכנית תוריד 25% שלנו, אתה מגיע ל – 50,

רובי שולמן:

אבל זה לא 25%, אמרתי את המספרים מדויק,

יואל אבן:

אז כמה?

רובי שולמן:

אנחנו ביחד, המגרשים הסחירים הם 93 דונם. 56 חברת פי-גלילות, 37 רמ"י מה שמוכרז,

יואל אבן:

אוקי,

רובי שולמן:

ו – 93, מגרשי המגורים מה שנשארו הם 40 דונם, זה 43%,

יואל אבן:

45% מגורים, מתוך,

רובי שולמן:

מתוך שטח הסחיר שלנו, לא כולל,

יואל אבן:

לא קשור לשטחים שלנו.

רובי שולמן:

זה לא קשור,

ענת צ'רבינסקי:

זה לא קשור.

אלדד רבינוביץ:

קרוב ל – 60%.

רובי שולמן:

נכון.

יואל אבן:

עוד תוכניות שלכם, שהיה פה תיאום משמעותי מאוד, ופה זה המצב, למרות שימו לב, זה אפילו לא ברמה של וועדה, זה רק הצטרפות, ולמרות זאת במשך חודשים שלמים יושבים איתנו, כן, תוכנית סך הכול, גם זכיון של רמ"י,

יוחנן וייצמן:

מבורכים מה?

יואל אבן:

רמי שיווק את זה, הם זכיון של רמ"י,

יהודה פרוידגר:

כן,

יואל אבן:

זה טוב.

רובי שולמן:

גם הפיתוח הוא פרטי, כאילו הכול פה פתוח (לא ברור).

ענת צ'רבינסקי:

ומבחינתנו זאת תוכנית, מבחינת היזמים, זאת תוכנית דגל משמעותית מאוד בעיר, אנחנו רוצים להיות בתוכנית הזאת, תוכנית חשובה מאוד, ובעיקר במה שאנחנו מדברים היום, זה על מרחבי מחייה איכותיים, ואנחנו מסתכלים על התוכנית, על כל (לא ברור) האלה, אבל היום אנחנו מסתכלים בעיקר גם מה קורה בין הקוביות האלה, באיזה מרחבים אנחנו יוצרים,

יהודה פרוידגר:

אל תבנו כל מיני (לא ברור),

ענת צ'רבינסקי:

לא, לא נבנה לא, לא, גם יש לנו, היום שאנחנו ניגשים לתוכניות כאלה.

רובי שולמן:

נשאיר משהו לעופר מנור.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו משלבים, זה אדריכלים,

אליעזר ראוכברגר:

מה מה אמרת? תחזור שנית.

יהודה פרוידגר:

שיעשו בניינים (לא ברור),

ענת צ'רבינסקי:

אבל תקשיבו, גם אל תסתכלו על הבניינים פה, הבניינים פה זה רק להבין את (לא ברור) של השכונה.

יהודה פרוידגר:

זה מה שהיה במחשב,

ענת צ'רבינסקי:

לא, לא, וגם אנחנו לא, זה לא הפרויקטים שלנו,

אדיר שוורץ:

נראה לך שייבנו בלי מרפסות סוכה? איפה אתה.

ענת צ'רבינסקי:

יש לנו עוד הרבה מאוד אתגרים, כרגע האתגר הראשון הוא בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

מה התמהיל של התוכנית של המגורים? של היחידות דיור.

ענת צ'רבינסקי:

התמהיל הוא,

רובי שולמן:

בערך ממוצע 100 ליחידה,

ענת צ'רבינסקי:

כן,

רובי שולמן:

אבל לא קבענו עוד בפנים,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו נשב עם העירייה פה, להגדיר את התמהיל הרלוונטי פה.

יוחנן וייצמן:

הוא עוד לא שם.

ענת צ'רבינסקי:

שוב בהתייחס לעובדה שמדובר באוכלוסייה חרדית, ששטח היחידה הממוצע כאילו, שטח התוכנית נקבע,

אריאל גולן:

מרפסות סוכה תעשו לפי 5.5?

אדיר שוורץ:

מה אתה חושב?

אריאל גולן:

לא יודע, אני שואל. כן,

רובי שולמן:

אנחנו נרצה להכניס גם דיוריות, באופן מלא, מאה אחוז.

אדיר שוורץ:

דאגה אחת פחות. תפוס מגדל (לא ברור).

יואל אבן:

אחלה פרויקט, באמת, אני אומר לכם,

יהודה פרוידגור:

הטרסות יאפשרו לעשות הרבה חניות שאפשר יהיה לדירות,

אמנון ארבל:

זה תב"ע,

רובי שולמן:

אותרו עבירות בנייה, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

אפשר לעשות את העבירות בנייה מראש, כבר מראש.

(מדברים ביחד)

יואל אבן:

לגבי, גם אל תתייחסו לכמות בתי הכנסת זה נעשה בהמשך, הרי זה רק הצטרפות. אם הכמות מבחינתכם של השטחים הציבוריים הבנויים מספיקה, זה למעשה השאלה הכי קריטית, אנחנו נשב עוד,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר?

יואל אבן:

בהפקדה, ונתאים פרוגרמאטית, למרות הייתה כאן עבודה פרוגרמאטית.

אדיר שוורץ:

גם המענה הפרוגרמאטי של שצ"פ.

ענת צ'רבינסקי:

לנסות ביחד, את כל המענים הפרוגרמאטיים, אנחנו נעשה ביחד.

אדיר שוורץ:

חשוב הרבה מקום לילדים, לשחק.

יואל אבן:

זה אזור חרדי.

אריאל גולן:

רק יציאה לכיוון כביש 16?

ענת צ'רבינסקי:

היציאה לכביש 16, והיציאות למעלה. כן, יציאה אחת.

יהודה פרוידגר:

20 דונם, (לא ברור).

ענת צ'רבינסקי:

אני רוצה רגע חברים,

יהודה פרוידגר:

כל הזמן עושים, בשכונות החרדיות לשחק בגנים שבשכונות לא חרדיות. עכשיו אתה מתכנן שכונה,

יואל אבן:

כמה שטחים ירוקים יש לכם, כמה שצ"פים לא,

יהודה פרוידגר:

להיכנס למשחקים,

רובי שולמן:

אנחנו בערך 50 דונם שצ"פ.

יהודה פרוידגר:

אני אומר בקושי, לא, כי כל השטחים.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, תראה את ההדמיה.

רובי שולמן:

תסתכל 42,

אלדד רבינוביץ:

שזה יהיה קרוב לבתים,

יהודה פרוידגר:

שלא יהיה בצד, שיהיה ככה, בכל המתחמים. לא, אבל זה בקצה השכונה, מה אתה,

רובי שולמן:

זה לא בקצה השכונה, זה מתחבר, הוא היום שצ"פ 30 שנה השכונה קיימת, הוא לא הושמש, לא מונגש לא כלום, אז אני לא בונה עליו דווקא הפרוגרמה.

שלי בר-עם:

אני רוצה, אני רוצה להסביר רגע עיקרון מאוד חשוב שאנחנו הצענו פה,

יהודה פרוידגר:

מה יעשו?

רובי שולמן:

הכול יהפוך להיות (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לקרוא להם לבצע אותו.

ענת צ'רבינסקי:

אני רוצה,

אדיר שוורץ:

צודק זה חשוב, זה חשוב.

יהודה פרוידגר:

שיהיה, שיהיה.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה,

ענת צ'רבינסקי:

מה?

רובי שולמן:

רוצים להכניס את זה בשלכיות.

אליעזר ראוכברגר:

פיתוח של שטחים ציבוריים. (לא ברור).

ענת צ'רבינסקי:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שיש משהו קטן בשאר,

אדיר שורץ:

ילדים ישחקו בפארקים, ולא יסתובבו על הכביש.

ענת צ'רבינסקי:

אבל תקשיבו, גם יש פה, יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

מעבר ולמטה יש משהו קטן, עם כמה מתקנים.

ענת צ'רבינסקי:

עכשיו אני רוצה להגיד לכם משהו, הוא דיבר יואל על קומה 4, עכשיו רגע משהו תכנוני מקצועי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ענת צ'רבינסקי:

מה שקורה פה נורא יפה, דווקא בחתך של התוכנית הזאתי, שאנחנו מבינים שיש פה טופוגרפיה שיוצרת הזדמנויות חדשות. ואנחנו מסתכלים על כל גג של המבנה חינוך פה, גם כחלק משטחים של השכונה הזאתי. ואנחנו לא נראה סתם גגות, אנחנו נראה גגות גם עם מבני ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא,

ענת צ'רבינסקי:

לא במענה, לא במענה.

אליעזר ראוכברגר:

אל תשכחי הוא משמש את הבית ספר.

ענת צ'רבינסקי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על מה שישמש את ילדי השכונה, שהאימא יכולה אחרי הצהריים, חוזרת מהעבודה והיא יכולה,

אדיר שוורץ:

היא אומרת שזה לא משמש,

אליעזר ראוכברגר:

במגרש של בית ספר,

ענת צ'רבינסקי:

לשאלה שלו,

אריאל גולן:

אריאל גולן.

ענת צ'רבינסקי:

לשאלה של אריאל,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שיש מול הבית שלנו.

ענת צ'רבינסקי:

אריאל שאל, אריאל,

רובי שולמן:

זה משהו שבתוכנית, יש בין שאולזון לאגסי, שזה הפרש גובה של 8 קומות אולי.

אדיר שוורץ:

את יכולה להראות זה בחתך, זה הכי טוב.

רובי שולמן:

יש רצועות, שעשו במסגרת התב"ע שם, שכל, כל (לא ברור),

אריאל גולן:

גיננות.

רובי שולמן:

בתוכנית זה נראה זוועה, במציאות זה עובד פצצה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

רובי שולמן:

הילדים הולכים שמה, הילדים יורדים,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב גם בין אגסי לקצלבוגן, במדרגות הנחש האלה. כל אחד סיבוב של נחש, יש משהו מתקנון קטן, איזה משהו, כן.

רובי שולמן:

כן, זה רק הצטרפות,

ענת צ'רבינסקי:

דרך אגב אנחנו עובדים פה, אני רוצה להגיד משהו על הצוות שיש פה, יש פה צוות שאנחנו נכנסו לפרויקט הזה, לקחנו את הכי טובים, יש פה אדריכל נוף שהוא אדריכל מדהים, הוא עובד על זה, בעצם הבאנו תמונות מהעולם, איך עובדים בטופוגרפיה ואיך אפשר ליצור את ההקשרים האלה,

רובי שולמן:

אפשר להביא דוגמאות מהר נוף.

ענת צ'רבינסקי:

לא, בכלל אני מדברת על טופוגרפיה, של איך אתה ממקסם את השטחים האלה, זה דוגמאות מאוד מאוד מעניינות.

יואל אבן:

אין לי בעיה כל ההערות שלכם,

אריאל גולן:

חיבור לכביש 16,

ענת צ'רבינסקי:

הנה רגע, אריאל שאל חיבור נוסף לכביש 16, אריאל פה, אין אפשרות להתחבר כי זה קרוב מאוד לצומת, באזור הזה. והחיבור היחיד שהיה אפשרי מבחינה תנועתית, זה להישען על החלק הזה, אין אפשרות אחרת.

אריאל גולן:

של הגשר,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, הגשר הוא באמצע השכונה.

אריאל גולן:

גשרון משהו?

ענת צ'רבינסקי:

לא, אין אפשרות פה להתחבר,

עמנואל זלטס:

זה לא גשר, לא, זה לא גשר.

אלדד רבינוביץ:

יש גשר, (לא ברור).

ענת צ'רבינסקי:

שלי, שימי רגע את התלת – מימד.

אלדד רבינוביץ:

(לא ברור) או דברים האלה.

ענת צ'רבינסקי:

אין אפשרות להתחבר פה.

אלדד רבינוביץ:

במרחב העירוני.

יואל אבן:

זה נוכל לעשות, כן, אבל זה לא משהו אצלם, מי שעושה,

שלי בר-עם:

זה לא לכביש 16, כביש 16 נכנס פה למנהרה.

אלדד רבינוביץ:

יש אזורים (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה מחלף רבידה.

עמנואל זלטס:

יש צומת.

יהודה פרוידגר:

לעשות כאן מחלפים וזה, לא, אל תעשו צומת מרומזר.

עמנואל זלטס:

זה צומת (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

הם מרחיבים את הכיכר,

עמנואל זלטס:

מה שייוצר שם,

יהודה פרוידגר:

הופכים את הכיכר לרמזור. שיעשו מחלף.

אריאל גולן:

תרחיבו את המעגל תנועה, שני נתיבים.

יהודה פרוידגר:

תעשו מחלף.

ענת צ'רבינסקי:

קודם כל כמובן שיועצי התנועה ייתנו את הדעת,

אריאל גולן:

לשתי נתיבים,

יהודה פרוידגר:

איזה גשר, גשר משהו.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו נבדוק את זה יואל,

אריאל גולן:

יואל, זה שתי נתיבים,

ענת צ'רבינסקי:

נבדוק את הדברים האלה.

אריאל גולן:

שני נתיבים במעגל תנועה,

יואל אבן:

יחייב אותי?

יהודה פרוידגר:

מה?

אריאל גולן:

אני אומר שני נתיבים במעגל תנועה.

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו נבדוק את הדברים האלה, נבדוק את זה, נבדוק. נבדוק עם יועצי התנועה שלנו.

יואל אבן:

כל מה שאמרו לכם, פה בישיבה.

ענת צ'רבינסקי:

כן, כן, אני,

אריאל גולן:

גם התחבורה הציבורית .

אליעזר ראוכברגר:

כיכר או,

ענת צ'רבינסקי:

אנחנו נבדוק בהחלט קיימים.

אריאל גולן:

לבדוק את הכיכר.

לורה ורטון:

תעשו את זה כאן, תעשו את זה כאן.

אדיר שוורץ:

את הפתיחה של הצומת.

לורה ורטון:

ולשם.

יואל אבן:

בסדר, לורה, אנחנו, הם רשמו את זה, אמיתי זה רק, זה ירית הפתיחה כרגע,

לורה ורטון:

לא, כי תשמע,

יואל אבן:

הם יישבו על זה,

לורה ורטון:

(לא ברור), זה עוד כביש חוצה את היער.

יואל אבן:

זה היער. תאמיני לי אם קק"ל הסכימו בסוף, היו איתנו בכל הישיבות. הם הסכימו.

לורה ורטון:

לא יישאר שום דבר,

יואל אבן:

אני אשב איתך בנפרד,

לורה ורטון:

היער הוא כבר, בדקתי עם ניירות, איזה 25%,

יואל אבן:

אבל צריך,

לורה ורטון:

ממה שהוא היה עכשיו.

יואל אבן:

אחד הדברים.

לורה ורטון:

מה נשאר?

יואל אבן:

שהתוכנית הזאתי רובה נמצאת על האזורים שהמופרים של כל הזה, וזה חיבור שבלי לעשות אותו, אנחנו יצרנו פה שכונה לא (לא ברור).

(מדברים ביחד)

לורה ורטון:

יער ירושלים לא נשאר.

יואל אבן:

עשינו,

לורה ורטון:

זהו, גמרנו עם יער ירושלים. לא נשאר יער, יש קצת מקום בין כביש לכביש.

יואל אבן:

תקשיבי, יש לי סיכוי עם קק"ל, שמאשרים את התוכנית הזאת בגלל שנתתי להם (לא ברור). ליד, ליד אבן דן,

לורה ורטון:

בין היתר אני גם,

יואל אבן:

מה שיש לי סיכום עם קק"ל, יש לי סיכום קק"ל, שיש מקומות אחרים, שנותן להם חלק, הגשר הזה הוא לוקח חלק מהיער, אני נותן להם יער במקום אחר.

לורה ורטון:

הוא חוצה את היער.

יואל אבן:

אבל הוא מקבל יער במקום אחר, זה שתדעי, בייעודים של העיר זה לא פוגע,

אליעזר ראוכברגר:

אגב מה עם (לא ברור) של החילופי שטחים, לא, כי כתוב את זה כן,

יואל אבן:

אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע דיברנו על זה,

ענת צ'רבינסקי:

רעיון יפה, אבל לא ישים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ישים, רק אין אומץ לעשות אותו.

יואל אבן:

רמ"י,

אליעזר ראוכברגר:

הוא ישים מאוד, והוא גם הגיוני מאוד. אבל הוא, אין אומץ.

יואל אבן:

רמ"י בנהלים שלהם, תבנה שם, זה לא עוזר.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות את זה על הראש, אבל לא משנה, לא, כי בחומר פה כתוב שדיברנו על בקשה להצטרפות לצורך חילופי שטחים,

יואל אבן:

אם זה היה קרקע שלהם, כן, הם זכין של רמ"י, אז מוזמנים,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה את זה על הראש של רמ"י.

יואל אבן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

תכנוני זה נכון מאוד, זה לא נכון, זה נכון מאוד.

יואל אבן:

זה לא הצליח.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, נכון או לא?

אמנון ארבל:

בסוף רק שתכנונית.

יואל אבן:

ניסינו.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, מה?

ענת צ'רבינסקי:

אתה יודע אנחנו מאמינים שעדיף תוכנית שהיא תוכנית ישימה, מאשר תוכנית מאוד יפה שתיתקע לשנים.

יוחנן וייצמן:

זה ציפור אחת ביד, זה ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ענת צ'רבינסקי:

ופה, ואנחנו היינו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח שזה ייתקע לשנים.

ענת צ'רבינסקי:

אבל תשמע, אנחנו רוצים (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח, אני לא בטוח שזה ייתקע לשנים,

ענת צ'רבינסקי:

מצוין, כל התוכנית הזאתי יש לה חיים משלה.

רובי שולמן:

ברגע שהם מכרזו, זה גבולות המכרז, אם הם עושים, הם לא יכולים במסגרת המכרז, זאת אומרת יכולה לבוא רמ"י עם קרקע,

יוחנן וייצמן:

יש פה מכרז על שטחים קטנים, יש להם תהליכים.

ענת צ'רבינסקי:

לא, אבל זה הם, זה משהו שאנחנו גם רצינו לבדוק ביוזמה שלנו, והבנו שזה לא ישים בשלב זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אוקי, חברים עוד משהו רוצה שאלות? או שאנחנו נכניס לדיון פנימי, יש לעוד משהו שאלות? אין, תודה.

ענת צ'רבינסקי:

תודה לכם.

יוחנן וייצמן:

המשך יום טוב.

ענת צ'רבינסקי:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה על ההצגה, תודה על הכול, אם אנחנו קצת, איך אומרים? אשמים בפאנצ'ר של השעות. עזוב נו, מה אנחנו ילדים? יש אוכל?

יוחנן וייצמן:

בטח.

ענת צ'רבינסקי:

חברים, תודה רבה.

יואל אבן:

תודה.

ענת צ'רבינסקי:

תודה רבה, להתראות.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו שקט, זהו, טוב, חברים משהו רוצה להתייחס?

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה,

יוחנן וייצמן:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

תן לוייצמן את הכיסא מהר.

יוחנן וייצמן:

אני בעדינות, דבר ראשון אדוני היו"ר אני רוצה כן לחלוק עליך בנושא, שדיברנו על תחבורה ציבורית, הקישוריות של תחבורה ציבורית להר נוף היא חשובה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא חולק עלי, אני בעד גם, לכן אני אמרתי איך, כן,

אריאל גולן:

ואיפה.

אליעזר ראוכברגר:

וגם יכול להיות שאם אין איך, אז אין.

יוחנן וייצמן:

דבר שני, רציתי,

אליעזר ראוכברגר:

ההצעה שלהם של רחוב אגסי היא לא ריאלית, היא לא מעשית, זה בדיקה, אפילו בדיחה עצובה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

כל מי שמכיר את הרחוב, היה אומר את זה מיד,

עמנואל זלטס:

זה לא עובר שמה, כי זה לא עובר.

אליעזר ראוכברגר:

אין לא, אוטובוס לא עובר שמה.

יוחנן וייצמן:

דרך אגב יש לנו הזדמנות כעת (לא ברור) שכונה.

אליעזר ראוכברגר:

אלא אם כן, יורידו בתים, זה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

יש לנו הזדמנות (לא ברור), אז בוא נעזוב את זה כעת.

אליעזר ראוכברגר:

כבר יש שכונה כבר.

יוחנן וייצמן:

יש,

אליעזר ראוכברגר:

עטרות.

יוחנן וייצמן:

עטרות.

אדיר שוורץ:

אתה רוצה שנפנה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

מעדיף את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נמצא מישהו.

יוחנן וייצמן:

אני מעדיף, בכל אופן,

אליעזר ראובברגר:

חוץ מזה זה חלק מהר נוף, זה לא שכונה, זה הר נוף.

יוחנן וייצמן:

לא, לכן אמרתי, לכן הסיבה. עכשיו שלושה דברים שרציתי לדבר, אחד לטעמי לא מדובר פה בינוי בינוי, אין סיבה לעבור את ה – 10 קומות, אנחנו עושים בכל האזורים החדדיים 10 קומות, בינוי בינוי נתנו 12,

אריאל גולן:

גם טופוגרפיה, 16,

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאל גולן:

(לא ברור) מסוים.

יוחנן וייצמן:

איתך, נכון.

אליעזר ראובברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה שמתחת ל - 00

אליעזר ראובברגר: מפלס הכניסה, לא,

יוחנן וייצמן:

זורם.

אליעזר ראוכברגר:

ממפלס הכניסה.

יוחנן וייצמן:

זורם, זורם.

אלדד רבינוביץ:

איזה 7, 8 מתחת למפלס כניסה.

יוחנן וייצמן:

מה שמתחת ל – 00, עוד 10 קומות, אין לי בעיה, לא 11, זאת אומרת אם בניין יהיה 20 קומות, 10 מלמעלה, 10 מלמטה,

אריאל גולן:

מה אכפת לך שיהיה 12, מה אכפת לך?

יוחנן וייצמן:

דעה שלי.

אדיר שוורץ:

דעתי יהיה ביקור גם ליותר ויותר.

יוחנן וייצמן:

גם יהיה ל - 40,

אריאל גולן:

אם יש מענה פרוגרמאטי,

יוחנן וייצמן:

דבר שני, דבר שני שחשוב מאוד של,

אדיר שוורץ:

זה לא של הציבור שלי.

יוחנן וייצמן:

דבר שני, שחשוב מאוד, שאנחנו מתכננים שכונה, שכונה גדולה חדשה, זה לקבוע שטח מינימום לסוכה, בשביל שלא לראות, עוד 30 שנה את המרפסות ברזל וכולה, להגיד שאנחנו רוצים 8%, 8 מטר לסוכה, או 10% משטח דירה, אבל שיהיה ברור כמה שטח,

אליעזר ראוכברגר:

זה בשונה מהחלק הראשון שלא מסכים איתך פה, אני כן מסכים.

יוחנן וייצמן:

בשונה, בסדר. אין לי טענות.

אליעזר ראוכברגר:

אנשים לא יוסיפו, עם מרפסות תלויות ומתקפלות, וכל הדברים המסוכנים האלה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

וכל מיני, דברים פרוביזוריים של עבירות בנייה, כן נראה, ואנחנו לא רוצים שכונה חדשה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כשאתה מדבר על משפחה, כשאתה מדבר על משפחה שמונה 6, 8,

אריאל גולן:

(לא ברור) שלהם של 5.5.

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה נותן להם, אם אתה נותן להם מרפסת 2 על 2, זה לא רלוונטי, ואנחנו צריכים להגדיל בעבירות בנייה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הדבר האחרון שאנחנו רוצים,

יוחנן וייצמן:

אני מעדיף כבר כעת בשלב התכנון, לקבוע את זה שיהיה לכולנו ברור, אני שטח מינימום 9%, 11%, אבל שיהיה שטח מינימום לסוכה לגודל דירה, שיהיה, אני הייתי מציע לך, אדוני מהנדס העיר, אמי, וגם היושב ראש לקבוע את זה,

אמנון ארבל:

מעל דרך.

יוחנן וייצמן:

הדבר השלישי שאני לא הבנתי אותם, ואני אולי טיפה חולק,

אמנון ארבל:

האמת שלא מקימים בניינים, אלא רק מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

הכי טוב.

אליעזר ראוכברגר:

התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

רק מרפסות סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בעד עבירות בנייה, אמי, עבירות בנייה, הוא בעד עבירות בנייה,

אמנון ארבל:

התכוונת לסוכה.

אליעזר ראוכברגר:

זה הורדנו.

אמנון ארבל:

מונח חדשה היום של וייצמן,

עמנואל זלטס:

כמה קומות של סוכה? אבל כמה סוכה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמי, אמי, הורדנו את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, הייתי צריך לתקן.

אמנון ארבל:

אבל זה מושג חדש, שהוא המציא,

יוחנן וייצמן:

לא, הייתי צריך לפסול את עצמי.

אליעזר ראוכברגר:

הורדנו את זה,

אמנון ארבל:

ארקאדה לסוכה.

אליעזר ראוכברגר:

ירד, הייתי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

אולי תצטרך,

אליעזר ראובברגר:

הייתי במיעוט.

יוחנן וייצמן:

כי אני חשבת, כי אני גם רוצה ככה, דבר שלישי, וזה, זה גם מאוד חשוב, הנושא של ה - , שטח שהעירייה שופכת, שופכת לתוך האירוע פה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אף אחד פה לא בא בייעוד מגורים, לא נהיה תמימים. אנחנו מביאים שצ"פ, הם שטח עירוני, אני לא יודע בדיוק מה הפירוש המילה שטח עירוני, אני לא זוכר איפה זה,

אריאל גולן:

כלל עירוני, כלל עירוני,

יוחנן וייצמן:

מה פירוש המילה כלל עירוני, אני לא יודע בדיוק. בכלל הכוונה,

אמנון ארבל:

שיתוכן בעתיד.

יוחנן וייצמן:

הכוונה למוסדות, הכוונה ל - , אין לי מושג, גם השטח שהוא ריק, ואין לנו שום ייעוד של מיכלי דלק, כולם באו פה עם, עם שטחים בשווי אפס בעצם, גם אנחנו, גם העירייה, וגם רמ"י. אז למה להם מגיע בניינים ולנו לא? אני אומר יש פה בניינים, תן לי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקשיב,

יוחנן וייצמן:

רבע מהשטח שלי תן לי רבע מהבניינים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לצערו זו הפסיקה אנחנו גם, מאוד מאוד לא אוהבים אותה,

יוחנן וייצמן:

זה ייעוד מגורים. לא בייעוד דרך.

אמנון ארבל:

אילנית, זה שאלה משפטית מעניינית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וצריך לאבחן,

אמנון ארבל:

היה את אומרת התוכנית בזמנו רסקו, היה ב – 55 שלקחה ייעוד קרקע שכולה היה בייעוד דרך, והפכה אותו לשלושה בניינים, שאחד קיבל רמ"י, אחד קיבל רסקו, ואחד קיבלה העירייה, וזה היה איחוד וחלוקה. וזה גם היה בבית משפט, גם שמה הכול היה בייעוד דרך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אתה מזכיר את התוכנית המ"קית של,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לנו כרגע בדיקה של תוכנית כזאת מול קרן, כל החוות דעת שקיבלנו,

חיים כהן:

כשתסיים תגיד לי, ואני מבקש מהיושב ראש, גם להגיד איזה משפט,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

ברור, אני אתן לך,

יוחנן וייצמן:

אני אתן דוגמא דווקא לנושא העירוני,

אליעזר ראוכברגר:

כל חבר וועדה שירצה לדבר, ידבר.

יוחנן וייצמן:

דווקא התוכנית המ"קית של הר המנוחות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עד שהוא,

יוחנן וייצמן:

אנחנו הכנסנו שם דרכים, וקיבלנו תמורה,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הכנסנו את קטע בדרך, וקיבלנו קברים, זאת אומרת אנחנו, העיר לא יתומה, לעירייה גם יש,

אמנון ארבל:

זה שאלה משפטיות,

יוחנן וייצמן:

צרכים בכסף. וזהו, עכשיו אני בעד הדיריות, התוכנית אני מברך עליה, זאת אומרת שנראה אותה כמה שיותר מהר, הגשר הוא מעולה, זה הכול.

אדיר שוורץ:

מה שהוא אומר אולי אפשר לעשות דיור להשכרה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אמר את זה,

אריאל גולן:

איזה דיוריות?

יוחנן וייצמן:

שולמן אמר, וזה מופיע גם בתוכנית,

עמנואל זלטס:

זה יהיה כן.

אליעזר ראובברגר:

שיהיה דיריות?

יוחנן וייצמן:

עוד דבר דקה, חברים, סליחה, אבל שוב אולי זה בשלב ההפקדה, הוא רושם שמה, שככל שהוא יחליט לעשות ממ"ק הערות לטבלה, יש לי עוד כמה הערות, שזה (לא ברור)

חיים כהן:

למה?

יוחנן וייצמן:

ככל שהוא יחליט לעשות ממ"ק אז תן לי את השטחים האלה, כשטחים עיקריים, התשובה היא לא, אני לא רוצה לצרוך, אז אני (לא ברור) אותו.

אדיר שוורץ:

למה לא ממ"דים?

עמנואל זלטס:

ברור, זה מה שהוא אומר,

אדיר שוורץ:

ממ"דים תודה.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר אם יש הערה לטבלה, שאומרת, אם אני אעשה, אם מיסטר יזם יעשה ממ"ק,

אריאל גולן:

תן לי את הזכויות,

יוחנן וייצמן:

תן לי את השטחים האלה כשטחים עיקריים לחדר. אז אני אומר, ממש ממש לא, זה הכול.

חיים כהן:

טוב. אני יכול להגיד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אני נגד ממ"ק, אני בעד ממד,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

הם דיברו עם ממ"ק, במגדלים, הסבירו את זה בגלל הגרעינים, ומה שצריך לרדת למטה, פה זה לא קיים.

יוחנן וייצמן:

לא מעניין,

אליעזר ראוכברגר:

בניין של 9 או 10, זה לא, כן, הלאה, מי רוצה עוד? אריאל?

חיים כהן:

אני רוצה להגיד משהו, הפרויקט הוא לדעתי מאוד יפה, ההערות שנאמרו פה לגבי תחבורה ציבורית היא במקומם. אני חושב שבחינה כזאת בירושלים בסדר גודל כזה, אני לא חושב ש - , ניתן למצוא באזור, ואני לא יודע אם בכלל, אבל יש משהו קצת הייתי, קצת דוקר אותי בפן האיש, הוא מכיוון שזה כזאת פנינה יפה, הייתי מנסה לפחות לנסות לתת את האופציה, אני יודע שכל החברים יקפצו עלי, לנסות לתת עוד טיפה גובה כאופציה, זאת אומרת אם יהיה מרקטינג, אז יהיה מרקטינג, לא יהיה מרקטינג, לא יהיה מרקטינג, על אף שהמקומות האלה זה עד 12 קומות גג, אני מניח שזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני דרך אגב חושב, טוב תלוי,

חיים כהן:

אתה אומר איך אתה מסתכל על זה, אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אל תשכח שזה לא 12 קומות, זה בעצם יוצא 20.

חיים כהן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

עוד למטה.

חיים כהן:

רגע, אם זה מ – 10 למטה ועוד 12 למעלה?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי,

יוחנן וייצמן:

זה המבוקש,

אליעזר ראוכברגר:

10, 8, לא יודע, בטח.

חיים כהן:

אז אם ככה, אז אני, אני לא חושב,

אמנון ארבל:

12 וטופוגרפיה למטה.

חיים כהן:

אז אני לא חשבתי שזה ככה.

אמנון ארבל:

כן, כן,

חיים כהן:

אם ככה באמת אם הייתם מראים, עכשיו, אם זה ככה זה משהו אחר, כי אם עכשיו אתה תוסיף בכלל זה יהפוך להיות צפוף,

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

חיים כהן:

בסדר, אז אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

מה שאתה אומר, מה שאתה אומר, גם יגדיל את הצורך ב - ,

יוחנן וייצמן:

פרוגרמה,

אליעזר ראוכברגר:

בפרוגרמה,

חיים כהן:

כן, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

אז הפתרונות הציבוריים.

חיים כהן:

אם ככה, אז אני מושך את דברי, אני חושב שזה תוכנית יפה, ראוייה, ותודה רבה למי שזה, כמובן שיש עוד הרבה הערות כמו שהיושב ראש אמר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר,

חיים כהן:

אבל בגדול אני חושב שזה תוכנית ראוייה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אלדד, כן,

אלדד רבינוביץ:

אני אשמח לשמוע גם שבאמת יש כאן תוספת, זה לא בניינים של 12 קומות, יש יותר, צריך באמת מקסימום, אם כבר הפרנו את השטח (לא ברור) אתה שטח מקסימום יחידות דיור, אני מבינה כן רוצה להגיד מברך על זה שיש בערך 60% הפרשה מהשטח שלהם, שטחי ציבור שזה דבר נכון להפרה של שטח, אני מציע לחשוב על שטחי היער הכלואים שנוצרו כשטחים אינטנסיביים זאת אומרת גם אם זה יער, אבל עם יותר מתקנים משהו שאפשר להשתמש בו, הוא שאל אם צריכה גם את הדבר הזה שזה לא יהיה רק לשטח אקסטנסיבי של יער, אלא משהו יותר שמיש.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אריאל.

אריאל גולן:

נאמרו ההערות.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אתה רוצה לומר משהו?

אדיר שוורץ:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לורה.

אדיר שוורץ:

כנ"ל נאמרו, אני אשמח על מה שאמר מהנדס העיר ביחס לפגיעה מינימאלית ביותר שניתן ביער מסביב, ומבקש שזה יישמר לאורך כל הדרך שהיער ירושלים יישמר.

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

אדיר שוורץ:

מכל משמר עד כמה שניתן, ומצטרף לדברים שאמרו, על השטחים הפתוחים, ועל המקומות לילדים לשחק, צריך לייצר שם שכונה ואיכות חיים ברמה טובה, שמתאימה לילדים, שמתאימה לציבור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לורה.

לורה ורטון:

גם אני הבנתי שיש בעיה בטופוגרפיה, בבקשה לוותר על הכביש הזה שחוצה את החלק הזה של היער, אבל אני חושבת שמסתכלים בגדול נשאר 25% מיער ירושלים, כפי שהציעו עליו בזמנו, ואני חושבת שגם פה, חוצים אותו הורסים אותו, אני סברתי שיואל מדבר על תוספת במקום אחר, אבל אני חושבת שאנחנו צריכים להבין ש - , חיסלנו את היער הזה, זאת, נשאר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מה יש יותר טוב מזה?

לורה ורטון:

אני דווקא מהאלטרנטיבות, אם יש מספר יעד שאני לא חושבת שזה עובד ככה, צריכים לעבוד ככה של יחידות, אז עדיף באמת להוסיף בגובה למרות שזה לא, לא בדיוק מתאים,

אריאל גולן:

את צריכה חיבור.

לורה ורטון:

החיבור הזה הוא הרסני, ואם אפשר לצמצם, ולמצוא מקום שאפשר לחצות את השכונה, וכן ליצור כביש אלטרנטיבי בתוך הבנייה, עדיף, כי אחד אנחנו הורסים עוד חלק של היער, אי-אפשר לדבר על יער כשיש שני כבישים שחוצים אותו.

אדיר שוורץ:

יש פה השכרה לטווח ארוך?

יואל אבן:

לא אמור להיות, נכון? לא דיברנו על זה.

אדיר שוורץ:

כמעט שיהיה.

יואל אבן:

אני גם.

אליעזר ראובברגר:

מה שאתה רוצה, אתה רוצה לומר, יש לך,

ישראל קלרמן:

לא, אני מצטרף למה שהחברים אמרו.

אליעזר ראובברגר:

בסדר,

יואל אבן:

שמעתי אותי לומר, השכרה לטווח ארוך, שהוא בעד שיהיה, אני חושב שזה נכון, אני גם חושב, השאלה אם הציבור זה,

ישראל קלרמן:

זהו, זה השאלה אם הציבור שם.

יוחנן וייצמן:

גם הציבור שמה יש לו (לא ברור).

ישראל קלרמן:

נכון, אחרי זה ב - ,

אליעזר ראובברגר:

מציגים אחר כך,

ישראל קלרמן:

זה בהצטרפות אדיר.

יוחנן וייצמן:

לא, השאלה מה אנחנו הולכים הצוות תכנוני שיבוא פה, אנחנו נראה את התוכנית הזאת, אולי היושב כן, עד היום שהם יוציאו אותה להפקדה, עד היום לפרסם את הסדר היום, לכן השאלה מה אנחנו מנחים את הצוות המקצועי.

חיים כהן:

הוא אומר לך, הוא אומר לך,

יוחנן וייצמן:

כמה מילים נכונות.

יואל אבן:

אני מסכים איתו לגמרי. אני חושב שבמחירי דיור שיש היום, דיור להשכרה זה חייב להיות, במיוחד במקומות כאלה, שזה לא פינוי בינוי, ואין מכפיל 21.

אדיר שוורץ:

חשוב.

יואל אבן:

אז אנחנו, נביא את זה בחשבון, אמי.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, כן, בוא, אני לא מדבר על זה, אבל לעשות שמה אני יודע 150, 200 יחידות דיור להשכרה, מתוך 1900, מדבר על 10%, זה כלום,

אדיר שוורץ:

אני הייתי עושה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

ולציבור הזה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אדיר שוורץ:

גם מגיע לקבל דיור להשכרה לטווח ארוך, כמו שמגיע לציבורים אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שאני מדבר על (לא ברור).

ישראל קלרמן:

השאלה איזה גודל,

חיים כהן:

לצמיתות אפילו.

אדיר שוורץ:

אפילו לצמיתות.

יוחנן וייצמן:

יותר דירות, קטנות יותר, אבל שיהיו להשכרה.

ישראל קלרמן:

דירות לטווח ארוך,

אדיר שוורץ:

זוגות צעירים,

ישראל קלרמן:

אז זה לא טווח ארוך, לא, אבל זה סתירה, בוא זה לא טווח ארוך, אם, שמעת מה שהוא אומר?

חיים כהן:

אולי,

ישראל קלרמן:

אם אתה אומר דיור להשכרה לדירות קטנות, זה לא טווח ארוך.

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הוא לא יעזור לך, אתה לא יכול. אבל שנייה, מה שאתה אומר לי שדירות קטנות דיור להשכרה זה לא טווח ארוך?

יוחנן וייצמן:

לא, אני איתך, אני מסכים.

אמנון ארבל:

הוא אמר לא מפחד מדירות להשכרה לצמיתות.

חיים כהן:

מה?

אמנון ארבל:

הוא אמר לא מפחד מדירות להשכרה לצמיתות.

לורה ורטון:

אפשר גם וגם, אפשר גם דיור לטווח ארוך, וגם דיור של, להשכרה של דירות קטנות,

ישראל קלרמן:

גם קטנות וגם גדולות.

לורה ורטון:

אני חושבת ש - ,

ישראל קלרמן:

וגם גדולות.

לורה ורטון:

אפשר עוד לדבר על התמהיל, אבל שני הדברים מאוד חשובים.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) במחוזית אמרה לי אל תפספס.

אמנון ארבל:

לא, זה השני שאמרנו.

חיים כהן:

סגרת זהו?

אליעזר ראובברגר:

שנייה.

אסף שגיא:

אליעזר, גם אני רוצה להגיד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, רגע חברים.

יוחנן וייצמן:

הדיון הכי חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עכשיו אסף, כן.

יוחנן וייצמן:

רגע, רגע, מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

אסף.

אסף שגיא:

קודם כל אנחנו עוד פעם בדיון להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אסף שגיא:

יש פה עניין משמעותי, זה מה שנקרא תוכנית במעגל ראשון שיש פה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אותו דבר,

אסף שגיא:

חשד סביר מאוד לזיהום קרקע,

יוחנן וייצמן:

חשד זהיר זה ניסוח עדין, כן,

אסף שגיא:

ולכן מה שהם צריכים לעשות כתנאי להפקדה, שאנחנו עוד לא שם, המצב שתדעו את זה, ושהם ידעו את זה, זה להגיש למשרד להגנת הסביבה סקר היסטורי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אסף שגיא:

גם סקר היסטורי גם תוכנית חקירה קרקע לגזי קרקע, וגם שהמשרד יאשר להם את זה, וביצוע שלב ראשון של תוכנית הדיגום, אוקי, שלב ראשון לפני הריסת (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

ההפקדה.

אסף שגיא:

יש שני שלבים, שלב ראשון לגבי הריסת,

אמנון ארבל:

תגיד (לא ברור).

אסף שגיא:

שלב שני, אחרי הריסת המיכלים, רוצים אני אכתוב לכם את זה.

אמנון ארבל:

כן, עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חברים, תשמעו, חברים, תשמעו, אני אגיד לכם את האמת,

אסף שגיא:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

מכיוון שמדובר, בוא הנה,

ישראל קלרמן:

רגע, לייזר, אנחנו באמצע דיון.

אליעזר ראוכברגר:

אתם רוצים קודם לאכול ואחר כך להצביע?

ישראל קלרמן:

זה מה שווייצמן אמר, לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי אין פה, כולם שם.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני אנחנו איתך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כבוד היושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא, אני לא חושב שהוא מתנגד.

חיים כהן:

כולם בעד.

ישראל קלרמן:

לא רוצים לאכול?

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה, אני רוצה לשאול שאלות, לא, אני רוצה לשאול שאלות בפרוצדורה, לא במהות. בעצם יש לנו פה, חברים, אלדד, אדיר, יש לנו פה, תודה, יש לנו פה בעצם תוכנית יפה, נחמדה, מוסיפה קרוב ל – 2000 יחידות דיור, חשובה ביותר, לעיר ולציבור החרדי, הדתי חרדי. עכשיו מה שאני אומר, מצד שני יש לנו פה דברים שהם חשובים לנו מאוד, וזה הנושא של מבני ציבור שיהיה מענה מלא מלא מלא, ולא שאחר כך עוד פעם, נמצא את עצמנו עם קרואנים, עם דירות בשימוש חורג וכל, אוהלים, וכל ה - , וכל, כן, בסדר, שלביות זה בתב"ע זה עצמה.

ישראל קלרמן:

הוא אומר שיהיה פה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה אחד. והנושא של התנועה,

ישראל קלרמן:

לא, לא גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, והנושא של התנועה, בבקשה, והנושא של התנועה. עכשיו אני אמרתי גם, מבחינתנו, אמרתי מבחינתנו, אם, חבר'ה, אתם רוצים אחרי, אחרי האוכל, אין בעיה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, תסיים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, לא, לא אכפת לי שתאכלו, אני מדבר, אני אוכל אחר כך זה בסדר. עכשיו מבחינתנו אני אומר עוד פעם, מבחינתנו כעירייה, גם יואל, אני מאוד מכבד אותו, מאוד מעריך אותו, מאוד הוא עושה את העבודה שלו, אבל עדיין בסוף אני גם יודע מה שאני אומר, וגם יואל, יש וועדה מחוזית,

חיים כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

וועדה מחוזית לא מעט פעמים עושים בניגוד למה שאנחנו חושבים. ובניגוד למה שאנחנו רוצים ועושים לנו, איך אומרים? הפוך, או חצי הפוך, או שלושת רבעי הפוך, הכלי הנשק הוא היחיד באקדח שיש לנו, את ההצטרפות. השאלה אם לא, אנחנו צריכים לפני ההצטרפות לסגור ולסכם את כל הדברים, איך אומרים? הרמטיים, או שעכשיו נצטרף, ובעזרת השם שהשם יעזור שכל הדברים אחר כך שזה הנושא השטחים הירוקים השטחי משחק שאדיר דיבר, הפרוגרמה הציבורית, התחבורה הציבורית, כל הדברים האלה, מקווה שיהיה סיעתא דישמא ונצטרך להתמודד עם זה. אתה מבין? זה כל השאלה,

אלדד רבינוביץ:

רק החתימות? או,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה, אין פה, זה לא רלוונטי חתימות, מה זה חתימות? זה לא פינוי בינוי.

אלדד רבינוביץ:

כבעלים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלדד רבינוביץ:

בעלים.

אליעזר ראוכברגר:

בעלים, נכון, אבל יש הצטרפו, אז הבעלים חתם, אתה מצטרף.

אלדד רבינוביץ:

יש פעם אחת חתימה, או שיש יותר מפעם אחת חתימה,

אליעזר ראוכברגר:

זה השני,

יואל אבן:

קודם כל אתה יכול למשוך חתימה שלך.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה רוצה להסתכל,

יואל אבן:

לא, עם המחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

עם היזמים, עם המחוזית, עם מהנדס העיר, עם כולם, כל השולחן עגול אחד של כולם יחד.

יואל אבן:

אני חושב אישית שבמקרה הזה, אני לא חושב שיהיה פערים בין המחוזית, אני חושב שהמחוזית גם מבינה היטב את המקום הזה, שהוועדה הזאתי הרבה יותר דומיננטית תהיה לגמרי בסדרי גודל, דווקא בגלל התוכנית הספציפית הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

יואל, עד היום גם יש בתוכנית הזאת,

יואל אבן:

נכון, אבל אני חושב שבמקרה הזה, חבל לעכב את זה, המשמעות היא פשוט עיכוב, ברגע שהם לא עומדים בתנאי סף,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה עיכוב? עיכוב של עוד חודשיים? אנחנו מדברים על תוכנית כזו ענקית,

יואל אבן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

חודשיים זה, זה כלום זה אפס.

יואל אבן:

אבל אם אנחנו רוצים שיקרה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יואל אבן:

את הקצב.

אליעזר ראוכברגר:

שולחן עגול, פעמיים, שלוש לשבת כל הגורמים יחד, ולסכם, ככל אחד יביע את דעתו,

יואל אבן:

הבעיה של מחוזית, לצערי אני אומר, המחוזית אם אין פרויקט, ואין התקדמות, וזה משהו כזה במין פרה – רולינג כזה מוגדר לפני שהם יכולים לדון באמת פיזי, אז בדרך כלל נותנים פחות קשב לזה. אני חושב שדווקא, אם אנחנו רוצים שהפרויקט יתקדם מהר, הקשב יהיה הרבה יותר חזק,

אליעזר ראוכברגר:

בכמות כזאת של יחידות דיור, זה מאוד (לא ברור).

יואל אבן:

הם, אתה יודע, הם לא יהיו בקשב. הניסיון שלי איתם אומר, בואו, בואו נקדם תוכנית, ואז נשב להיות רציני וזה, לקחת את זה הכול באיזה פרה – רולינג, זה לא מעניין אותם, ופה אני חושב שלזמן יש משמעות.

אדיר שוורץ:

תמשיך אפשר למשוך.

יואל אבן:

תמיד אפשר למשוך.

אדיר שוורץ:

אבל פה לזמן יש משמעות, אנחנו רוצים שזה יתקדם מהר.

יוחנן וייצמן:

אני אומר אפשר למשוך.

אליעזר ראוכברגר:

אני גם אומר למשוך.

יואל אבן:

אפשר למשוך, אני חושב שאם אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) שאנחנו?

אליעזר ראוכברגר:

ברמה התיאורטית, אתה צודק, מעשית לא.

יואל אבן:

אפשר למשוך, ואני חושב שבמקרה הזה גם, באמת לא היה צורך בזה, כי אני חושב שכאן הם מתואמים איתנו הם יהיו מתואמים איתנו, אני לא חושב שגם, אני לא חושב שפה יהיה בעיה,

ישראל קלרמן:

גם איתנו?

יוחנן וייצמן:

ברור.

ישראל קלרמן:

עם הוועדה, אני מתכוון.

יואל אבן:

אני לא רואה מכל מה שאמרתם, מכל ההערות שעלו פה, אני לא רואה פה אפילו דבר אחד שעומד בסתירה כלשהי למשהו שהם ירצו, או לא ירצו לעשות, אני, אין דבר אחד כזה, כל מה שנאמר פה זה לא שהיה כאן איזה ויכוח כזה דרמטי, שאני אומר לעצמי, וואלה נשב איתם קודם. הכול פה הגיוני, הכול פה סביר, כל מה שנאמר פה, הדיור להשכרה שכולנו מסכימים, ואדיר שוורץ, ואדיר אמר זה נכון, כמעט כל מה שנאמר פה הוא כזה, השטחים הציבוריים שאנחנו רוצים, הכמות הגדולה זה חשוב. ההיבט התנועתי זה חשוב, כלומר אין פה אמירה אחת, ולכן אני יכול להסכים, אליעזר עם מה שאתה אומר, אני חושב מקומות אחרים פה, אני חושב שחבל, כל, ההיפך, דווקא אנחנו רוצים שזה יתקדם מהר יותר, ולכן פה דווקא, במקרה הזה,

אריאל גולן:

איזה תוצר אתה רוצה לקבל לפני הפקדה, סתם.

אליעזר ראובברגר:

מה?

אריאל גולן:

נניח, איזה תוצר היית רוצה לקבל לפני הפקדה?

יוחנן וייצמן:

הוא ייתן לך דוגמא.

אליעזר ראובברגר:

אני אתן לך דוגמא,

אריאל גולן:

כן,

יואל אבן:

אני מסכים איתו,

אליעזר ראוכברגר:

למשל מה שאמר וייצמן גודל מרפסות סוכה,

אריאל גולן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לסכם את זה לפני כן,

אריאל גולן:

הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

ולא שאחר כך יגידו לי - לא, אתה רוצה 8 מטר, לנו מספיק 4. כדוגמא, כן?

יואל אבן:

זה לא המקום,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני אומר, נתתי את זה כדוגמא.

אריאל גולן:

הוא רוצה לדעת מה,

אליעזר ראוכברגר:

להביא את זה כדוגמא,

אריאל גולן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

לא מעבר לזה. גודל של מגרשים חומים, לעומת כל (לא ברור), כל הנושא הפרוגרמאטי,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא ייתן אבל, למה במרפסות כאילו, זה מה שיואל אומר, זה שכונה, הם יודעים איפה אנחנו נמצאים.

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים עם מה שאתה אומר אבל עדיין, אבל עדיין יש גם היום כבר חילוקי דעות, בוא.

אריאל גולן:

יש דברים שיש להם גיוקר, וטופוגרפיה, זה דברים שאין להם גיוקר.

ישראל קלרמן:

בהר נוף?

יואל אבן:

אם זה היה שטח של,

עמנואל זלטס:

בצד השני,

יואל אבן:

פה, אני אומר לכם וכל מה שאמרת לייזר, במקרה הזה, כמו שאמר ישראל, אין פה שום מחלוקת, ברור לכולנו, מרפסות סוכה באופן מלא, ברור לכולנו שטחים ציבוריים מקסימאליים, אין, אני מכיר,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר רגע לסגור את ה - , ההקלטה?

אמנון ארבל:

רגע, רגע, שנייה.

חיים כהן:

אני אומר.

יואל אבן:

אני לא זוכר הרבה פרויקטים שתיאמו איתנו כל כך הרבה הם לא הלכו בכלל למחוזית. רגע, ועוד דבר,

חיים כהן:

אני אשתדל.

יואל אבן:

הם תיאמו רק איתנו, כל התיאומים שהיו,

חיים כהן:

אני עושה את המקסימום,

יואל אבן:

רק איתנו, ספרו רק אותנו, ישבו רק איתנו, המחוזית לא היו, אני לא זוכר, הם לא היו, כלומר זה יזם שמראש, ידע בדיוק איפה הראש, ולאן הדברים מובילים, וזה לא הלך למחוזית, ואנחנו לא, הוא איתנו במאה אחוז במשך חודשים שלמים, ורק עכשיו הוא מבקש הצטרפות, כי באמת זה כבר הרבה מאוד תיאומים, היה,

ישראל קלרמן:

אתה מתחייב?

יואל אבן:

אני מתחייב לגמרי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב חברים חזרנו מהתייעצות, אני רוצה לומר ככה,

יואל אבן:

אני מתחייב לגמרי, ש - ,

ישראל קלרמן:

לא, לייזר,

יואל אבן:

שהפריקט הזה קודם מולנו, ומול הצרכים של אליעזר והוועדה, תמיד לאורך כל הדרך.

אליעזר ראובברגר:

זה שאנחנו נעמוד מול המחוזית כיחידה אחת, אני הפוך, אני רוצה ביחד איתם, שבסוף נגיע למוצר כמוסכם על כולם, ומקובל על כולם, ויקודם ביחד, זה לא שאחד ימשוך ימינה, ואחד ימשוך שמאלה, ואז בסוף הוועדה מחוזית בהיררכיה, היא מעלינו, אין מה לעשות, זה העובדה.

חיים כהן:

אני פונה אליך,

יואל אבן:

כן,

חיים כהן:

אני אגיד את זה ברחל ביתך הקטנה,

יואל אבן:

כן,

חיים כהן:

אתה מוכן להיות ערב, בכל אופן, אתה יודע מה? לפחות כלפי החברים, שנינו שיושבים בוועדה מחוזית, בסדר?

עמנואל זלטס:

אתה רוצה פשוט,

חיים כהן:

לא לא ערב, התכוונתי להיות, שמה שמחליטים פה, פחות או יותר, זה מה שהולך לשמה,

יואל אבן:

כן,

חיים כהן:

ואין פה (לא ברור) שמה.

יואל אבן :

כן,

חיים כהן :

כי אנחנו יש לנו שני כובעים, כשאנחנו ממליצים, ואחר כך באים לשמה, אנחנו מרגישים,

יואל אבן :

תהיה התנגדות במחוזית, אם לא, אם לא, אני מבטיח, אנחנו נוציא התנגדות מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן :

זוכר את ההתנגדות שלנו, שהגשנו.

יואל אבן :

מתנגדים, אני אומר לך זה יהיה, אני אגיד לך אני אומר עוד, זה באמת לא המקום, לא המקום שבו אני רואה גם איך הם באו אלינו, הם היו הולכים למחוזית, יש לנו מקרים, לא מעטים, זה לא מעטים, מעטים, לא רבים דווקא, שבאמת יזמים הולכים לפעמים למחוזית, ואז באים אלינו וזה, לא, מאה אחוז איתנו, ואני לא ראיתי עוד פרויקט ככה, וגם הם יודעים זה גם לא המקום עם הרבה מאוד דילמות, או ויכוחים אין, זה ה – DNA של המקום הזה זה תואם בדיוק את העקרונות הוועדה, ואני באמת לא דואג, ואני מתחייב למה שאמרת, ואם תהיה בעיה וזה אנחנו גם נגיש התנגדויות, וגם נמשוך את ההצטרפות, כל מה ש - , כל הכוחות שקיימים, ויש לנו כוחות פה,

אליעזר ראובברגר :

אוקי,

יואל אבן :

כי אם אנחנו, אם אנחנו בסופו של דבר לא חותמים,

חיים כהן :

שני חברים,

יואל אבן :

החתימה שלי,

חיים כהן :

יכולים להגיש איזה שהוא זה, ולהעביר,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר הוועדה המקומית גם יכולה,

יואל אבן:

אנחנו לא נחתום,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר יכול,

יואל אבן:

אחרי שהוועדה מצטרפת, לפני שיש,

אדיר שוורץ:

אפשר להגיש ערר, ולא 11/ד,

חיים כהן:

סליחה, לא,

יואל אבן:

בשביל, רגע, שתבינו את הפרוצדורה,

אדיר שוורץ:

גם אם יחבילו יחליף אותי עד אז, הוא מאוד אוהב התנגדויות.

יואל אבן:

חיים, תראה אני אגיד לך את הפרוצדורה גם שתבינו, אנחנו עכשיו מצטרפים, זה אחרי זה לפני הפקדה, אני ואמי צריכים לחתום עם זה, אוקי, אמי חותם, ואני אחרי,

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל אבן:

אמי, אני אומר אנחנו לא נחתום על זה,

ישראל קלרמן:

נכון,

יואל אבן:

בלי שאנחנו פה מתואמים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני מקבל, אני, אני הולך עם יואל,

יואל אבן:

לא תהיה חתימה,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל עלי,

יואל אבן:

שלנו, אמר, תזכור את זה כי אתה חותם על זה,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל, מקובל עלי לגמרי מה שיואל אומר, אני, אני מכבד את זה, שונה ממישהו אחר, שדיברנו עליו
יואל איזה מילה.

חיים כהן:

הרב לייזר, תיאום (לא ברור) בהר נוף, לייזר, לייזר לא צריך את השולחן הזה, מספיק שהם יתאמו.

יואל אבן:

זה שלנו בתיאום עם לייזר.

ישראל קלרמן:

זה החלטה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, כן,

יוחנן וייצמן:

זה החלטה?

אליעזר ראוכברגר:

אז אנחנו,

ישראל קלרמן:

אתה מוציא את זה אבל החלטה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אנחנו עושים,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, הוא רוצה להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

ניסוח מסוים, נוסיף, על דברים.

יואל אבן:

שלייזר יחתום אחרינו, וזה לא עובר לוועדה, בלי שליזר חותם.

אמנון ארבל:

אין לי בעיה,

יואל אבן:

אמי חותם, אני אתה ולייזר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

מה אתה עושה?

יואל אבן:

לא תהיה חתימה.

אמנון ארבל:

קיבלו החלטה.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה לנסח, הוא רוצה,

יואל אבן:

לא תהיה חתימה בלי תיאום,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

לא צריך לחתום את זה אבל,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

לייזר, הוא רוצה שתנסח לו.

אמנון ארבל:

לא, אני חושב שלא צריך לכתוב את זה, מה זה לנסח לו? בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

שלא יותר מ – 12 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

הצטרפות הוועדה מותנית, היא מותנית,

יוחנן וייצמן:

הוא עשה 20 קומות, לכן,

אליעזר ראוכברגר:

של כל התוכנית שתוגש להפקדה.

יואל אבן:

כן, כן, נרשום את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

חיים כהן:

וייצמן, אל תמשוך את החבל.

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

אל תמשוך.

אליעזר ראוכברגר:

על כל, על כל היבטיה. אני לא התחיל לפרט, על כל היבטיה.

יואל אבן:

לא, זה שכונה, אף אחד לא חושב אחרת.

יוחנן וייצמן:

לא, אין לי בעיה עם 20.

יואל אבן:

הוא עשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא מעניין אותי, לא אכפת לי.

(מדברים ביחד ברקע)

אדיר שוורץ:

וועדה נעולה? אני שואל.

אליעזר ראוכברגר:

12, 13, יש אפילו מקום שזה מגיע לכניסה מלמעלה, אז זה כאילו יש שתיים, 17, 18.

אדיר שוורץ:

לייזר, הוועדה נעולה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים. מקובל על כולם?

אדיר שוורץ:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

פה אחד? אוקי, החלטנו להצטרף, פה אחד, תודה יואל.

יואל אבן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. הישיבה נעולה.

סיום הדיון